ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΜΗΛΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΜΗΛΕΩΝ
ΤΑΞ. ΑΡ. 264.019 ΛΕΣ36.26
ΑΡ. ΕΙΣ. 314
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκολουθίαν μετὰ καὶ τοῦ Τυπικοῦ.

Ἤδη

Μεθ' ὅσης εἰπεῖν τῆς ἐπιμελείας ἐκ τῶν πολλῶν σφαλμάτων ἐκκαθαρθὲν, καὶ πολλαῖς προσθαφαιρέσεσι τυποποιηθὲν, καὶ ἀκριβῶς διορθωθὲν παρὰ

Τ[illegible] Πελ[illegible]

Ἐκδίδεται τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀδείᾳ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

1843.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
264.019
ΛΕ 53Γ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

» τόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κό-
» σμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Κοντάκιον. Τῷ Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους, καὶ ἰᾶσθε ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὸ τοῦτο σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Σταυροθεοτοκίον. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Σοῦ τὸ σωτήριον πάθος, κατανοοῦσα Λυτρωτά, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ὀδυρομένη ἐβόα· πῶς ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, ἀλλ᾿ ἀνυμνῶ σου τὸ πάθος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, [illegible] καὶ ψάλλομεν [illegible] καὶ τοὺς δύο [illegible] Ἦχος [illegible] Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ἀναργύρως τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θερμῶς θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάργυροι· ὅθεν δι᾿ ὑμῶν Χριστός, τοῖς πιστοῖς τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαριζόμενος, φωστῆρας ἀπλανεῖς, ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ· αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι· ὑπερφυῶς γὰρ τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε· ὅθεν καὶ σεπτοὶ γεγονότες, καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς τὴν κατοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν ἁγίων εἰς αἰῶνας, βασιλείαν γὰρ Οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν ἀπέπνευσε. δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰᾶσθε, σὺν τῇ Θεοδότῃ ἱκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε, πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. φησὶ γὰρ πρὸς ἡμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κραταίωμα· χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· χαῖρε τὸ κειμήλιον τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ κιβωτὸς ἡ λογική, τῆς θείας δόξης· χαῖρε τὸ καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα, τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ἡ πλήρωτος, ἡ ἁγία καὶ πάγκαλος.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ἐκκεντούμενον ὑπὸ λόγχης ἡ Πάν[illegible]

στὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

[illegible] Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει, τίς μὴ δοξάσει, τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἁγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προστρέχουσι πίστει πλουσίως τὰ ἰάματα· καὶ τὰ τίμια, καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. ὢ Δυὰς ἁγία, ὢ τίμιαι χεῖρες, ὢ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος· διὸ ὕμνοις ᾄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. [illegible]

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

[illegible] Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων. ᾨδὴ γ'. καὶ ς'. ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος δ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου. Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Ἰδοὺ δή, τί καλόν, ἢ τί τερπνόν; Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων καὶ τὰ ἑξῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β'.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν μαρτύρων ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον, καὶ Πηγάσιον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀνεμπόδιστον, τοὺς γενναίους ἀθλητάς, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς πηγάζοντας, Ἀνεμπόδιστον χάριν, καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως, τοῖς εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, οὐ λεβήτων βράσματα, οὐ γῆς χάσματα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι δεδύνηνται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑμῶν καρτερόφρονες, γενναιότητα· πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύστως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθοῦντες, τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες, καὶ φωτὸς ἐμφορούμενοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμενοι, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων λυτρώσασθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ παντοίας κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ κεχρημένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνῦντες, τὴν ἀληθῶς Χριστομίμητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀντωνίου.

Σήμερον ἡ πενταυγής, τῶν μαρτύρων ὁμήγυρις, ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις, τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσι, πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσεν· οὗτοι καὶ γὰρ ὡς τοῦ νοητοῦ ἡλίου θεράποντες, καὶ τῶν περσικῶν καθαιρέται δογμάτων, τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ, ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν. ἐκέρασαν δὲ πλήρη τὸν φιλοσοφικὸν αὐτῶν κρατῆρα καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἐξέψαν, ἡμᾶς προτρεπόμενοι, τοὺς εὐσεβείας ἐραστάς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δεῦτε λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐστιάθητε, καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰ γέρα προσεβλέψατε. ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφήνατο. ἵνα κοινωνοὶ γένησθε, τῶν στεφάνων ἡμῖν, καὶ πρεσβευτὰς ἡμᾶς, πρὸς Κύριον ἔχητε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον. χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι. καταιγίδος παραπτώσεων, κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος ἡ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἁγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε τὴν ἀειμακάριστον.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέστησε, καὶ κατέκρινέ σε, θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα τὰ [illegible] τῶν ἁγίων ἦχος α'.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀκτῖνες ἔλαμψαν τῶν μαρτύρων, αἱ πενταφεγγεῖς τῶν παρθένων ἰσάριθμοι. τοὺς χαρακτῆρας γὰρ αὐτῶν ὁρῶντες καταυγαζόμεθα, ταῖς μνείαις αὐτῶν κοινωνοῦντες. διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Χριστὲ ὁ Θεός, ἀκινδύνως περίσωσον, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ ταῖς δεήσεσιν αὐτῶν, ἄφθονον τὴν ζωὴν ἡμῶν διατήρησον, ὡς πηγάζων ἀπαύστως τὰ ἐλέη σου, τὰ πλούσια, ἀνεμποδίστως τοῖς σὲ δοξάζουσιν, ἐλπίδα ἔχουσιν εἰς σέ. ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν δώρησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν ἀθλοφόρων ὦ φιλέορτοι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτούς, μουσικῶς ἐγκωμιάζοντες. χαίροις Ἀκίνδυνε, χαίροις Πηγάσιε, χαίροις Ἀνεμπόδιστε, χαίροις Ἐλπιδηφόρε, χαίροις Ἀφθόνιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τρανῶς κηρύξαντες. διὸ παμμακάριστοι καὶ πολύαθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ φωτός, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ξύλῳ τοῦ σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν μόνην, φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι, ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες. Τροπάριον ἦχος δ'.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον κτλ. [illegible] Τοὺς σοὺς λιταῖς με μαρτύρων πληθὺς [illegible]. Θεοφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος [illegible]. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ὑπέρμαχοι, τῆς παναγίας πανένδοξοι, Τριάδος ἐδείχθητε προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρίστασθε, τῷ θρόνῳ τῆς τῆς Τριάδος, θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προστρεχόντων ὑμῖν.

Ἀκίνδυνον ἅγιοι, ἀνεμποδίστως πηγάζετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, πάντα κίνδυνον, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραΰνοντες.

Ἰσχὺν τὴν [illegible], περιβαλλόμενοι ἄθλοις,

σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε, ἀλλ' ἀπτόητον, τὸ φρόνημα δεικνύντες, πυρὸς καὶ κολάσεων κατετολμήσατε. Θεοτοκ.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον. σὺ γὰρ πέφηνας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερεωθέντες, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει πανάριστοι, διανοίᾳ σταθηρᾷ, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, ἀθλοῦντες διήλθετε, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἀῤῥαγεστάτῃ, τῶν μελλόντων ἐλπίδι νευρούμενοι, τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι μάρτυρες, καταφρονήσατε.

Ἴσα φρονοῦντες, τοῖς τρισὶ νεανίαις πανεύφημοι, ἀπονοίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σβεννῦντες ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος περιχεόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀνατιθέντες σωζόμεθα, πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ, τῶν ἀνομούντων οἱ λαοὶ, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες μάρτυρες ὑμῶν, καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἐκραύγαζον· δόξα σοι Χριστὲ παντοδύναμε. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, καὶ οὐκ οἴδαμεν, πλὴν σοῦ Θεὸν ἕτερον. ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμάσια, ἐν τοῖς ἁγίοις σου μάρτυσιν. αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀκινδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλπίδι διήνυσαν, τῶν στεφάνων φαιδρυνόμενοι, τοὺς γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλεον ὤλεσαν, ἀνεμποδίστως τὴν νίκην, αὐτῶν περαιώσαντες. ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων, οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σοὶ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανάμωμε. Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Δεσπότην καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι, ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἀλλ' ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ κινδύνων λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, καὶ πάσης περιστάσεως, ὡς Θεὸς παντοδύναμος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαεινοὶ λαμπτῆρες, μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαεινοτάταις ἀκτῖσι καταυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἱλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν μαρτύρων γεγένηται, καὶ εὐωδεστάτη, ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδοῦσα, τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβλύζουσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρίσασθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει τὴν πανίερον, καὶ πανέορτον μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι.

Ἀνατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, τὴν ζωοποιοῦσαν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνῦντες ἐκραυγάζετε, ἀεισέβαστοι· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρότατόν σε ὅπλον, κατ᾽ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερείας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἱρέσεων, μῆτερ Θεοῦ διαφεύγομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικὴν, διελέγξας ἔνδοξε, γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μιμηθεὶς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι᾽ αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπετμήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον, εὐφροσύνην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηριχθεὶς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς, καταπτύσας πάνσοφε, Ἐλπιδηφόρε, ἐπτερώθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὡραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐπουρανίοις, ἠξιώθης ἔνδοξε, μάρτυς Ἀκίνδυνε, ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Ἀνατείλας ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς, τηλαυγῶς ταῖς μαρμαρυγαῖς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πάσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα. διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς

Ῥεόντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες τὰ ἄφθαρτα, κατηξιώθητε βλέπειν, πειρασμῶν οὖν ῥύσασθαι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους ἀήττητοι.

Τριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλῦσαι, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Ὑπὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτήρ μου, οἱ γενναῖοι ψυχῶν καὶ σωτῆρες, τῶν ἐν ζάλῃ, καὶ συμφοραῖς, καὶ θλίψει γεγόνασιν. Θεοτοκίον.

Ῥῆξόν μου, τὸ τῶν πταισμάτων κόρη χειρόγραφον, τῆς συνεχούσης με λύπης, καὶ παθῶν τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα, διηνεκῶς ἀλώβητον Δέσποινα. Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
« Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κε-
« καθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
« σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Ἦχος β΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τῇ τῆς Τριάδος καλλονῇ λαμπρυνθεῖσα, ἡ πενταυγὴς τῶν ἀθλητῶν θεία φάλαγξ, τὰς τῶν τυράννων ἤμβλυνε δεινὰς προσβολάς, Ἀφθόνιον Ἀκίνδυνον, Ἀνεμπόδιστον χάριν, ὅπασι πηγάζουσα, σὺν Ἐλπίδι καὶ πόθῳ, ἐνθέως προσιοῦσι δι᾽ αὐτῶν, τῷ πάντων κτίστῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ ῥείθρῳ τοῦ ἐλέους, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον οἰκτίρμον, καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ αὔγασον, ὑμνῆσαι τὸν πεντάριθμον χορὸν τῶν μαρτύρων σου, Ἀκίνδυνον καὶ θεῖον Πηγάσιον, τὸν Ἐλπιδηφόρον, Ἀφθόνιον, τὸν γενναῖον Ἀνεμπόδιστον, τοὺς σεπτοὺς ἀθλοφόρους οἱ πᾶσαν προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς τρέψαντες Λόγε, θῦμα λογικὸν προσήγαγον ἑαυτοὺς σοι, τῷ πάντων κτίστῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μηνειον

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Β'. Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Στχ. Ἀκίνδυνον πῦρ τῶν δὲ λοιπῶν τεττάρων.
Οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν, οὓς δὲ τὸ ξίφος.
Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέτρασι, πῦρ ἄορ, ἤλασε.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι, τῆς Περσῶν γῆς ὄντες, καὶ τὰ πρῶτα παρὰ Σαβωρίῳ βασιλεῖ Περσῶν φέροντες, τὴν εὐσέβειαν ἄκρως ἐκέκτηντο. συλληφθέντες οὖν τύπτονται κρεμασθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς πυρὶ καταφλέγονται· ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς Χριστὸν ἤρξατο, ἀφωνίᾳ τοῦτον καταδικάζουσιν οἱ ἅγιοι, καὶ αὖθις λύουσι· καὶ ἐπὶ κραβάτων σιδηρῶν πεπυρακτωμένων ἁπλοῦνται, καὶ ὄμβρου καταῤῥαγέντος, ἡ φλὸξ σβέννυται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εὐχῇ καταβάλλουσι. διὰ τοῦτο ἐγχαλῶνται λέβησι μεστοῖς μολίβδου καχλάζοντος, καὶ ἀνέπαφοι μείναντες, Ἀφθόνιον πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐπισπῶνται πίστιν, ὃς καὶ παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν ἀφῃρέθη, καὶ ἐν βαθείαις φυλακαῖς βληθέντες, καὶ τῇ θαλάσσῃ ῥιφέντες, διασώζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφόρον πρῶτον ὄντα τῆς Συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλοῦνται πίστιν, μεθ' ἑτέρων ἑπτακισχιλίων, οἵτινες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον, καὶ Ἀνεμπόδιστον, εἰς βόθρον ῥίπτονται μεστὸν θηρίων καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως, πρὸς τὴν πίστιν ἐφείλκυσαν· ὅθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες τέλος ἐδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου βουλῆς ἅγιοι ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Συγκλητικοὶ τιμῶντες ὑψίστου γέρας,
Συγκλητικὰ τμηθέντες ἀρνοῦνται γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Εὐδοξίου, Ἀγαπίου καὶ λοιπῶν ἁγίων ὀκτώ.

Στχ. Τὸ πῦρ ἀρίστως καρτερήσαντες δέκα.
Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν ἧκον οἱ δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν Σεβαστείᾳ, ἐπὶ Λικινίου βασιλέως. ἐξετασθέντες δὲ ὑπὸ Λυσανίου ἄρχοντος τῆς πόλεως, καὶ Μαρκέλλου δουκὸς, καὶ Μάγνου τοῦ Ἀγρικολάου, καὶ ἀνυποστάτοις βασάνοις ὑποβληθέντες, πυρὶ παραδίδονται. ἐν ᾧ καὶ τὰς αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Αἱ ἅγιαι μάρτυρες Κυριακὴ, Δομνίνα καὶ Δόμνα, ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Κυριακὴ Δομνῖνα καὶ σεπτὴ Δόμνα.
Ὡς σεπτὸν αἱ τρεῖς ἐν ξίφους εὗρον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν Κύρῳ.

Στχ. Χοῦς Μαρκιανὲ τυγχάνων εἰς χοῦν λύῃ.
Τὸ δόγμα τοῦ πλάσαντος οὐκ ἔχων λύειν.

Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους περιφανείας, ἐξ εὐπατριδῶν γὰρ κατήγετο, καὶ τῶν ἐν βασιλείοις περιβλέπτων ἐτύγχανε, τὴς ἐρήμου καταλαμβάνει τὸν ὀμφαλὸν· καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεσθαι, καὶ τριχίνοις ῥάκεσιν αὐτῷ περιθεὶς, καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. Σιτίον δὲ ἦν αὐτῷ ἑκάστῃ ἑσπέρᾳ, τρεῖς οὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. χρόνου δὲ τινὸς διεληλυθότος, πολλοὺς φοιτητὰς ἐδέξατο, καλύβας μικρὰς πήξαντες. οὗτος οὖν ὁ μακάριος ἀεὶ ἐγκεκλεισμένος ὢν, οὐδέποτε λύχνον ἐκτήσατο. ἀλλὰ φῶς θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν ταῖς νυξὶ, καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπεδείκνυεν. εἶχε γὰρ μικρὸν ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. καί ποτε δὲ μεγίστου δράκοντος προσκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρήμου καὶ ὄλεθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθορυβήθησαν. ὁ δὲ ἅγιος τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν σταυρὸν προσεσήμανε, τῷ δὲ στόματι τὸ θηρίον ἐνεφύσησε· καὶ ὥσπερ καλάμη ἀπὸ πυρὸς, οὕτω τὸ θηρίον εὐθὺς εἰς πολλὰ διελύθη. Φλαβιανὸς ποτὲ ὁ τῆς Ἀντιοχέων πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς Κύρου ἐπίσκοπος, καὶ ἕτεροί τινες τῶν ἐπισκόπων ἐπίσημοί τε καὶ λόγιοι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτὸν, καὶ πολλὰ παρακαλέσαντες, ἔτι δὲ καὶ τῆς θείας γραφῆς πλεῖστα καταντλήσαντες εἰς αὐτὸν, ὡς τὸ ἐξελθεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, οὐκ ἀνέπεισαν, ἐσχε δὲ πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἱρέσεων, ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἀνὴρ, μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν. ποτὲ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, τινὰ βρώσιμα λαβοῦσα τοιῷδε ἀσκητῇ πρόσφορα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν ὅσιον ἀφίκετο. ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἐθεάσατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεβλέψατο, μηδὲν ἐξ αὐτοῦ εἰληφώς. ὡς δὲ ἐνέκειτο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθέντα, ὁ ἅγιος ἔφη· ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι πόσα διήλθετε μοναστήρια, καὶ τίσιν ἐκ τούτων μετεδώκατε; τοῦ δὲ εἰρηκότος· οὐδενὶ τὸ οἱονοῦν δεδώκαμεν. ἄπιτε λοιπὸν, ἔφη, μαθὼν ἐκομίσατε· φυσικῆς γὰρ συγγενείας, καὶ οὐ θείας τινὸς τῆς πρὸς Θεὸν ταῦτα ἠνέγκατε. οὗτος μέγας καὶ διδάσκαλος τοῖς πᾶσι γενόμενος, καὶ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν φοιτητὰς, ἐπεὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ αὐτοῦ σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν μετάστασιν αὐτοῦ, θήκας ἑτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον τὸν γνήσιον αὐτοῦ μαθητὴν ὁρκίοις κατησφαλίσατο, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀπορρήτῳ κατακρύψαι τόπῳ, μηκέτι ἐν τῇ καλύβῃ αὐτοῦ, καὶ τοῦτο αὐτῷ διαθέμενος ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς...

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς ἐλυτρώσω τῆς φλογός, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς ἀθλητάς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διαφυλάξας, ὁμοφρόνως βοῶντας σοι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νέμεις ἀφθόνως δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς ἀθλοφόροις σου Χριστέ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πλήθη μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκροτημένων τῇ πίστει, προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες· ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λελυτρώμεθα διὰ σοῦ, τῆς τῶν προπατόρων κατάρας, καὶ πρὸς ἀΐδιον τρυφὴν μεταστάντες τὸ χαῖρέ σοι κραυγάζομεν· ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἡ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἡ εὐαγεστάτη τῶν μαρτύρων, πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδήμησε, κόσμον καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτορα τὸν ἀκαταγώνιστον, καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον, ᾧ νῦν κραυγάζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους ἀθλοφόρους, Ἀκίνδυνον Πηγάσιον Ἀφθόνιον αὖθις ἀνεμπόδιστον, καὶ τὸν πανασίδημον, Ἐλπιδηφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκράδαντον, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ κάλλει διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν Οὐρανοῖς εἰλήφατε, μάρτυρες κράζοντες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε. τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμόντας ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς οὐράνιος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα μαρτύρων αἱ χορεῖαι καὶ τὰ τῶν ἀσωμάτων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Ἐκ τῶν θλίψεων τῶν ὀδυνηρῶν πανόλβιοι καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἑορτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι, καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ καὶ χάριτι, ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, ἅμα τοῖς σὺν ὑμῖν ἀριστεύσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζωὴν τὴν πρὸ αἰώνων ἐκύησας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν, χαριζομένη διὰ πίστεως.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, κόσμῳ τὴν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ῃ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἕτερος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀκίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἀνεμποδίστως ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδι τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν ἅγιοι. ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζοιτε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι, πεντάριθμοι ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν πλάστην πάσης φύσεως· διὸ φυσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου, εἶτα τὸ ἰδιόμελον ἦχος β'.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς, τὸ σῶμα βάψας, ἀκινδύνως ἤθλησας, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε. ὅθεν καὶ ἰσχὺν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἦχος δ'.

Ἡ πενταυγὴς τῶν ἀθλητῶν λαμπὰς, ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη, βαδιστικῶς ἐξέκοψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως, ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο, καὶ τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Γ'.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ. καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδδῃ, ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. τῶν μαρτύρων.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριὰς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια, κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες, μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες, ἄστρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα. μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μειώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερὲ, Ἀειθαλᾶ καὶ Ἰωσὴφ ἀξιάγαστοι, τῷ θείῳ πυρὶ τὴν πλάνην, πυρσολατρῶν δυσσεβῶς, ἐπιγνώσει θείᾳ κατασβέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκεύοντες, παρανόμως τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἠμαυρώθησαν, καὶ κατήργηται, ἡ τῶν μάγων ἐπίνοια. μάρτυρες ἀεισέβαστοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, φῶς τῶν ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς ἀρχιποιμένος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπενέγκατε, ἀλόγοις τε ὥσπερ φόρτος, ἐπιτεθέντες σοφοὶ, πρὸς βασάνων πλείω πεῖραν ἤγεσθε. διὸ συγκοπτόμενοι, καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπανώμενοι, οὐκ ἐκάμφθητε. τὸν Θεὸν ἐξυμνοῦντες

σθε. ὅθεν προσαπηνέγκατε, τῆς νίκης τὸν στέφανον, καὶ ταῖς μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠριθμήθητε. μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου Γεωργίου Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον

Τῶν πιστῶν ἅπας σύλλογος, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν, τὸν στεῤῥὸν Γεώργιον καὶ ἀήττητον. ἰδοὺ γὰρ σήμερον ἔλαμψεν, αὐτοῦ ἡ σεβάσμιος, καὶ τιμία ἑορτή, τὴν λειψάνων κατάθεσιν, αὐτοῦ φέρουσα. δι' ὧν κόσμῳ παρέχει τὰς ἰάσεις, καὶ θαυμάτων θεῖα ῥεῖθρα, τοῖς εὐλαβῶς προσπελάζουσι.

Δεῦτε πάντες ἀντλήσατε, μὴ κενούμενα νάματα, ἐκ τῆς θείας λάρνακος τοῦ θεόφρονος, νῦν Γεωργίου καὶ ᾄσατε, ᾠδάς τε καὶ ᾄσματα, ἐν τῇ τούτου ἑορτῇ. καὶ αὐτῷ ἐκβοήσατε, μετὰ πίστεως. μὴ ἐλλείπῃς πρὸς Κύριον πρεσβεύειν, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐκ πόθου, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου.

Τοὺς σοὺς δούλους Γεώργιε, ἀθλητὰ γενναιότατε, τοὺς τὴν θείαν μνήμην σου ἑορτάζοντας, ἀπὸ καρδίας ἀοίδιμε, ἀεὶ διαφύλαττε, ἐκ παντοίων πειρασμῶν· καὶ εὐχαῖς σου ἀξίωσον, ἧς ἐπέτυχες, αἰωνίου τρισμάκαρ εὐφροσύνης, καὶ τῆς ἄνω βασιλείας, εἰ καὶ τὸ αἴτημα μέγιστον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐπέφανε σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, ἡ πανένδοξος μνήμη τοῦ Γεωργίου, ὡς μῆλον ἐν μετοπώρῳ, εὐφροσύνην καὶ εὐωδίαν πνευματικὴν προξενοῦσα τοῖς φιλεόρτοις. ὡς ἥλιος γὰρ πρώην δύνας ἐν γῇ, νῦν ὡς ἐξ ἀνατολικοῦ ὁρίζοντος, τοῦ τάφου πάλιν ἀνέτειλε, διὰ τῶν σεπτῶν καὶ θαυματοβρύτων αὐτοῦ λειψάνων, χρυσοειδεῖς ἀκτῖνας ἀφιεὶς χαρισμάτων ποικίλων, καὶ ὀσμὴν ἐκπέμπων οὐράνιον. δεῦτε οὖν φιλέορτοι πάντες, μετὰ πίστεως τὸ ζωομύριστον σῶμα αὐτοῦ προσκυνήσωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν. Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, βίβου ἡμῖν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὴν εὐρωστίαν· καὶ πρέσβευε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς, προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς. φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προεχώρησας· καὶ πᾶσαν ἐξέπληξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ, τῶν τυράννων θράση κατεπάτησας. καὶ νῦν πρὸς ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας, περιχορεύων, σὺν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σώζων πάντοτε, τοὺς πιστῶς σε γεραίροντας, θείαις ἐπιστασίαις σου, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ συμπαθείᾳ πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλώμενος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ὅλος χαροποιὸς καὶ τερπνὸς, ὅλος εὐώδης, ὅλος στίλβων ἐν χάριτι, ἐκ τάφου σήμερον ὤφθης, ὥσπερ νυμφίος φαιδρὸς, ἐκ παστοῦ ὡραίου ἐξερχόμενος, παμμάκαρ Γεώργιε, διασώζων τὰ σήμαντρα, ἐν σοῖς λειψάνοις, ἀγνώριστος ἅπαντα, τὸ μύριπνον, τὸ ὡραῖον τοῦ χρώματος· μάλιστα δὲ τὰ θαύματα, ἃ πᾶσι τοῖς κάμνουσι, ποταμηδὸν ἀνακλύζεις, πάθη ποικίλα ἰώμενος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μέγα τὸ κλέος ὄντως ἐστὶν, ὃ ἐκ Κυρίου ἀθλοφόρε ἀπείληφας, δι' ἔργων συμμαρτυρήσας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

καὶ γὰρ ὡς γίγας ταχὺς, διατρέχεις πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, νοσοῦντας ἰώμενος, αἰχμαλώτους ῥυόμενος, τοὺς ἐν ποικίλοις, πειρασμοῖς ἐκλυτρούμενος, καὶ τοῖς θαύμασι, πᾶσι πάντα γενόμενος. ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμὸν ἅπας κόσμος σε, καὶ εὐεργέτην κηρύττει, μυρίαις γλώσσαις Γεώργιε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον τῶν ἁγίων. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμονοίας, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας, τῆς ἀκηράτου Τριάδος, καὶ ὑπερουσίου μονάδος ἀθληταί, οἱ ἐν Περσίδι ἄφλεκτοι συντηρηθέντες, τρεῖς παῖδες γεγόνασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι, φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς θανεῖν οὐ παρῃτήσασθε, μὴ σπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει. ἀλλ' ὡς ἐκείνους ὁ φανεὶς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν, οὕτω καὶ ὑμᾶς Χριστὸς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως· Ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ θεόληπτοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ'.

Ἀθλοφόρε Γεώργιε, σὺ κατὰ τὸ σωτήριον λόγιον, ὡς κόκκος σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν, διὰ τῆς μαρτυρικῆς τελειώσεως, καὶ καταλλήλως τῇ σῇ κλήσει γεωργηθεὶς, ὑπὸ τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης τοῦ Θεοῦ χάριτος, ὡς στάχυς ὡραῖος, σήμερον πολύχουν τὸν καρπὸν ἀποδέδωκας, διὰ τῆς ἐκ τάφου ἀνακομιδῆς, τῶν ἱερῶν σου λειψάνων· χάριτας ἀναβρύων ἰάματα παρέχων τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτὰ ἐν πίστει· καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην αἰτούμενος καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων τὸ πῦρ ἐ- ἡμᾶς πανάγια Παρθένε. ἐν πρι-

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. ισμάτων

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερω- πτωχῶν ὑπερασπιστὴς, ἀσθενούντ[ων] βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλο ἀπολυτ. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Μετὰ τὴν α' στιχολ. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ θεῖος ἀριστεὺς, καὶ γενναῖος ἀδάμας, Γεώργιος ἡμᾶς, συγκαλεῖ εὐφημῆσαι, αὐτοῦ τὴν θείαν ἄθλησιν, καὶ τὴν αὖθις ἀνάδειξιν, τὴν ἐκ μνήματος, τῶν αὐτοῦ θείων λειψάνων· ἐξ ὧν ἅπασι ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων, πηγάζει τὴν ἴασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παράλαβε ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὸν θεῖον ἀθλητὴν, καὶ ἡμῶν τὸν προστάτην, Γεώργιον τὸν ἔνδοξον, καὶ ἀμφότεροι Κύριον, δυσωπήσατε, ἡμῖν βραβεῦσαι εἰρήνην, καὶ ὁμόνοιαν, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, καὶ βίου διόρθωσιν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν Καθίσματα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Πάλιν ἀνέτειλε, σοῦ ἡ ἐτήσιος, μνήμη Γεώργιε, μάρτυς πολύαθλε, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, εὐφραίνει πανσοίδιμε· σὲ οὖν ἱκετεύομεν, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου, συνήθως δυσώπησον, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, δοθῆναι ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μνήμη Γεώργιε, σοῦ ἡ πανέορτος, λειψάνων σου φέρουσα, σεπτὴν κατάθεσιν, ἐπέστη τοῖς πέρασι. πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, ᾄσμασι θεηγόροις, τὸν σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σὲ προστάτην ἄριστον, ἡμῖν δωρησάμενον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε, Μήτηρ ἀπειρόνδρε, ἀπαύ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀγνωσίῳ στεῤῥῶν πτήξαν

τὸν σὸν υἱὸν καὶ Θεόν, οἰκτεῖραι καὶ γὰρ μετὰ Θεόν σε, προςαμεν. καὶ σὲ ἀδιαλείπτως, μητροτη, ἐν ὕμνοις εὐφημοῦντες, πιςῶς ἐ- μεν.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, ἢ τῆς ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν ἁγίων δύο. [illegible]

Ἄνθη τὰ τερπνὰ μαρτύρων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Αἴγλῃ τρισηλίῳ ἀστραπῆς, φωτιστικῶς αὐγαζόμενοι μάρτυρες, ταύτην τὴν πανίερον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σκότους ἁμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, συμπεφραγμένοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, νόμους τοὺς κελεύοντας παρανομεῖν, ἀνδρείως ἐξεκλίνατε. ὅθεν ἐναθλοῦντες νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προςήχθητε Χριστῷ, τῇ ἑκουσίῳ σφαγῇ καθαρώτατα, μάρτυρες πανόλβιοι, ἱερουργοί, καὶ θύται χρηματίσαντες, τοῦ ἐν ἑκουσίῳ, σφαγῇ τὸν κόσμον ζωώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀπερίληπτον Θεόν, περιγραφόμενον σώματι κυήσασα, σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ Παρθένε ἀγαθότητος τοῦτον ἐκδυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν σεπτὸν ἐν μάρτυσιν ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Τὸ δυσχερὲς τοῦ νοός μου, καὶ ἀδρανὲς ἅγιε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσευχῆς μεταποίησον, εὐρυσθενῆ ἐργαζόμενος, ὅπως σοῦ τὴν παναγίαν ἑορτὴν ἐγκωμιάσαιμι.

Ὁ ὑψιδόμιον ἐν ἀμφοῖν, καὶ τῶν πολλῶν ὑπερθεν, ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνώς, σοῦ οὐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀνευφημεῖν τὰ τεράστια πέλεις γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνής, καὶ αἰχμητὴς κραταιός.

Νόμοις ἐπαίνων αὐξάλως, ἡ σὴ σεπτὴ ἄθλησις, ὑποπεσεῖται ἀθλητά. ἰλιγγιῶ γὰρ καὶ δέδοικα, καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, ψαῦσαί σου κἂν γοῦν πως, ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασι.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἔκπτωσιν, ἐπανορθώσω ἀγαθή. τὴν γὰρ ζωὴν ἀπεκύησας, πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρί, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκεψιμᾶ πρὸ πείρας ἀθλήσεως, κριὸς καθάπερ ἐπισημότατος, ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, ἁγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Ἀδίκως στρεβλούμενος σοφέ, καὶ ῥάβδοις συντριβόμενος, καὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ θεῖον ὄνομα, ὦ πυρὶ ἐπιθύσας, Ἰωσὴφ πανάριστε, πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἀειθαλᾶ ἑτέρου ὡς πάσχοντος. καὶ γὰρ μάρτυς τελείῳ ἔνδοξε, πρὸς Θεὸν ἠτένιζες, σώζειν τὸν δυνάμενον, τοὺς αὐτῷ ὁλοψύχως πιστεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος, φωτιστικαῖς πανάμωμε λάμψεσι, φωτίζων κόσμον σκότει κρατούμενον, καὶ προσαπολλύμενον, πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος, παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ἐπιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρων βλέπειν ἅγιε, ὡς ὁ πυρίπνους καὶ ζηλωτής, ἀνομοῦντας διελέγχων, οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγες, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος.

Πῦρ τὸ τοῦ Λόγου ὅπερ ἦλθε μάκαρ βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα, σοῦ καθαψάμενον τῆς ψυχῆς, στέργειν ὅλως οὐκ εἴα, ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη

Τὰ τῶν βασάνων εἴδη σοι δεικνύων, ὥσπερ φοβεῖν ὁ τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτόν σου ψυχὴν, ὑπετώπασε Θεόφρον. σὺ δὲ στεῤῥῶς ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ὥρος σε μέγα βλέπων ὁ προφήτης, ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν πάντων τῶν βουνῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε Παρθένος γεννήσεται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς· καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν ἁγίων ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὲ, σεπτῶς ἐμυσταγώγησας, θυσία δεκτὴ, ἐγένου θεομακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες τὸ ποτήριον ἐνδόξως ἅγιε, Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν πολλοῖς πταίσμασιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὄμβροις τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς, καὶ παράσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου, ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος, τὸν Ἱεράρχην καὶ ἀθλοφόρον, Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν, σὺν Ἀειθαλᾷ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωσὴφ τῷ πανολβίῳ· ἐν σοὶ γὰρ θαῤῥοῦντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν. διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστὴς, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτὴς, Ἀειθαλᾶς ὁ ἔνδοξος, ἀθλητὴς καὶ ἀήττητος, οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, τῆς πίστεως ἀσμάτων, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνήσθωσαν σήμερον. οὗτοι γὰρ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἡλίῳ οὐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὅμοιον.

Τοῦ σταυροῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεὶς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, τὸν πρώην κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος, καὶ στεφάνους νίκης, θεόθεν ἀπείληφας. νῦν δὲ σεπτοῖς λειψάνοις σου, παθήματα ἅπαντα, ψυχῶν καὶ σωμάτων, θεραπεύεις τρισμάκαρ, τῶν πίστει καὶ πόθῳ σοι, προστρεχόντων ἰσοδύναμε, ἀθλοφόρε Γεώργιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὰ θεῖά σου λείψανα.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύω λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα. ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια. πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ῥήμασι σοφὲ Ἀκεψιμᾶ θείας γνώσεως τοὺς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀγνωσίας σκοτασμῷ, κεκρατημένους δυσμενεῖς, στεῤῥῶς κατεπάλαισας, τὰς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε, προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Πυρί σε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατηνάγκαζον, σέβας προσάξαι δολερῶς, ἀλλὰ τὸν κἂν τῇ τοῦ Θεοῦ, ἀγάπῃ πυρούμενος, πυρσολατρεῖν ἀπεῖπας ὅλως δεχόμενος, ἀναψυχὴν Ἰωσὴφ δυναμοῦσάν σε.

Ναμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος, Ἀειθαλᾶ τὰ θολερά, τῆς ἀπιστίας καὶ πικρά, ἐξέφυγες ὕδατα, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας. Θεοτοκίον.

Ἁγίων μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, ὤφθης Παρθένε ἀληθῶς, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγὴ, τεῖχός τε καὶ στήριγμα, καὶ παντελὴς ἀπολύτρωσις. μεγαλοφώνως διό σε δοξάζομεν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Νέμοις πᾶσι τοῖς ὑμνηταῖς, τὴν εὐκλεῆ καὶ σεβασμίαν ἀρωγήν σου καὶ ἀντίληψιν, παμμάκαρ Γεώργιε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Ἔχων ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, δεδωρημένην σοι ἐξ ἁγίου, τῶν ἁγίων ἀκροθήνιον, τὴν βαρβάρων ἔφοδον, ταῖς προσευχαῖς ταχέως κατάλυσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολάζει καὶ ἀνενδότως, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν, τῶν παθῶν Γεώργιε. ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ κόσμου. μόνη τοῦτον ἀπεκύησας, Θεοτόκε Πανάγνε, τὸν ἀκαταλήψια νοούμενον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε Λόγον μακάριον, κηρύξαντες ἐν σταδίῳ, ἀνδρείως ἀοίδιμοι, τὸν ὑμᾶς συνάψαντα, τῶν μακαρίων ταῖς χορείαις, πανευκλεῶς ἀριστεύσαντας.

Ἀπόρθητοι ἀνεδείχθητε πύργοι τῆς πίστεως, ἑλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ, παντελῶς ἀφανίσαντες Ἰωσὴφ θεσπέσιε, Ἀκεψιμᾶ Ἱερομάρτυς, Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε.

Ῥηγνύμενα ταῖς πληγαῖς τῶν μαρτύρων τὰ σώματα, διέῤῥηξεν ἀθείας, ἀνίσχυρον δύναμιν, καὶ ἐδήλου ἄριστα, τὴν ἄῤῥαγῆ ψυχῆς ἀγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου Παρθένον ἀκήρατον, Πανάμωμε ὁ οἰκήσας, ἀσπόρως ἐν μήτρᾳ σου, διπλοῦς προελήλυθε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος θεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Ἄλλος. Ἀνάστειλόν με Κύριε.

Ἀκάθεκτον παράταξιν, δαιμόνων μάρτυς ἔτρεψας, τῷ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ χρησάμενος ὡς θείῳ ἀκοντίῳ, ᾧ συνεξεκέντησας, καὶ εἰς γῆν κατέῤῥαξας, φαλαγγάρχας ζοφερούς.

Ῥώμῃ τοῦ Παντοκράτορος, ῥωννύμενος Γεώργιε, καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγούμενος, τῇ πάντα κυβερνώσῃ, τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τί με θωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ ἄγιε, τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἕψειν ἐγχειρεῖς, γράφειν τε εἰς θάλασσαν, καὶ τοξεύειν οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Ὑψαύχενας κατέβαλε, αἱρετικοὺς Πανάμωμε, τοὺς ἀσεβῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ ὀρθοδόξῳ. ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ θελήσει σύνδρομον, οἷα μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ζ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑψούμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα, ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὔτονον σοφοί· θείᾳ κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὅρμον γηθόμενοι.

Ῥανίσιν ἱερῶν αἱμάτων ἅγιοι, φοινίξαντες μακάριοι, περιβόλαιον τὸ θεῖον ἑαυτῶν, μα-

τό τε ὁσίως ἐνδυσάμενοι, τῷ βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.

Ὡραῖοι καλλοναῖς ἄθλων γενόμενοι, νυμφῶνος ἔνδον ἅγιοι, ἐχωρήσατε θεούμενοι φαιδρῶς, θέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι, πανευκλεῶς Πατρὸς τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, Παρθένε τόκῳ ἄχραντε, καὶ ἐζώωται Ἀδὰμ παρακοῇ, πάλαι νεκρωθεὶς καρποῦ γευσάμενος. ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε Παναμώμητε.

Ἄλλος. Ζάλη με λογισμῶν.

Σῶμά σου παραδοὺς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας ἀπήμαντον θεομάκαρ, τὴν γὰρ ἄνωθεν ἔσχες ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην. ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

Ἵλεων τὸν Δεσπότην ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὁρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων, ἀπήμονας διαφύλαττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὁρῶντες, τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν, πῶς ἀγχεμάχοις ὅπλοις κατεπάλαισας, ἄσαρκον ἐχθρὸν, τὸν πάλαι τοὺς γενάρχας, ἐν παραδείσῳ πτερνίσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὕφανας ἱστουργίᾳ τῇ ἀῤῥήτῳ, ἀλουργίδα Πάναγνε, Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου, εὐδοκίᾳ τῷ πάντων βασιλεῖ, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με ἀμέτρων ἁμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ κυβερνῆτα ἀγαθὲ, προφθάσας κυβέρνησον, ὡς τὸν προφήτην, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ θερμῇ σου ἀντιλήψει, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ τοῦ λυτρωθῆναι, ἐξαιτούμεθα ἀήττητε ἀθλοφόρε· ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν ἡμᾶς λύτρωσαι, ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ κακώσεων, ὅπως κράζωμεν· χαίροις μάρτυς Γεώργιε.

Ὁ Οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου θεράπων ὦ φίλε· τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων, σώζεις ἀεὶ ἔνδοξε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ, βοῶμέν σοι πολύαθλε μάρτυς·

Χαῖρε, δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος.
Χαῖρε, δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει·
Χαῖρε, τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἡ λύτρωσις.
Χαῖρε, δεσμωτῶν ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις.
Χαῖρε, ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι θερμῶς.
Χαῖρε, πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.
Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως τὸ τεῖχος.
Χαῖρε, ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νῖκος.
Χαῖρε, ἀστὴρ φωτίζων τοὺς πλέοντας.
Χαῖρε, λυτὴρ παντοίας κακώσεως.
Χαῖρε, εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει.
Χαῖρε, δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ πλάστης.
Χαίροις μάρτυς Γεώργιε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Γ'. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχ. Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων,
Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους, ἐκ λευσμάτων.
Τύψαν Ἀκεψιμᾶν τριτάτῃ, λῦσαν δὲ συνάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, Ῥωμαίων δὲ βασιλεύοντος τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. ἦν δὲ ὁ ἅγιος Ἀκεψιμᾶς, Ἐπίσκοπος Ἀνιθᾶ, πρεσβύτης ἐτῶν ὀγδοήκοντα. συσχεθεὶς δὲ μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ παρίσταται Ἀδδαραχοσχὰρ τῷ Ἀρχιμαγείρῳ εἰς ἐξέτασιν· καὶ εὐθέως ὁ ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ῥάβδοις ῥοικαῖς τύπτεται· ὁ δὲ ἅγιος Ἰωσὴφ τείνεται καὶ μαστίζεται, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστῶν, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος· ὁ δὲ ἅγιος Ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ὠμοπλάτας στρεβλούμενος, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται· μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριάκοντα τυφλῶν στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε· κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσὴφ κρεμασθεὶς, κατελεύσθη, ὁ δὲ Ἀειθαλᾶς ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν παλαιῶν καὶ τυφλῶν, κρεμᾶται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἑορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ναοῦ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἐν Λύδῃ, ἤτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Στιχ. Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια μάρτυς καὶ θέσιν,
Τῶν λειψάνων σου νῦν γεραίρει ἡ κτίσις.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυς Γεώργιος, ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὅστις πατρὸς μὲν Καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστῖνος· ἀγωγῆς δὲ θείας καὶ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ῥίζης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ κεκοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὅθεν καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἤδη τὰ τηνικάδε αὐξανομένης, Τριβοῦνος γενόμενος ἐπισημότατος, εἶτα καὶ κόμης, διὰ τὸ ἀήττητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται· λανθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν. Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνων ἄγων, ὀρφανὸς ἀπὸ πατρὸς ἐγεγόνει. Ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ μητρί, πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτὴ ὥρμητο, μετοικίζεται· ἔνθα ὄντα ἦν κτήματά τε πολλά, καὶ κλῆροι αὐτῷ ἐπιχώριοι. Τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῇδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν τούτῳ χρήματά τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή· ἃ καὶ λαβών, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσοῦσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται, μείζονος ἀρχῆς τυχεῖν ἐφιέμενος. Ἐκ πάντης δὲ ἑωρακὼς τὴν τοσαύτην αὐτοῦ κατὰ Χριστιανῶν μανίαν, μηδὲ οἷός τε ὢν τοιαῦτα ὁρᾷν, βούλεται πρῶτον ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἐνώπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς βουλῆς Χριστιανὸν κηρύξαι· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανείμας, τούς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων τὰ δοκοῦντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ (βουλὴ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὥστε τοὺς Χριστιανοὺς ἐκ μέσου ποιήσασθαι,) αὐτόκλητος ἐν μέσῳ τῆς βουλῆς παραγίνεται, ἔνθα καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ συγκαθημένου· λαμπρᾷ οὖν τῇ φωνῇ Χριστὸν Θεόν τε καὶ Θεοῦ υἱὸν ἀνακηρύξας, παρρησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Διὸ κρατηθείς, ποικίλαις καὶ ἀπαραιτήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδοται. Λίθῳ γὰρ τὴν γαστέρα πιέζεται· τροχῷ καὶ βασάνοις πολλαῖς προσομιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. Ἀσινὴς δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθείς, τήν τε ὁμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ Γλυκέριόν τινα, καὶ ἕτερον Ἀθανάσιον τοὔνομα, ἔτι μὲν καὶ νεκρὸν ἀναστήσας, βοῦν δέ τε κτήνους ζωώσας, καὶ ἀπείρον ἁπλῶς εἰπεῖν πλῆθος ἀνθρώπων μεταγαγὼν πρὸς Χριστόν, θαύματα παντοῖα τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἐξεργασάμενος.

Τούτων οὖν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσμιος Διοκλητιανοῦ προστάξει πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὁράματι φαίνεται, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Ἔξυπνος οὖν γεγονώς, ἀσμένως ἐπηυχαρίστει Θεῷ, τόν τε δεσμοφύλακα ἠντιβόλει, συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακονοῦντα οἰκέτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος, εἰσελθὼν ὁ οἰκέτης (ἔξωθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμένων ἦν ἐκεῖ,) καὶ τὸ κατὰ τὸν ἅγιον ὑπομνηματισθὲν ἀκριβῶς αὐτῷ ἐξέθετο. Καὶ αὐτοῦ οὖν δεσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν καὶ προσκυνήσας, ἐπ' ἐδάφους ἔκειτο κλαίων. Ἀναστήσας δὲ τοῦτον ὁ ἅγιος, εὐθυμεῖν προσεκελεύετο· εἶτα καὶ τὸ ὅραμα διασαφεῖ. Προσέτι δὲ καὶ ἐντέλλεται αὐτῷ, μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, τό τε σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτῷ ἐκτεθεῖσαν διάταξιν λαβεῖν, καὶ πρὸς τὸν τῆς πατρίδος αὐτοῦ οἶκον τὸν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε θείου φόβου ἀκριβῶς εἴσω ἀπολαύσειν. Τοῦ δὲ συντελεσθέντος ἀπελύθη παρὰ τοῦ ἁγίου τῇ οὖν ἐπαύριον, ἀχθέντος αὐθις τοῦ μάρτυρος εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πεισθέντος θῦσαι τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ ναῷ ξόανα συντρίψαντος, ἀπαχθεὶς ὡς εἰκὸς δι' ὀργῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Τότε ὁ θεράπων ἐκεῖνος, τὸ τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει, ἔνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο σκῆνος σὺν ἄλλοις Χριστιανοῖς, φιλοθέως πάνυ, καὶ ἐντίμως κηδεύει, τά τε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τοῦ ἁγίου διαταχθέντα αὐτῷ, μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμψάσης, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ ἀοιδίμου μεγάλου βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου, τὴν βασιλείαν ὑποζωσαμένου, ὥσπερ ὀρεξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ μάρτυρος ἐρασταί, ναὸν τῷ ἁγίῳ χαριέστατον ἅμα καὶ κάλλιστον ἐν Λύδῃ ἀνεγείρουσι, τό τε πολύαθλον καὶ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ μάρτυρος, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου οὗ ἔκειτο ἀνελόμενοι, εἰς τοὐμφανὲς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτός, καὶ πολλῷ τῷ λόγῳ εὐφροσύνης ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατίθενται· καὶ δι' αὐτοῦ τῷ τότε ναῷ τὰ παρ' αὐτοῖς ἀνεγηγερμένῳ τῷ δὲ ναῷ τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι, τρίτην ἄγοντος τηνικάδε τοῦ Νοεμβρίου μηνός. Ἰάματα δὲ ἀνενδεῶς πᾶσι νοσοῦσι κειμένων παρέχον, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ· δοξάζειν γὰρ οἶδε Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Ἐντεῦθεν τοίνυν ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἑορτάζει τοῦ μάρτυρος, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

Στιχ. Τήξας ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις,
Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν ἔνθα μὴ πόνος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ καθείρξας ἑαυτόν, ἑξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μήτε ὁρώμενος, μήτε ὁρῶν τινα ἀλλ' ἀεὶ ἡσυχάζων, καὶ

τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα, οὐ δίαυλον ἦν κατ᾿ εὐθὺ κατωρθωμένον, ἀλλ᾿ ἐγκάρσιον ἑλικοειδῶς κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο φακὸς διάβροχος ὕδατι. ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος νύκτωρ ἐξιών, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πλησιαζούσης ἠντλεῖτο πηγῆς, μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν δεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Σεβήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου, καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ζωὸν σὺ δῶρον τῇ πόλει τῆς Ἀγκύρας,
Ὦ Θεόδωρε ἐκ Θεοῦ τοῦ τῶν ὅλων.
Στίχ. Σύμμαρτυς ἔξω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι,
Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ἠλίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἅρμα προβὰς Ἠλίας,
Πόλῳ προσῆλθεν, ὥσπερ ἄλλος Ἠλίας.

Οἱ ἅγιοι ἐννέα μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαῖς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάνων,
Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι κβ΄ μάρτυρες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δὶς καὶ δὶς δύω,
Οἷς συμφλέγουσι πέντε καὶ δὶς καὶ δύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἁγίου Ἀχαιμενίδου τοῦ ὁμολογητοῦ τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀχαιμενίδης τὸν Θεὸν ποθῶν λέγων,
Λέξας ἀφεῖδεν πατρικῆς καὶ βασάνων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἀσεβοῦς Γοροράνη Βασιλέως Περσῶν, καὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ βασιλέως Ῥωμαίων, γέγονέ τις ἀνὴρ θαυμαστός, Ἀχαιμενίδης καλούμενος, υἱὸς ἐπάρχου τῆς πόλεως γεγονώς· οὗτος καταλιπὼν τὴν πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεύς, καὶ πολλὰ καμὼν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. εἶτα γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἕλκειν τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, διαζώματι χρώμενον μόνον. πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, ὁρῶν ὡς ὁ βασιλεὺς τῆς στοᾶς, εἶδε τὸν ἄριστον ἄνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον, καὶ σπίλοις τὸ δέρμα ἐμπλεων, καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνησθείς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδυθῆναι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. εἶτα ὡς ἀνάπαυσιν ἀπὸ τοῦ προτέρου πόνου, καὶ τῆς γεγομένης αἰσχύνης αὐτῷ, μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν· νῦν γοῦν τῆς ἔριδος ἐκείνης ἀπαλλαγείς, ἀπόδου τοῦ τέκτονος τὸν υἱόν. ὁ δέ, ζήλου πλησθείς, διέῤῥηξέ τε τὸν χιτωνίσκον καὶ προσέῤῥιψεν εἰπών· εἰ διὰ τοῦτον με οἴει τῆς εὐσεβείας ἐκστῆναι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. ταύτην αὐτοῦ τὴν παῤῥησίαν ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν αὐτὸν τῶν βασιλείων ἐξήλασεν. ὁ δὲ τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, οὕτως εὐσεβῶς καὶ θαυμαστῶς διαβιώσας ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ. Ἐν νοητῇ Θεοτόκε κάμινον.

Ἐκ Περσικῆς χώρας ἀναλάμψαντες, ὥσπερ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθαλᾶς, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, κόσμον κατεφώτισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πόνοις πολλοῖς, ζωὴν ἐκληρώσασθε, ἀπόνου μάρτυρες Χριστοῦ. πάντα πόνον καὶ πειρασμόν, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντοτε κουφίζετε, τῶν ἐκβοώντων πανένδοξοι· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀκεψιμᾶν, νῦν τὸν ἱερώτατον, καὶ Ἰωσὴφ τὸν θαυμαστόν, καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλᾶν, τοὺς ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν, ἱερωτάτοις κραυγάζοντες· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἀθλοφόρων εὐκλεῶν, Παναμώμητε, ἀληθῶς στέφανος γεγένησαι, καὶ πάντων τὸ κραταίωμα, τῶν μελῳδούντων ἑκάστοτε· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητά, μόνοις τε προσανεχόμενος μάκαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, τὰ παρόντα ὡς ὄναρ λελόγισαι, ἐκβοῶν ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, ἔνδοξε ἐποίει ὡς νόμος Θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστίν, ἰσχυρῶς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐνίκησαν τὰ βελτίονα, τῶν χειρόνων τὰς κινήσεις χάριτι θείᾳ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὢ τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Θεὸν, ἔρωτος παμμάκαρ πῶς ὅλον, ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν· τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἀντάξιον, τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα, κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι, κἂν χρυσὸς πέλῃ.

Θεοτοκίον

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ τὰς βουλὰς τῶν ἀσεβῶν, ὑπόταξον πιστῶς βασιλεύοντι, καὶ τὸ κέρας αὐχήμασι, τῆς ἀνδρείας ὕψωσον τῶν ὀρθοδόξων.

Ὠδὴ ή. Τὸν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Νομισθέντες ἔναντι ἐχθρῶν, σοφοὶ ἐβδελυγμένοι, μετήγεσθε ἀπὸ τόπων, ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν, πεῖραν μαστιγώσεων ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς, πληγαῖς προσομιλοῦντες, ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον, πανεύφημοι ἐχθρὸν, λόγχῃ καρτερότητος μελῳδοῦντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντες λίθοις ὡς ποτὲ, ὁ πρῶτος τῶν μαρτύρων, τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρνήσασθε, τὴν ὄντως ἀῤῥαγῆ, Χριστὸν μεγαλώνυμοι μελῳδοῦντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν

Ὡς μονάδα φύσει μὲν ἁπλῆν, Τριάδα δὲ προσώποις, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα, τὸν προάναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μελῳδοῦντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἰακὼβ σε κλίμακα ποτὲ, ἑώρακε Παρθένε, δι' ἧς μὲν ὁ ὑπερούσιος, κατῆλθεν ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος, τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ῥάβδῳ λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθὺν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῷ μελῳδούντων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄμμα τείναντι εἰς οὐρανὸν, ἀνέτειλέ σοι πρώϊμον τὸ φῶς, ὥσπερ ὑπέσχετο Θεὸς ἐπὶ γῆς σου προσευχομένου, παρέστη βοῶν σοι· Ἰδοὺ πάρειμι μὴ φοβοῦ· πτόησιν πᾶσαν ἀποῤῥίψας, ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας.

Φοβερὰν σοι τὴν προσβολὴν, ἀνέδειξε Χριστὸς τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀλάζοσι λοχαγοῖς, τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας, ἱστὸν ὡς ἀράχνης, ἐξηφάνισας κράζων Γεώργιε· ὑπερευλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ῥώμην ἄστατον καὶ φορὰν, ὁ τόκος σου ἀνέστειλεν Ἁγνὴ, τὴν τοῦ θανάτου καὶ ζωὴν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε, τοῖς τοῦτον ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσαι καὶ πᾶσαι πηγαί· Ζήτει τὸν τύπον τῆς ἀρχῆς.

Ὥσπερ ἄνοδοι καὶ κλίμακες, πρὸς οὐρανὸν ὑμᾶς ἀνάγουσαι ὤφθησαν, μάκαρ Ἰωσὴφ, Ἀειθαλᾶ τε πανένδοξοι, αἱ τῶν λίθων νιφάδες, πανεύφημοι, δι' ὧν θανατωθέντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Στῶμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, Ἀκεψιμᾶν τὸν θεῖον ἱερομάρτυρα, τὸν ἱερουργόν τε Ἰωσὴφ τὸν πανάριστον, καὶ Χριστοῦ μυστηρίων διάκονον, Ἀειθαλᾶν τὸν μέγαν, τοὺς εὐκλεεῖς Θεοῦ θεράποντας.

Ἤδη πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες, καὶ φωτισμοῦ ἀῤῥήτου καταξιούμενοι, καὶ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἑνούμενοι, καὶ συνόντες μαρτύρων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

στρατεύμασι, σὺν τούτοις ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε. Θεοτοκίον.

Φ ράσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ σου γλῶσσα ὅλως οὐ δύναται. τὸν γὰρ οὐρανοῦ, καὶ πάσης κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα, ἁγνὴ Παρθενομῆτορ. ὅθεν συμφώνως σὲ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ο ρει μαρτυρίου προσεπελάσθης, καὶ στέφος ἐδέξω ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ γέρας τῶν μαρτύρων. ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Ν έμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων. καὶ νόσους διώκεις ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώματος πόρρω, καὶ ἄρτιον ὅλην με ἀποδεικνύεις. διὸ σου πόθῳ τὴν εμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ω ς πόλον πολεύων ἀθλοφόρε, ὡ θρόνῳ τοῦ πάντων Βασιλέως, παριστάμενος αἴγλην, τὴν σκεδάζουσαν νέφος ἁμαρτημάτων, πέμψον τῷ πόθῳ τὴν ᾠδὴν σοι ἐξυφάναντι.

Θεοτοκίον.

Σ ύμμορφος Υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὖθις, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσας τῇ Παρθένῳ, σάρκα πτωχεύσας, τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη. Θεός.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ι δοὺ πάλιν ἐφέλκεται, πρὸς ἑαυτὴν ἡ εὐσημος σου ἑορτὴ ἀθλοφόρε, τῶν φιλοχρίστων τὰ πλήθη, συνήθως ἀξιάγαστε, εὐεργετῆσαι θέλουσα, Γεώργιε θεσπέσιε, γενναῖε μάρτυς Κυρίου, ὀλοθρευτὰ τῶν δαιμόνων.

Ὅμοιον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ω ς Ἥλιος ἐπέλαμψε, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, ἡ πάντιμος κατάθεσις, γῆς τοῖς πέρασι πᾶσι. Γεώργιε ἀθλοφόρε· διὸ λύσιν πταισμάτων, δίδου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, στρατιῶτα Κυρίου, τὴν λαμπρὰν, ὡς φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦσιν, ἐν θεοκρότοις ᾄσμασι, πανοίδιμε μάρτυς.

Ἕτερον τῶν ἁγίων. Ὅμοιον.

Α κεψιμᾶς ὁ ἔνδοξος Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος, Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος, τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχύϊ ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ ἁγίᾳ Τριάδι· οὓς εὐσεβῶς, ὡς ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Λ όγου Θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν πόθῳ, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι. νέμοις οὖν Θεοτόκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ φωτισμόν· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι Κόρη, ὡς πάντων οὖσα Δέσποινα, ὀρθοδόξων τὸ κλέος.

Εἰς τοὺς αἴνους. [illegible] καὶ ψάλλομεν [illegible] προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δ εῦτε συστήματα ἅπαντα, φιλομαρτύρων φαιδρῶς, τῷ γενναίῳ ἐν μάρτυσι, Γεωργίῳ ᾄσωμεν, θεοκρότητα ᾄσματα, καὶ τῶν λειψάνων αὐτοῦ τὴν λάρνακα, πίστει καὶ πόθῳ κατασπασώμεθα καὶ ἐκβοήσωμεν· ἅγιε Γεώργιε φρούρει ἡμᾶς, ἐκ παντοίας βλάβης τε, καὶ περιστάσεως.

Θ εῖος θησαυρὸς κρυπτόμενος, πολυτελὴς ἐν τῇ γῇ, τὸ πολύαθλον σκῆνος σου, ἀθλητὰ Γεώργιε, πεφανέρωται σήμερον, τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ καὶ δέδονται, βλύζουσα κρήνη, ῥεῖθρα ἰάσεων. πᾶσι τοῖς κάμνουσιν, ἐν ποικίλοις πάθεσι καὶ σοῦ πιστῶς, μνήμην τὴν πανίερον, πανηγυρίζουσι.

Χ αίροις εὐσεβείας ἔρεισμα· χαῖρε τῆς ἄνω ζωῆς, κληρονόμε ἀΐδιε· χαῖρε ἐγκαλλώπισμα, τῶν μαρτύρων καὶ καύχημα· τροπαίων χαῖρε τὸ μέγα τρόπαιον· τὸ [illegible]φόρος ἡ γὰρ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σὺ κέκλησαι· χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε γλυκὺ πρᾶγμα τε καὶ ὄνομα, πιστοῖς Γεώργιε.

Ἄλλον οὐρανὸν κατάστερον, τοῖς θαυμασίοις ὁρῶ, τὸν ναόν σου τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ εἰσερχόμενος, ὡς λαμπρότατον ἥλιον, τῷ νοῒ βλέπω, τὴν θείαν χάριν σου, καὶ ὡς σελήνην τὸ σὸν ὁμοίωμα· ὅθεν σου δέομαι, τὴν ψυχήν μου κόσμησον τὴν σὲ ᾠδαῖς, κοσμοῦσαν καὶ πρέσβευε, ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεόν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἡ ἁγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος χάρις, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ὅλον σε σώματι καὶ ψυχῇ, ναὸν ἑαυτῆς ἐργασαμένη πανάγιον, καὶ ἐν τῷ χωρισμῷ τούτων, ἀχώριστος αὐτὴ ἑκατέρων μεμένηκεν· ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ τριημέρῳ τοῦ Κυρίου θανάτῳ, τῆς σαρκὸς καὶ τῆς ψυχῆς ἡ θεότης κεχώρισται. ὅθεν τὴν μὲν ψυχήν σου ἐν οὐρανοῖς, μακαρίαν εἰργάσατο, τὸ δὲ σῶμά σου ἐν γῇ, εὐωδίας ἀῤῥήτου πηγήν, καὶ θαυμάτων ἀνέδειξεν. οὗ νῦν τὴν κατάθεσιν ἑορτάζοντες, πιστῶς ἐκβοῶμεν σοι· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἀθληφόρε Γεώργιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ Δ'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος, ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄυλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε, θείῳ Πνεύματι, ὁδηγούμενος, ὅθεν μοναζόντων, ὁδηγὸς κανὼν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἀΰλοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννίκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Ἕτερα στιχ. τῶν ἁγίων. Ἦχος δ'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Κλῆσιν τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας· πολεμίων γὰρ σύστημα, καὶ στῖφος βαρβάρων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας· ὅθεν νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου φιλάνθρωπε.

Μύρα εὐωδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νίκανδρε, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, καὶ ἀπελαύνεις σαφῶς, δυσωδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτος, πληροῖς τὸν σύλλογον πάντων τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων, σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστόν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, ὦ Νίκανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα, ὅπως ἀγαθῶν τῶν ἀφράστων, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, κοινωνοὶ γενοίμεθα πρεσβείαις σου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἀνδρειοφρόνως τελέσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν δίαυλον τῶν ἀρετῶν διῆλθες προθύμως, τὰς τῶν παθῶν θῆρας τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον διέσωσας. Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόῤῥω ὡς ἐνεστῶτα προεῖδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκιε, καὶ τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παρίστασαι, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἄλλην κραταιὰν καταφυγήν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολλώμεθα· δεῖξον, εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει Ἄχραντε ἐστέναζες δακρύουσα, καὶ ὠλιλύζατα· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς θνήσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς, ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου προσόμοια.

Ἦχος δ'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῷ ἐγκρατείας τῷ κάλλει ὡραϊσθεὶς τὴν ψυχήν, τὸ τῆς ἁγνείας δῶρον, ἐμνηστεύσω σωφρόνως, καὶ τέκνα ὠδινήσας τὰς ἀρετάς, Ἰωαννίκιε ὅσιε, εἰς τὴν παστάδα εἰσῆλθες τοῦ Ἰησοῦ, ὡς νυμφίος ὡραιότατος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς ἀσκήσεως ὄρει συνεπαρθεὶς νοητῶς, ὡς Μωϋσῆς ἐκεῖνος, εἰς τὸν γνόφον εἰσῆλθες, τῆς θείας ἀπαθείας καὶ μυηθείς, πνευματικῶς τὰ θειότερα, νομοθετεῖς καὶ διδάσκεις καὶ ὁδηγεῖς, πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐναρέτου ζωῆς.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Θεαυγεστάτη σε ἀστέρα πάτερ ἐπέγνωμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι, καταυγάζοντα κόσμον, καὶ σκότος ἐκμειοῦντα τῆς πονηρᾶς, τῶν δαιμόνων συγχύσεως· τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ὅθεν πιστῶς, ἑορτάζομεν μακάριε.

Εἰς τῶν στίχων στιχηρῶν τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἀνῆλθες Ἰωαννίκιε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νόος καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόῤῥωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὦ σεμνὴ Πάναγνε· σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος Παναμώμητος· διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτὸν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ οἱ παράνομοι, καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, ὁμολογίας ἱδρῶτα συγκατέμιξας, καὶ κολυμβήθραν νοητὴν ἀπεργασάμενος πάτερ Ἰωαννίκιε, ἐκπλύνεις ἐν αὐτῇ τῶν ἐκτελούντων πόθῳ τὴν μνήμην σου, ῥύπον τῶν πράξεων· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων δύο· ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου πανηγυρίζοντας, φωταγώγησον, καὶ σκότους ἁμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκιε.

Ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν οὐράνιον Ἰωαννίκιε· τὸ γὰρ ἅγιον, ὡδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Ὑψοῦσαν ταπείνωσιν, Ἰωαννίκιε ἔσχηκας· διό σου δεόμεθα, οἴκτειρον ὅσιε, τὴν ταπείνωσιν, ἡμῶν καὶ τὰς ὀδύνας, πάσας ἐπικούφισον τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε· ὅθεν σε δέομαι, συμπεσόντα με, τὸν νοῦν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν ἁγίων. Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτήν, ἱερομαρτύρων ἱερῶν, ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελῳδίαις, νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ᾄσμασι κατατέρπεται, τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς ἱεράρχα Νίκανδρε, τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι· ἐπλουτίσατε χάριν, θαυματουργιῶν, καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, μάρτυρες συμφώνως βοῶντες· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπεριγράπτως κόλποις τοῦ Πατρός, κόλποις τῆς Μητρός, σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας· ὢ μεγαλοφώνως βοῶμεν· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβών, σταυρὸν Ἰωαννίκιε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἠλιοὺ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Ὁδόν σοι τὴν λίαν ποθουμένην, πατέρων ὑπέδειξε Δυάς, ἣν εὗρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῷ χαρίσματι, λελαμπρυσμένην μακάριε.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπῃ Ἰωαννίκιε· ἁγίαις μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον. Θεοτοκίον.

Ῥανίσιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἄνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν, παθῶν Θεοχαρίτωτε, καὶ ἐσβεσμένον ἄναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῆ λυχνία Πανάμωμε.

Ἄλλος. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργιῶν ἐξώγρεις, ὀψώνιον πολυτελές, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμψαντι, τούτους, προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφορώτατον, Τίτου φυτεία ἐγένου, τοῦ τῶν Κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρον λογικούς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον, Νίκανδρε μακάριε.

Σὺν Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ σταυροῦ ἀρότρῳ, κατενεώσατε σοφοί, καὶ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε, ὅθεν μακαρίζεσθε. Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη, Νῷ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρί, Λόγον ἁγνὴ συνέλαβες τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον. Ὁ Εἱρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, ἡ

» ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγωγή·
» τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· ἅγιος
» εἶ Κύριε.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος ἐκκαθαρθεὶς, τῶν Χριστοῦ προσταγμάτων ὡς ἀληθῶς, τὸ φῶς εἰσδεξάμενος, ἐν ἀσκήσει διέλαμψας, καὶ νεκρωθεὶς τῷ σώματι, τῷ Πνεύματι ἔζησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παγίδας πατήσας μακάριε. ὅθεν καὶ τῶν ἄνω, ἀσωμάτων ἀγγέλων, συμμέτοχος γέγονας, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, μάκαρ Ἰωαννίκιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ἕτερον, ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότῃ σου κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς Ἰωαννίκιε. ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου πανόλβιε. διὸ σὺν τοῖς ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, τῶν ἁγίων ὅμοιον.

Νίκης ἐπώνυμος, μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἀθέων ἔνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νίκανδρε ἐξηφάνισας, ἔχων συναθλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἔνδοξον, πᾶσαν τε ὑπήνεγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον. καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἅπας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διῆλθε Πάναγνε, καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς μου. μὴ διασπαράξωσι, τὴν ψυχήν μου Θεόνυμφε. καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν. ἀλλ' οἰκτειρον τὸν δοῦλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας, ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐπιτρώσκετο· σπλάγχνα κο-πτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο, ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ θ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὄρη ὑψηλότατα καταλαβὼν, κορυφὰς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει ἐταπείνωσας σοφὲ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος μοναστῶν καὶ ἑδραίωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὁπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλεϊζόμενος.

Ὅλος θείῳ Πνεύματι πυρακτωθεὶς, πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θείᾳ συνθάλποντα.

Ὑπὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, πάτερ δονουμένους καὶ πίστει σε, προσκαλουμένους, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεσιν, ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει ἱκετεύω καὶ δέομαι, εὐλογημένη, ἵλεών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἅρμα ὤφθητε τοῦ λόγου, νοητῶς τοῦτον φέροντες, ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀπηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρνήσασθε τοῦτον οὐχ ἡττήθητε, πρὸς κρανίον, νύσσαν σαφῶς ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμὰ περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης, πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης συνεδήσατε, τοῦ θελήσαντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι ἐδοξάζον, οὐρανίῳ ἄρτῳ, οἱ πανευκλεεῖς ἐκτρεφόμενοι· ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνας οὐκ ἐφρόντι-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σαν, δυνατώτεροι τῶν αἰκισμῶν χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ θρόνου ἐπηρμένῳ, φοβερῶς ὁ καθήμενος, μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, τὴν συμπεσοῦσαν εἰκόνα ἀνορθούμενος, ϗ τὴν θέωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ χαριζόμενος.

Ὠδὴ δ'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐβάδισας ὅσιε, στενὴν ϗ τεθλιμμένην ὁδὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεωρίαις ἐμπλατυνόμενος, ϗ θέσει θεούμενος σαφῶς, πόλιν τὴν οὐράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας ὅσιε, χάρις σοι ἐδόθη προφητείας, ὡς ἐνεστῶτα λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόῤῥω ὡς ἐγγὺς, ὦ Ἰωαννίκιε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ὀδύνης με λύτρωσαι, ἀμαρτιῶν καὶ θλίψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον, ϗ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα, τῶν σεπτῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Νοός μου θεράπευσον, τὰς ἐκτροπὰς Πανάμωμε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ῥαθυμίας σκότος ἀπέλασον, ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὑμνῶ, τὴν ἀειμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄλλος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὡδήγησας λαοὺς, λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ φωτὸς γεγενημένους, μεσιτείᾳ σου Νίκανδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, αὐγάζοντες αὐγαῖς, βασάνων σκότος διῆλθον ἀβλαβῶς, λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι.

Παῦλε ναμάτων ἔμπλεως, ὁ Τίτος γεγονὼς, σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν, ῥεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθεΐας, κατακλύζοντα Νίκανδρε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον, κυήσασα σαρκὶ, Παρθένε μόνη ἀμόλυντε σκηνὴ, θεία κιβωτὲ, σεπτὴ λυχνία, τὴν ψυχήν μου καταύγασον.

Ὠδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος, ὡς δένδρον καθωράθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θαύματα, ϗ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως φέρων Ἰωαννίκιε.

Ἰάσατό σε ὁ Κύριος, δράσει Εὐσταθίου τοῦ μάρτυρος, τὸν ὀλέθριον, καταπιόντα πανόλβιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὡμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθενῶς διακείμενος, Ἰωαννίκιε· ὅθεν ἐν πίστει κραυγάζω σοι, τὰς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι, ϗ χεῖρα ὄρεξον, ϗ πρὸς λιμένας ὁδήγησον, τῆς σωτηρίας Κόρη Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Ἡ θεία προτυπῶν.

Ἡλούμενοι, ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ μάρτυρες, παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ σωτῆρος ἐδείκνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν σταυρῷ καὶ φθορᾶς κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε μάρτυρες, κυβερνήσει τῇ θείᾳ πανεύφημοι Πνεύματος, ϗ πρὸς θεῖον ὅρμον, κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι.

Ἐνίκησας, φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν ἔνστασιν, μιαιφόνων, ἱεράρχα ἀοίδιμε Νίκανδρε, ϗ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἠφάνισας, τῆς προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος, εὐλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κυήσασα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν ἀγαθὴ μετενήνοχας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον τῶν ἁγίων. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ἱερωσύνης ἀληθῶς θείῳ χρίσματι, ϗ μαρτυ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη

ρίῳ ἱερῷ ὄντως αἵματι, λελαμπρυσμένοι ἐνδόξως συνήφθητε τάξεσι γηθόμενοι ἀσωμάτων ἀγγέλων· ὅθεν ἑορτάζομεν τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ἐκδυσωποῦντες πᾶσιν ἱλασμὸν παρασχεθῆναι εὐχαῖς ὑμῶν ἅγιοι.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰδιόμελον. [illegible]

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαὴς ἐν κόσμῳ λάμπων, [illegible] τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαυγάζων, ἰατρὸς δὲ [illegible] ἀπεφάνθης· ἀλλ' ὡς χάριν [illegible] τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτοῦσί σε [illegible] πᾶσιν ἴασιν, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις πάτερ Ἰωαννίκιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἠστραψεν ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ θεόβλητος βίος, τῶν σῶν κατορθωμάτων παμμάκαρ· καὶ ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν, ψυχικῶν παθημάτων, καὶ φῶς ἄϋλον, κατηύγασε τοῖς πίστει σοι, καὶ πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα.

Χαίροις τερπνὸν μοναζόντων κλέος.
Χαίροις φωστὴρ διαυγὴς τοῦ κόσμου.
Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις.
Χαίροις εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.
Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν.
Χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τῶν φθαρτῶν.
Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας.
Χαίροις τῶν ἀποῤῥήτων αὐτουργὸς θαυμασίων.
Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεσις.
Χαίροις ἡμῶν προστάτης θερμότατος.
Χαίροις πάντων ἑτοιμότατος ῥύστης.
Χαίροις παντὸς καταφύγιον κόσμου.
Χαίροις πάτερ Ἰωαννίκιε.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, Δ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Στιχ. Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει.
Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πήξας Λόγος.
Σῆμα σοὶ ἐν γε τετάρτῃ Ἰωαννίκιε γαῖαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται τῷ ψ' [illegible] ἔτει τῆς τοῦ Ἰσαύρου Λέοντος [illegible] Τορνικίδου, χώρας μὲν [illegible] τῶν Βιθυνῶν ἐπαρχίας, κώμης τῶν Μαρυκάτων πλησίον Ἀπολλωνιάδος κειμένης. Πατρὸς δὲ Μυριτρίκη, καὶ μητρὸς Ἀναστασοῦς οὗτος εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακὼς, τῷ τεσσαρακοστοτρίτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, κατὰ Βουλγάρων ἐκστρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας, καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύλους περισώσας ἐπ' ὄψεσι τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπωσάμενος τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμήν τε καὶ δόξαν, καταλαμβάνει τὸ ὄρος, ἐν ᾧ θείας φωνῆς αὐτήκοος γεγονὼς, τὰ τῶν ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει. ἐν οἷς δύο περιτυχὼν μοναχοὺς τεσσαράκοντα ἔτη ἀσκουμένους, οὐχ ὁραθέντας παρά τινος πώποτε, τρίχινα τε περιβεβλημένους καὶ βοτάναις ἀγρίαις τρεφομένους, παρ' αὐτῶν ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν ἤκουσε, καὶ περιβόλαιον ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν εὐχῆς χάριν. ἐκεῖθέν τε ἀπολυθεὶς, τὸ τοῦ Τριχάλικος ὄρος καταλαμβάνει. εἶτα τὴν τῶν Αὐγάρων μονήν· εἶτα τῆς Κουνδουρίνης τὰ ὄρη, καὶ μαθὼν τριάκοντα μόνους ψαλμοὺς, ἔψαλλε μετά τινος τροπαρίου οὕτω συντιθεμένου· ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεὸς, καταφυγή μου ὁ Χριστὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. οὗτος ὁ μακάριος πολλοὺς τόπους διαμειψάμενος, καὶ μέγιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προειπὼν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου μονὴν ἐλθὼν, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρχων ἐνενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου.

Στιχ. Χριστὸν ποθοῦντας ζῶντας μάρτυρας δύο.
Καὶ ζῶντας ἐνθάπτουσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποσπῶντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, τῷ τῆς πόλεως κόμητι Λιβανίῳ διεβλήθησαν. ὁ δὲ τοῖς ἀναλλοιώτοις αὐτοῦ προσδήσας ἵπποις, τούτους ἐλαύνειν ἐπιμήκει. ἑλκυσθέντες οὖν οἱ ἅγιοι ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν, ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινιχθῆναι τῷ τούτων αἵματι. εἶτα πάλιν ἐκέλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἀποῤῥιφῆναι. καὶ θείᾳ ῥοπῇ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, ἐκέλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῶν σπλάγχνων ἥλους ἐμπαγῆναι, καὶ ἔτι ζῶντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι. καὶ οὕτω κατακλεισθέντες, τῇ σκληρᾷ καὶ ἀνυποίστῳ βίᾳ τῷ Θεῷ παρέδωκαν τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πορφυρίου τοῦ [illegible].

Στιχ. Ὁ Πορφύριος εὐσταλὴς ἐκ ξίφους.
Λαμπρὰν στολισθεὶς πορφύραν τῶν αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ, ἐκ τῆς Ἐφεσίων πόλεως ὁρμώμενος, καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ θεάτροις ἐκτραφεὶς, ἐπεὶ διὰ τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

αὐτὴν αἰτίαν τῷ κόμητι Ἀλεξάνδρῳ παραινεῖ ἐχθρὸν τὰ τῶν Χριστιανῶν. Ἐβαπτίσθη ποτε ὑποκριθείς, ὑφ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν ἐπίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαιζόντων δῆθεν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. οὗ γενομένου καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδύς, αὐτὸς μὲν τέλειον Χριστιανισμὸν ὑπεδέξατο, ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες. εἰ καὶ κατὰ ἀνατολὰς προσεύχεσθαι τοῦτον ἐδίδαξαν, καὶ τῷ μετώπῳ καὶ παντὶ τῷ σώματι τὸν Σταυρὸν διαγράφειν· ὅθεν καὶ πολλοὶ προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, οἳ καὶ διὰ σοφίας ἐβαπτίσθησαν, καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ προσῆλθον. [illegible] τοῦ κόμητος τὸν ἅγιον προσκαλεσαμένου, φαντασίαν ἔλεγεν εἶναι τὰ εἰς αὐτὸν γεγονότα, ἔκ τινος γοητείας καὶ οὐκ ἀληθείας. διενεχθέντων οὖν πρὸς ἀλλήλους, ἔδοξε παραστῆναι τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, καὶ αὐτοὺς τοιοῦτόν τι τερατουργῆσαι· τῶν δὲ προσαγαγόντων ταῦρον, ἐφ' ᾧ θανατῶσαι τοῦτον καὶ πάλιν ζωῶσαι, καὶ διὰ μὲν τῆς ἐπῳδῆς θανατωσάντων, ἐγεῖραι δὲ μὴ δυνηθέντων, ὁ ἅγιος διὰ προσευχῆς αὐτὸν ἀνεζώωσε, καὶ μόνῃ προστάξει τὰ τῶν εἰδώλων ξόανα εἰς γῆν κατήνεγκεν. ὅθεν παρὰ τοῦ κόμητος τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ προφήτου Ἱερεμίου, περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὴν ἅλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ.

Στίχ. Μάτην τί θρηνεῖς τὴν ὑβρίστριαν πόλιν,
Ὦ τῶν προφητῶν συμπαθέστατος πέλων;

Ἱερεμίας οὗτος ὁ μέγας προφήτης ἐξ Ἀναθὼθ τυγχάνων τῆς κώμης, περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ προηγόρευσε, διαπρύσιος καὶ περὶ τῆς θείας σαρκώσεως, ἐν οἷς τὸ κράτιστον τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. τοῦτον ποτὲ Πασχὼρ ὁ υἱὸς Ἐμμὴρ ὁ τοῦ οἴκου Κυρίου ἡγούμενος τύψας φρουρῷ εἰς τὸν καταρράκτην ἐνέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλὴμ προλέγοντα τὴν ἅλωσιν· ὡς δὲ τοῦτον ἡ θεία δίκη ἐν τῷ καταρράκτῃ οὐκ εἴασεν, αὐτίκα τῷ Πασχὼρ ἀπεφθέγξατο· τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μέτοικον σε διαγορεύει, καὶ ἐν ταύτῃ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σου, διότι ἐπικατάρατος ὁ τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶς ἐμπορευόμενος. ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως Ἰωακεὶμ, ἐθρήνει τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἱερεμίας, οἱ δὲ ψευδοπροφῆται τοῦτον διολέσαι τοὺς ἱερεῖς ἔπειθον. ὁ δὲ υἱὸς Σαφὰν Ἀχεικὰμ, τῷ Ἱερεμίᾳ συνὼν, τὸν φόνον διεκώλυσε. τότε Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἔφη· ποίησον σεαυτῷ δεσμούς, ἤτοι κλοιοὺς ξυλίνους περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀπόστειλον σὺ πρὸς τὸν βασιλέα Μωάβ, καὶ Ἰδουμαίας, Ἀμμὼν, καὶ Τύρου καὶ Σιδῶνος. ἄπερ καὶ ποιήσας ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. ἀναστὰς δὲ Ἀνανίας ὁ υἱὸς Ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ περιελὼν τοὺς κλοιοὺς ἐκ

τοῦ αὐχένος Ἱερεμίου, ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε, λέγων· οὕτω πρός με Κύριος εἶπε· συντρίψω τὸν ζυγὸν Βαβυλῶνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας· δόλια σου τὰ χείλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγόμενα, τὰ δὲ τῆς ἀληθείας ἀνατρέπουσι· κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω. σὺ δὲ [illegible] Ἀνανία τὴν ψυχὴν ἀποφθέγξῃ, καὶ τὸ ἔργον [illegible] ἐπηκολούθει· ἐν γὰρ ἑνὶ μηνὶ αὐτὸς [illegible] συγκαταλέγεται.

Τῷ δὲ ἑπτακαιδεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου [illegible], Ἱερεμίας πενθῶν τὴν Ἱερουσαλὴμ [illegible] ἐναποτίθεται, ἤδη τῶν Χαλδαίων ταύτην περιστοιχισάντων, ἀλλ' οὐκ [illegible] ἐξελθὼν ὁ προφήτης [illegible] ἀπελθὼν πρὸς τὴν Βενιαμίν, χρείας αὐτῷ κατεπειγούσης, κατασχεθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, τῶν Χαλδαίων ὡς πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδές ἦν, ὅμως τύπτεται, καὶ ἐν εἱρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκεῖσε διατρίψας, ἀποστείλας Σεδεκίας κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς, καὶ φησιν· ὡς σὺ πεπονθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μᾶλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἰπέ. καὶ ὁ προφήτης· οὐκ ἐγὼ βασιλεῦ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλοῦν ἐν ἐμοί, καὶ ἃ γέγραφα, γέγραφα. καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν ἡ φρουρὰ τοῦτον δέχεται. οἱ δὲ ἄρχοντες κατ' αὐτοῦ πάλιν ὄχλουν, τῷ βασιλεῖ λέγοντες· ἵνα τί οὗτος καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ὢν τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ ζητῶν εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταραχὴν καὶ κάκωσιν; κρεῖσσον ἵνα ἀναιρεθῇ ὑπὲρ πολλῶν. καὶ ὁ βασιλεύς· ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. τότε ἔρριψαν ἐν λάκκῳ Μελχίου τὸν Ἱερεμίαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν τεθνεώτων. τοῦτο γνοὺς Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ βασιλεῖ· διατί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ; καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν· οὐχ ἑκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν. λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἄνδρας ἰσχυρούς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργίᾳ Θεοῦ ἀνῆκε τὸν προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε· πρὸς ὃν ὁ βασιλεὺς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη· μὴ κρύψῃς παρ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. καὶ ὁ προφήτης· διατί ἀπωθῇ τὴν ἀλήθειαν βασιλεῦ; ψευδοῦς ἐγὼ διαγγέλεως οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακρινεῖς με. τότε ὁ βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων· ζῇ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενῶ σε, ἐπεὶ ὅ,τι εἴπῃς μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν [illegible] ποιήσω. τότε Ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ· ἐὰν τὰ [illegible] μου κρατήσῃς, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεταί σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐκ ἐμπρησθήσεται. εἰ δὲ τοῦτο μὴ [illegible], [illegible] τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφεύξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη [illegible] αἰχμαλωσίαν [illegible] ἀπαχθήσεται. λέγει δὲ [illegible]

φήτου Σεδεκίας ἡγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τὴν ἔφοδον οὐ διέφυγε· περιστοιχησαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικατασχόντων τὰ ὅπλα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει προσήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτός, μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. ὃν καὶ συλλαβόντες ἀνυφάναντες οἱ Χαλδαῖοι· καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀποτέμνουσι μαχαίρᾳ, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ εἰς μύλωνα ἔβαλον, καὶ ὡς παίγνιον τοῦτον εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. ὁ δέ γε Ναβουζαρδὰν τοῦ βασιλέως ὁ ἀρχιμάγειρος, τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κατακαυστὸν ἀπετέλεσε, κατὰ τὴν Ἱερεμίου φωνήν· πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγε. μετὰ δὲ χρόνους ἑβδομήκοντα, πάλιν ἀνῆκεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἡ αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. πρὸ δὲ τῆς ἁλώσεως τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἅλωσις, ἔχει οὕτως.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν λέγων· Ἱερεμία, ἀναστὰς ἔξελθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ Βαρούχ, ἐπειδὴ ἀπολῶ αὐτὴν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν, ὡς στῦλοι ἑδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ὡς τεῖχος ἀδαμάντινον περικυκλοῦσιν αὐτήν. νῦν οὖν ἔξελθε ἐξ αὐτῆς πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· παρακαλῶ σε Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. καὶ εἶπε Κύριος· λάλει. καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Κύριε παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων ἵνα καυχήσωνται ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου, εἰ θέλημα σόν ἐστι, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. καὶ εἶπεν ὁ Θεός· σὺ ἀναστὰς ἔξελθε, αὐτοὶ δὲ οὐ καυχήσονται· εἰμὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. ἄπελθε πρὸς Βαρούχ, καὶ ἀνάγγειλον αὐτῷ, καὶ ὥραν ἕκτην τῆς νυκτὸς ἀνέλθετε ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ βλέπετε, ὅτι ἐὰν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. καὶ ταῦτα εἰπών, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἀπελθὼν Ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαρούχ. καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναόν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐθρήνουν ἐπὶ πολύ· καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν περὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπίγγων, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι ἐκ τῶν Οὐρανῶν, κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως. καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἔκλαυσαν, καὶ εἶπον· νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. καὶ παρεκάλεσαν τοὺς ἀγγέλους, λέγοντες· παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολέσητε τὴν πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ· τότε ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· δέομαί σου Κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. καὶ εἶπε Κύριος· λάλει. καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· ἰδοὺ Κύριε ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπάξει ὁ λαός σου εἰς Βαβυλῶνα, τί ποιήσωμεν τὰ ἅγια σκεύη σου; καὶ εἶπεν ὁ Θεός· παράδος αὐτὰ τῇ γῇ, λέγων· ἄκουε ἡ γῆ τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε καὶ ἑδράσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ σφραγῖσιν ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὡραιότητά σου· φύλαξον τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ἕως τῆς συνελεύσεως τοῦ ἠγαπημένου. καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· παρακαλῶ σε Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι; ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου· ὅτι αὐτός με ἀνείλκυσεν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου οὗ ἐνέβαλόν με, καὶ οὐ θέλω αὐτὸν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως καὶ ἀποπαγῇ· ὅτι μικρόψυχός ἐστι. καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν· ἀπόστειλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους σκεπάσω αὐτόν, ἕως οὗ μέλλει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν ναόν, καὶ λαβόντες τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος· πρωΐας δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Ἱερεμίας· λαβὼν τὸν κόφινον τέκνον, ἄπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους, καὶ ἔνεγκε σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου ἡ δόξα αὐτῶν· καὶ ἀπελθὼν ἐπορεύθη. τούτου δὲ ἤδη ἀπελθόντος, καὶ τοῦ Ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. ἐσάλπισε δὲ ὁ μέγας ἄγγελος λέγων· εἰσέλθε εἰς τὴν πόλιν πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων· ἰδοὺ γὰρ ἠνεῴχθη ὑμῖν ἡ πύλη. τότε Ἱερεμίας λαβὼν τὰς κλεῖδας τοῦ ναοῦ, ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ῥίψας αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε· λάβε αὐτάς, καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας, ἐν ᾗ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν· διότι ἡμεῖς οὐχ εὑρέθημεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτάς. ὁ δὲ Βαρούχ, ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, ἔμεινε καθεζόμενος ἐν μνημείῳ. καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ λαβὼν τὰ σῦκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κόφινον, ὕπνωσεν ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα. τοῦτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπε τῷ Ἱερεμίᾳ, ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτόν, ἡδέως ὕπνωσα, εἴρηκεν, ὀλίγον δέ· καὶ διὰ τοῦτο ἔτι βεβαρυμένη ἡ κεφαλή μου, ὅτι οὐκ ἐκορέσθην ὕπνου· ἀνακαλύψας δὲ τὰ σῦκα εὗρε στάζοντα γάλα, ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτά. καὶ εἶπεν· ἤθελον κοιμηθῆναι ὀλίγον. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπέστειλεν Ἱερεμίας, [illegible]

καὶ ἀναβήσεται. μὴ γὰρ οὐκ ἔστι καῦσος καὶ καύσων καθ᾽ ἡμέραν; ἀπέλθω μᾶλλον συντόμως κἀκεῖ κοιμῶμαι. καὶ λαβὼν τὰ σῦκα ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὔτε τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ. καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος, ἔκστασίς μοι ἐγένετο σήμερον, οὐκ ἔστιν ἡ πόλις αὕτη· πεπλάνημαι μὴ κορεσθεὶς ὕπνου. καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, κατανοήσας τὰ σημεῖα λέγει· αὕτη μὲν ἐστὶν ἡ πόλις, ἐγὼ πεπλάνημαι. καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας, οὐδένα εὗρε τῶν φίλων ἢ συγγενῶν. καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς Κύριος, μεγάλη μοι ἔκστασις γέγονε. καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεινε λυπούμενος, μὴ εἰδὼς ὃ ποιήσει. καὶ θεὶς τὸν κόφινον λέγει· ὧδε ἔχω καθῆσθαι ἕως οὗ ὁ Κύριος ἄρῃ τὴν ἔκστασιν ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιὸς ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· σοὶ λέγω πρεσβύτα, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη; ὁ δὲ εἶπεν· Ἱερουσαλὴμ τέκνον. καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ· ποῦ ἐστιν Ἱερεμίας ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαροὺχ ὁ ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως; ὅτι οὐχ εὗρον αὐτούς. καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης· οὐκ εἶ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης; σήμερον ἐμνήσθης τοῦ Ἱερεμίου καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτῶν μετὰ τοσούτους χρόνους; τέκνον, ἐν Βαβυλῶνί ἐστιν ὁ λαὸς ἤδη χρόνους ἑξήκοντα, ἐπειδὴ αἰχμάλωτοι γεγόνασιν ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως, καὶ πῶς σὺ νέος ὤν, καὶ μήπω ποτὲ γεγηρασμένος, ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε ἐθεάσω; ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ λέγει· εἰ μὴ ἧς γηραιός, καὶ ὅτι οὐκ ἔξον ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑβρίσαι τὸν μείζονα αὐτοῦ, κατεγέλων ἂν σου, καὶ ἔλεγον ὅτι μαίνῃ, λέγων ὅτι ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα. εἰ οἱ καταρράκται τοῦ Οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, οὔπω εἶχον ἂν ἀπελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα. πόση γὰρ ὥρα ἐστὶν ἀφ᾽ οὗ με ἀπέστειλεν ὁ πατήρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα δι᾽ ὀλίγα σῦκα, ἵνα δῶμεν τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ; καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον, ἀπὸ τοῦ καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα, καὶ νομίζων ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα, καθὼς συνελέγησαν. καὶ σὺ λέγεις ὅτι ᾐχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γνῷς καὶ αὐτός, μὴ διαψευδόμενόν με, λάβε τὰ σῦκα καὶ ἴδε. καὶ ἰδὼν ὁ γηραιὸς εἶπεν· ὦ τέκνον, δικαίου ἀνθρώπου υἱὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς δεῖξαί σοι τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἤνεγκεν ἐπὶ σὲ τὴν ἔκστασιν ταύτην. ἰδοὺ ἔτη ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ᾐχμαλωτίσθη. καὶ ἵνα μάθῃς καί μοι ὅτι ἀληθῆ εἰσιν ἅπερ σοι λέγω, ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε ὅτι οὔπω ἐφάνη αὔξησις τῶν γεννημάτων· ἴδε καὶ τὰ σῦκα ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι, καὶ γνῶθι καὶ αὐτός, καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. τότε Ἀβιμέλεχ, ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήψας, καὶ [illegible] καὶ τὰ ἐν αὐτῷ δένδρα, εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. καὶ λέγει τῷ γηραιῷ· ποῖος μὴν οὗτος; καὶ εἶπεν αὐτῷ· δωδέκατος. καὶ λαβὼν παρ᾽ αὐτοῦ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐτόν.

Ὁ ἅγιος καὶ εὐσεβέστατος Βασιλεὺς Ἰωάννης Δούκας ὁ Βατάτζης ὁ καὶ ἐλεήμων ἐν Μαγνησίᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Βατάτζη βασιλεῦ, ὢν τὸ πρὶν [illegible],
Ἄνω βασιλεὺς νῦν ἐδείχθης, ὦ κλέος.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις Χριστὲ

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τὴν καρδίαν τῆς Τριάδος οἰκητήριον ἀπειργασάμενος, τοῖς ἐκ δομήτοις ναοῖς, ἐν οἷς θείᾳ χάριτι, Ἰωαννίκιε, μύρα βλύζουσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Ἡ ψυχή σου φωταυγίᾳ θείου Πνεύματος, ἐλλαμπομένη ἀεί, ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοι, Ἰωαννίκιε τὰ βουλεύματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἱκεσίαις σου, συντόνως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποίησον ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀναλλοίωτον τεκοῦσα μόνη Κύριον, Θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ ἑαυτοῦ, Ἁγνὴ ἀλλοιῶσαί μου, τὸν νοῦν ἱκέτευε, πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοί ποτε.

Τὴν ἱεράν σου στολήν, προσεπιχρώσας μάκαρ, βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν βοῶν ἀεί· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρί, ἀνενδοιάστῳ πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες μακάριοι· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ἡμῖν ἑτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετεστρέψατε, τυράννων ἐν Πνεύματι τῷ παντουργῷ βοῶντες· Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Σωματωθέντα λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκτεις, Ἁγνὴ Παρθένε τοὺς κραυγάζοντας, θανάτου λυτρούμενον· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδες εὐαγεῖς.

Ἱστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα λόγοις καὶ πράξεσι, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων, τούτους θείῳ λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοῒ ἀπαθείᾳ καθαρθέντι, ὡμίλεις Κυρίῳ παντοκράτορι· ὑψοῦ τὰ ἀπόρρητα, ὅσιε μυούμενος, προφητικῶς προέλεγες εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος παμμάκαρ προφήτης· ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Ἐπῆλθόν μοι μάστιγες βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλληπαλλήλως με χειμάζουσι, τούτων με ἀπάλλαξον, πάτερ ἱκετεύω σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξάμενος Ἰωαννίκιε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη, ἢ τὰς ἀλγηδόνας πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικόν.

Σὺν πάσαις ταῖς ἄνω στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἄκτιστον Θεότητα, ὑμνολογοῦντες ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει· μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα. τοῦτον οὖν ἱκέτευε, Δέσποινα Παναμώμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον παθῶν γενέσθαι με, νοὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμνολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Ἄλλος. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἱεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας, οὐδαμῶς ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι. τῷ δὲ οἰκείῳ Νίκανδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω ναόν, καὶ μέλπων· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἔνδοξος, καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι, μαρτυρίου κραυγάζει· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἱερῶς προτελοῦντες τὰ ἅγια, ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὀσμὴν προσηνέχθητε, τῷ Κυρίῳ, βοῶντες· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, εὐσπλαγχνίας κυήσασα πέλαγος, τὸν λυτρωτὴν καὶ Κύριον, ᾧ βοῶμεν Παρθένε· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ἴσχυσας Θεοῦ, τὸν νοῦν σου κρατύναντος κατακρατῆσαι παθῶν. ἄγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν πάτερ σὺ ἐχρημάτισας, καὶ σὺν ἀγγέλοις πάντοτε τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ὥσπερ οὐρανόν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ᾤκησας ὅσιε, ὅθεν σοι εἰρήνευσαν, ἄγριοι θῆρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα Ἰωαννίκιε, καὶ δικαίῳ, ἤδη χρηματίσαντι, διὰ τοῦτο πιστοί σε γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἱερόν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει ςίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῇ θείᾳ χάριτι, καὶ ἐκβλύζει, πᾶσι τὰ ἰάματα τοῖς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζουσιν.

Ἤδη τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων τρανώτερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πιστῶν σου, μνημονευόντων Ἰωαννίκιε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας [illegible].

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φῶς ἡ κυήσασα· μὴ καταλαβέτω με, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον· μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰκρίῳ σοφὲ καρτερικῶς τεινόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, θρόνον οὐράνιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ μάρτυς Νικάνορε· τοὺς φλέγοντας νεκροὺς δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξεσιν.

Ὡράθητε θέαμα φρικτὸν γυμνούμενοι, καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῷοι δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἄφλεκτοι, Πνεύματι θείῳ συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερὰ μητρόπολις, ἑορτάζει πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγκαλοῦσα, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ πανεύφημοι, ἐν ᾗ τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ἠνοίγη ὑμῖν ὁ οὐρανὸς καὶ ἄγγελοι, τῇ ἀνόδῳ ἐπεκρότησαν· τάξεις ὁσίων καὶ δικαίων, ηὐφράνθησαν, ἐσκίρτησαν μάρτυρες· μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανάμωμε, ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον· λῦσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκότους με ἐξάρπασον δέομαι καὶ θείας σωτηρίας ἀξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐμφρόνως καθυπέταξας, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῷ αὐτοκράτορι πάντῃ, καὶ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις, ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες καὶ θείας ἔτυχες δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων, μὴ διαλίπῃς παμμάκαρ.

Ἕτερον τῶν ἁγίων μαρτύρων.

Φυτεία τοῦ παμμάκαρος, ἐδείχθης Τίτου Νίκανδρε, ὑφ' οὗ τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης ὅτε πάτερ, ἀρχιερεὺς θεόληπτος, ἐν ᾗ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναγράπτῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου Πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Εἰς τοὺς Αἴνους τοῦ ὁσίου προσόμοια. Ἦχος δ'.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τῷ φωτὶ ἀστραφθεὶς τῷ θειοτάτῳ, ὅτε καθαρότητι νοὸς διέβλεψας, καὶ ἁρμοζόντως διέκρινας, τῶν μὴ ἑστώτων, τὰ αἰωνίως ἐναποκείμενα· τότε πῦρ ἐγκάρδιον, πάτερ δεξάμενος, ἐλάφου δίκην ἐκκέκαυσαι, τῷ θείῳ πόθῳ, καὶ ἐπελάθου σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ ἀπεδύσω πρὸς τὰ σκάμματα, περιχαρῶς τῆς ἀσκήσεως, δι' ἧς σώματος πάθη, τῇ ψυχῇ σου καθυπέταξας.

Ἐν ἀναβάσεσι θείαις τῶν ὀρέων, τὰ ὕψη κατῴκησας μὴ ταπεινούμενος, τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος, βιαιοτάταις, πάτερ ἀνάγκαις Ἰωαννίκιε· ἀγρύπνοις δὲ στάσεσι, καὶ πανημέροις εὐχαῖς, τῷ ἀγαθῷ συγγινόμενος κατελαμπρύνθης, καὶ προφητείας ἔλαβες χάρισμα, βλέπων τὰ πόῤῥω ὡς ἐγγίζοντα, καὶ προλέγων πιστοῖς τὰ ἐσόμενα, διὰ τοῦτο ὡς θεῖον, ὑποφήτην σὲ δοξάζομεν.

Τὰ τῶν δαιμόνων τοξεύματα καὶ βέλη, σέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη

ραῖς ἐναπημβλώνας ἀντιτυπίαις εὐχῶν. ἢ κατὰ τούτων ἀπειλήφας, Θεῦ, δυνάμει τὰ νικητήρια ἀξιάγαστε. ἐντεῦθεν βραβεῖον σοι πάτερ τὰ θαύματα, ὁ ἀγαθὸς ἐδωρήσατο τῇ ταπεινώσει, ἀναπαυσάμενος τῆς καρδίας σου. ὅθεν καὶ μύρον εὐωδέστατον, σοῦ τὰ σεπτὰ βλύζει λείψανα, εὐωδία γὰρ ὤφθης τοῦ Χριςοῦ Ἰωαννίκιε. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριςὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, διόρθωσον πρεσβείαις σου, Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν, ἢ ῥῦσαι με βασάνων, καὶ πάσης τιμωρίας, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος. Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Κρεμάμενον ὡς εἶδέ σε, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἐπὶ ξύλε, ἀνεβόα ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μυ καὶ Θεέ μου· πῶς ἐν σταυρῷ νῦν θνήσκεις; πῶς καὶ ἐν τάφῳ κατατίθεσαι;

Εἰς τὸν στίχ. [illegible] Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας. ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι. ὅθεν μοναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστὴς τῆς ἐρήμου, εὐδρομησάντων ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

[illegible] ἡ ἄμπελος

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Ἡμέρᾳ Ε'.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Ἑσπέρας [illegible] ἐκέκραξα, στιχηρά.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Γάλακτι τραφεὶς τῆς πίστεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστὸν κατήντησας, ἡλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, τῇ αὐθαιρέτῳ ὁρμῇ πανόλβιε· ὦ τῆς ἑδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως, δι' ἧς Θεῷ, ἔτυχες θέμενος, νῦν τελεώτερον. Ἐπιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα θεομακάριστε, καὶ καθελοῦσα σεβραῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἢ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, μάρτυς πολύαθλε.

Δυὸ φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, ἀνατολῆς κατ' αὐτῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἄθλων λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων θείοις πυρσεύμασιν. ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἑορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντας ἁγιάζοντα Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Δάκρυα ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνὴ τὴν φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, ἢ ἡ χαρά, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὢ μυστηρίου φρικτοῦ· ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως· ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύω λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως φρικτῶς ἐκύησεν. ἔκλαιε λέγουσα· οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινῶς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσεν.

Εἶτα τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, ὧς.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικούς, οὐρανοὺς τοὺς λάμψαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῇ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους ἀθλητάς, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν.

Ἑλληνικῆς ἀπὸ ῥίζης στειρωτικῆς, εὐθαλὴς ἐβλάστησας, Θεοδώρητος βλαστός, Γαλακτίων κόσμῳ τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Ἐπιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστόν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ. καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Θεοτοκίον.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθήν, καταφεύγω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ διάσωσον.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἐφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ῥευστῶν πάντων τερπνῶν, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἑπόμενος.

Ῥυσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεζεύχθητε Χριστῷ· θυσία δὲ καθαρά, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσηνέχθητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεζεύχθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι ἀθληταί. καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὴν σήν, καταπέφευγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν. διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀστήρ ει λαμπρύνας σου, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτῖσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστούς, Γαλακτίων μακάριε. ὅθεν σου τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελοῦμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες· ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστόν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἱκέτευε· ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρευούσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρποὺς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνύντα, παραινέσεσι τὴν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης, τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀθλίως Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἄν-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

δοξε. διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος, παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον, κάθαρον ῥύπου με παντὸς, τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθεὶς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεὶς Γαλακτίων σοφὲ, ἔπεισας ἁγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυρὰν, πολυθείας ἐσβέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ' ὤμων, τὸν σταυρὸν εἵλεσθε βίον τὸν ἄμεμπτον, ἀσκήσει καὶ νομίμοις ἄθλοις ἐκλάμψαντες, διττοῖς καὶ τοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου ὄχημα φωτεινὸν, καθαρὸν τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς, κἀμοῦ τοῦ δούλου σου δέομαι. τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα Κόρη Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον βδελυξάμενοι σοφῶς, εἵλεσθε βίον ἄμεμπτον, ὡς βιασταὶ τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμψαντες, ἐν διττοῖς τοῖς στεφάνοις ἐκοσμήθητε.

Σωμάτων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἑνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθείλετε δυσμενεῖς, αὖθις ὁρωμένους δὲ, κατεβάλετε, σθένει θείου Πνεύματος.

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινὸς, καὶ ἡ θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς. αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, πάντας ἐλέησον Λόγε πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Λαμπρυνον Δέσποινα, τὴν ψυχήν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, ἀγῶσι στεῤῥοῖς, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἔνδοξε, σὺν τῇ σεπτῇ συζύγῳ καὶ συνάθλῳ σου, Ἐπιστήμῃ τῷ μόνῳ Θεῷ, ἀεὶ συμπρεσβεύοντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐν μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ᾀσμάτων ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ. οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ Ε'. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχ. Ἀσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.
Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τε ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκούνδου ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων υἱὸς ἦν Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀμφοτέρων Ἑλλήνων. Κατηχήθησαν δὲ τὴν εὐσέβειαν παρά τινος μοναχοῦ Ὀνουφρίου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα δέχονται. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη καὶ αὐτὴ γεννήτορας Ἕλληνας ἔχουσα, ἐπεὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἀμφότεροι τὴν παρθενίαν ἄτρωτον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. Ὕστερον δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν ἐνεγκόντες, συλλαμβάνονται παρὰ τοῦ ἄρχοντος Οὔρσου. Καὶ ὁμολογήσαντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ καλάμοις ὀξέσι τοὺς ὄνυχας ἐμπείρονται, καὶ μαχαίραις χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. ἦν δὲ ὁ μὲν ἅγιος ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ ἁγία Ἐπιστήμη ἐτῶν δεκαέξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἑρμοῦ, Λίνου, Γαΐου, Φιλολόγου, καὶ Πατρόβα.

Στίχ. Ἑρμᾶς, Πατρόβας, καὶ Γάϊος τρεῖς ἅμα
Ἀπόστολοι θνήσκουσιν οἷς Τριὰς φίλη.
Καθεῖς Ἰησοῦς γνώσεως θείας λίνον,
Ζωγρεῖ σε Λῖνε, καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.
Φιλόλογος φιλῶν σε τὸν Θεὸν Λόγον.
Πληροῖ λόγους σοὺς, καὶ θανὼν συνέστι σοι.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. καὶ ὁ μὲν Πατρόβας, οὗ καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μέμνηται ἐπιστολαῖς, Ἐπίσκοπος Ποτιόλων ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγών. ὁ δὲ Ἑρμᾶς οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ ἅγιος ἀπόστολος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Φιλίππων γέγονεν. ὁ δὲ Λῖνος, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν. ὁ δὲ Γάϊος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, μετὰ τὸν ἁγιώτατον Τιμόθεον, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐγένετο. ὁ δὲ Φιλόλογος, (καὶ τούτου ὁ ἀπόστολος μέμνηται) ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου Ἐπίσκοπος Σινώπης κατέστη. οἳ καὶ ἐπισκοπήσαντες ἐν ταῖς δηλωθείσαις πόλεσι, καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Δομνῖνος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῇδε πῦρ ἔφριττεν οὐμενοῦν ὅλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι, Τιμόθεος, Θεόφιλος, καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς βαλλόμενοι τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθλητὰς δύω,
Κτείνουσι πυγμαὶ, καὶ Θεοῦ τιμᾷ λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Δωρόθεος ὁ πρεσβύτερος θηρίοις ἐκδοθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι Εὐψύχιος, καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψύχῳ καρτερόψυχος φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Σιλβανὸς, εἰς μέταλλα βληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανὸς βεβλημένος,
Λείπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Πάμφιλος ξεσθεὶς καὶ φυλακισθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Φρουρᾷ δαμασθεὶς καὶ πρὸ τῆς φρουρᾶς ξέσει.
Λιπὼν κλέος Πάμφιλος εἰκότως στέφει.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, καὶ Οὐρβανοῦ τοῦ Παλαιστίνης ἄρχοντος. πολλὰ γὰρ καὶ πρὸ τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως ὁ μακάριος Δομνῖνος ἐναθλήσας, πλεῖστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει, ἔτι καὶ τῇ τοῦ πυρὸς κολάσει καταδικάζεται. Τιμόθεον δὲ, καὶ Θεότιμον, καὶ Θεόφιλον τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας, καὶ ὡραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας καταδικάζει ὁ τύραννος. Δωρόθεον δὲ, σεμνόν τινα καὶ ἱερὸν πρεσβύτερον, θηρίοις πρὸς βορὰν δίδωσι. τὸν δὲ Καρτέριον καὶ Εὐψύχιον, τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλικίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τὸ τῶν εὐνούχων μεταφέρει γένος. τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς κατὰ Φαινὼ μετάλλοις ἐγκρίνει, καὶ παρθένους τρεῖς πορνοτρόφοις ἀκολάστοις ἐκδίδωσι, καὶ ἑτέρους δεσμοῖς καθείργνυσι· καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐπράττετο τῷ δικαστῇ, ὁ δὲ Πάμφιλος πάσῃ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος φιλοθεώτατα αἰκισθεὶς ἅπαξ καὶ δὶς, καὶ τῇ εἱρκτῇ σὺν ἑτέροις ὁμολογηταῖς ἐναποβληθεὶς, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας εὕραντο, τελειωθέντες ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου πάπα Ἀλεξανδρείας τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὢ γρηγόρον δὲ ὄμμα ὀρθοδοξίας,
Πῶς ἀγέραστον ἐν λόγοις παρέδραμον;

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν ἑαυτὸν, πάσαις ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς. ὅθεν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας προνοίας χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθότων ἐπισκόπων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας· καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας, ἀκριβὴς, ὑπάρχων πρᾶος, ταπεινὸς, ἐλεήμων, ὀρφανῶν πατὴρ, χηρῶν ὑπερασπιστὴς, ὁδηγὸς τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσούντων ἰατρὸς, τῶν θλιβομένων παράκλησις, καὶ ἦν ἰδεῖν ἐπ' αὐτῷ πάντας χαίροντας καὶ εὐφραινομένους. ἀλλ' ὁ σκανδαλουργὸς διάβολος, τῷ τότε βασιλεῖ Λέοντι εἰκονομάχῳ ὑποβαλὼν γνώμην μιαρωτάτην, αὐθεντικῶς αὐτὸν, ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστειλάσθαι δέσμιον ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τούτου γενομένου, παραστὰς ἤλεγξεν αὐτὸν ἀναιδῶς πάσης τῆς συγκλήτου, αἱρετικὸν καὶ ἄθεον καὶ ἀσεβῆ τοῦτον ἀποκαλέσας. ὁ δὲ μὴ φέρων τὴν ὕβριν, βουκέντροις κατέξανε τὰς σιαγόνας αὐτοῦ, καὶ καθείρξας, λιμαγχονήσας, ὁ δὲ ἅγιος εὐχαρίστως πάντα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας· ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου ἁγίας εἰκόνος, ἑτοίμως ἔχω μεληδὸν κατατμηθῆναι· ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος βασιλεὺς, τοῦτον ἐξορισθῆναι προσέταξεν. ἀπελθὼν δὲ ὁ μακάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τισὶν ἱκανοῖς διαρκέσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἁγίων μαρτύρων Κάστορος καὶ Ἀγαθαγγέλου.

Στίχ. Οὓς ἐξ μαρτύρων σε τοῦ ποιεῖ Κάστορ λίθοι,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τί τοῦ λοιποῦ ζηλοῦντος ἐγγὺς τὸ στέφος
Χριστάγγελος τις ψῆφος Ἀγαθαγγέλῳ.
Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς αὖθις ὑπέστητε.

Τῆς ἁγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως, στέργετε τὴν διάστασιν, ἐν ὁμονοίᾳ δὲ ψυχῆς διὰ πίστεως στεῤῥᾶς, συνδούμενοι πρὸς ἀθλητικὰς, αὖθις ἡνώθητε λαβὰς, ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θεσπίσμασι, πειθήσας τοῦ παντάνακτος, τὰ θεσπίσματα ὡς ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἡγήσατο· ὅθεν οὐρανῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κλῆρον ἀπείληφε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα ἐχρημάτισας πανάμωμε, τῶν νοερῶν δυνάμεων· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς. χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον, πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες σαρκὶ καὶ αἵματι, ὅλῳ τῷ νῷ προσανέχειν ἀπείπασθε, σχέσεως ὑλώδους, ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς ἁγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἡνώθητε, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε, κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω μάρτυς θεσπέσιε, κατοικῆσαι σπουδάζων ταύτην κατείληφας, αἵμασι τοῖς σοῖς Γαλακτίων ἑνούμενος, σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ τῇ σῇ καλῇ συνάθλῳ. Θεοτ.

Ὥσπερ πύρινος θρόνος φέρεις πανάμωμε, τὸν ἐν κόλποις πατρῴοις ἀναπαυόμενον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὅπως αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καταδίκης. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ « δικαίου θυσίας ὕδατα ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ « δρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι, σὲ ὑπε« ρυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θερμῶς στομούμενοι, σχέσιν ψυχρὰν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διεῤῥήξατε, διὰ τὴν ἐν Τριάδι, μίαν θεότητα. Μάρτυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργενόμενοι.

Χοροῖς μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν ἡμῖν βραβεύεις, νίκας τῷ ἄνακτι, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στεῤῥῶς ἐν πίστει εἰς ἓν ἑνούμενος, πανευκλεῶς ὁ θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, ἐνήθλησε γενναίως· τούτων δεήσεσιν, οἴκτειρον ἡμᾶς, Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σοῦ τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως, καὶ βοῶμέν σοι· χαῖρε πανάμωμε· χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε παλάτιον, τοῦ παμβασιλέως καὶ Θεοῦ, χαῖρε Μητροπάρθενε. Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὤφθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τραφεὶς τῷ γάλακτι μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ ἐνήθλησας μέχρι τέλους. ὑμῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ῥυσθείημεν τῆς γεέννης.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις ἐν ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε· χαῖρε ἀνύμφευτε μήτηρ, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου.

Ἡμεῖς δὲ τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Μάρτ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΣΤ'.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῖς παμμάκαρ, καὶ θεοσεβείᾳ, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε. ᾧ καὶ νῦν συνδεδόξασαι, οὐρανίοις σκηνώμασιν.

Ἄρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνιον, ταῖς στεῤῥαῖς τῶν δογμάτων σου, νευραῖς ἀπηγχόνισας, τῷ στεῤῥῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκαλίας, τῶν ὀρθοδόξων τὴν πληθύν, ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας. διὸ σοῦ τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, βασιλείας ἀνέδειξε, κοινωνὸν ὁ φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, ἱεράρχα μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σήν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε· διὸ τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, ἐκ κινδύνων διάσωσον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἁμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος πάτερ διάσωσον· ὡς μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παῤῥησίαν σὺ κέκτησαι, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, ὅσιε πάτερ, τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατήργησας· παθὼν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον καθεῖλες Μακεδόνιον. καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι τρανώσας πίστιν, τοῖς ἀΰλοις συναυλίζῃ ἀγγέλοις. μεθ' ὧν καὶ νῦν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε. ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Πανύμνητε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων τῆς ἐγκρατείας αὔρᾳ, τὸ τῶν παθῶν κλυδώνιον, ἐξέφυγες ὅσιε. ὅθεν τῇ ἐπωνυμίᾳ φερωνυμήσας τοῦ θείου Παύλου, διωγμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ περιστάσεις κακουχούμενος, ἐν ταῖς τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίαις. διὸ Ἀρείου κατέσπασας τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰς αἱρέσεις τρεψάμενος, τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὤφθης ζηλωτής. αὐτὸν ἱκέτευε, ἱεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὥσπερ ἐν λιμένι προσδραμὼν, ὑπὸ τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γίαν σου σκέπην Παρθενομῆτορ Ἁγνή, δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀποῤῥίψῃς με· ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῷζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Βότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, σοῦ ἐκβλαστήσαντα, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες τέκνον, γλεῦκος ἐνάποσταξον τὸ πᾶσαν μέθην παθῶν, αἶρον παντελῶς εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετεκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον ἦχος γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ, ἄλλον Παῦλον σε τῇ ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε· συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ. ὁ Κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ϛ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως. Θεοφάν.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στῦλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωνον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος, ὁ πρότερος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἱρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Νομίμως ἠγώνισαι, προκινδυνεύων θεσπέσιε τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς ἱεράρχης πιστὸς· καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον, τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλώβητον.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παύλου δόγμασι, τοῦ θεοφόρου ἑπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε θεόφρον ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Θεοῦ, δι' οὗ θεοποιούμεθα, κρίσει δικαίᾳ πάνσοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον. Θεοτοκ.

Ἀνάρχου γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον. καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος πάτερ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον. ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπείληφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας Μακεδόνιον, καὶ τὸν ἄθεον Ἄρειον. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἔνθεον, ἐστερεώσας, ῥῆμα ἄθεον ἐξωστρακίσας, Παῦλε θεόφρον καταισχύνας Ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ρειον. τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Γέρας πολυτίμητον σῇ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον, ὡς νικηφόρῳ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὁ πλαστουργὸς ἐπέθηκε, Παῦλε Θεοφάντορ μακάριε.

Ὥσπερ προηγώνησαι τῶν εὐσεβῶν, πάνσοφε δογμάτων ἀπείληφας, τὰς ἀντιδόσεις, νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκὼς μακάριε, Παῦλε Θεοφάντορ θεσπέσιε.

Γῆν τὴν ἐπουράνιον χερσοβατεῖν, ἣν πόδες πραέων χορεύουσι, κατηξιώθης ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστής, τῆς ἀληθείας πάντιμε, Παῦλε γεγονὼς καὶ ὑπέρμαχος. Θεοτοκίον.

Ὁμοουσιότητι τῇ τοῦ Πατρός, σωτὴρ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῖν, σωματωθεὶς γεγέννηται, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἱρέσεως, καὶ σηπεδόνα ἔστησας, βαλὼν δραστικώτατον Θεόφρον, φάρμακον Πάτερ ὁμολογίαν τὴν σήν, καὶ τῶν σῶν δογμάτων τὸ λαμπρόν, νοῦ τε καθαρότητα, καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται, ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, χάρις σου τοῖς χείλεσι παμμάκαρ, πρόμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας στεῤῥόν, εὑροῦσά σε καὶ προασπιστήν· ὅθεν κατεφώτισας, ὀρθοδόξων συστήματα.

Ἀρείου τὸ ἄθεον, Μακεδονίου βλάσφημον, Παῦλε θεοπνεύστων σου δογμάτων, καὶ διδαγμάτων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαβὶδ ὡς ἀλλόφυλον τὸν πρίν, τούτους ἀπηγχόνισας, καὶ στεῤῥῶς κατεδίκασας.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθένε, ἔμψυχον ἔννουν, Λόγος ὁ ἄναρχος, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε Ἁγνή, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος. Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν, καταγαγὼν ὑπὸ σοῦ ὁ δείλαιος, Θεόφρον κατακέκριται.

Ὁ δύσνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, ὁ ἀθετήσας Πάτερ, Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα, διὰ τῆς σῆς καρτερᾶς ἐνστάσεως, θεοφάντορ καταβέβληται.

Νεκροῦται συρόμενον ὡς ὄφις, τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις, προσβαλὼν αἱρέσεων τὸ στῖφος, Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ πανόλβιε, Θεόῤῥημον ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν Παρθένε Θεομῆτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἁγνείαν· καὶ γὰρ ἐν σοί, θαυμαστῶς συνέδραμε, παρθένος τόκος ἄφθορος. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων.

» ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν » μου πολυέλεε. Κοντάκ. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλήσας, τὴν ψυχήν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανῶς, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον. ὁ Οἶκος.

Ὁμολογίας στῦλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπός τε καὶ σύναθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων, ἐν τῷ σώματι Παῦλε ἱερομύστα. καὶ ἐν αὐτοῖς εντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε· ἐνώπιον βασιλέων καὶ λαῶν κακοδόξων ὤφθης ἱστάμενος, καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. ὅθεν τρανώτερον, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ Μηνί, ΣΤ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην·
Λύει φάρυγξι ῥευμάτων τὴν ἀγχόνην.
Οὕνεκα ὡμολόγει Παῦλος Θεόν, ἄγχεται ἕκτῃ.

Παῦλος ὁ μέγας ὁμολογητής, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοτάριος γενόμενος καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς ἁγίας ἐκκλησίας. ὅνπερ οἱ ὀρθόδοξοι μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνστάντιος δὲ ὁ βασιλεύς, Ἀρειανὸς ὤν, ὑποστρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τοῦτον ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἀντ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας. ὁ δὲ καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, εὗρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον κἀκεῖνον ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου· διὰ γραμμάτων οὖν τοῦ βασιλέως Κώνσταντος, καὶ Ἰουλίου Πάπα ἀπολαμβάνουσιν ἀμφότεροι τοὺς οἰκείους θρόνους. καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου σπουδῇ καὶ συμβουλῇ τῶν Ἀρειανῶν. Τότε γράφει Κώνστας πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνστάντιον, ὅτι εἰ μὴ ἀπολάβοιεν τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμεως κατὰ σοῦ. ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ θεῖος Παῦλος μικρόν, καὶ μετὰ θάνατον Κώνσταντος, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν τῆς Ἀρμενίας. καὶ ὑπὸ κλήρου [illegible] λειτουργῶν, ἀποπνίγεται παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὠμοφορίου, παραδοὺς τὴν ψυχὴν [illegible]

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Φλέγειν ἀπειλεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις,
Ὀργῇ κεράσας, μακροθυμίαν Λόγε.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος τοῦ μεγάλου, πέμπτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ Οὐρανὸς συννεφὴς γεγονώς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανόχροιαν εἰς πυρώδη θέαν μετέβαλλεν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὥστε καὶ ἐκ μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἔσται καὶ φλὸξ κατακαίουσα ὡς πάλαι τὰ Σόδομα· διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν πάντων, τοῖς ἱεροῖς οἴκοις μετ' οἰμωγῶν, καὶ ἄλλης ἱκεσίας προσπεφευγότων, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, κεράσαμενος τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα· ἐκέλευσεν ὕειν τὰς νεφέλας ἀσυνήθη ὑετὸν καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἁμαρτάνουσιν. ἀπὸ γὰρ ἑσπερινῶν ὡρῶν ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου, τὸ δὲ κατερχόμενον κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα, καὶ παραπλησία τῇ καμιναίᾳ αἰθάλῃ καὶ πλείστη, ὡς εὑρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθεῖσαν πλέον ἀνδρικῆς σπιθαμῆς· κατέκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα, βοτάναις τε καὶ φυτοῖς ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πάνυ, τήν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν εἰκονίζουσα. πολλῶν γὰρ καὶ ῥαγδαίων ὄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι. δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν ἁμαρτίας καθάπερ πυρίνης καὶ μελαίνης κόνεως ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστήματα κατασβεννούσης ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρύων, σφοδροῦ τοῦ θρήνου κάτωθεν ἐξ αὐτῆς τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἀναδιδομένων. ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλήν τε τοῦ νοὸς πανσέληνον, καρποφορεῖν τὰ θεῖα παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν γεέννῃ τιμωρίαν ἐκφύγωμεν, καταφλέγουσαν τῶν ἐμπιπτόντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Στίχ. Ἀρεστὰ Λουκᾶ τῷ Θεῷ πράξας Λόγῳ,
Τῆς εὐαρέστων ἐκλεκτῶν μοίρας γίνῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος Λουκᾶς ἐκ πόλεως ὥρμητο Ταυρομενίας τῶν Σικελῶν ἐπαρχίας, νέος δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαίδεκα, νεανικῶς ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Θεοῦ, τῶν θείων λογίων ἀκροατὴς καὶ ποιητὴς γενόμενος. ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλήσαντο τοῦτον γυναικὶ συζεῦξαι, αὐτὸς κρυφῶς ἀ- [illegible]

θηρίων φύσει. ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὀψεώς τε καὶ ἐπισκέψεως· καὶ καταλαβὼν μονήν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα, καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλλόμενος (διὰ τριῶν γὰρ ἢ τεσσάρων ἡμερῶν γευόμενος ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ μηδόλως σωματικῶς ἀναπαυόμενος) διετέλεσε μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ. ἐκεῖθεν ἀπάρας ἔρχεται μετά τινος μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἴτνης ὄρει, ἐκ τῶν εὑρισκομένων βοτανῶν ἐκεῖσε τρεφόμενος. καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος, μοναχίτων ὑπάρχων καὶ ἀνυπόδητος· ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἡφορισμένος, μὴ ἐξιέναι τῆς κέλλης μέχρις ἂν τὸ ὅλον ἐπισυνάψῃ ψαλτήριον. εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτέλει. εἶτα τοῦ ἔργου ἥπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἕκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ· καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, τοῦ μικροῦ συνηγεσίου ἐφρόντιζε, καὶ τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας. ἐν τούτοις ὤν, χάριτος ἠξιώθη θεόθεν μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων, ὡς καὶ τινας ἀπορoῦντας λέγειν· πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινὰ δι᾽ ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπεμελεῖτο. εἶτα τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς πατράσι τὰ καθ᾽ ἑαυτὸν κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου· καὶ ἔν τινι κώμῃ οἰκήσας οὐ πλεῖον μηνῶν ἑπτὰ ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Παῦλος ὁ διὰ Χριστὸν σαλὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν.
Χορῷ θανὼν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικάνδρου.

Στίχ. Ξιφηφόρον παθὼν Νίκανδρος ἐχθρὸς τῆς πλάνης
Νίκην κατ᾽ ἀνδρῶν ἤρατο πλανωμένων.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρον πρὸς εὐράνια, Παῦλε σκηνώματα, καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεούμενος, ἔνθεος γέγονας, ψάλλων ἔστε· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε, ὡς ἐν ἡλίοις τρισίν, ἀσύγχυτον ἄτμητον, σέβειν Θεότητα, ᾗ καὶ ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανίερος ἡ θεία καὶ θεάρεστος, ὁμολογία σου· ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθείς, Θεῷ προσενήνεξαι, θῦμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλόμενος, τῇ ἐκμιμήσει ἔστε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐχρημάτισας, θείας λυτρώσεως, τὸν λυτρωτὴν τοῦ παντὸς τεκοῦσα Πανάμωμε. ᾧ πάντες ψάλλομεν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσιν, αἵματι τιμίῳ δὲ πάτερ καθηγίασας, τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας, καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε βοῶντας καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅρμῳ γαληνῷ σὺ προσωρμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπωσάμενος. εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε πανόλβιε, τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιοῦντα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς τῆς ὑπερθέου, Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν φῶς σε δεύτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθόδοξον, αἱρετικὴν δὲ φάλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένε σὲ Θεοτόκον καταγγέλλομεν. τέτοκας παιδίον γάρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλούμενον, ᾧ καὶ κραυγάζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ὅλον ἐμαυτόν, προσάγω Θεσπέσιε, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου. ὡς ἱερομάρτυς δέ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα. παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, ἐμῶν πταισμάτων σειράς, διαῤῥήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ θείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Νέος πεφηνώς, τῷ ζήλῳ πυρούμενος, Παῦλος πανάριστε, τῶν ἐν παραδείσῳ νῦν, ἀῤῥήτων λόγων Πάτερ ἀκήκοας. ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γάρ, τῆς ἀναῤῥήσεως, συμμετέσχες, στέφανον δεξάμενος, βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ὡς τις ἀριστεύς, ἐφάνης κατήγορος πάσης αἱρέσεως, τῆς ὀρθοδοξίας δέ, ἱερομάρτυς θεῖος συνήγορος, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαϊσμένος σαφῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε παναοίδιμε, τῆς ἀκτίστου Τριάδος λαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Σάρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ Λόγος πανάμωμε περιεβάλλετο, σεσωματωμένος δέ, συνανεστράφη κόσμῳ ὡς εὔσπλαγχνος, μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος, καὶ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, θεϊκῇ δυναστείᾳ κατέβαλε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις παμμακάριστε. Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, τῆς ἀνωτάτω σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἱρέσεις ἤμβλυνας, ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, Παῦλε μακαριώτατε, διὸ καὶ στῦλος ἐφάνης, ὁμολογίας Θεόφρον.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, Μαρία Θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σε ὑμνούντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀναγκῶν αἰωνίων, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ἀνυψούμενον, καὶ λόγχῃ ἐκκεντούμενον, Λόγε ἡ ἄνυμφος Μήτηρ, σοῦ καθορῶσα ἐβόα· οἴμοι Υἱὲ προάναρχε, πῶς ὑποφέρεις ταῦτα νῦν, ἀδίκως δικαιότατε, ὑπὸ λαοῦ ἀχαρίστου, ἀγνώμονος καὶ κακούργου.

Ὡς τοῦ ... τῆς ...
Ἀδὴ ... ἦχος βαρύς. Ἀνατολίου.

Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας, κἀκεῖθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως, ὀρθοδοξίας ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίαις σου ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁ αὐτός.
Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Τεκοῦσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με, καὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, λύτρωσαι Δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τῷ ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως, ὡς ἑώρακεν, ἡ πανάμωμος θρηνῳδοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου.

Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν, τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους· ἀδελφοὶ ἔχοντες ἀρχιερέα, Ζήτει Κυριακῇ γ΄. τῶν νηστειῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον· Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ. Ζήτει τῇ ς΄. τῆς Ζ΄. ἑβδομ. τοῦ Λουκᾶ, Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ΄.

Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στράτευμα, ἐκκλησία ἔνθεος, δῆμος ἅγιος, φά-

λαγξ μαρτύρων θεόσεπτος, ὡραία ὁμήγυρις, ἀῤῥαγὴς συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε. ἀξιάγαστοι, ϗ τῆς ἄνω πολῖται ἐπαξίως, μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον Μάμαντα, θεῖόν τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγῖνον Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν Θεόδοτον, καὶ Καλλίμαχον, ϗ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ θείῳ Θεοδούλῳ, καὶ Ὀστρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἱέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ ϗ Δουλκίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν θεῖον Γιγάντιον, ϗ Δωρόθεον πιστῶς, ϗ Διόδοτον μέλψωμεν, καὶ Καστρίκιον, ϗ ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς μάρτυρας.

Ἕτερα τρ. τοῦ ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, ϗ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανών, μοναστῶν ἔρεισμα, ἀσκητῶν ἄγαλμα, τῶν ὁσίων ἐγκαλλώπισμα· καὶ νῦν τὸ ἄῤῥητον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾷς ἀεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι. ὅθεν συνελθόντες, ᾄσμασιν ἐμμελέσιν ἐν ᾠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον, μνήμην ἑορτάζομεν.

Ὕλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γηΐνης σχέσεως πᾶσαν ἔφεσιν, ὑψηλῆς ὥδευσας, πολιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, ϗ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀνδρείαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, φῦλον ἐχθρὸν ὕλῃ σώματος· ὅθεν τοῖς ἀγγέλων, ἀΰλοις συγκατηλέχθης χοροῖς, Λάζαρε πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπωσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη ὅσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυξάμενος, ἀκριβὴς γέγονας, τηρητὴς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἄριστος. ὅθεν σὺν Πατρὶ ϗ τῷ Πνεύματι, μονὴν ἐν σοὶ πεποίηται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοι πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Ὅσιε πάτερ οὐκ ἔδωκας ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, ϗ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρί, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· ϗ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκήρυξ πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοί, τῷ τῶν παθῶν σκότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεόν, ϗ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε. βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως, ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα. δίωξον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας δαίμονας. παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπὶς τῶν περάτων, ἡ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Στᾶσα ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο. βοῶσα· οὐ φέρω τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου ὅνπερ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, ϗ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ νῦν πεπλήρωται, ὃ εἴρηκε Συμεών, ὅτι ῥομφαίαν καρδίαν, ἐμὴν πικρῶς διελεύσεται· ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι, καὶ σῶσον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὸν τῆς ὀκτωήχου
Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, μὴ παρίδῃς τὸν πικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη ἢ βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός, ὡς δὲ Θεός, ὦ μῆτερ, νεκροὺς ἐξαναστήσω, ἢ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.
Ἦχος δ'. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.
Καὶ τοῦ ὁσίου ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς ἐν ὀχετοῖς δακρύων, τὸν στύλον κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, ἢ γέγονας ποιμήν, τοῖς πᾶσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν οἱ Κανόνες, ἡ Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν ἁγίων, δύο. Ὁ Κανὼν τῶν μαρτύρων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δόξα προτεθῶ Χριστὸς ἡ τῶν μαρτύρων.
Ἰωάννου μοναχοῦ.
Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγγοις ᾄσμασι πανηγυρίσωμεν, τῶν μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ σταυροῦ πανοπλία, δι' οὗ οἱ νικηφόροι στέφονται μάρτυρες.

Ξίφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς ἀοιδίμοις μάρτυσιν, ἐπανετείνοντο, οἱ τοῦ θείου διῶκται, ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἀνάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπουράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πάναγνε τὸν ἐνυπόστατον, τοῦ γεννήτορος Λόγον, διὸ σὲ τῶν μαρτύρων δῆμοι δοξάζουσιν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.
Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτὴρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με, φωτὸς αὐγάσας θείῳ, ὅπως εὐφημήσω σου τὰ κατορθώματα.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, φωτὸς οἰκητήριον, ὡς θεῖον Λάζαρε, ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωσφόρος, γεννήσεως θαύματι, ἢ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς, μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ συννεκρούμενος, ἢ συζωούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴν εὑραμένη σε, ἡ πανυπέραγνος Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σέ, ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σὲ προσεῖπε, μεθ' ἧς τὸν φιλάνθρωπον ἡμῖν ἱλέωσαι.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι στρατιῶται, τῷ πάθει σου τῷ θείῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθεΐαν, οὐκ ἔστι κράζοντες, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ῥανίσι θείου αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ ἐ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

κράνθησαν ἀθλοφόροι, δαιμόνων κράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβόων· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶντες σε κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σου· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥωννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότου, νηπίων τοξεύματα σαφῆ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τὰ πονηροῦ τεχνάσματα· οὗ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ἀποφυγεῖν μηχανήματα.

Ἐν σώματι ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῷ σὺν ἀγγέλοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερτηρμένος Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλεϊζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ προστάτις, γενοῦ μοι Γεννήτρια Θεοῦ, τὰ τῆς ζωῆς θύουσα, ἐχθροὺς ἀποτειχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζουσα, καὶ τῷ Υἱῷ σου καταλλάττουσα.

Ὁ Εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἱέρων ὁ ἔνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορός, μαρτύρων ὁ ἔνθεος, τῆς ἀθεΐας πυράν, ταῖς αἵμασι σβέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις πληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατρεύουσι πόνους· αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Τὸν λαμπτῆρα τὸν μέγαν καὶ φαεινόν, τὸν πραότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσαντα πάντα, ἀοίδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπείρῳ τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενον ἅπαντες, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἔστενε δακρύουσα, τῇ καρδίᾳ καὶ ἔλεγεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, καὶ ἐμοὶ ποθεινότατε· τὸ πλάσμα σου θέλων ὡς Θεός, τῷ θανάτῳ ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι· ἀλλὰ φιλάνθρωπε δόξα, τῇ μακροθυμίᾳ σου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμιμήσαντο Κύριε, οἱ ἀθληταί, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον, ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ἱκετεύοντας Κύριε, τοὺς ἀθλητάς, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεσιώπηται Κύριε, δαιμόνων πλῆθος τῶν θυμάτων, ἀληθῶς οἱ μάρτυρες ἀνεβόων

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σὲ σέβοντες, οἱ ἀθληταί, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγγέλουσιν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀπηλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι, καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς εὐγνώμων ἐδούλευσας, συντονωτάτῃ ἀσκήσει, λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας παθῶν θεῖε Λάζαρε.

Καταῤῥάττεται πρὸς ᾅδην, συῤῥηγνύμενος Λάζαρε, ἐπικρήμνοις πέτραις, τῶν ὑποθηκῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους, ἀντιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου πικρίαν ὁ δείλαιος.

Ἀντηνέχθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρώρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγενόμενος, ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας, ὧν τὴν εὔκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας αὐτῶν ἐναπείληφας.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη σου τὴν ποίμνην, Θεοτόκε ἐπίφανον, καταδυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων, τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν κλῆρον σου, δίδου νικᾷν τὸν ὀρθόδοξον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὡραιοτάτην στολήν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῷ, καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ, σοῦ οἱ ἀθλοφόροι, Χριστὲ ἠμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι τοὺς ἀθλητὰς κατάλληλον, πόθῳ τοῦ νέμοντος ἰσχύν. δι' ἧς νικηφόροι, ἐδείχθησαν μάρτυρες.

Ῥάβδον δυνάμεως, τοῖς ἀθλοφόροις τὸν σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτούς. διό σου ὑμνοῦμεν, Χριστὲ τὴν θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἱερουργὸν ἐκ Δαβίδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας ὅθεν Ἁγνὴ τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου, μετάθεσις γίνεται.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα, ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεὶς, θαύματα ἐξαίσια, αὐτουργῶν ἀναπέφηνας.

Ὁσίοις ἑπόμενος, τοῦ βαπτιστοῦ κατῴκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον Θεόφρον, οἰκείοις δ' αὖθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκεῖνος Ἰσραήλ, πάλαι τῷ ἀγνώμονι, ὁδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Ὑπήρεισε Λάζαρε, ξύλοις ἑπτὰ τοῦ Πνεύματος Πάτερ ἑπταρίθμοις ἐπιπνοίαις, οἶκον οἰκεῖον σὲ ἡ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐπανεπαύσατο, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στενούμενος θλίψεσι, καὶ πάθεσι χωννύμενος, σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καθικετεύω Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἠχὴ κροτείτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα τῶν μαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Τέτρωται καταπλαγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία· Χριστὸς γὰρ ἐντείνας τὸν σταυρόν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

Θεοτοκίον.

Ὄντως σε Θεοῦ μητέρα, οἱ ἀθλοφόροι εἰδότες, τὸν ἐσταυρωμένον Θεόν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυττον, εἰς θάνατον τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἐῤῥύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἁγνείας ἐραστὴ ἀδιάφθορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον. διὸ κἀμὲ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥῦσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν ὁμάδα διεσώσας, γυναίων τῶν

αἰσχρῶν ἐπιθέσεων, τὸν μὲν φωνήματι, Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Ὁ στήσας ὕδασιν ὅρια, ὁ θρέψας δι᾽ ἀγγέλων θεράποντας, ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβαλλούσῃ δόξῃ αὐτὸς ἐκτρέφων σε. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσι τάξεις ἀγγέλων σε, δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ παντὶ βραβεύσασαν.

Ἡ Εἱρμός. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον τῶν μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς μαρτύρων τηλαυγὴς καὶ φωσφόρος, ἐξανατείλας νοητῶς καταφαιδρύνει, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς· ὅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτούμεν σε Σωτὴρ ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου σοφὲ πόνους καὶ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι᾽ ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τὸν στέφανον. Ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, ἵνα κράζωμεν· χαίροις Πάτερ ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας, διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς, ἁμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὅσιε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε κακῶν ἀπλανὴς μονοτρόπων.

Χαῖρε λειμὼν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.

Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε.

Χαῖρε χορευτὰ τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε ὅτι σὺ ἀπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν.

Χαῖρε ὅτι σὺ διέσωσας ποίμνην εἴσω τῆς Ἐδέμ.

Χαῖρε τῆς αὐταρκείας σὺν Θεῷ δὸς τὸν ἄρτον.

Χαῖρε τῆς αὐθαδείας τῶν δαιμόνων διῶκτα.

Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀέναε.

Χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε.

Χαῖρε λαμπτὴρ τῆς Ἀσίας ἁπάσης.

Χαῖρε φωστὴρ μοναστῶν ποδηγέτα.

Χαίροις Πάτερ ποιμὴν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ Ζ'. Μνήμη τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, Ἱέρωνος, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στιχ. Ὢ πῶς Ἱέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας,
Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ᾽ ἀγεννὲς πρὸς ξίφος.
Οὐδ᾽ ἐβδομάτῃ Ἱέρων ξίφει αὐχένα τμήθη.
Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρεῖς δέκα·
Ἄνδρες πονηροὶ καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. Ἦν δὲ αὐτὸς ὁ Ἱέρων ἀνδρεῖος κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβὴς κατὰ τὴν ψυχήν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα. Τοῦτον ἔν τινι τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, καὶ βουλόμενοι τοῦτον ἑλεῖν λῃστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν· οὗτος γὰρ τοῦ γεωργικοῦ ἐργαλείου τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου ἐκβαλών, ὅπλον κατ᾽ αὐτῶν τῷ ξύλῳ χρησάμενος, αἵματι περιῤῥεομένους καὶ ἱδρῶτι, πάντας ἀπεδίωξε τρεψάμενος. Ἑκὼν δὲ παραγενόμενος εἰς τὸν ἄρχοντα καὶ παρ᾽ αὐτῷ ἐρωτηθείς, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ῥιφέντες, βουνεύροις κατεξαίνονται σφοδρῶς· εἶθεν πάλιν, ἐφ᾽ ἱκανὰς ὥρας ῥαβδισθέντες τὰ σώματα, ἔξω τῆς πόλεως Μελιτινῆς, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου τοῦ ἐν Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Στιχ. Δόξης ὑπαρχίας καὶ τρυφῆς ἐφημερίας,
Λάζαρος εὗρε δόξαν οὐκ ἐφημερίαν.

Οὗτος ὁ ἐν μονάζουσι περιφανὴς ἀστὴρ ἦν μὲν Μαγνησίας πόλεως γῆς, ἐκ κώμης Ἀγχοῦ που τῆς Μαγνησίας κειμένης, τὴν κλῆσιν φερούσης ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, γεννητόρων λαχών, οὐ τῶν ἐν πλούτῳ κομώντων, ἀλλὰ τῶν εὐσεβῶς βιούντων, Νικήτας καὶ Λεοντίου τὴν κλῆσιν. Τούτων τοίνυν τῆς μητρικῆς προελθόντα νηδύος, ἄφνω φῶς οὐράνιον περιέλαμψε, καὶ τὸ δωμάτιον ἔπλησε. Τῇ δὲ ἐλάχιστῃ τοῦ φωτὸς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

φωτὸς, τὰ ἔνδον γύναια ἐσκεδάσθησαν, καὶ μόνον ὁ βόθρος ἐναπελείφθη, καὶ ἀναστὰν ὄρθιον ἔστη πρὸς ἀνατολὰς βλέπον, τὰς χεῖρας ἐν τῷ στήθει ἔχον ἐσχηματισμένας σταυροειδῶς, ὡς προσευχόμενον. [illegible] τῆς δὲ γενόμενος, εἰς παίδευσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐκδίδοται, πρὸς τὴν τῶν Ὀρόβων μονήν. ἐν ταύτῃ δὲ προσκαρτερήσας ὡσεὶ χρόνους πέντε, καὶ καλῶς τοῦ ζητουμένου μορφωθεὶς, ὁ θεῖος ἔρως εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰσέδυ καρδίαν, τοὺς ἱεροὺς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων τόπους καταλαβεῖν. καὶ δὴ ἐν μιᾷ τοὺς πάντας λαθὼν, πρὸς τὴν αὐτῷ ποθουμένην ὁδὸν ἀπῆρε, καὶ μοναχοῖς τισὶν ἑαυτὸν συμμίξας ἐπορεύετο· εἰς δὲ τὰς χώρας γειτονίας, ἑτέρῳ μοναχῷ ἐνωθεὶς τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπορεύετο· καὶ τὴν Ἀτάλειαν φθάσαντες ὁ ῥηθεὶς μοναχὸς δόλον κατ' αὐτοῦ ἐλογίσατο, ὥστε διαπωλῆσαι αὐτόν. προνοίᾳ δὲ Θεοῦ τῶν [illegible] τις τῷ νέῳ ἐδήλωσε, καὶ μαθὼν φυγῇ ὤχετο τὴν προτέραν αὐτοῦ ὁδεύων ὁδόν.

Καὶ δὴ τοὺς ἁγίους τόπους καταλαβὼν, καὶ περιελθὼν πάντας, καὶ προσκυνήσας, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως ἐπέστρεψε, παρὰ δὲ τοῦ αὐτῆς ἀρχιδιακόνου ξεναγωγεῖται, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Σάβα μονῇ ἐγκαταλέγεται. τοῦτον οὖν ὁ προεστὼς ἰδὼν πάσῃ συνέσει κεκοσμημένον καὶ ἀρετῇ (σχεδὸν γὰρ ἅπαντας τοὺς ἐκεῖσε ὑπερηκόντιζε), διαφόρους [illegible], καὶ τὸν τῆς ὑπακοῆς βαστάσας ζυγὸν, [illegible] τῶν Ἱεροσολύμων πατριάρχῃ [illegible], χειροτονεῖται παρ' αὐτοῦ ἱερεύς. ἐγκαρτερήσας δὲ τῇ μονῇ χρόνους πλείονας, μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως τῶν [illegible], τῶν πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, καὶ τὰ [illegible] ἀναλωσάντων ἅγια μοναστήρια, ἀρχηγὸν ἐχόντων Ἀζίζιον [illegible], ὃς [illegible] καὶ τὸν τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως κατέλυσε, καὶ τὸν ἐν τῷ [illegible] σταυρὸν [illegible], καὶ πρὸς γῆν ἔρριψε, καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ πολλὰ ἐβλασφήμησε. ταῦτα τὸν ὅσιον ὁ [illegible] ὀφθαλμοῖς, μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν πατέρων, [illegible] τὴν Ῥώμην ἀπῆρε, καὶ τῇ Ἐφέσῳ ἐλθόντες, καὶ [illegible] Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ προσ[illegible]. Ἄνωθεν ἀκούει ὁ ἅγιος φωνῆς, [illegible] [illegible] αὐτῷ ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ κατ' ἀντικρὺ τῆς Ἐφέσου ὄρος, Γαλήσιον οὕτω καλούμενον, ἄβατον ὂν τοῖς πολλοῖς, ὡς σκληρὸν, καὶ πρὸς τὴν αὐτῷ ποθουμένην ἡσυχίαν ἐπιτήδειον.

Ἀνελθὼν δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀγωνισάμενος, καὶ παρὰ τῶν δαιμόνων πειρασμοὺς [illegible] [illegible] ἀρίθμους, ἐν φάσμασί τε καὶ [illegible] αὐτῷ [illegible], αἰσθητῶς τε καὶ νοητῶς, τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει τούτους κατέβαλλε· ποτὲ δὲ μέσον νυκτὸς τὴν [illegible] ἐκτελοῦντι, στύλος πυρὸς [illegible] [illegible] Οὐρανὸν αὐτῷ ὤφθη, καὶ ἀγγέλων [illegible] [illegible], [illegible] ψαλλόντων τό, ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. ἔκτισε

τοίνυν τὸν τῆς Ἀναστάσεως ἐδείματο ναὸν, ὅπου τὴν βάσιν τοῦ πυρίνου στύλου κατεῖδε, ἔνθεν ἔτι καὶ ὁ ναὸς καλεῖται Ἁγία Ἀνάστασις, ἀνεγερθεὶς παρὰ Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ Μονομάχου, καὶ παρ' αὐτοῦ χρήματα πολλὰ ἀποσταλέντα τότε μετὰ θύμῳ γραμμάτων αὐτοῦ, καὶ κειμήλια ἱερὰ, καὶ τίμιον ξύλον, καὶ ἅγιον εὐαγγέλιον κεκοσμημένον διὰ χρυσοῦ, καὶ θείας εἰκόνας, καὶ μετόχια, καὶ χώρας ἱκανὰς διὰ γραμμάτων βασιλικῶν καθιερώσαντος ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ, πίστιν γὰρ πλείστην καὶ εὐλάβειαν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν πατέρα ἔσχεν· ἐν ἐξορίᾳ γὰρ ὄντι αὐτῷ ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, πρὸ τριῶν χρόνων διά τινος τῶν μαθητῶν αὐτοῦ προεδήλωσεν αὐτῷ τὴν ἐξέλευσίν τε τῆς φρουρᾶς, καὶ τὴν τῆς βασιλείας ἀνάῤῥησιν. στύλον τοιγαροῦν ἐκ δεξιῶν τοῦ ναοῦ κατασκευάσας ἀσκεπῆ, ἐν αὐτῷ ἀνῆλθεν ὠμοῖς λαχάνοις τρεφόμενος καὶ ὕδατι, καὶ τοῦτο ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἢ δὶς, σιδηροφορῶν, τῷ ψύχει καὶ τῷ καύσωνι ταλαιπωρῶν ἑαυτόν. ἀλλ' ἔσχε τὴν Παναχράντου Θεοτόκου σκέπην ἄνωθεν ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῦ ἐσκίασεν· διὰ τοῦτο οὔτε χιὼν, οὔτε καύσωνες προσέβαλλε τῇ αὐτοῦ κορυφῇ.

Ἦν λοιπὸν ὁ μακάριος καὶ ἐξαίσια θαύματα τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐπιτελῶν. φθάσας δὲ τὸ τῆς ἀρετῆς ἀκρότατον, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἀξιωθεὶς, καὶ προειδὼν τὸ αὐτοῦ τέλος, ἐπειδὴ μετὰ δακρύων αὐτὸν τὰ κατὰ Θεὸν αὐτοῦ τέκνα ἐξελιπάρουν, καὶ ἐδέοντο ἔτι ἐν τῷ βίῳ περιεῖναι, εἰς μεγίστην ὠφέλειαν καὶ αὔξησιν, αἰτεῖ παρὰ τῆς Θεομήτορος προσθήκην ζωῆς πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ τυχὼν τοῦ αἰτήματος, καὶ εἰς [illegible] καὶ μικρόν τι τοὺς μαθητὰς ἀριθμουμένους ἰδὼν, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα χρόνους ζήσας· καὶ ἐπεὶ πέρας ἔσχε καὶ ὁ δοθεὶς αὐτῷ παρὰ τῆς Θεοτόκου πεντεκαιδεκαέτης χρόνος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. ὁ δὲ Θεὸς ὥσπερ τὴν αὐτοῦ γέννησιν, οὕτω δὴ καὶ τὴν κοίμησιν διὰ φωτὸς θαυμασίως ἐδόξασε, θείῳ φωτὶ τὸν στύλον καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς καταλάμψας, ὡς καὶ τοὺς μαθητὰς, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι διατρίβοντας, καὶ ἄλλους ἀσκητὰς αἰσθέσθαι τοῦ ὁσίου τὸ τέλος, καὶ τὴν ὀρφανίαν ὀδύρεσθαι. εἰ δὲ καὶ χωρὶς ἐγγράφου διαθήκης τὸν πατέρα θανεῖν ἐμάνθανον, ἔτι μᾶλλον τὸν θρῆνον ἐπέτεινον· καὶ μετὰ δακρύων καὶ ὀλολυγμοῦ πρὸς τὸν ἅγιον ἔκραζον· ἡ [illegible], οὐ [illegible] τὸ [illegible] τοῦ στύλου, εἰ μὴ καταλείπῃς ἡμῖν ἀντὶ σοῦ παραμυθίαν τινά. μάλιστα δὲ [illegible] τοῦ ὑπηρετοῦντος τῷ ἁγίῳ μαθητοῦ, οὗ ἄλγος καθήψατο. θαῦμα τοιγαροῦν μέγιστον ὁ μέγας καὶ [illegible] ἐνδείκνυται· ἀλαλαζόντων γὰρ τῶν τέκνων [illegible], [illegible], [illegible] νεκρὸς, ὢ τοῦ θαύματος, ἔμπνους καὶ ζῶν ἦν, καὶ τὴν χεῖρα ἐκτείνας [illegible], καὶ [illegible] χάρτην ἐγχειρίζει τοῖς μαθηταῖς [illegible] ὡς καὶ [illegible]

Ἀνεγνώσθη δὲ τὰ γεγραμμένα οἱ μαθηταὶ μετὰ

θαύματος ὁμοῦ καὶ χαρᾶς. Ἐπεὶ καὶ τὴν διὰ χειρὸς ὑπογραφὴν τοῦ ὁσίου ἐν τῷ τέλει οὐχ εὗρον, αὖθις ἀποκλαιόμενοι πρὸς τὸν πατέρα ἔφασκον, εἰ μὴ καὶ ὑπογραφὴν δέξηται ὁ χάρτης διὰ τῆς σῆς ἁγίας χειρὸς, ὧδε καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμεθα. ὁ δὲ, ὢ τοῦ θαύματος, καὶ αὖθις ἐξανιστὰς, καὶ καθίσας, καὶ τῇ χειρὶ τὸν κάλαμον προσερείσας, τὴν ὑπογραφὴν ἀπετέλεσε, καὶ οὕτω τὸν χάρτην τοῖς τέκνοις ἀπέδωκεν· εἶτ' αὖθις ἐκοιμήθη, τῶν θαύματος μεγίστου τὰς ἁπάντων πληρώσας ψυχάς. τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον δοξολογίαις οἱ μαθηταὶ, καὶ μύροις, καὶ λαμπάσι τὸ τοῦ φωτὸς ἄξιον ἀξίως τιμήσαντες, τῇ πολυπλούτῳ σορῷ ἀνατέθειντο, ἐγγιστά που τοῦ στύλου, παντοῖα θαύματα καὶ μετὰ τὴν ταφὴν ἐργαζόμενον, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ πρέπει τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Μελασίππου, Κασίνης καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Οὐ σάρκες ἦσαν ἀλλ' ἄσαρκοι τῇ φύσει.
Ὁ Μελάσιππος πρὸς ξίφος καὶ Κασίνη.
Στίχ. Στὰς Ἀντωνῖνε τὴν τομὴν χαίρων δέχου,
Καὶ δέξεταί σε τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ πόλει, τὴν πίστιν ὄντες Χριστιανοί. καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἐβλήθη εἰς φυλακὴν, Μελάσιππος δὲ καὶ Κασίνη, κρεμασθέντες ἐξέσθησαν, καὶ πυρὶ κατεφλέχθησαν. εἶτα τέμνεται τοὺς μαστοὺς ἡ Κασίνη. ὁ δὲ Μελάσιππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γονάτων. ὁ δὲ Ἀντώνιος ἀναστηθεὶς ἔξω καὶ διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ γεννητόρων μακαρίων, Μελασίππου καὶ Κασίνης, ἔτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κρεμαμένης, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντων τῷ Κυρίῳ, καὶ τοὺς ἀστραγάλους διατιτρωνᾶται, καὶ βαρεῖ λίθῳ τοὺς πόδας ἀλγύνεται, καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ καθίζεται λίαν πεπυρωμένου, καὶ τὴν κεφαλὴν ξυρᾶται καὶ περιάγεται τὴν πόλιν, ἔχων λίθον ἀπηωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. καὶ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται καὶ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ Λουκᾷ, καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις βορὰ προτίθεται. ὃν ἀβλαβῆ διατηρηθέντα, τεσσαράκοντα ἄνδρας ἀπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. ἔπειτα ἐπὶ κραβάτου πεπυρωμένου ἀπλοῦται, καὶ ῥάβδοις ἄνωθεν τύπτεται, καὶ τὰς χεῖρας τέμνεται, καὶ εἰς κάμινον βληθεὶς ἀβλαβὴς ἔμεινε, καὶ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφελκυσάμενος ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐχθρὸν Αὔκτος, Ταυρίων αὐχὸν τέλος.
Ξίφει τρωθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.
Φυγὴν κατεκρίθησαν πατρίων πέδου.
Πέδον χθονὸς μέσον Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινὸς ἱερέως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον, καὶ πλούτῳ κομῶντος. ἀλλὰ ταύτην τὴν παῖδα οὐκ ἔφθασεν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀποστῆσαι πίστεως· πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατὴρ, οὐδὲν ἤνυσε. διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὠμοῖς δέρμασι τύπτεται ὑπὸ τεσσάρων καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων ὑπερόριος γίνεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρός. καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Αὔκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ καταπονέσας τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ ἀφρονέστερον, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς Θεόβιον ὑπατικὸν ὡς Χριστιανοί. καὶ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες τύπτονται ῥάβδοις, ὥστε τὸ ἔδαφος ἅπαν φοινιχθῆναι τῷ αἵματι, καὶ λίθοις βάλλονται, καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθείσῃ ἐναπορρίπτονται. καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες, τύπτονται συχνοτέρως. καὶ ὡς διέμειναν ἀήττητοι, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκεῖσε λίμνῃ ἐναπορρίπτονται, ἀλλὰ καὶ πάλιν θείᾳ ῥοπῇ ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. εἶτα τύραννος ἀπορίᾳ συνεσχεθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν, οὗ γενομένου τέλος εὕραντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχ. Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον νέας,
Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Τῷ θαυματουργῷ συγγόνῳ Γρηγορίῳ
Ἐπαινούμενῳ ζῶντι, δηλοῦν οὐ καλῶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ Θεσσαλονίκης ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος ἐκ ξίφους.
Ἀθλήσεως ἤπλωσαν λαμπροὺς κλάδους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος πόλεως· παραστὰς οὖν τῷ αὐτοῦ βήματι, καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ καξ ἐκτείνας, καὶ ἀνατρέψας τὰς ἐν αὐτῷ καρδίας τῶν δαιμόνων σπονδὰς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Εἱρμὸς χύμα.

Σαρκῶν Δανιὴλ οὐ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρὶ γάρ σου Κύριε, εἰσὶν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλιώσαι καὶ μέλποντες εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Η φλὸξ τοῖς τρισὶν, ἐδροσίζετο παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τοῖς ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος, κατεμαραίνετο κάμινος. ὅθεν τὴν ἀπάτην ὁρῶντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστὲ, ἐξιστάμενοι τῷ σῷ οἱ ἀθλοφόροι σου, ὥσπερ ἀνάλγητα περικείμενοι, τὰ τῆς σαρκὸς περιβόλαια, βασάνων πικρῶν κατεφρόνουν, σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὐπλοκος ὢν, καὶ ὡραῖος ὁ χορὸς τῶν ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις, Πνεύματι τῷ σῷ κροτουμένη, ἐν ῥυθμῷ ἀνακράζει σοι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θεσμὸς καὶ ἐγκωμίων, νόμος Παρθένε ἀπειράγαμε. σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν ἀΐδιον· ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγάλλου οὐρανὲ συνευφραινέσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, ἀγγέλων αἱ στρατιαί, βροτὸς ἐπουράνιος, ἄγγελος ἐπίγειος, ἑορτάζεται, νῦν ὁ θεόφρων Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Ὑψίβαιμον ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφε Λάζαρε, τῇ πολιτείᾳ τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινὸς, ὑπὲρ ἅπαντας, Θεὸς σε καὶ ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετὰ πεῖραν φανερὰν ἧτταν τε πρόδηλον, Σατὰν ὁ δόλιος, ἐκ δεξιῶν σε συλᾶν, ἐπεῖρα ὡς ἄγγελος, ὑπούλως Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ οὕτως ᾔσχυνας, τὰς αὐτοῦ μηχανουργίας.

Θεοτοκίον.

Νεκρουμένην τοῦ θανάτου ῥώμην ἔστησας, σεμνὴ τῷ τόκῳ σου, τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ κτίστῃ μέλποντας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ.

Μεμηνότων τυράννων, τὴν δυσκάθεκτον ὁρμὴν καταβαλόντες, οἱ ἀθλοφόροι μελῳδοῦντες διαπρυσίως ἐβόων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνανεύσατε πλάνης, καὶ ἐπέγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους οἱ ἀθληταὶ ἀνεβόων· εὐλογοῦντες ἐν ὕμνοις ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ῥητορεύειν ἀμβόλως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Πνεύματος θείου δ' ἐμπλησθέντες φαιδρῶς ἀνεβόων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄναρχον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἁγνή.

Ὄφις ποτὲ τὸν γενάρχην Ἀδὰμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδὲμ, ἀπάτῃ Εὔας. σὺ δὲ σοφὲ προσβαλὼν, δολίως τῇ τῆς αἰσχρᾶς ὁρμῇ μοναχὲ, κατῃσχύνθη καὶ νενίκηται, τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου. διὸ νῦν χαίρων βοᾷς· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὕλην τὴν κάτω προσνεύειν ἀεὶ, φιλοῦσαν δὲ ὡς γηρὰν, εἰς πόλον ἕλκων τῷ σῷ συνανυψώσας, ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως σοφὲ, ὑπὲρ κόσμου μεσιτεύων τε, ἐνθέρμως τῷ Δεσπότῃ σου, καὶ σὺν ἀγγέλοις βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτὶ, τῶν θείων πάτερ ἐντολῶν, τοῦ σοῦ Δεσπότου, σὺ γὰρ τηρήσας αὐτὰς, διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενὴν, εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτῖσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλπων διηνεκῶς· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Θεοτοκίον.

Δέξαι Παρθένε δεσμίων φωνάς, ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαράν, αἱρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῷ, καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ βασιλεῖ. ἱκετεύει γάρ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄκουε Κόρη Παρθένε Ἁγνή, εἰπάτω δὴ ὁ » Γαβριήλ· βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν. » γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ. διὰ σοῦ » γὰρ ὁ ἀχώρητος βροτοῖς συναναστρέφεται. διὸ » καὶ χαίρων βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα » Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὑλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, καταφλέξας μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἤθροισας χορούς. ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ῥευστὴν οἱ μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα. ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὗρον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὡς ἐλευθέρα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ, σοῦ τῇ σαρκώσει γεγένηται, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου· ἣν ἐπιγνοῦσα κήρυκας τοὺς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ μήτηρ Παρθένε, σὺν ἀγγέλων χορείαις, τὸν σὸν Υἱὸν ἱκέτευσον Ἁγνή, πάντων ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν πιστῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἄλλος. Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἄλω ποιεῖς, ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδότιν· θῆρας θανατοῖς καταφαγεῖν τετολμηκότας, σοφὲ μαθητῶν σου τὸ ὀψώνιον. ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦσαι, θῆρας καθ' ἐμοῦ φονῶντας, ταῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Χειροηθεῖς ὡς ἄρνες ἐν σοί, καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρουν. Λάζαρε κρηπὶς καὶ ἐγκαλλώπισμα ὁσίων· διὸ ἱκετεύομεν τὰ τέκνα σου, βρύχημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν λεόντων, δίκην ἐπεμβαινόντων ἡμῖν.

Οὐ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανών, ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, τὰς διαταγὰς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις, ταῖς σαῖς ἐνσημειώσεσι πιστούμενος. Λάζαρε πατέρων ἀκρότης, ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου ῥῦσαι τὰ τέκνα σου. Θεοτοκίον.

Ὑπερθάρη ποιμέσι πολλοῖς, ἡ ἄμπελος τῆς ποίμνης σου Παρθένε, πάναγνε ποιμένα, τὸν καλὸν ἡ τετοκυῖα. αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὖσα σεμνὴ καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἱρμός.

Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστειλάριον τῶν μαρτύρων. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀρραγοῦς ἐκκλησίας, ὑμῶν πρεσβείαις ἅγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν ἀθλοφόροι, τελοῦντας πάμφωτον μνήμην.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ πλάστης καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκήνωμα τοῦ ἁγίου· ὅθεν φωστὴρ ἀνεδείχθης, μοναζόντων Λάζαρε, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ ὃν καθικέτευε, τοὺς ἐμποθοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον.

Ὅρος ποτὲ ἑώρακεν, ὁ προφήτης σε κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἄνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη· καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε. ὃν δυσώπει συντρίψαι, τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός μου εἴδωλα, καὶ τὴν τούτου εἰκόνα ἀνεγεῖραί μοι, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τοῦ Κυρίου τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος, μυρίπνουν νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἱδρώτων, αὐτοῦ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσαν, στολὴν περικείμενος, νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν. δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα, μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Ὡς ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στύλῳ παρέμεινας ὦ ἱερώτατε, κύκλῳ δὲ τούτῳ παρέστησας, ὥσπερ ἐνόπλους, ὑπασπιστὰς τὰς πράξεις σου ὅσιε, ἐναποτειχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν, ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παῤῥησίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὡραιότητι, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ ὅσιος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

[illegible] Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῷζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν στίχ. [illegible] Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὅσιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς.

Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Η΄.

Ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων, Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινὸν ἱστῶμεν στίχους δ΄.

Ἦχος α΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Συνωρὶς θεοδόξαστε, συζυγία πανθαύμαστε, δυὰς πανυπέρλαμπρος, καὶ ἀείφωτε, ὦ Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, Γαβριὴλ ἀρχάγγελε, σὺν τοῖς ἄνω λειτουργοῖς, τῇ Τριάδι πρεσβεύσατε, διασώζεσθαι, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων τοὺς τὴν θείαν, καὶ σεπτὴν ἐπιτελοῦντας, ὑμῶν ἐκ πίστεως σύναξιν.

Οἱ πυρίνοις ἐν χείλεσι, καὶ ἀΰλοις ἐν στόμασιν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες, τῇ τρισαγίῳ Θεότητι, ὡς νόες θειότατοι, ἀσιγήτοις ἐν φωναῖς, καὶ ἡμᾶς ἐπιτεύξασθαι, ἐξαιτήσασθε, ἐκλεκτῶν τῆς μερίδος, ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον.

Ὑμνῳδοὶ τῆς Θεότητος, πεφυκότες ἀγγ-

γελοι, ἀρχαὶ κυριότητες, θεῖοι ἄγγελοι, τὰ Χερουβὶμ θρόνοι ἔνδοξοι, Σεραφὶμ οἱ ἔνθεοι, καὶ δυνάμεις αἱ σεπταί, ἐξουσίαι τε πάντιμοι, νῦν προσδέξασθε, τῆς ὑμῶν ὑμνῳδίας ἡ τῷ κτίστῃ προσενέγκοντες αἰτεῖσθε, ἡμῖν τὸ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα ἦχος β'.

Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ, περικυκλοῦντες νοεραὶ οὐσίαι, θεῖοι ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν τῷ πρύτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε. ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος· ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα· τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ἀσώματοι ἄγγελοι Θεοῦ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι, καταστραπτόμενοι, καὶ φωτοχυσίαις, αἰωνίως λάμποντες, καὶ φῶτα χρηματίζοντες δεύτερα, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Ἀθάνατοι ἄγγελοι ζωήν, ὄντως τὴν ἀνώλεθρον, παρὰ τῆς πρώτης δεξάμενοι, ζωῆς πανόλβιοι, ἀϊδίου δόξης, καὶ σεπτοὶ θεάμονες, σοφίας τῆς ἐνθέου γεγόνατε, φωτὸς πληρούμενοι, καὶ λαμπάδες συστρεφόμεναι, ἁρμοζόντως, ἐπανακυκλούμεναι.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ἀρχάγγελοι ἄγγελοι ἀρχαί, θρόνοι κυριότητες, τὰ Σεραφὶμ ἑξαπτέρυγα, ἡ πολυόμματα, Χερουβὶμ τὰ θεῖα, τῆς σοφίας ὄργανα, δυνάμεις ἐξουσίαι θειότατοι, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἦχος α'.

Τῶν νοερῶν δυνάμεων ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, ἡ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Τὴν πόρνην καὶ ἄσωτον ἐγώ, καὶ λῃστὴν νενίκηκα, καὶ τὸν τελώνην τοῖς πταίσμασι, ἡ ὑπερβέβηκα, καὶ τοὺς Νινευΐτας· οἴμοι τίς γενήσομαι, πῶς φύγω τὰς κολάσεις ὁ ἄθλιος; Ἁγνὴ προσπίπτω σοι, οἰκτειρόν με τῷ ἐλέει σου, ὡς ἐκείνους ὁ Υἱός σου ἔσωσεν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ συνήθη [illegible] [illegible], [illegible] Ἱστῶμεν στίχους ἡ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος· ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ· ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος· ἅγιος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία μία φύσις, μία Θεότης ἡ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, τῇ ἀΰλῳ γάρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σύ, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σου τῇ ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους σου, ὥσπερ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι, φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγέλων, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπείκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Ἕτερα στιχ. ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόος ὁ προαιώνιος, φῶς ἀπαστράψας [illegible], Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντας πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα [illegible] [illegible] [illegible] συγκατάβασιν, Ἡ [illegible]

τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησιν, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοῖς ἐπὶ γῆς, χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λυτρῶσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ ποίμνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα· κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς ἐκκλησίας· πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σῇ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει· ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσιτεία καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἁγιάζει· ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, Ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος, τὸ φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 13. Ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἑστῶτα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' ᾧ σὺ ἕστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι. καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς΄. 11. Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιὰμ ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρῦν τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθὰ τὴν τοῦ Ἰωάς· καὶ Γεδεὼν ὁ Υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυροὺς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοὶ Κύριέ μου. καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, καὶ ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες· οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ; Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοὶ Κύριε, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινοτέρα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγώ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· καὶ εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ,τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· ἐγώ εἰμι καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν, καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεον, καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεών, ὅτι ἄγγελος Κυρίου ἐστί, καὶ εἶπε Γεδεών· Ἆ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κύριε, Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ, εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι΄. Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν· ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὐτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ ὠφάζ. Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσεῖς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ' ἢ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρός με· Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρός με· μὴ φοβοῦ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξ ἐναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαήλ, εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσει τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου, ἥψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου καὶ ἐνίσχυσέ με. Καὶ εἶπέ μοι· μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι, ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα· λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· εἰ οἶδας ἵνα τί ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν δυνάμεων ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθ' ἑκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας ἐκ πάσης τοῦ διαβόλου περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις καὶ συνειδότι εὐσεβεῖ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τὴν ἄϋλον οὐσίαν, τῶν νοερῶν δυνάμεων προσαπεικονίζοντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς φωτοδοτοῦντες, τὴν [illegible] Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτῳ φωνῇ, τὸν [illegible]

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ὕμνον ἐξᾴδεται. διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι, θεῖοι Ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρυτάνει Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε. Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· Ἅγιος ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος· Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα· τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσωμάτοις χείλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε. καὶ νόες καθαροὶ, καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης, αἰνοῦσί σε Δέσποτα. σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ Πρωτοστάτης τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων, ἑστιάτωρ ἡμῖν, σήμερον γέγονε, τὰ τῶν ἀσωμάτων ᾄσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς ᾄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ φιλάνθρωπε. ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι τοῦ θείου φωτὸς, καταλαμπόμενοι ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν ἀΰλων καταυγάζετε ταξιαρχίας, καὶ ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου Θεότητος. ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἀκαταπαύστως ᾄδετε. ἅγιος ἅγιος ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Ἄγγελοί σου Χριστὲ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωταγωγίᾳ ἀεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνῳδοί σου. καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοὶ, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Δόξα. Ἦχος δ'.

Πυρίνοις χείλεσιν ὑμνεῖ σε τὰ Χερουβὶμ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός. Μιχαὴλ δὲ ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἄνω δυνάμεων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε, πρὸς πανήγυριν φαιδρὰν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πηλίνοις χείλεσιν. ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ, δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον, ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστὼς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀῤῥήτων, σῶσον ἡμᾶς Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου.

Τῶν ἀσωμάτων ἀγγέλων πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταγωγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα ᾀσμένως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων, καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε· ἐναργῶς ὡς ἄϋλος, τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ Δεσπότη δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν Καθίσματα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωήν, τοῖς βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Καὶ ἐκ τῶν ἀοράτων ῥῦσαι.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ ἀγγελικῶς ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν ἐξουσίαις θρόνοι κυριότητες, ἄγγελοι δυνάμεις τε, καὶ ἀρχαὶ δυσωποῦσι, σὲ τὸν ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστὲ πολυέλεε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀνελε τῷ σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψηλῶν καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριήλ τε ἀγγέλων ταξιάρχαι, σὺν πᾶσι ταῖς ἀσωμάτοις καὶ λειτουργοῖς, Δεσπότῃ ᾧ λειτουργεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε, ἄφεσιν πταισμάτων ἡμῖν, καὶ ἔλεον καὶ χάριν εὑρεῖν ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι καὶ τοῖς ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν λόγον τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὰ Σεραφίμ.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Ζήτει τῇ β'. τῆς Πεντηκοστῆς, ἤτοι τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὁ Ν.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, οἰκτίρμον πρεσβείαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος β'. Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ. Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς ...

[illegible]

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Πόθῳ ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν πρὸς

διευθύνουσαν, τὰς ἀΰλους τῶν ἄνω χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐκβοῶντες ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Ἔθου τῶν κτισμάτων ἀπαρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, ποιητὰ τῶν ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγὲ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαὴλ τε ταγμάτων, ἀΰλων πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Ἔθετο ἡ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει ποτὲ, τὸ τῶν ἀνθρώπων· σὺ δὲ, Παρθένε Θεόνυμφε, ὅλον πρὸς εὐλογίαν, μετήγαγες τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

[illegible]

Τοῖς ταξιάρχαις τῶν ἀσωμάτων νόων.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος.

Ὠδὴ α'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τοὺς νοεροὺς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χοροὺς ἐν ᾄσμασιν, ὡς λειτουργοὺς θείους, δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἀπαύστως πρεσβεύοντας, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ ταξιάρχαι φαιδροὶ, τοὺς ἀσωμάτους νόας, σήμερον ἀγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἑόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, ὁ Γαβριὴλ αὖθις, νῦν εὐαγγελίζεται, ἐκκλησιῶν τὴν ἕνωσιν, καὶ καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν. Θεοτοκ.

Κυοφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, δυοῖ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήσεσιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μιᾷ, ἧς καὶ τὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ἰσχύϊ κατέστησας ἀθάνατε δυνατοὺς ἐξανύοντας, τὸ πανάγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστὲ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου σὲ ἐκδυσωποῦντας.

Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὔσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας Χριστὲ, τῆς σωτηρίας τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοκίον.

Ἀρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν ἀγγέλων πρώτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὤφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Αἴγλης θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστοὺς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας τὴν ἐν σώματι κάθοδον.

Συνωρὶς ἀοίδιμε, καὶ φωταυγὴς δυὰς θάλλοντα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην σώσατε. Θεοτοκίον.

Ἤισεν Ἡσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν, ᾄδω κἀγὼ ᾆσμα τῆς ἐκείνου, ἐπιτυχὼν καθάρσεως.

Καταβασία. [illegible] σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀσωμάτων ἅγιοι, χοροὶ ἐν φόβῳ, τῷ Θεῷ τὴν αἴνεσιν, ἀναφωνοῦντες νοεροῖς, ὑμῶν τοῖς στόμασιν ἄπαυστον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πταιόντων πρεσβεύσατε.

[illegible] Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, τε-

νευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἁγιότητα, νεκροῦντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκός, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουρούς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτούς, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμεν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεήμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ Ν'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ἐπέβης ἀγγέλοις, ὥσπερ ἐφ' ἵπποις φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει ἀγγέλους, ἡ ἀρετή σου φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀναρχεθείας αἰνέσεως, καὶ σὺν αὐτοῖς σοὶ βοῶντα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ, συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας δυνάμεις σου, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἡ μήτηρ, ὑπερφυῶς ὤφθης Πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε καὶ ἄνθρωπον, Χριστὸν τεκοῦσα, ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἱεριχὼ ὤφθη δυνάμεως ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι πάλαι Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, νικοποιῶν ὁ ἀρχιστράτηγος Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν ἀσωμάτων ὁ ἔξαρχος· ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων Κυρίου, ἀσφάλιστον εἷλε τὸ φρούριον.

Ἄρχων ποεῖ, τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, ὀφθῆς φέρων, τέκνου εὐαγγέλια τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, καὶ θεῖος ὄντως ἀρχάγγελος, διὸ φωνὴ τοῦ Λόγου, γεννηθεὶς Ἰωάννης, τῷ Πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾷ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν ἁγίαν μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος· συγχαίρει δὲ καὶ πᾶσα, τῶν ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σῴζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Μόνη Ἁγνή, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν, μόνη ὤφθης ἀνάνδρως θηλάζουσα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι ἁγίῳ, λαβόντα δίχα μορφὴν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε, οὗ τὴν θέαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ Ι. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀνεπιστρέπτῳ τῷ πόθῳ, ἀεὶ πρὸς τὸ ἀνανταῖς, Χριστὲ ἀναφερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἁπάντων τῶν ἐφετῶν, ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοερούς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι, τῇ σῇ Χριστὲ κατέστησας, ὑμνῳδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς ἀγγέλους κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τούτους ἀπαύστως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀπειρόγαμε Ἁγνή, Μαρία Ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὁδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Ἀπειθήσαντα πάλαι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐξήγησιν καὶ θεῖα λόγια, Βαλαὰμ τὸν μάντιν, ἐν ἀμφόδῳ ὁ ἄγγελος ὄνῳ φανείς, φοβερῶς ἤλεγ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἤμειψε γνώρισμα.

Συσχεθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἱρκτῇ προσμένοντι ἄγγελος ὤφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρῴδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος· διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τοὺς φρουροὺς ἀσωμάτους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις, ἄγγελοι ἀρχάγγελοι θεῖαι δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἕνα σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείαις ἀμφω, ἐν θελήμασιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα, ἧς τὴν θέαν τιμῶμεν τῆς πίναξιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, θείας τῶν ἐπουρανίων, ἀθάνατε στρατιῶν, φωτοειδεῖς αὐτὰς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν ἀσωμάτων τάξεις αἱ νοεραί τε, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς ποιητὴν καὶ κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρί, ἐν ὑψίστοις Ἄχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις ταῖς ἐπανακλῖναι, ἠξίωσαι, ὃν ἡμῖν, δίδου ἁγνὴ τοῖς δούλοις σου ἵλεων.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς Ἀσωμάτους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνυψούμενοι, ὑλέαις ἐν χείλεσι, τοὺς ἀΰλους ᾠδῶν, ἐν τοῖς ᾄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τοὺς [illegible], τὰς καταιγίδας ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι, τῇ παῤῥησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἱρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὤφθης ἐκών, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστὲ σαρκοφόρος δέ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας, οὗ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Ἔφης φιλάνθρωπε ἐν γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ ἑνὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε, ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνῶστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Η'. Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Ἐβουλόμην σοι Μιχαὴλ ᾆσμα πρέπον,
Ἆσαι πρεπόντως, ἀλλ' ὕλην οὐκ ἔχω.
Ὁρῶν Γαβριὴλ ἀγγέλων χορὸν μέγαν,
Σὲ μᾶλλον χαίρω καὶ [illegible].
Ὀγδόῃ οὐρανίης [illegible] τάξιος ὀρχούς.

Εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἐννέα ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ταξίαρχοι τὰ Τάγματα τῶν ἐννέα,
[illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξίαρχος τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, ἔν τε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἔν τε τῇ νέᾳ χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει παρέδειξέ τε, καὶ παραδεικνύουσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καὶ τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θήσομαι, νεανιευσάμενος εἰπεῖν, καὶ, τῷ Ὑψίστῳ ὅμοιος ἔσομαι, καυχησάμενος, τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ, ὡς φησὶν ὁ Κύριος, ἐξέπεσεν ἀξιώματος (ἐθεώρουν γάρ φησι τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ πεσόντα,) τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ᾽ αὐτὸν τάγμα ἀλαζονευσάμενον πέπονθεν· οὗτος ὁ πανοίδιμος τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην ὡς πιστὸς οἰκέτης διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἔτυχε παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀποστασίαν πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν Ἀγγέλων χορούς, καὶ εἰπὼν, πρόσχωμεν, ὕμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων, ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπόνθασιν οἱ μεθ᾽ ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις ὠνομάσθη Σύναξις τῶν Ἀρχαγγέλων, τουτέστι προσοχὴ καὶ ὁμόνοια καὶ ἕνωσις. Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, τὰς τοῦ Θεοῦ σωτηριώδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλεονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλοῖς ὀπτανόμενος καταφαίνεται. Ὤφθη γὰρ τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Λώτ, ἐν τῇ τῶν Σοδόμων καταστροφῇ ἔφαινε, τῷ Ἰακὼβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προεπορεύετο τῶν παμβδελύκτων υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτε τῶν Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαάμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπαίνειν καταρασαμένῳ· πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ, ἔφη, πυθόμενον ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τὰς ποτε παρὰ τῶν ἀσεβῶν, κατὰ τῶν ἁγιασμάτων καὶ τοῦ συνεδρίου ἀπελαύνοντας, τελείως χωρεῖν παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἕτερα ἐστὶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διὰ τοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς προστάτην καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν ταύτην ἑορτάζομεν, ἀξιούμενοι, ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χορείας καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὧι παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν ἀγγέλων, τῷ προσώπῳ μορφῇ μὴ φέρουσαι τὴν θέαν, εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶτα ἀνέδειξας οἰκτίρμον, τῶν ἀγγέλων σου τὴν ἄϋλον οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως, εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας, ἁγιάσας δὲ θείῳ Πνεύματι Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἰσίαν ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν Ἀρχαγγέλων κραυγάζοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Ὡς φιλόξενοι πάλαι, Ἀβραὰμ ὁ θεόπτης, Λὼτ ὁ ἔνδοξος, ἐξένισαν ἀγγέλους, καὶ εὗρον κοινωνίαν σὺν ἀγγέλοις κραυγάζοντες· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ καὶ Τωβὶτ τῷ πανσόφῳ ὤφθησαν ἄγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἆθλα τοῦ βίου κατ᾽ ἀξίαν, καὶ τῶν παίδων ὁ ἄγγελος ἔσβεσε φλόγα φοβερὰν ποτὲ πυρὸς καμίνου. Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὅλον, ἐκ Παρθένου ἐνδύντα δίχα τροπῆς Ἰησοῦν, ταῖς φύσεσι διπλοῦν, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, πατρικῶς τε κηρύττομεν, οὗ καὶ τὸ εἶδος πιστῶς σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Τῶν ἀγγέλων ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀΰλως ἀναμέλψωμεν, Κύριον ἐν-

μνοῦντες, ϗ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται χορείας οὐρανίου, οἱ τὸν θρόνον ἀμφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι, ἄγγελοι ὑμνοῦσι ϗ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀΰλου, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει ἀπαύστως λειτουργοῦντας ϗ τοὺς ἀγγέλους πνεύματα δεικνύουσαν, Τριάδα προσκυνοῦμεν, ϗ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐν πόλῳ παριστήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες ἀγγέλων ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι. τούτῳ Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἄρχων ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότατα, ὁ μύστης τῆς χάριτος, ϗ τῆς Παρθένου μνήστωρ σεπτὸς, ὁ τῶν ἀσωμάτων, στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν, Ἰεζεκιὴλ προέστορβεν ἐκήρυττεν· ἐν οἷς ἑξαπτέρυγα, τὰ Σεραφὶμ παρίστανται, ϗ τὰ Χερουβὶμ, πολυομμάτως ἐκύκλουν. μεθ' ὧν τοὺς ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθόδου σου, ἐκδηλοποιῶν, ὁ Δανιὴλ προέλεγεν, ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, ϗ παλαιὸς ἐκάθισε, καὶ τὰς τῶν ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεστώσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοώσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοούσιος Λόγος ἐκὼν, ὤφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἑνώσεως, εἷς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἀμφοτέροις δείκνυται. ἐν δύω ταῖς οὐσίαις, ϗ μιᾷ ὑποστάσει, ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Ὄρους παρ' ἡμῖν.

Σὲ τὸν ἀῤῥήτως ἑνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις Χριστὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄγγελοί τε καὶ ἀρχάγγελοι, θρόνοι ἐξουσίαι καὶ κυριότητες, ἀρχαί τε καὶ δυνάμεις, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν πανσέβαστον ὑμῶν μνήμην, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντας, σώζεσθαι παντοίας περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον, φύσιν τὴν ἐμὴν, ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε τέτοκας. διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσούντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ ϗ Γαβριήλ.

Ὁ Χερουβὶμ ϗ θρόνων, χοροῖς συγχορεύων, καὶ Σεραφὶμ τῶν ἀΰλων καὶ μύστης Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Μιχαὴλ πρέσβευε.

Ὡς φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς συμπληροῖς.

Καταβασία. Ἀπειρόγαμε [illegible]

[illegible]

Ὡς πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου σ[illegible]

γένους, καὶ προνομίᾳ ἄριστον, ἀρχιστράτηγε θεῖε, ἀνέδειξεν ὁ ποιητὴς, καὶ Θεός, ἡ δόξη σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως· τοῦ προσφωνεῖν ἀνενδότως, τὸν τρισάγιον καὶ θεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀῤῥήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἕτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐξουσιῶν δυνάμεων, ἀρχαγγέλων ἀγγέλων, Κυριοτήτων θρόνων τε, καὶ ἀρχῶν πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, ἀρχιστράτηγε θεῖε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε. τῷ ἀστέκτῳ σὺν θρόνῳ, παρεστηκώς, σκέπε φρούρει φύλαττε σῶζε πάντας, τοὺς πίστει σε γεραίροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστάτην. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων, καὶ Σεραφὶμ Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν ἁγίων ἀγγέλων, ἁγιωτέρα Πάναγνε. τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας Θεοτόκε· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πρός. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω θείων δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτήν, συγκροτῆσαι συνάξεως, αὐτοῦ τῆς θείας καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμᾶς πτερύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ὥρᾳ ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ παρέσο βοηθὸς, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δοξαστικὸν [illegible] Ἦχος πλ. δ΄.

Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργ. τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, ᾨδὴ γ΄ καὶ ς΄. Ὁ Ἀπόστ. Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθείς. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Θ΄.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου, καὶ τῆς Ὁσίας Ματρώνης, καὶ Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὀνησιφόρε Χριστόν, τὸν Θεὸν ὡμολόγησας, ἐναθλῶν στεῤῥότατα, [illegible] πρὸ βήματος· πληγὰς μαστίγων, καὶ γὰρ ὑπήνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντὸς τοῦ σώματος· ὅθεν στεφάνῳ τῷ τῆς νίκης, ἔστεψε ζωαρχικῇ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανύμνητε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφύριε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, [illegible] πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ πνεύματος [illegible] λαμπρότατα, [illegible]

Δημόσια Βιβλιοθήκη

σιλεύων τῷ βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἔνδοξε' ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωήν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζούσης ἡπλώθητε, καὶ προσδεθέντες ἵπποις συρόμενοι. τὸ θεῖον τέλος καθυπεδέξασθε. ὅθεν δοξάζεσθε, σὺν Χριστῷ μακάριοι, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, πανευκλεέστατοι.

Ἕτερα στιχηρὰ τῆς Ὁσίας ἦχος β'. Ὡς γενναῖον.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀσκήσεως, τῇ ψυχῇ φιλόσεμνε καθυπέταξας. καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ μέσον κατῴκησας, ἀσκητῶν πανευλαβῶς, ὦ Ματρῶνα σβεννύουσα, ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν θείοις ὄμβροις τῶν δακρύων, καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Ἱερὸν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναὸς τοῦ Πνεύματος πάνσεμνε, ψυχῆς καθαρότητι, καὶ ὡδήγησας ψυχάς, πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, τῆς ἀσκήσεως. καὶ προσήγαγες ταύτας ὦ Ματρῶνα, σεσωσμένας τῷ Δεσπότῃ. μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

Νεανίδες ἠγάπησαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πειθαρχήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χαῦνον ἐν Πνεύματι, προθυμίᾳ τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν, καὶ εἰσήχθησαν, μετὰ σοῦ εἰς νυμφῶνα τοῦ νυμφίου, τὸν οὐράνιον Ματρῶνα, διὰ παντὸς εὐφραινόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον. ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρα σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο· Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Φέρεις ὄνησιν τοῖς ἐπαινέταις μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσι, ὄνησιν θείαν ἡ σεπτή, ἐφέστηκε μνήμη σου. ἐν ᾗ σε ἱκετεύομεν, παμμάκαρ ἡμῶν μνήσθητι.

Ἔχων παῤῥησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμόν, ἀλόγου προστάγματος, ἠλόγησας Θεόπνευστε, καὶ χαίρων μάκαρ ἤθλησας.

Ῥώμῃ δυναμούμενος οὐρανίῳ, Ὀνησιφόρε πρὸς δεινά, ἐχώρησας βάσανα, καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας, ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος.

Ἔστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανασίαν καὶ ζωήν, τῷ κόσμῳ κυήσασα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τῆς Ματρώνης προφρόνως ᾄδω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεσιν οὐρανίαις, πάντοτε συνοῦσα καὶ μεθέξεσιν, θεϊκαῖς θεουμένη, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Ὅλη τῷ θείῳ πόθῳ, περικαιομένη ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροις κατέσβεσας.

Τὴν ... τοῦ Δεσπότου, σκεῦος ἀνεδείχθης

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι᾽ ἀσκήσεως. Θεοτοκ.

Ἡ κυήσασα κόσμῳ, θείαν σωτηρίαν καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας Ἄχραντε.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἶσον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐνσώματον, ὁμολογοῦντες οἱ μάρτυρες, τρικυμίαν τὴν τῶν βασάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τοὺς πόδας σου, μάρτυς ἐπὶ πέτραν, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς ἀνέμοις Ὀνησιφόρε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Ὅλῳ τῷ νοΐ μακάριε, μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον, οὐκ ᾐσθάνου τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Πεῖσον Πάναγνε σωθῆναί με· τὸν γὰρ θείῳ νεύματι τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥάβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διέτεμες θάλασσαν, θείαις ψυχαῖς, προοδοποιοῦσα, τὴν εὐθεῖαν διάβασιν.

Ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, μοναζουσῶν σαφῶς πάνσεμνε, καὶ μοναστῶν, βίον κτησαμένη καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, φθοροποιῶν παθῶν ἔνδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν, διὰ πολιτείας, εὐσεβοῦς ἀπενέκρωσας. Θεοτοκίον.

Ἥνωται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ πλαστουργὸς σαρκὶ Πάναγνε, μείνας ὃ ἦν, ὅπως τὸ εὖ εἶναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρήσηται. Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ τοῦ θεϊκοῦ, ἀναπτόμενοι πόθῳ, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψαύσει οὐδ᾽ ὅλως, μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε, καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς ἀθλοφόροι, τὸ ἀοίδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχετε.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Ἀνδρειοφρόνως λαθοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωὴν, χαίρουσα προσέδραμες, ἀληθῶς τῷ ἐν πνεύματι, καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρον τελέσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος. ὅθεν καὶ τὰ ῥεῖθρα, ἰαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην ἀοίδιμε, μοναζουσῶν τὸ καύχημα. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. [illegible]

Ἡ ἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωτοχυσία,

Ὀνησιφόρε μάρτυς, ἐφειλκύσατο πόθῳ, πίστει συναθλῆσαί σοι, τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθήσαντες ἐσχάρᾳ, πυρακτωθείσῃ, προσεφαπλοῦσιν ἅμα, τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ τύραννοι, καὶ ζέοντας πνεύματι.

Ἱερεῖα ὡς ὁλόκληρα ἀθλοφόροι, καὶ καθαραὶ θυσίαι τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, χαίροντες προσήχθητε, διὸ μακαρίζεσθε.

Νηνεχῶς σε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότῃ, προσλαλιαὶ δόλιαι, ἀπατῆσαι οὐδ᾽ ὅλως, ἴσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, ὁμοιωθῆναι Κόρῃ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, βροτοῖς εὐδοκήσαντα, Πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρύων σου, ἤρδευσας καρδίαν καὶ ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἑκατοστεύοντα μακαρία στάχυν θείᾳ χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα, τὰς τῆς διανοίας βάσεις διέμεινας, ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος, πονηρῶν δαιμόνων ἀξιάγαστε.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, σύζυγον λιποῦσα, καὶ βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθησας, καὶ αὐτοῦ ὀπίσω ἠκολούθησας. Θεοτοκίον.

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, Ἄχραντε κενοῦται Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μετρεῖται ὁ ἀμέτρητος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα.

ᾨδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄσειστοι, μοχλεύσεσι τῶν βασάνων, ἀπερίτρεπτοι σθένει, τοῦ Πνεύματος ἐδείχθησαν.

Ἰνδάλματα θεῶν, μιαρῶν ἐλεπτύνατε, καὶ ὤφθητε εὐσεβείας, καὶ ἀνδρείας εἰκόνες, σεπτοὶ μεγαλομάρτυρες.

Στρατείαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πίστει, καὶ χαίροντες [illegible] ἐλπίσι.

Ἐνώκησεν ἐν σοί, χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος, καὶ ἔδειξεν οὐρανῶν σε, πλατυτέραν Παρθένε, διὸ σε μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ὀλολύζοντες βοῶμέν σοι.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον, ὦ Ματρῶνα, ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἀσχημοσύνην ἐνέδυσας.

Ῥεόντων ἀντηλλάξω τὰ μένοντα, ὡς σύζυγον μνήστορα ἀθάνατον, φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλονύκτιον προσάγουσα δέησιν, τῷ Δεσπότῃ, Ματρῶνα ἐκοίμισας, τὰς ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος. Θεοτοκίον.

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα, τὰ πάθη Πανάμωμε, τὰ τῆς σαρκός μου θανάτωσον.

ᾨδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Πόνοις αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὀνησιφόρε μάρτυς, δρόμον ἤνυσας τῷ μαρτυρίῳ, ὡς νικητὴς γεγονὼς ἀπείληφας, τὰ βραβεῖα τὰ οὐράνια.

Ἀλλήλοις συνδούμενοι τῇ πίστει, προσδεδεμένοι ἄμφω, καὶ συρόμενοι λύσιν τοῦ σκήνους, οἷα στεῤῥοὶ, ἀθληταὶ ὑπέστητε τῷ Κυρίῳ συναπτόμενοι.

Ἵπποις προσδεθέντες καὶ βιαίως, διασυρέντες γνώμῃ, τῇ δικάζοντος βεβαιοτάτῃ οἱ εὐκλεεῖς τοῦ Κυρίου μάρτυρες, θείῳ τέλει ἠξιώθητε. Θεοτοκίον.

Νόμων δίχα φύσεως Παρθένε, τὸν νομοδότην τίκτεις, ἀναπλάττοντα τὴν συντριβεῖσαν φύσιν ἡμῶν, ὃν δυσώπει σῶσαί με, ἁμαρτίαις συντριβόμενον.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὡς ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκήσεως ἡδὺ προσφωνοῦσα, ὡς νοητὰ ἐφειλκύσω ὀρνίθια, ἱερωτάτων γυναικῶν συνάθροισιν, τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς, διαδρᾶσα Ματρῶνα ἐν Πνεύματι.

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφίᾳ κρατοῦσα, καὶ δαμάζουσα τὰ πάθη ὁσία. τῆς δὲ ψυχῆς τὸ πν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

πνότατον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ εὐτρεπίζουσα, ὡραία τε καὶ εὐπρεπής, ἐγνωρίσθης Ματρῶνα θεόσοφε.

Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἐπεπόθησας ὑμνοῦσα ἀπαύστως, τὸν δι' ἡμᾶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ὑπερβολῇ σαρκωθέντα χρηστότητος, τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, καὶ ἐχθροῦ τοῦ δολίου νευρώσαντος. Θεοτ.

Δεδούλωτο ἁμαρτίᾳ ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ ταύτην ἐρρύσω, τῆς πονηρᾶς, Θεοτόκε δουλείας, τὸν τῶν ἁπάντων δεσπότην κυήσασα, τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν, τῆς ζωῆς τὰς εἰσόδους Πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
« ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ
« ψυχή μου ἐπλήσθη καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ
« προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθο-
« ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστείαις κατατήξασα, καὶ μέσον ἀνδρῶν, Ματρῶνα κατοικήσασα, προσευχαῖς τε σχολάζουσα, τὸν Δεσπότην ἐνθέως ἐθεράπευσας, δι' ὃν πάντα κατέλιπες, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα. Ὁ Οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα Χριστέ μου, ἀνυμνῆσαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας καλῶς, τῆς σῆς ὁσίας φιλάνθρωπε· ὅπως τὰ πάντα καταλιποῦσα, καὶ ποθήσασα μόνον σὲ τὸν νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα· καὶ τὸν τύπον τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ εἰς τέλος ἐξηφάνισεν, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Θ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου.

Στίχ. Ἵπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων,
Ἔχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.
• Νύσσης οὐρανίης ἐπέβησ' ἐνάτῃ ὦ ἀθληταί.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι Πορφύριος καὶ Ὀνησιφόρος, δουλικοῦ καταλαβόντες [illegible] ἐκλήθησαν ὡς Χριστιανοί· καὶ ἀχθέντες ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔστησαν ἑδραῖοι καὶ ἀπτόητοι, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, Οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητήν. Διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζομένης ἀνέπεσον· ἐν οἷς δὲ τούτοις, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐνοπτριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν, ἔχαιρον, καὶ τῷ Θεῷ ηὐχαρίστουν, καὶ τὰ πάθη τῶν ὀδυνῶν ἐκουφίζοντο. οἱ δὲ δεινοὶ καὶ ἀνηλεεῖς Ἕλληνες, ἰδόντες τοὺς ἁγίους ἀσινεῖς, τὴν μὲν ὀργὴν χαλεπωτέραν ἀνήφθησαν, καὶ τοὺς τιμίους αὐτῶν πόδας, ἀγρίοις ἵπποις προσδήσαντες, καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις σύροντες, ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχέσι τόποις, τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξαναν καὶ διέλυσαν, καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. τότε Χριστιανοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθεντο ἐν κώμῃ Παγκρατιῶν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.

Στίχ. Χορῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,
Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας· καὶ συναφθεῖσα ἀνδρί, καὶ μιᾶς παιδὸς μήτηρ γενομένη, ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, δεκαπέντε ἐτῶν οὖσα. Καὶ γενομένη συνήθης παρθένου τινὸς Εὐγενίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἄσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε· τὸν δὲ εἰς τὸ θεῖον ἔρωτα θερμότερον ἀνάψασα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικὶ τοὔνομα Σωσάννῃ· αὐτὴ δὲ παραγίνεται ἀνδρῴαν στολὴν ὑποδῦσα, εἰς τὸ τοῦ ἁγίου Βασιανοῦ μοναστήριον. Καὶ ἀποκαρεῖσα τὸ τῶν εὐνούχων σχῆμα ἐν τῇ εἰρημένῃ μονῇ παραδέχεται, καὶ συνῆν τοῖς μοναχοῖς. Τοῦ δὲ ὁσίου Βασιανοῦ ἐξ ἀποκαλύψεως μαθόντος τὰ κατ' αὐτήν, παραπέμπεται ἐν Ἐμέσῃ τῇ πόλει εἰς μοναστήριον γυναικῶν· κἀκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα μεταβαίνει, ἔπειτα εἰς τὸ Σιναῖον ὄρος· εἶτα εἰς Βηρυτόν, ἔνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ, ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Ὑπομείνασα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἔκ τινος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὖθις ἐν Κωνσταντινουπόλει. Φθάσασα δὲ αὖθις τῷ ἁγίῳ Βασιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπετράπη μένειν ἐν τῇ μονῇ, ἥτις κατ' ἐπωνυμίαν αὐτῆς λέγεται, τὰ Ματρώνης, μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδόν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα παρθένος Θεοκτίστη,
Κτίστῃ Θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μηθύμνης, τὸν βίον μοναχή. Ἐκ παιδόθεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἐδόθη εἰς παρθενῶνα καὶ τὸ μοναχικὸν περιεβάλλετο σχῆμα. Ὀκτωκαιδέκα δὲ ἐτῶν γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξῆλθε μετὰ κώμην, τὴν ἰδίαν ἀσπασομένη ἀδελφήν. Ταύτῃ δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιδραμόντες Κρῆτες, ὧν ἡγεῖτο ὁ Νησουρὴς ἐκεῖνος, πάντας τοὺς ἐγχωρίους κἀκείνην συνέλαβον. Ἕωθεν οὖν προσορμήσαντες τῇ νήσῳ Πάρῳ καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμήματα διετίθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη λάθρα πρὸς τὸ ὑλῶδες χωρήσασα ἀνεύρετος ἦν. Αὕτη οὖν ἐκτοτε ἐκεῖ μείνασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ καὶ καύσωνι πολλὰ προσπαλαίσασα, ὀσπρίοις καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφομένη, καὶ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριάκοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα, (ᾯ καὶ ἔζη,) καὶ τῇ Παναγίᾳ Θεοτόκῳ. Τοῦ δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντος, κατά τινα θείαν οἰκονομίαν, κυνηγός τις θηρεύσας θήραν, εἶτα χωρήσας ἑαυτὸν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἐντὸς καὶ ἰσουργίας χώρην. Ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος. Καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀνανεύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἁγίας τραπέζης μέρος, ὥσπερ κρόκην ὑπ' ἀνέμου ῥιπιζομένην, ἢ ὡς ἱστὸν ἀράχνης. Ὡς δὲ προβὰς διαγνῶναι τὸ φαινόμενον ἠβουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης· Στῆθι ἄνθρωπε καὶ μὴ πλησιάσῃς· αἰσχύνομαι γὰρ γυνὴ οὖσα φανῆναί σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγεὶς καὶ τρόμῳ ληφθείς, ἐβούλετο φυγεῖν· ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀκίνητοι ἦσαν ἐξύτεραι. Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα τίς, καὶ πόθεν εἴη. Ἡ δέ, Ῥῖψον, ἔφη, χιτώνιον δέομαι, καὶ καλυψαμένη, λέγειν οὐκ ὀκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κελευσθὲν ταχέως ἐποίησεν· ἡ δὲ ὡς ἔλαβε τὸν ἐπενδύτην, τοῦτον περιεβάλλετο, καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγέτῃ, καινόν τι καὶ ἐξαίσιον θέαμα. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυνή, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἄνθρωπον· ἡ θρὶξ λευκή, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρμα μόνον συνέχον τὴν τῶν ὀστῶν ἁρμονίαν, τὸ δὲ ὅλον σκιὰ ἦν. Ἐξ ἐκείνου δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα. Προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιοῦσα τὸν κυνηγέτην ἐπανερχόμενον κομίσαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτως ἀπαλλάττονται ἐπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι. Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε φέρων τὰ θεῖα μυστήρια, αὐτὴ ἐπειγομένη, μετέλαβεν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψασα· αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν καὶ θηρεύσας, καὶ ταχὺ πάλιν πρὸς τὸ πεθυμημένον ἐπανελθὼν εὗρε κειμένην ταύτην νεκρὰν καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατὸν ἀνορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δακρύσας, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ κειμένην εὗρεν αὐτήν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν ὁ μεταφραστὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκκλησία σοι Συμεὼν ὀφλεῖ χάριν,
Ὑπὲρ μεταφραστικῶς ἁγίων βίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων γυναικῶν, Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Στίχ. Ὕλη καλή, σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς λέγων
Στολαῖς στιλβούσαις ψυχικαῖς Εὐστολία.
Σωπάτρα Πατρὸς Πνεύματός τε καὶ Λόγου,
Θρόνῳ παρέστη δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

Ἡ ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως, γονέων εὐσεβῶν καὶ τὴν Ῥώμην οἰκούντων. Ἐπ' ἁπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνὸν ἑαυτῇ ἐπιδεικνύουσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Θείῳ δὲ πυρπολουμένη ἔρωτι, καταλιποῦσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει· καὶ περιελθοῦσα τοὺς σεβασμίους οἴκους, καὶ τὴν πόλιν ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρᾳ τῇ τοῦ Μαυρικίου θυγατρί, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου ἀπιούσῃ, περιτυγχάνει· καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρυβῆναι οὐ δύναται, ἰδοῦσα ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν, ἔχειν αὐτὴν μητέρα πνευματικήν, καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύλακα· καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τὴν μονήρη βίον ὑπῆλθε, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους ἐχώρησεν. Αἰτησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ βασιλέως τόπον τινὰ ἐπιτήδειον, καὶ δομησαμένη οἶκον εὐκτήριον, ἐκεῖσε ἅμα τῇ ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διῆγε. Πολλαὶ δὲ πρὸς αὐτὰς φοιτῶσαι παρθένοι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς τὸν σκληρὸν καὶ ἐπίπονον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλείστοις ἔτεσιν ἀγωνισαμένη, καὶ πολλαῖς αἰτίας σωτηρίας γενομένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης ἐκδημεῖ. Διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μακαρίαν Σωπάτραν· ἥτις τῇ ὁσίᾳ τῇ πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη μητρί, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις,
Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς Θεὸν πλάνοι.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συρίας χώρας λιθοξόος τὴν τέχνην. Ἰδὼν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἐπερχομένους εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ θύοντας, παρῄνεσεν αὐτοὺς ἀποστῆναι αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ εὑρίσκει δοῦλον Θεοῦ ἀναχωρητὴν ὀνόματι Τιμόθεον, καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατῆλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλανημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ· καὶ εὑρὼν αὐτοὺς ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῖς δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα. Διὸ κρατηθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἐτύφθη σφοδρῶς· εἶτα ἀπῆλθεν ἐν Ἀπαμείᾳ τῆς Συρίας, καὶ οἰκοδομ

ὁσίου Ἐπισκόπου λαβεῖν ἐξουσίαν τοῦ κτίσαι ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος, ἤρξατο κτίζειν· καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ συγχωρῖται αὐτοῦ, νυκτὸς ἐπελθόντες, τοῖς ξίφεσι καὶ τοῖς ξύλοις ἀνηλεῶς τοῦτον ἀπέκτειναν· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Χριστοφόρος καὶ Μαύρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει·
Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὁρᾷ Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,
Ὃς κἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης Ἑλλάδιε τοῦ βίου,
Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Νάρση καὶ Ἀρτέμονος.

Στίχ. Νάρσης σὺν Ἀρτέμονι ἐκκοπεὶς ξίφει,
Σὺν Ἀρτέμονι λαμβάνει καὶ τὰ στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ὅσιοι καὶ θεοφόροι πατέρες ἡμῶν Εὐθύμιος, καὶ Νεόφυτος, οἱ κτήτορες τῆς Δοχειρίου μονῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Εὐθύμιον συνάμα τῷ Νεοφύτῳ
Τιμῶ κτίσαντας τὴν μονὴν Ἀρχαγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εὐγενεστάτης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρόπους, ὑποδεικνύων ὡμολόγησας, τυράννων ἐνώπιον, Ὀνησιφόρε μάρτυς, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τὴν δι' αἰῶνος θείαν, ἐλευθερίαν στέργων, τῷ σῷ Δεσπότῃ ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συνήθλησας, καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε παμμάκαρ.

Αἵμασι θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα, τῆς ἀθεΐας κατασβέσαντες, βοᾶτε πανεύφημοι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἀξιωθῆτε τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον, θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ ἡλίου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν ἐξ αἱμάτων τίκτεις, βροτοὺς θεῶσαι εὐδοκήσαντα, Παρθένε τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὥσπερ τρυγὼν ὡραιοτάτη, διετήρησας Θεῷ τὴν σωφροσύνην, εὐτεκνίαν, παθῶν στειρώσει μακαρία, ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, διὰ σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλείψασα ἐνθέῳ πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον νῦν, κληροῦσαι κληρουχίαν, μοναζουσῶν ὑπάρχουσα, ἀληθῶς Ματρῶνα κόσμος.

Θεοτοκίον.

Λύοντα Εὔας τὴν κατάραν, Παναμώμητε ἐγέννησας Παρθένε, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα, καὶ ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν τῷ σταυρῷ σαρκί.

Μέλη σπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες, κατεσπαράξατε ἐχθροῦ, ἀσύνετον καρδίαν, μείναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν, μεγαλώνυμοι στεφανηφόροι.

Αἵμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσβέσθη, τῆς ἀπιστίας ἀθληταί, πιστῶν δὲ κατηρδεύθη, πάντων ἡ καρδία καὶ ψυχή, ἀναθάλλουσα θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, διήλθετε καὶ ὅρμῳ, θείας βασιλείας οὐρανῶν, προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ἄνθρακες πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, προσαναπτόμενοι σαφῶς, οἱ μάρτυρες δειχθέντες, ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην.

Θεοτοκίον.

Ῥόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι, Κόρη τοῦ βίου εὑρηκὼς, ἠράσθη σου τοῦ κάλλους, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ σαρκωθεὶς, εὐώδιασε τὴν οἰκουμένην.

Ἄλλος. Νικηταὶ τυράννου.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Ματρῶνα θεῖον, τῷ Χριστῷ προσῆξας, μελῳδοῦντα πάντοτε χορὸν παρθένων· εὐλογεῖτε

πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἱδρώτων, ὄμβροι θείᾳ χάριτι τῶν παθημάτων, τοὺς ὄμβρους Ματρῶνα, θολεροὺς ξηραίνουσι, καὶ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς φοιτώντων πάντοτε ἀρδεύουσιν, ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὅπλοις, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας, οὐκ ἐτρώθης βέλει, ἡδονῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ· τὸν τὴν Εὔαν πάλαι τρώσαντα δὲ ἔτρωσας, λόγχῃ σωφροσύνης, Ματρῶνα μακαρία.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς φησὶν ἐν Πνεύματι ὁ Ἡσαΐας, ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον ᾅδου κοιλίας, εὐσεβῶς βοῶντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἴσχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ νευρούμενοι, τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος, καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι, ἀδάμαντες, οἱ στῦλοι τῆς πίστεως, καὶ νῦν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ὡς ἅρμα τοῦ Λόγου ἱερόν, γενόμενοι τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε, μάρτυρες θεῖοι· καὶ πρὸς νύσσαν, οὐράνιον ἐφθάσατε χαίροντες, καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν Παγκεαυῶν περίδοξος, νῦν κατέχει κώμη μάρτυρες, θείους πλουτήσασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας, σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀρρωστήματα, τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγής, Πορφύριε, ἀθλοφόρε πανσοίδιμε, Ὀνησιφόρε γενναιόφρον, Τριάδι τῇ ἁγίᾳ πρεσβεύσατε, εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν προέρχεται, ὡς νυμφίος παναμώμητε, θείων λαγόνων ὁ Δεσπότης, καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, εὐλογημένη ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὡς θεία σὺ περιστερά, ἀρετῶν ἐξεχρυσωμέναις ταῖς πτέρυξι, Ματρῶνα ἔνδοξε, ἀνεκουφίσθης, καὶ νῦν κατέπαυσας, ἔνθα ὁσίων οἱ χοροί, δικαίων τὰ τάγματα, καὶ ἡ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλάλητος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικός, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα, ἄδυτον ἥλιον, τὴν καυστικήν τε καὶ δυσδιόδευτον, ῥαδίως ὥδευσας σεμνή, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, δαίμονας φλέγουσα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα.

Ἡ θεία μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγέστερον ἡλίου ἀνέτειλε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν τῆς διανοίας καὶ τὰ νοήματα· ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, Ματρῶνα πάνσεμνε, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Κόρη ταῖς χερσί, τὸν τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα, χειρός με λύτρωσαι, τῆς ἀλλοτρίου τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμήν, διάνοιαν φώτισον, καὶ ἀλλοτρίωσον, τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅλον τὸν νοῦν φραξαμένη, τῆς σχέσεως τῶν γηΐνων, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὥδευσας τρίβον θεόφρον, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος· διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἱερωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ Προφῆται Παρθένε, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ μητέρα· διό σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν Θεοτόκον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ καὶ τὰ συνήθη.

Ἰστέον ὅτι ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Θεοκτίστης ψάλλεται ἐν ταῖς ἀποδείπνοις. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ ἀναγινώσκεται ὁ βίος αὐτῆς.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'.

Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Ἐράστου, καὶ Κουάρτου. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὀρέστου.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρ. προσόμοια τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθά, ἀετοὶ ὑπόπτεροι, περιφανῶς περιθέοντες, ἱεροκήρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους, ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, εἱλκύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔνδοξον Σωσίπατρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσωμεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα, σὺν τούτοις Ἔραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον, δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἱκετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφοι, ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τοῦ μάρτυρος ὅμοια.

Ὀρέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵματος, σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἣν στολισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδησάμενος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι, ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου σοφέ, πλάνην κατενέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵματος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστήσας εὐσέβειαν, καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄρθρος ἐξανέτειλας αἴγλαις, καταστράπτων ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου, Ὀρέστα ἔνδοξε, ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἁγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ παραδείσου Θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακαλέσαι.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος οἴμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε, ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Θαυμάσους μαθητὰς ὑμνῶ συντόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θεῖοι πεφηνότες μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τούτου διαπρύσιοι

Δημοσια Βιβλιοθηκη Μηλεων

ἁμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἔσοπτρα Θεοῦ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων, ὤφθητε μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότως νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς θεόπται ἀπόστολοι.

Ηὔγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν, ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἔραστος ὁ ἔνδοξος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ κυοφορίᾳ Παρθένε ἀνέπλασας. Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ Πατρός, σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς Ὀρέστα μάρτυς ἄθλους αἰνέσω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον ϗ σκότους, δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, θεῖος σε πόθος ἐξέκαυσε, ϗ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας, μάρτυς πανάριστε.

Ὑπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας, τοὺς παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας, ἀθλοφόρε Ὀρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἄψυχα ξόανα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρώτατον σκήνωμα, καθικετεύω Ἄχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Οἱ λόγον ὡς λύχνον νοητόν, προσφέροντες ἀπόστολοι, θεοπειθῶς τὴν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, ϗ υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι, τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος, ϗ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυρίου ἀπόστολοι.

Ὀκήσαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο. ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατεστρέψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας ἐδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα, Θεοῦ μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μαρία Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ παρακλήτου, παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, παμμάκαρ ᾔσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ὁ λόγος σου, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος σου, τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς πρὸς φῶς μετήγαγεν εὐσεβείας, μάρτυς πολύαθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ὑψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοίᾳ, κατέῤῥαξας ἀνδρείᾳ καὶ καρτερίᾳ, ὑψώθεις δὲ πρὸς Κύριον ἀθλοφόρε, Ὀρέστα ἔνδοξε, ϗ ψάλλων ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Θεομῆτορ, τὸν πλάστην σου ϗ Κύριον τῶν ἁπάντων, ϗ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον, διό σοι κράζομεν· ὡς οὐκ ἔστιν Ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ἐν πέτρᾳ με, τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλά-
» τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, εὐ-
» φράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ τῶν ἀποστόλων πρὸς ὁ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου τοῦ θείου, Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες· θεῖοι κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν αἰωνιζούσης βασάνου, εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Ἕτερον τοῦ μαρτυρος. Ὁ ὑψωθείς.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι πανόλβιε. στέφος ἀνεπλέξω ἐξ, ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς ἁγίας Τριάδος. ἣν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι κακῶν, μάρτυς Ὀρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυρῷ κρεμάμενον, ὁρῶσα Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Στηρίγματα τοῖς πάλαι ἀστηρίκτοις γενόμενοι, ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις διδαχαῖς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, παντοδαπὰ, καὶ ἀφανείᾳ δεδώκατε, θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τοὺς σμικρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτοὺς, μεγάλως φωτίσαντες, περιφανεῖς τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος, ἀπετελέσατε θεῖοι ἀπόστολοι.

Αἰνείσθω ᾠδαῖς Ὀλυμπᾶς μελῳδήμασι, καὶ ὁ Ῥοδίων σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντες, μαρτυρικῶς, σὺν Πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἁπάντων πανάμωμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινουργηθὲν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, σωματικῶς βροτοῖς δι' οἶκτον ἑνούμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συῤῥεύσαντες, βασάνων οἱ χείμαῤῥοι, μάρτυς Ὀρέστα μακάριε. πέτρᾳ γὰρ ἐστήρικτο, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ῥημάτων σου, ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος, νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν καταικίζων σε, Υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ἐνεύρωσε, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θείᾳ χάριτι, βασάνοις θλιβόμενον, καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον, καὶ κατατεινόμενον, ἀνηλεῶς ἀθλοφόρε πανασίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἄχραντε, Ἀββακοὺμ ὄρος γράφει κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος, ἄνθρωπος γενόμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας ὁ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ [illegible].

Ἡ σοφία τοῦ Πατρὸς ἡ τὸ πᾶν συστησαμένη, διδασκάλους εἰς τὸν κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέστειλεν, ἐν σοφίᾳ Πνεύματος, καὶ ἀληθείας λόγῳ πάντας εὐθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβάλλοντες πάνσοφοι ἄγκιστρον, ἀνιμᾶσθε ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι, τοὺς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρους καὶ Κυρίῳ, πεπιστευκότας προσήξατε.

Αἰνέσωμεν Ὀλυμπᾶν καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, τὸν εὐκλεῆ τε Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἔραστον, καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον, τοὺς Χριστοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες διὰ λόγου τὸν Λόγον πανάμωμε, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Θεόνυμφε, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. διὸ σε, λόγοις θεοπνεύστοις, διὰ παντὸς μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Ταῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας ἀῤῥαγεστάτην, τὴν καρτερίαν ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγάζων Ὀρέστα ἔνδοξε· ἕτερον ἐκτὸς σοῦ Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παραπέμψας, ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην, εὐχαῖς Ὀρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέστης, σφοδροτάτους καταικιζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκός σου, δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχήν, τρισυπόστατον σέβων μίαν οὐσίαν, μίαν Κυριότητα καταγγέλων, τῆς ὑπερθέου καὶ ἀκτίστου Τριάδος, ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας, καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου τῆς δόξης μήτηρ ἐδείχθης, Κόρη ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης, γεγεννημένου ἀπωσμένης οὐσίας, καὶ τοὺς πάντας καταφωτίζοντος, πάντας ἐκ νυκτὸς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Ὠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῇ κατεκυλίσατε, πρὸς εὐσέβειαν τοὺς γνώμῃ πονηρᾷ, λίθοις ἀναισθήτοις ἐπιθύοντας, θεοειδεῖς, τοῦ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολύθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς, πλάνην ἀπλανεῖς Χριστοῦ ἀπόστολοι, καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς ἀνοηταίνοντας, τοὺς ἄφρονας οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαίωσαν Θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεϊκαῖς, φωτοχυσίαις καταφαιδρύνοντι.

Ὡς ἄλλον οὐρανὸν τοῦ ποιήσαντος Δέσποινα, δειχθεῖσαν ὑψηλότερον, σὲ δοξάζομεν τὸν ἥλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλασαν, καὶ τὸ βαθὺ τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξασαν.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ῥαντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λῦθρον ἐναγὲς κατεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε, μάρτυς εὐμοιρήσαντες παθῶν λυτρούμεθα, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, εὐπροσδέκτοις καὶ θείαις πρεσβείαις σου.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος ἔνδυμα, ἀπολαβὼν ἐγύμνωσας, δυσμενῶν παρατάξεις πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπαθῆ καὶ κακίᾳ κρατούμενον, καὶ ἡδοναῖς προκείμενον, παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ θείῳ φωτί, τὸν νοῦν καταλαμπόμενοι, ῥητόρων πλοκάς, σοφῶς διεσκεδάσατε· καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσαντες ἀπόστολοι ἔνδοξοι, τῷ Δεσπότῃ προσήξατε· Τριάδα τὴν θείαν ἐκδιδάσκοντες.

Δημόσιες Βιβλιοθήκες

Ὁ Οἶκος.

Ὡς μαθηταὶ τοῦ πάντων Δεσπότου, τῷ δικτύῳ θεόπται τῶν ὑμῶν πρεσβειῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἑλκύσατε τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ταῖς ἄγραις θηρευθεῖσαν δαιμόνων καὶ μεθοδείαις· ἵνα καλῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω ὑμᾶς ἐκ πόθου. καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἄμεμπτον, ὃν ἐπὶ γῆς ἐτελέσατε, τοὺς δεινῶς σκοτισθέντας φωτίσαντες. Τριάδα τὴν θείαν ἐκδιδάσκοντες.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ Ι'. Μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Ἐράστου, καὶ Κουάρτου.

Στιχ. Πεντάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας,
Πεντὰς ἀποστόλων δεκάτῃ βίον ἐξεπέρησεν.

Οὗτοι εἰσὶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα· καὶ ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ Ῥοδίων, ἀκολουθοῦντες τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει, ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ Σωσίπατρος, οὗ τινος πρὸς Ῥωμαίους γράφων ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται, ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. καὶ πολλά ἐστιν εὑρεῖν, πολλαχοῦ τὸν ἀπόστολον μεμνημένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. ὁ δὲ Ἔραστος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας γεγονώς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπίσκοπος Πανεάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. ὁ δὲ Κούαρτος, ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὀρέστου.

Στιχ. Ἀθλητικῶν Ὀρέστα σῶν ἱδρωμάτων,
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ πρόσδοκα.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Τυάνων, χώρας Καππαδοκίας, ἰατρὸς τὴν τέχνην. ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν ἐκρατήθη παρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς τοσοῦτον, ὥστε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἀποπατηθῆναι καὶ φανῆναι ἔξωθεν· καὶ μετὰ τοῦτο ἀπήχθη ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων· τοῦ δὲ ἐμφυσήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ἐγένοντο παραχρῆμα κονιορτός. εἶτα παρεδόθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, παρέστη τῷ βήματι τοῦ Μαξιμίνου καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι, καὶ μὴ πεισθείς, ἥλοις μακροῖς ἐτρυπήθη τοὺς ἀστραγάλους καὶ προσεδέθη ἵππῳ

μετὰ ἀλόγου ἐλαυνομένῳ βίᾳ πολλῇ, καὶ ἑλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ τῆς πόλεως Τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στιχ. Θεοστήρικτος τὸν Θεὸν φθάσας βάσιν,
Ὄντως Θεοστήρικτος ἐγνωρίσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νόννου τοῦ κατηχήσαντος τὴν ὁσίαν Πελαγίαν.

Στιχ. Ὅλος γέγονεν ἐν γνώσει Θεοῦ Νόννος,
Εἰς καλὸν εἰδὼς καὶ τὰ χείρονα τρέπειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μίλου ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Στιχ. Ἐκτείναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσταις Μίλον,
Σφαγῇ μὲν αὐτὸν τοὺς δὲ μύστας τοῖς λίθοις.

Οὗτος ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Μίλος ἐν μιᾷ πόλει τῶν Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθείς, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξέμαθε· μέλλοντα δὲ αὐτὸν στρατεύεσθαι τῷ ἐκεῖ βασιλεῖ εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντα, ὀπτασία διεκώλυσε τοῦτον νυκτερινὴ καὶ φοβερά. καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ ἦν καὶ ἀσκήσει ἐξιλεούμενος τὸν Θεόν, ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ παντὸς τοῦ γένους αὐτοῦ. καταλιπὼν δὲ τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ χρόνους τινάς, γέγονε μοναχός· καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ προφήτης Δανιὴλ τὰς ὀπτασίας ἑώρακεν, ἀξιοῦται τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γενναδίου ἐπισκόπου ὁμολογητοῦ καὶ μάρτυρος γενομένου. Καὶ πολλὰ κοπιάσας ἐκεῖ ὁ ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λόγοις τοὺς ἀνομοῦντας, εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διωκόμενος, ὡς ἔγνω τούτους ἀδιορθώτους, προαγγείλας αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἐπέρχεσθαι αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργήν, ἀνεχώρησεν. ἤδη δὲ τριμηνιαίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ ἔξ ἁμαρτήματός τινος, θυμὸν κινησάντων βασιλικόν, τὴν μὲν πόλιν ὁ βασιλεὺς ἐπιστρατεύσας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας ἀπέκτεινεν ἐν μαχαίρᾳ. ὁ δὲ ἅγιος καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀμμώνιον μαθητὴν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, καὶ ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν ἦλθε πρὸς μοναχόν τινα σπήλαιον οἰκοῦντα, καὶ ἰδὼν δράκοντα φοβερὸν κείμενον ἐν ᾧ ἦν καὶ αὐτὸς σπηλαίῳ, φθάνοντα δέκα πηχῶν ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν· ἔφθασε δράκων ἐπὶ σὲ ἡ ῥομφαία τοῦ Κυρίου· καὶ ὡς εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ σφραγῖδα δεξάμενος, καὶ φυσηθεὶς διεῤῥάγη. ἀπελθὼν δὲ ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν ἐκκλησίαν εἰς συγκέντρωσιν τοῦ ἀπειθῆ παντὸς λαοῦ, καὶ πικροῦ θανάτου τὸν βίον ἀπαλλαγέντος· καὶ χρόνον ἱκανὸν διαδέδωκε, εἰς τὴν Βηθσαφοντα πόλιν ἀφίκετο, ἐν ᾗ καὶ σύνοδον ἱερῶν ἐθεάσατο, ἐπ' ἐγκλήματι ἐλέγχων τὸν

ὑψηλόφρονα ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. τοῦ δὲ ἐξουτελίζοντος τὸν ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ ταῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ ἅγιος πρὸς αὐτὸν ἔφη· ἐπειδὴ ἀδιορθώτως μένων, ἀλαζονεύῃ γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου ἀρχιερέων, οὓς ἐπισυνῆξε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἤδη ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστῶσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ Οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος, καὶ τοῦ ζῆν ἀπηλλάγη. καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπὼν ὁ ἅγιος, πάλιν εἰς ἑτέραν πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν ἄρχων τῆς πόλεως χαλεπῇ μαστιζόμενος νόσῳ ἐπὶ χρόνοις δυσί, τὴν τούτου παρουσίαν μαθών, μηνύσας, ἱκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτόν, εὐχῆς μεταδοῦναι, καὶ ἐπισκέψασθαι νοσοῦντα δεινῶς· καὶ ὡς κατήνυσε τὴν ἄφιξιν ὁ ἀποσταλείς, ὁ ἅγιος πρὸς αὐτὸν ἄπελθε, φησί, καὶ εἰπὲ τῷ ἀποστείλαντί σε ἀσθενεῖ, μεγάλῃ τῇ φωνῇ· τάδε λέγει ἐπίσκοπος σοῦ δοῦλος· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ εὐτελής, ἀπόβαλε πᾶσαν περιέχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὀσφύν σου, ἐλθὲ τοῖς ποσί σου περιπατῶν καὶ ὄψομαί σε. τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ εἰπόντος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ ἁγίου λόγον, ὁ ἄρχων ἀναζωσθεὶς καὶ ἐξανιστάμενος, περιπατῶν, πλὴν λείψανον τοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἅγιον οἴκαδε βαδίζων πεζῶν. οὗ τοῖς τιμίοις ἑαυτὸν προσρίψας ἴχνεσι, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιλαβόμενος, ἐκαλινδεῖτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπεσπάσατο. Ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ ἅγιος ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγους, καὶ γυναῖκα κλινήρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ παρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνέστησεν ὑγιῆ· καὶ ἄλλον τινὰ καὶ ἱερέα φερόμενον, καὶ τὴν ἡλικίαν δι' ὅλου κατοφρονοῦντα διαδεδαιούμενον, καὶ τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου παρ' οὐδὲν θέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ' ὅλου τοῦ σώματος ἀθρόον περιεστίγωσεν, ἐπὶ θαμβώσει πολλῶν. ὡς ἐκ τούτου πλῆθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ ἁγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλέσασθαι· καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. ἀλλ' ὁ βασιλίσκος τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν ἅγιον, καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πολλὰ εἰς αὐτοὺς τιμωρίων εἴδη ἱκανὰ ἐνδειξάμενος, ὥστε τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν ἅγιον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλίσκου τὸ ἴδιον ἀθλητῇ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν ἅγιον κατὰ τῆς καρδίας. ὁ δὲ τοῦ Κυρίου ἀθλητὴς τῷ λυπηρῷ, ἐπειδὴ συνεφωνήσατέ φησιν, ἀναίτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, αὔριον ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἄτεκνος ἔσται. καὶ ταῦτα εἰπὼν παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ εἰς δύο βουνοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβὴς βασιλίσκος τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἐξελθὼν ὁ δυσσεβής, καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς εἰς θήραν, παρ' οὐδὲν λογισάμενοι τὴν τοῦ ἁγίου πρόῤῥησιν, ἔλαφον εὐμεγέθη καταφθάσαντες μονότροπον, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὑρεθέντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς, αἱ δὲ ὡς ὑπό τινος ἐπανεχθεῖσαι ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐναπεπήγησαν, καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀποῤῥήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. οἱ δὲ ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ ἀΐδιον ζῶσι ζωήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Καλλιοπίου, Νίρου καὶ Ὠρίωνος.

Στίχ. Ξίφει τράχηλον Καλλιόπιε κλίνας,
Καλῶς θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγον.
» Ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλή σου Νίρε,
Θείου κεφαλὴ μάρτυρος διὰ ξίφους.
» Κἂν ζῶν ἐβλήθη μάρτυς εἰς γῆν Ὠρίων,
Ὑπὲρ τὸν ὠρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον.

Σὲ ἱερόν, οἰκονόμον Ἔραστε, τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ γράφων ἀνεκήρυττε, Παῦλος ὁ ἀπόστολος, μεθ' οὗ τιμῶντές σε ψάλλομεν, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὑπομονῇ, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ διωγμῶν δοκιμασθείς, καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, Ἔραστε πανόλβιε, μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγγελεὺς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας [illegible] τοὺς ἀλλοτριόφρονας, καὶ πρὸς ἀνακαίνησιν, ζωῆς μετάγων κραυγάζοντας· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτ.

Τὸν τοῦ Πατρός, Λόγον συναΐδιον, ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς, ἐσωμάτωσας ἐν σαρκί, Κόρη ἀπεκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν αἰνετὸν τῶν πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Αἱμάτων κρουνοῖς, ἀθλιφόροι τὴν πυρὰν ἐναποσβέσαντες, ὄμβροις θαυμάτων ἐξιάσασθε, τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι, πάντοτε δροσίζεις βοῶντας, καὶ πιστῶς ἀναμέλποντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθὸς, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα, πᾶσαν ὑγείαν πᾶσαν ἄφεσιν, τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται, μάρτυς ἀθλοφόρε Ὀρέστα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, ἣν προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Λυθεὶς τῶν παθῶν τῶν τοῦ σώματος σοφὲ διὰ βασάνων, ζώῳ δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος, καὶ ὠμοτάτως συρόμενος· ὅθεν τῆς σαρκὸς ἀπελύθης, καὶ Θεῷ καθαρώτερον, καὶ τελεώτερον σεαυτὸν, μάρτυς συνέδησας. Θεοτοκ.

Ὁ φύσει Θεὸς, φύσιν εἴληφεν ἐκ σοῦ Ἁγνὴ βροτείαν, καὶ σὰρξ ὠράθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, σῶσαι βουληθεὶς τοὺς ἀνθρώπους, ὃν ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Οἱ ἀῤῥαγεῖς πύργοι τῆς Χριστοῦ, δειχθέντες ἐκκλησίας, κατέστρεψαν δυσσεβείας, τείχη ἅπαντας πιστοὺς, ὡς λίθους δομήσαντες, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως, βοῶντας, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ὤφθητε ὑμεῖς, τοῦ Πνεύματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, παμμακάριστοι πιστῶν, δι' οὗ φωτιζόμενοι ἀνεβόων· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης μάκαρ Ὀλυμπᾶ, καθ' ἣν ἡμέραν Πέτρος ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, σαφῶς τελειωθεὶς, ἅμα τῷ Ῥοδίωνι διὰ ξίφους, Νέρωνος προστάξει ἀνόμου βασιλέως, καὶ ταῖς οὐρανίαις, συνήφθητε χορείαις. Θεοτοκ.

Στάμνος πάλαι φέρουσα Ἁγνὴ, ἐτύπου σε τὸ μάννα. Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν ἡμῶν ἐβάστασας γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας, ἐξαίροντα, πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὑπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, τὴν αἰώνιον σοφὲ ἐπιποθήσας, τῆς θνησκούσης Ὀρέστα καὶ φθειρομένης σαρκὸς, οὐδόλως ἐφείσω πανόλβιε, ὅθεν τὰς βασάνους, ὑπέμεινας γενναίως.

Σὲ τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ, ὥσπερ λύκος πονηρὸς κατασπαράττων, αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦμα δεκτὸν ἱερὸν, καὶ θεῖον εἰργάσατο σφάγιον, ἄξιον τῆς ἄνω βασιλικῆς τραπέζης.

Ἄρμα τοῦ Λόγου γεγονὼς, ἐποχούμενον αὐτὸν ἔσχες παμμάκαρ, ὅθεν δεθεὶς ἀλόγοις ἀπαγωγῇ πονηρᾷ, συρμῷ τε βιαίῳ ἐξέπνευσας, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, νύσσαν ἔφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάταις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ προφῆται, ἐσομένην μητέρα, ξενοπρεπεῖ τοκετῷ, τοῦ πάντων κτισμάτων δεσπόζοντος, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς
« παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς
« δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔρ-
« γα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
« τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἴσον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τοῦ Δεσπότου λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιωθέντες τοῦ Πνεύματος, καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε, ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ὥσπερ οὐρανοὶ κατάστεροι, θεοσημείαις πᾶσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθὺ τῆς ἀγνωσίας διώξαντες, καὶ ἡμέρας υἱοὺς ἀναδείξαν-

νες, τοὺς πάλαι δουλωθέντας ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στίφος δυσμενῶν ὠλέσατε, τῇ ἀπωλείᾳ πάλαι παραπεμψάμενοι, ἔθνη καὶ λαούς, δῆμον Θεῷ τε προσήξατε, σεσωσμένων πληθὺν ἐνύλμενον, δυνάμεων ἀΰλων, πανευκλεεῖς σοφοὶ ἀπόστολοι.

Ἤρθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγας καὶ ὁ Σωσίπατρος, ὁ πανευκλεὴς ὁμοῦ Ῥοδίων καὶ Κούαρτος, καὶ ὁ Ἔραστος ὁ ἱερώτατος, καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὸν λυτρωτὴν καθικετεύουσιν. Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτρούμενος, καὶ ἁμαρτιῶν καὶ πειρασμῶν καὶ κολάσεως αἰωνίου εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, Παρθένου Πανατίας, καὶ τῶν ἐνδόξων ἀποστόλων σου.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νενικηκὼς τὰς τυράννους, μετὰ πλείστας βασάνους, μετῆλθες πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, νίκης βραβεῖα δεξόμενος, ὡς ὁπλίτης γενναῖος, ὡς μέγας ἀριστεὺς ὡς ἐκλεκτός, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Ὀρέστα παμμακάριστε.

Ἐν οὐρανοῖς συγχορεύεις, τοῖς ἀγγέλοις παμμάκαρ, καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρί, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, Τριὰς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις, ἀποστόλων μαρτύρων, ὁσίων προφητῶν ἱεραρχῶν, μάρτυς, σὺν τούτοις δεήθητι, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, Ὀρέστα ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκ.

Ὡς τοῦ Θεοῦ σε μητέρα, Χερουβὶμ ὑπερτέραν, Πανάχραντε Παρθένε δυσωπῶ, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, τὰ ἐπώδυνα πάθη, θεράπευσον, καὶ ῥῦσαί με πυρός, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν κατάδικης ἄξιον.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, καὶ Ὀλυμπᾶς ὁ ἔνδοξος, καὶ Ἔραστος σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην. Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν στίχον τῆς [illegible]

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, κτλ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ΄.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς, σεαυτόν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἑκούσιον, ἀθλοφόρε πανεύφημε· θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας· σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας, ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ὧν πρὸς γῆν, μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρίν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, τῷ σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, οὐκ ἠρνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, πρὸς τοῦτον ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα· ὢ συντονώτατα, ἀτενίζων ἄγει, τὰ τῆς σαρκός, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μάρτυς Μηνᾶ πανασίδιμε, σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀχλύν, καὶ στρατείαν ἐπίκηρον, ἢ εἰδώλων σκότωσιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, στρατολογίᾳ συναριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. ὅθεν ἢ ἀήττητος, παναληθῶς, μάρτυς ἀναδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν.

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ ὁσίου ὅμοια.

Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι Θεόδωρε, ἢ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον καλούσης σε, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ πατέρων Θεόδωρε, σὺ μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονὼς Χριστομίμητος, διδασκαλίαις ἀγλαϊζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς, ᾧ νῦν παριστάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλὴς τοῦ Πνεύματος, ἱερομύστα σαφῶς, ἐξεχύθη τοῖς χείλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον, στῦλον ἑδραίωμα, ὀρθοδόξου πίστεως, μοναδικοῦ, βίου ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἀνέτειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρος ἢ Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. διὸ τὸν ἐν δόξῃ ἢ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτούς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις δοξάσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἁγνή, Παρθένε μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἠξιώθης ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, ἢ μήτηρ σε ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα τρία προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σωτήριον, οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον θῦμα ἢ θυσία, καθαρά τε καὶ τελεία, μάρτυς Μηνᾶ τῷ Δεσπότῃ σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, ἢ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος, ἢ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, καὶ ἀπηνείᾳ δικάζοντος, τὰ νεῦρα τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλήν, ἀποτμούμενος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἔνδοξε, ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, τῇ συνεργίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνῳ σε, Στεφανὶς πολύαθλε. ἑκουσίως γάρ, σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναιότητι, προσδεθεῖσα δὲ δυσίν, ἐμερίσθης τοῖς φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρουθίον τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσα, τῶν θηρατῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμ-

πως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, μὴ παρίδῃς, τὸν πικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Ὡς τῶν ἀσωμάτων συνόμιλον, καὶ τῶν ἀθλοφόρων ὁμόσκηνον, συνελθόντες ἐν πίστει, Μηνᾶ εὐφημοῦμέν σε, εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος, Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ ὁσίου ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα. Θεόδωρε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρτύρων καλλονὴ, καὶ ὁσίων τὸ κλέος, Μηνᾶς ὁ θαυμαστὸς, ἱερῶς εὐφημείσθω· ὡς ἥλιος γὰρ ἔλαμψε, θαυμασίων ταῖς λάμψεσι. καὶ κατηύγασε τὰς τῶν πιστῶν διανοίας· οὗτος σήμερον τοὺς φιλεόρτους προτρέπει, εἰς αἶνον τοῦ Κτίσαντος.

Θεοτοκίον.

Πανάχραντε Ἁγνὴ, παναγία Παρθένε, δυσώπει τὸν Χριστὸν, τὸν ἁπάντων Δεσπότην, αὐτὸν γὰρ ἐκύησας, καὶ ὡς βρέφος ἐθήλασας· ῥῦσαι ἅπαντας τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ τῆς στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν ἀξιῶσαι, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν προδήλως φάσκει, ὁ τοῦ Θεοῦ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος, ὁ βουλόμενος τούτῳ ἐπακολουθῆσαι· προθύμως ὅπερ, ὁ μέγας ἐν ἀθληταῖς, τελέσας πρώην ἀσκήσει, μάρτυς Μηνᾶς, καὶ ἀθλήσει τὸ δεύτερον, ἐξέλαμψεν ὥσπερ ἀστὴρ, φωτίζων τὴν ὑφήλιον, θαυμασίων ταῖς λάμψεσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος, Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, σαρκοφόρος ἐν χρόνῳ, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, ἐτέχθη ἵνα τὸν κόσμον ὡς ἀγαθὸς, λυτρώσῃ τῆς κακουργίας τοῦ πτερνιστοῦ· τῶν χαρίτων αἰτίαν σε, γινώσκοντες πανευσεβῶς, ὑμνοῦμέν σε πανάχραντε Παναγία Θεόνυμφε.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου δύο, καὶ τῶν ἁγίων δύο, καὶ τοῦ ὁσίου εἷς.

Ὁ Κανὼν τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τιμῶ σε μάρτυς Μηνᾶ πίστεως λόγοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ πανοίδιμε, αἴγλην ἐξ ὕψους μοι, φωτοδότιδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει, τὸ σκότος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν, θανεῖν τιμωρούμενος, μάρτυς ἠγάπησας, τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ πάθος μιμούμενος Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων ἀοίδιμε, Θεὸν ὁρᾷν ὑβριζόμενον, ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος, καὶ πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων σὺ ἤνυσας, γνώμης στεῤῥότητι.

Θεοτ.

Ὡς ἔμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὡς βάτος βαστάσασα. οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ· καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστον βλαστάνεις, τὸν βότρυν Παναμώμε τὸν ἀγεώργητον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ᾄσμασι ταῖς δε γεραίρω.

Ποίημα καὶ αὐτὸς Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὁλολαμπὴς στῦλος, Πάτερ ἐχρημάτισας, καθοδηγῶν θεσπεσίε, πρὸς τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς σπεύδοντας, μύστα τῶν ἀῤῥήτων Θεόδωρε.

Ὁλοσχερῶς ταῖς ἀνενδότοις νεύσεσι, πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὤφθης, ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος ὅσιε, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπείληφας, Πάτερ θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκὼς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, τὰς τῶν τυράννων ὁρμάς, νεανικῶς μάκαρ, πάσας ἐξεφαύλισας, ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ἢ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾷν διδάσκων Θεόδωρε, καὶ τὰ τῶν ἁγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένῃ διανοίᾳ πάνσοφε, ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦτον, ἀρετῶν συνήθροισας, ἢ εὐσεβείας δόγματα, θεωρίαν πλουτήσας, καὶ βίου μάκαρ λαμπρότητα, λάμψας ἀμφοτέρωθεν ὅσιε. Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς παναμώμε, Θεοτόκε Παρθένε. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σεσοβημένος, τοῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὠμοῖς βενώροις οἰόμενος, τούτοις κατακάμπτειν σε Μηνᾶ μακάριε.

Ἐνατενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζῆλῳ θεϊκῷ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος. Θεοτοκίον.

Ἅδου πυλῶν με, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλου βρώσει πονηρᾷ, θανατωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἑκούσιον καταδεξάμενος.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Νενευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ τῇ παντευχίᾳ, τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει κακαθειργνύμενος, ὡς κοινωνὸς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφρονούμενος σαφῶς, καὶ ζήλῳ πεπυρσευμένος, τὰς βεβήλους διδαχὰς τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις πάνσοφε· τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν, Θεόδωρε κατεπλούτησας.

Ἐν θεωρίαις πρακτικός, ἐν πράξεσι θεολόγος, ἐχρημάτισας ἡμῖν Θεοῤῥῆμον, ἀσκητὴς διδακτικός, ἱερομάρτυς ἔνδοξος, ὀρθοδοξίας στῦλος, τῆς ἐκκλησίας ἑδραίωμα. Θεοτοκίον.

Ὁ συναΐδιος Πατρί, καὶ Πνεύματι Θεὸς Λόγος, ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γενάρχην, καθ᾽ ὑπόστασιν αὐτόν, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ προσείληφεν, ἁγιωτέραν πάντων, σὲ Θεομήτορ εὑράμενος.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικόν, ἐκτελέσας σου βίον, τοῖς ἀθλητικοῖς ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ ὤφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος, καὶ μοναζόντων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανούσθω νῦν τοῖς ἄνθεσι τῶν ᾀσμάτων, τοῦ παρακλήτου ἡ κιθάρα ἡ θεόφθογγος, τῆς εὐσεβείας ὁ πύργος ὁ ἀσάλευτος, καὶ ἀκουέτω, χαίροις Πάτερ Θεόδωρε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων, ἐκ Θεοῦ ἐδωρήθης, ἡμῖν τοῖς γηροῖς θεοφόρε· εἰσηγήσεσι γὰρ ταῖς σαῖς, οὐρανόφρονες οἱ θνητοὶ δεικνύμεθα. διὸ σοι κραυγάζομεν τὰ τέκνα σου πιστῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' οὗ Τριὰς προσκυνεῖται.
Χαῖρε, δι' οὗ Θεὸς ἀνυμνεῖται.
Χαῖρε μοναζόντων κανὼν ὁ εὐθύτατος.
Χαῖρε ἀσεβοῦντας ἐλέγχων στεῤῥότατα.
Χαῖρε ὕψος ταπεινώσεως δυσανάβατον πολλοῖς.
Χαῖρε βάθος διακρίσεως, ὁ δυσεύρετον πολλοῖς.
Χαῖρε, ὅτι ἐγένου τοῦ Θεοῦ θεῖος θύτης.
Χαῖρε, ὅτι προσάγεις τῷ Θεῷ σεσωσμένους.
Χαῖρε Θεοῦ μαρτύρων ὁμόσκηνε.
Χαῖρε σεπτῶν ὁσίων συνόμιλε.
Χαῖρε, δι' οὗ δυσσεβεῖς καθαιροῦνται.
Χαῖρε, δι' οὗ οἱ πιστοὶ βεβαιοῦνται.
Χαίροις πάτερ Θεόδωρε.

Κάθισμα τοῦ μάρτυρος ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Ἡ τὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῷ, κρατουμένη θεόφρον μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα, συντόνως ἐλαύνοντα, ταῖς βολαῖς μάκαρ, τῶν θείων ἀγώνων σου. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτήν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἑορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τοῦ ὁσίου ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα δόγματα καταπλουτίσας, πίστιν ἔσωσας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μάστιξιν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου ταῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥαντισμῷ σου τῶν αἱμάτων, κατεσβέσθησαν ἄνθρακες, τῆς πολυθείας, φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία κατηρδεύθη δέ, ἀθλοφόρε παμμάκαρ Μηνᾶ εὐφημοῦσά σε.

Τῇ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσει, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ σταυρῷ τὸν ὄφιν, μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος· τοὺς δὲ ξεσμοὺς ὑπομένεις, προξενοῦντάς σοι, ἀπολαύσεις τὰς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

Ὑπὲρ φύσιν ἀλγηδόνων, ἀθλητὰ πεῖραν ἔλαβες, ὁ γὰρ θεῖος ἔρως, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ ἐνεποίει, ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι πρὸς αἰκισμοὺς ἀγαλλόμενον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀποῤῥήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι, γνωριζόμενον, θεοπρεπῶς Ἀπειρόγαμε.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμε, ταῖς πλάναις, χάρισι λαμπόμενος, ὡς πηγὴ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῇδε μάκαρ Θεόδωρε· ἐντεῦθεν διδασκάλων ἀσκητῶν καὶ μαρτύρων, συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως, ἣ τυράννων, θράσος κατεπάτησας, δι' ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες θεόφρον, ἀσωμάτοις συμψάλλων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ῥῆμα Θεοῦ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανώτατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμοὺς βρύει δαψιλῶς· οἷς νῦν ἐντρυφῶντες, οἱ φοιτηταί σου θεόπνευστε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐν σοί, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὅλῳ, Πάναγνε ἑνούμενος, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν σὴν γαστέρα οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας τὸν Κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου ἤστραψας, φαιδραῖς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφεράν, ἀθεΐαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας τῶν πιστῶν πληρώματα, ἀνυμνούντων σε πανεύφημε.

Ἠφανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῇ στεῤῥᾷ σου ὑπομονῇ, οὐ λιμὸς γὰρ ἔνδοξε, οὐδὲ κατάφλεξις, ἡ τριβόλων κάκωσις, σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν. Θεοτοκίον.

Νεουργεῖ φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ Λυτρωτής, παλαιᾶς κατάρας με ἐκλυτρωσάμενος, Θεομῆτορ Ἄχραντε, ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ς΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοσοῦν ψυχήν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, ἐχρημάτισας ζῶν τε καὶ ἔμψυχος, εὐωδίας θῦμα, ὅλον σεαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ θυσία γενόμενος.

Ἐλλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας, θεολόγῳ γλώσσῃ, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς Σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόῤῥητον πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν σὴν τιμῶντας πανευκλεῆ καὶ θείαν μνήμην, παμμακάριστε Πάτερ Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Ἀνεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ ἐνοικήσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψας τὸν δ' ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανάγει ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ς΄. [illegible] προτυπῶν.

Ἀνάλωτος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τριχίνοις, τὰς πλευρὰς προστριβόμενος ῥάκεσιν· ἡ γὰρ θεία χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σὲ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ πανοίδιμε, σεαυτὸν δὲ στήλην, εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος. Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ [illegible] τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κυήσασα.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ,

Σωφρόνως σου τὴν ζωήν, Ἱεροφάντορ διήνυσας, δικαιοσύνῃ σαφῶς, ἀνδρείᾳ, φρονήσει τε, τερπνότατον ἄγαλμα, ἀρετῶν ἡρμόσω, σεαυτῷ θεόφρον ἅπαν.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων οἱ θεῖοι λόγοι σου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν αἱρέσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας, πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ἀνέτειλέ σοι τὸ φῶς, καὶ τούτου πάτερ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη φαιδρῶς· ὡς φοίνιξ γὰρ ἤνθησας, παμμάκαρ Θεόδωρε· καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε. Θεοτ.

Σωθείημεν διὰ σοῦ, Θεογεννῆτορ Πανάμωμε, καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε Ἄχραντε, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ Θεοῦ. Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκου-
» σόν μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῶν μαρτύρων. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε, τῆς ἐπικήρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, σὲ ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν μαρτύρων, ἀκήρατος στέφανος. Ὁ Οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχει θυμηδίας, ἡ μνήμη τῶν μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρείαν καὶ ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπιδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ καὶ προσηνεῖ ὁμολογίας χάριτι. δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης, τὴν κρείττονα καὶ τελειοτέραν, Μηνᾶ τοῦ ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες, ἢ λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν. τούτου δὲ δοτὴρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΑ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν Κοτυαείῳ.

Στίχ. Αἰγύπτιος ὤν, εἰ τύχη, πάντως μέγα-
Ῥωμαῖος ἀληθῶς τοῦτο, Μηνᾶς δείκνυται.
Μηνᾶς ἑνδεκάτῃ ξίφος ἔτλη γηθόσυνος κῆρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, χώρας Αἰγυπτίων ὁρμώμενος, καὶ στρατευόμενος ἐν τοῖς νουμέροις τοῖς λεγομένοις Ῥουταλικοῖς ὑπ' Ἀργυρίσκῳ ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυαείῳ Φρυγίας Σαλουταρίας, μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾷν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, νηστείαις ἑαυτὸν καθαίρων καὶ προσευχαῖς. Ἱκανῶς δὲ γυμνάσας ἑαυτὸν, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε. καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. ὅθεν αἰκισθεὶς, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθεὶς, καὶ λαμπάσι προσομιλήσας πυρὸς, καὶ τριβόλοις, ἐν τῷ ἀφειδῶς κατὰ γῆς ἕλκεσθαι, ἅπαν τὸ σῶμα διαλωβηθεὶς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Ἓν ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Ποτὲ δέ τις ἀπερχόμενος ἐν τῷ ναῷ τούτου τοῦ ἁγίου προσκυνῆσαι, ἐδέχθη παρά τινος εἰς μονήν. καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐν κόλποις φέρειν χρυσίον, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς, φονικὰς χεῖρας τούτῳ ἐπέθετο. καὶ μεληδὸν κατακόψας εἰς σπυρίδα ἐνέβαλε, καὶ ἀπεώρησε, τὴν ἕω ἐκδεχόμενος. καὶ ἦν λοιπὸν ἐναγώνιος καὶ μεριμνῶν ὅπως τε, καὶ ποῦ ἀπαγάγῃ, ἐν ἀφανεῖ τόπῳ κατακρύψαι βουλόμενος. καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν μελετῶν, ὁ ἅγιος τοῦ Χριστοῦ μάρτυς, ἔφιππος ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανεὶς, περὶ τοῦ ἐκεῖσε καταλύσαντος ἠρεύνα ξένου. τοῦ δὲ φονέως μηδὲν γινώσκειν διαβεβαιουμένου, τοῦ ἵππου ἀποβὰς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκήματι καὶ καταγαγὼν τὴν σπυρίδα καὶ τῷ φονεῖ βλοσυρὸν ἐμβλέψας, τί ἐστι τοῦτο φησίν; ὁ δὲ ὥσπερ ἔκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ ἁγίου πτῶμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. τὰ γοῦν κατατμηθέντα μέλη ὁ ἅγιος συναρμολογήσας, καὶ προσευξάμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀνέστησε τὸν νεκρὸν, εἰπών· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ. ὁ δὲ ὡς ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, καὶ κατανοήσας ὅσα καὶ οἷα ἔπαθε παρὰ τοῦ ὑποδεξαμένου, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, καὶ τῷ φανέντι στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνησιν ἐδίδου. ἀναστάντος δὲ αὐτοῦ, ὁ ἅγιος τὸν χρυσὸν ἀπὸ τοῦ φονέως λαβὼν, δοὺς αὐτῷ, ἄγε τὴν ὁδόν σου χαίρων. τὸν δὲ φονέα ἐπιστρέψας, ψυχῆς ὡς εἰκὸς, καὶ κατηχήσας, προσέτι καὶ τὴν ἄφεσιν τοῦ ἐγκλήματος χαρισάμενος, καὶ ὑπὲρ τούτου προσευξάμενος, τοῦ ἐπιφαινομένου πάλιν ἵππου αὖθις ἐπιβὰς, ἀπέστη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἕτερος δέ τις δίσκον ἐξ ἀργυροῦ τῷ ἁγίῳ ἐπαγγειλάμενος, παραλαβὼν τὸν τεχνίτην, δύο τούτῳ κατασκευάσαι δίσκους ὑπέθετο, καὶ ἐπιγράψαι ἐν μὲν τῷ ἑνὶ, τὸ τοῦ ἁγίου ὄνομα, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ, τὸ ἑαυτοῦ. κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριέστερός τε καὶ λαμπρότερος ὁ τοῦ ἁγίου ἐδείκνυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μηδ' ὁπωσοῦν φροντίσας, ἑαυτῷ τοῦτον ἐπεκράτησε. τοίνυν καὶ κατὰ θάλασσαν διὰ τοῦ πλοὸς τὴν πορείαν ποιούμενος, καὶ ἐν τῇ νηὶ τοῦ δείπνου διὰ τοῦ ἐξυπηρετοῦντος αὐτῷ εὐτρεπισθέντος, τὰ παρατεθέντα ἐν τῷ τοῦ ἁγίου δίσκῳ, ἀνυποστόλως ἐσθίων, [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δοῦλος, λαβὼν τὸν δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦναι τοῦτον ὡς οἷα τὰ κύματα! Κυρτωθεὶς ὁ δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς ἄν τις εἴποι, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπερρίφη· ὁ γοῦν δοῦλος σύντρομος γενόμενος, καὶ δειλίᾳ καὶ φόβῳ συσχεθείς, ἔτι δὲ καὶ καταναρκωθείς, ὑποχωνεύσας ἑαυτόν, ἀπερρίφη καὶ αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ θαλάσσῃ. τοῦτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐλεεινολογούμενος, ἔλεγεν· οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ, ὅτι ζηλώσας τὸν τοῦ ἁγίου δίσκον, προσαπώλεσα σὺν αὐτῷ καὶ τὸν δοῦλον· ἀλλὰ σύ Κύριε ὁ Θεός μου, τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην ποιοῦμαι ἐνώπιόν σου, ὅτι ἐὰν τὸ λείψανον καὶ μόνον τοῦ παιδὸς εὑρήσω, δίδωμι τῷ θεράποντί σου Μηνᾷ καὶ τοῦτον τὸν δίσκον, καὶ τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηράν, ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παράλιον, καραδοκῶν καὶ ὑφορώμενος ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητούμενον, διὰ τοῦτο ἀγωνιῶν, εἴπως δυνηθείη θεάσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον. καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δοῦλον ἐξερχόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ δίσκου, καὶ ἔφριξε, καὶ κράξας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ ὡς εἶδον τὸν δοῦλον κατέχοντα τὸν δίσκον, ἐξέστησαν ἅπαντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. πυνθανομένων δὲ τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσάφησεν ὁ δοῦλος λέγων· ὅτι ἅμα τῷ ἀπορριφῆναί με ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀνὴρ εἰσῆλθε μεθ' ἑτέρων δύο κρατήσαντές με, ἔπλευσαν σὺν ἐμοὶ χθὲς καὶ σήμερον μέχρι τῶν ὧδε.

Ἀλλὰ καὶ γυνή τις ἀπερχομένη εἰς τὸν ἅγιον, καὶ βιασθεῖσα παρά τινος εἰς αἰσχρὰν μῖξιν, τὸν ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσαμένη, οὐ παρεῖδεν αὐτήν· ἀλλὰ τὸν βιαστὴν παραδειγματίσας, ἀβλαβῆ ταύτην διεφύλαξε. δήσας γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχολεῖτο· ὁ δὲ ἵππος ἀγριωθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου, οὐ μόνον εἰς παρακοπὴν τῆς αἰσχρᾶς μίξεως γεγόνει, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἕλκων κατὰ γῆς, ἄγρις, οὐ τὸν τοῦ ἁγίου ναὸν κατέλαβον, οὐκ ἔστη. αὐτίκα δὲ μεγάλα καὶ [illegible] ἐπιχρεμετίσας, ἱκανοὺς ἐξήγαγε πρὸς θεωρίαν. ἑορτῆς γὰρ ἀγομένης τότε, πλῆθος λαοῦ ἐκεῖσε συνέτρεχεν. ὁ δὲ τοῦτο πεπονθὼς ἰδὼν τὴν τοῦ λαοῦ συνέλευσιν, τὸν ἵππον δὲ ἐπὶ πλεῖον ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, πτοηθεὶς μή ποτε ὀλεθριώτερόν τι ὑποστῇ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου, ἀνεβόησεν, ἐνώπιον πάντων ἐξηγούμενος τὸ ἑαυτοῦ ἀνόμημα. καὶ εὐθέως ὁ ἵππος παυσάμενος, ἔστη ἐν ἠρεμότητι· καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιβάτης, εἰσῆλθε πρὸς τὸν ἅγιον, καὶ προσπεσὼν ἐδέετο τοῦ ἁγίου μὴ πλείω παιδευθῆναι [illegible].

Καὶ χωλοῦ ποτε, καὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλάλου, παραμενόντων ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεθ' ἑτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπευθῆναι, μέσης νυκτὸς πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ κατεχομένων, ὀφθεὶς ὁ ἅγιος τῷ χωλῷ· ἀπελθὲ ἐπὶ ἠρεμίας οὔσης, κράτησον τὸ παλλίον τῆς ἀλάλου, καὶ θεραπευθήσῃ. τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ κρατήσαντος αὐτό, ἐκείνη θορυβηθεῖσα ἀνέκραξε, καταγγέλλουσα δῆθεν τοῦ χωλοῦ, καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. ὁ δὲ χωλὸς ἐκδειλιάσας, εὐθέως ἀνέστη καὶ φεύγειν ἤρξατο. καὶ ἐπιγνόντες ἀμφότεροι τὴν γενομένην θαυματοποιΐαν, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Ἑβραῖος δέ τις ἔχων Χριστιανὸν προσφιλῆ, τῆς χώρας ἐκείνης μέλλων ἀποδημεῖν, πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσίον ἱκανόν. τούτῳ ποτὲ παραθέμενος βαλάντιον πεντακοσίων νομισμάτων, ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὴν παρακαταθήκην, ὃ καὶ πεποίηκεν· ἐλθὼν γὰρ ὁ Ἑβραῖος, καὶ ζητήσας κατὰ τὸ εἰωθός, οὐκ ἐδίδου αὐτῷ, λέγων· μηδὲν παραθέμενος μοι τῇ φορᾷ ταύτῃ, τί ἐπιζητεῖς; ὁ δὲ Ἑβραῖος ἀπροσδοκήτως τοῦτο ἀκούσας ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθών, φησὶ πρὸς τὸν Χριστιανόν· ἑτέρου μὴ βλέποντος, ὅρκος διαλύσει τὸ ἀμφισβητούμενον. καὶ ζητεῖ διὰ τοῦ ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ ἀληθεύοντα. ἀφίκοντο οὖν ὡς ἐκ συνθήματος εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ· καὶ παρευθὺς ὁ Χριστιανὸς μηδὲν μελλήσας, δι' ὅρκου τὴν οἰκείαν ἔνστασιν ἐβεβαίωσεν. ὡς δὲ τοῦ ὅρκου ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντες τοῦ ναοῦ καὶ ἀμφότεροι τῶν οἰκείων ἵππων ἐπιβάντες, ὁ τοῦ Χριστιανοῦ ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου ἀτακτῶν ἦν· καὶ τὸν χαλινὸν ἐνδάκνων, πικρὰν ἠπείλει τὸν ἐπιβάτην τὸν θάνατον· καὶ τέλος μὲν ἔρριψε κατὰ γῆς, διεφυλάχθη δὲ ἀσινής, μόνον τοῦ ἐγχειριδίου αὐτοῦ ἀπολεσθέντος σὺν κλειδίῳ καὶ δακτυλιδίῳ χρυσίῳ· εἶτα αὖθις ἀνιὼν καὶ αὖθις ἐπιβάς, ἐπορεύετο συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ Ἑβραίου, στενάζοντος καὶ ἐκ βάθους στένοντος, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέροντος. ἐπιστραφεὶς δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος ἐπιτήδειός ἐστιν, ὦ φίλτατε, ἀποβάντες τῶν ἵππων ἀπολαύσωμεν τροφῆς καὶ ἀρξαμένων αὐτῶν ἐσθίειν, μετὰ μικρὸν ἀτενίσας ὁ Χριστιανός, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον ἔρχοντα, καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγχειριδίῳ. καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη, καὶ τί τοῦτο, πρὸς τὸν δοῦλον φησίν· ὁ δέ, ῥαβδοῦχός τις ἔφιππος ἀπαντήσας, εἰς τὴν Κυρίαν μου ἦλθεν, καὶ ἐπιδοὺς αὐτῇ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ ἐγχειριδίου εἶπε πρὸς αὐτήν· ἐν σπουδῇ ἀπόστειλον τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον. ἵνα μὴ ὁ ἀνήρ σου κινδυνεύσῃ· καὶ ἰδοὺ ἐπιδίδωμι [illegible] πρός σε, καθὼς ἐκέλευσεν. ὁ δὲ Ἑβραῖος περιχαρὴς γενόμενος, ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τὸν ἅγιον. καὶ οὗτος μὲν ἠξιώθη βαπτισθῆναι, ὡς τοσούτου θαύματος αὐτόπτης γενόμενος· ὁ δὲ συγχώρησιν ᾔτει λαβεῖν, ὥστε [illegible] ἀμφότεροι [illegible] ἐδόξασαν. ὁ δὲ τὸ ἅγιον βάπτισμα, ὁ δὲ τὴν συγχώρησιν, ἐπιστρέψας εἰς τὰ ἴδια ἐπανῆλθε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος·
Πᾶσαν μακρὰν γοῦν καρδίας θεὶς δειλίαν.

Οὗτος ἠγωνίσατο ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ δουκὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀναγκασθεὶς γὰρ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται, εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται· καὶ διαμείνας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής· καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται· ὧν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὁ ταῦτα κερασάμενος, τῷ Χριστῷ προσῆλθε πιστεύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ πυρωθέντι ἐλαίῳ ἐπιχέεται· καὶ ἀναρτηθεὶς λαμπάσι καταφλέγεται, καὶ κονίαν μετ' ὄξους ἀναγκάζεται τῷ στόματι δέξασθαι· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βικεντίου διακόνου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει
Αὐγὰς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς ἄνω τρέχει.

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς Βικέντιος, ἐν Αὐγουστοπόλει τῆς Ἱσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἐπισκόπου Οὐαλερίου, διακόνου ὄντος τοῦ Βικεντίου, κρατηθέντες ἤχθησαν παρὰ τὸ βῆμα Δατιανοῦ τοῦ ἄρχοντος, ὃς αὐτίκα σιδήροις αὐτοὺς περιβαλὼν, εἰς πόλιν Βαλεντίαν ἀπαχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδεστάτῃ καὶ ζοφώδει φρουρᾷ κατακλεισθῆναι. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν Βικέντιον, κελεύει ξύλῳ καὶ Σταυρῷ καταπήγνυσθαι, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεσθαι· ἐκεῖθεν τε ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται· ἔξαρθρος δὲ γενόμενος ὅλος, ἥλους σιδηροῦς πυρωθέντας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται, καὶ ἀπορριφεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας θείας, καὶ ἀγγελικῆς ἀξιοῦται, καὶ αὐτίκα τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων,
Τῶν μαρτύρων ἤνθησεν ὡς φοῖνιξ μέσον.

Αὕτη στρατευομένου τινὸς ὑπάρχουσα γαμετὴ, καὶ τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη, ἐν τῷ βλέπειν τὸν ἅγιον Βίκτωρα ὑπὲρ ἄνθρωπον πάσχοντα, ἤδη τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἀποβαλοῦσα, καὶ ἐν χηρείᾳ τυγχάνουσα, ἐμακάριζε τῆς καρτερίας, καὶ τοὺς στεφάνους οὓς ἀμφοτέροις ὁ Θεὸς ἐδωρήσατο, ἑωρακυῖα, τῷ ἡγεμόνι προσάγεται· καὶ ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὡμολόγησεν, ἐπιδέεται τὰς χεῖρας, καὶ δυσὶ φοίνιξι βίᾳ καμφθεῖσι, προσδεθεῖσα ἀφίεται· ὧν πρὸς τὴν ἰδίαν ἀπολυθέντων ὁρμὴν, αὐτὴ διαιρεῖται· καὶ εἰς δύο μερίζεται τμήματα, καὶ οὕτω τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, ἡγουμένου τοῦ Στουδίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Πολλὰς ἀμοιβὰς Θεόδωρε τρισμάκαρ,
Βίου μεταστὰς, ὡς βιοὺς εὖ, προσδόκα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης· παιδόθεν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἑλόμενος γράμμασιν ἐκπαιδεύεται, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀνήχθη· τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπελθὼν, καὶ πᾶσαν ἄσκησιν ἐν αὐτῷ κατορθώσας, χρίσματος τῆς ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου Ταρασίου ἀξιοῦται· καὶ τοῦ Ὁσίου Πλάτωνος τηνικαῦτα ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνοντος, καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν ἡγεμονίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ὁδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομὰς σωτηρίους ποιμαίνων. Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ Ἰωσὴφ ὁ ἐν ἁγίοις, ὁ μὲν ἀπωθεῖται τῆς ἐκκλησίας, ὁ δὲ μαστιχθεὶς, ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ περιορίζεται, παρὰ Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης τῆς βασιλίσσης, διὰ τὸ, τὴν μὲν νομίμως αὐτῷ συναρμοσθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγέσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγχθῆναι παρ' αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας Θεόδωρος. Ἀλλὰ καὶ αὖθις ἐξορίζεται πάλιν ὁ μέγας Θεόδωρος ἐν τῷ τῆς Ἀπολλωνιάδος λιμένι, παρὰ Λέοντος Ἀρμενίου τοῦ εἰκονομάχου· ἐκεῖθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν Ἀνατολικῶν θέματι. Ἐν ᾧ τρεῖς τὰς ἑκατὸν μάστιγας περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος γενναίως ἐνεκαρτέρει· καὶ αὖθις παρὰ τοῦ Στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μάστιξιν αἰκίζεται. Κἀκεῖθεν ἐν τῇ Σμύρνῃ παραπεμφθεὶς εἱρκτῇ δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας καὶ τοῦ ζῆν ἀφῃρέθη, καὶ Μιχαὴλ ὁ τραυλὸς τὰ σκῆπτρα ἐδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος· καὶ μικρὸν ἀνεθεὶς, τοῖς φίλοις συνῆν, εἶτα μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὸ σῶμα κατάξηρος, ὠχρὸς τὴν ὄψιν, μιξοπόλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Συναπεβάλλου ταῖς πληγαῖς, σὺ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἁμαρτίας, καὶ στολὴν ἐνεδύσω μηκέτι παλαιοῦσαν, δεχομένη Μακαρία, ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῇ πυρπολήσει τῶν παθῶν, μάρτυς ἐσ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πτῶν σοῦ ἀγώνων, ἡ ἀκανθώδης πονηρά, ἄθεια τεφροῦται αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται, ἀγνωσίας ἐπηρμένη πυρά παμμάκαρ.

Θεοτοκίον

Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν Οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδὼν ὁ προγνώστης σου, τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα, λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα πάτερ προβάλλεται. ᾧ νῦν παμμάκαρ, κραυγάζεις γηθόμενος· εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις τοῖς Θεομάχοις ἀντιταττόμενος, μέχρι θανάτου ψάλλων Θεόδωρε· εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου ἅλατι, διηρτυμένος ὤφθη πανόλβιε, ὁ βίος σου πάτερ, λελαμπρυσμένος αἴγλη τοῦ πνεύματος. ᾧ νῦν ἀστράπτων, βοᾷς ἀγαλλόμενος· εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαβὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις. λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ Θεογεννῆτορ Ἁγνή, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεόν, τὸν τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἁπτομένης ἐξοπτώμενος, θῦμα ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον ὁλοκαυτούμενος, καὶ θείαν εὐωδίαν ἐκπέμπων, ἣν Θεὸς ὠσφράνθη, Μηνᾶ Χριστοῦ θεράπον.

Συρόμενος μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας κέντρα τοῦ ἀλάστορος, ξίφει δὲ τεμνόμενος ὡς ἐν ἐκστάσει πίστεως ὅπλοις διέκοψας, ἀνόμων κεφαλὰς Ἀθλοφόρε, μέλπων εὐλογεῖτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους, στοργῇ συνεδέθης τελεώτερον, Μάρτυς τοῦ δεσπότου σου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν καθορᾷς θεούμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκ.

Ὤικει ἐν γαστρί σου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν. βρέφος καθορᾶται δέ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰώνων Ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθείς· ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοβημένας ἔδειξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τὰς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδάσκων τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα Χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾷν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου σου, θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας ὁδηγὸς γεγένησαι, φωστὴρ φαεινότατος, θεοειδὴς διδάσκαλος, τύπος μοναστῶν, καὶ ἀκριβὴς νομογράφος, διδάσκων ἀναμέλπειν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσεβείας συνήγορος, καὶ τῆς ἀδικίας ἀψευδὴς κατήγορος, παμμάκαρ γενόμενος, ἐν οὐρανοῖς δὲ δῶρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνῃ ἐπιθυμίας ἔφρασιν. καὶ τὸ θυμικὸν δὲ τῇ ἀνδρείᾳ ἵδρυσας, Θεόδωρε, δικαιοσύνῃ, σοφῶς, ἱεροπρεπῶς, τὰς ψυχικὰς σου δυνάμεις, στήσας...

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

φώνως ἀναμέλπων· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων κόρη Ἁγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύ» ραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, » δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους » ἰδών, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· » οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς » ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Εἶτα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρῶς, μακάριε, ἐναθλῆσαν κατεκάλυψε. φέρει τὸ πνεῦμα οὐρανὸς δὲ, σὺν πνεύμασι μαρτύρων γηθόμενον. καὶ φαιδροτάτῃ δόξῃ λαμπόμενον. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ᾽ ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσάγγελον πολιτείαν ἀσπασάμενος, βλέπεις καὶ κεκαθαρμένῳ, Μηνᾶ, τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα, πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυσίαις ἀξιάγαστε.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν, πανεύφημε, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, ἔστης τοῦ πόθου ἐπιβῆσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ἡμῶν δὲ μνημονεύοις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τελούντων τὴν πανίερον. Θεοτοκ.

Σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν ἡμῖν ἐκύησας, Θεὸν Λόγον μητροπάρθενε, ὅθεν κυρίως Θεοτόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλώσσῃ κηρύττοντες, φωνήσει τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, χαῖρε βοῶντες πάντων Δέσποινα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρύων τῆς ἀσκήσεως, καὶ σταγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς μάρτυς Χριστοῦ, ἐκλαμπρυνθεὶς, λάμπεις ἑκατέρωθεν τηλαυγῶς, δικαιοσύνην ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς ἱερεὺς, τῶν θείων ἀνακτόρων, χορεύων ἐνδοτάτω, περὶ Θεὸν πάτερ Θεόδωρε.

Ἁγίως σου τὸν βίον διαδραμὼν, ἐν ἁγίων ἁγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφὼς, καὶ βασιλείας ἔνδυμα, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἱερόν. ἐν οἷς ἠγλαϊσμένος, παρέστης τῷ νυμφίῳ, ἐπαπολαύων τῆς θεώσεως.

Ἰδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώσας, καὶ μάρτυς στεφηφόρος, γεγενημένος ὤφθης ἄριστος.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ πάσας ἠκούσθη πανεύφημε, οἷα βροντὴ, τὰς τῆς οἰκουμένης ἐσχατιάς, ὡς ποταμοὶ δὲ βρύουσι, τῶν σῶν συγγραμμάτων αἱ διδαχαί. Θεόδωρε διό σε, ὡς θεῖον θεηγόρον, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὁ ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κα» τεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς » ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου » γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. διό σε » Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ» χίαι μεγαλύνουσιν.

Ἦχος πλ. δ΄. Τοῖς τῶν μαρτύρων. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Ἰησοῦ, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς, Βίκτωρ, Βικέντιος.

κοσμεῖ, καὶ Στεφανοῖ, δι' ὧν σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ὑπακοὴ τοῦ αὐτοῦ ὅμοιον.

Ὑπὲρ τῶν θείων εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶσαν θλῖψιν, βασάνους καὶ ἐξορίας, διὸ διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου, ἐδέξω ὅσιε πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Παναγίαχραντε Κόρη ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖαι ἀγγέλων, καὶ πάντων ἁγίων δῆμοι.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ῥόδον ὡς ἀμάραντον, ὀσμαῖς χαρίτων σου ἔνδοξε, εὐωδίας τὰ πέρατα, πληρώσας πανένδοξε, αὐγάζεις ἐνθέως, Μηνᾶ ἀθλοφόρε, καὶ τῶν θαυμάτων ἀστραπαῖς, καταλαμπρύνεις τὸν κόσμον ἅπαντα. διό σου τὴν πανένδοξον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, τὸν σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν λαμπρῶς σε δοξάσαντα.

Πῦρ καὶ πᾶσαν βάσανον, τῶν δυσμενῶν πανάοιδιμε, ὡς οὐδὲν ἡγησάμενος, τῷ πόθῳ πανθαύμαστε, τρωθεὶς τοῦ Δεσπότου, Μηνᾶ γενναιόφρον, ὑπερήθλησας στερρῶς, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· διό σε μακαρίζομεν, ὡς ἀθλητὴν γενναιότατον, καὶ προστάτην θερμότατον, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου.

Ὤφθης ἐνδιαίτημα, Πνεύματος θείου πανένδοξε, ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, σοφῶς πανάοιδιμε, παριδὼν τὰ τῇδε, Μηνᾶ θεοκήρυξ, τῶν οὐρανίων παμφαῶς, ἐπέτυχες μάρτυς συνὼν τῷ κτίστῃ σου· διό σου τὴν ὑπέρφωτον πανηγυρίζοντες ἄθλησιν, τὸν σωτῆρα δοξάζομεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον.

Δρόμον ἐκτελέσαντας, ὑμᾶς καὶ πίστιν τηρήσαντας, Μηνᾶ Βίκτωρ Βικέντιε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τοῖς λαμπροῖς στεφάνοις, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνεν ὑμῶν, τὴν μαρτυρίαν μάρτυρες ἔνδοξοι· διὸ τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενοι, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ὑμνῳδῶν ἡμῶν.

Δόξα ἦχος πλ. α'.

Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, καθάπερ ἐν εὐαγγελίοις προέφη ὅστις με ἐνώπιον ὁμολογήσει τῶν ἀνθρώπων, κἀγὼ ὁμολογήσω αὐτὸν ἔμπροσθεν Πατρός μου τοῦ ἐπουρανίου. Οὕτως οἱ πανένδοξοι ἀθλοφόροι, Μηνᾶς σὺν τοῖς συνάθλοις αὐτοῦ, θερμῶς ἀπεργασάμενοι, τὸ σωτήριον ἐν ὄψεσι βασιλέων καὶ τυράννων, τοῦ δεσπότου ὄνομα ἐκήρυξαν. ὑπὲρ οὗ καὶ ἀθλήσαντες, διαδήμασιν ἀειθαλέσι, παρ' αὐτοῦ ἐστέφθησαν. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἦχος β'.

Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγῆ τῶν μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον, ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωήν. διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν. οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων, οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ καὶ γηΐνῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ ἀεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται.

Δόξα ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοί, ἐγκωμίοις μαρτυρικοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθών, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἠξιώθη...

νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' ἀγγέλων, χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἁγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος. ὅθεν κραυγάζω σοι· τὴν ἐσκοτισμένην ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου ἐγκατοίκισον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἄχραντε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι, μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ζήτει τὴν ἀκολουθίαν, ἐὰν θέλῃς, εἴτε εἰς ὁσίους, εἴτε εἰς μάρτυρας. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ἡ διάταξις τοῦ Στουδίτου, καὶ ὁ βίος αὐτοῦ. Ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς ἁγίας μάρτυρος Στεφανίδος, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις· εἰ μή πως ἐστὶν εἰς Κανὼν τῶν ἀμφοτέρων.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΒ΄.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεράρχου.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν πλοῦτόν σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος τοῦ συμπαθεστάτου, ὄντως Δεσπότου· διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη ἅγιε. Τοὺς πίστει ἑορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ τῷ θείῳ, καὶ τελειώσας καὶ ποίμνης οἴακας, σοφῶς ἐγχειρισάμενος, ἣν πρὸς λιμένας ὡδήγησας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε. πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὁλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον Θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας. διὰ τοῦτό σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν ἅγιε; ποταμὸν τῆς νοητῆς ἐκπορευόμενον Ἐδέμ· ὀχετὸν τῶν ἐκ Θεοῦ χορηγουμένων δωρεῶν· πλημμύραν, διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος· κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως· προσεκτικὸν συντονώτατον, διδακτικὸν πρακτικώτατον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων παμμακάριστε φυτῶν· φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, παραδείσου τῶν πιστῶν νομίμων, θεοσδότων ἐμπειρότατον δογμάτων, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· ἑρμηνευτὴν εὐφυέστατον, καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω θαυμάσιε; ὁριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτήν· παιδευτὴν τῶν μοναζόντων, παρθενίας ὁδηγὸν δικαίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα ἐν πείρᾳ, διελθόντα τὰ ἑκάτερα· πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα, καὶ ἔνθεός σου ἡ ἄσκησις. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ, εὐσυμπαθήτους οἰκτιρμούς, Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητής, ὁ μέγας ποιμὴν τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστήρ. δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἱλαρότητα· φιλευσπλάγχνῳ γὰρ χειρί, Χρ-

στὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀβραὰμ τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, Δέσποινα τοῦ κόσμου προσοίσω; εἰμὴ δακρύων πηγάς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι· ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς. λῦσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ξύλῳ τοῦ σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσηναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὰ ἀκόλουθα,
Εἰ δὲ βούλει εἰπὲ τὰ παρόντα.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἰκουμένης τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς, ἐγκρατείας στάθμη, καὶ ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ κινδυνευόντων ἡ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐποιΐας τὸ πέλαγος, δότης ὁ ἱλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως παμμάκαρ, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ τῶν πεινώντων τροφεύς, καὶ δεομένοις παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, καταπονουμένων ἡ ἀντίληψις. χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον, ὀρφανῶν πατήρ, τῶν πταιόντων ἀνόρθωσις. ξένων σκέπη σωτήριος, πενθούντων παράκλησις, ἀδικουμένων ὁ ῥύστης, ἠπορημένων βοήθεια· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία τῆς νεότητος ἔνδοξε, τοῦ γήρως ἡ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμήν, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις, λειμὼν εὐωδέστατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιΐας, ποταμὸς ὁ ἀέναος, καταγώγιον τῆς ἁγίας Τριάδος σεπτόν. μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥυόμενος θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.
Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, πρός, Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας, ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλο, ἦχος ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στε-

ναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

[illegible]

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκοσμημένη.

Τῇ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δι' αἰῶνος ἀεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῷ λογισμῷ, πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλούς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου, ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς κάτω, τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἔλυσε, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἄρδει με Νεῖλος γνωστικῇ παγκαρπίᾳ. Θεοφάν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀρδείαις σοι μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν ψυγέντα λογισμόν, τὸν στάχυν τῶν ὕμνων σοι προσφέρει, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ῥημάτων ῥοαί σου ὡς ἐξ Ἐδέμ, πανόλβιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον ἅπαν ἀεννάως, τῆς ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμός, τῶν σῶν θεοῤῥήμον, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων φαιδρύνει, δυσσεβῶν δέ, καταποντίζει τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξήμεσεν Εὔας ταῖς ἀκοαῖς, τὸν ψυχοφθόρον ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής, Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Εὐπρεπὴς ὥσπερ Κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι ἀξιάγαστε, τῷ ἐλεήμονος, ἡ εὐσυμπάθητος χάρις, προσεφελκομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Ἱερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἔνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη καθίσας καθάπερ ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, ἱερὰς θυσίας τε τῷ Πανοικτίρμονι.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ θεραπεύων, δι' οἶκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένοις ἀστέγοις συνῆξας, πληρωτὴς προστάξεων θείων γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας, θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξαλισθήσασαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἵνα τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμός, τοὺς τῆς πονηρίας λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἐσπείσας, Ἱερουργὲ, θείας θεωρίας, πρακτικῶς ἐκτιθέμενος.

Ἔβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια πάνσοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς ἐκκλησίας, τοὺς τροφίμους ἐπότισας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ Πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι· χαίροις Πάτερ Παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων, ἐξισχύσει Νεῖλε, εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἆθλα, καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὓς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; ἀλλ' ὅμως ἰδὲ, οὕτως σοι κράζω.

Χαίροις Θεοῦ ποταμὲ χαρίτων.

Χαίροις Χριστοῦ διδαγμάτων πλημμύρα.

Χαίροις τῆς σοφίας κρατὴρ καὶ τῆς γνώσεως

Χαίροις ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον

Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνεύστων λογίων.

Χαίροις νόμου ἐμπειρότατε θεοσδότου ἑρμηνεύς.

Χαίροις τοῦ νοουμένου παραδείσου φυτουργέ.

Χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.

Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τοῦ Πνεύματος.

Χαίροις παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.

Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα.

Χαίροις πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης.

Χαίροις Πάτερ Παγκόσμιε.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβὼν, εὐσυμπάθητος ὤφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε. διὰ τοῦτο κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας μάκαρ, ἁγίους ἐπλούτισας. ὅθεν ὁ δοτήρ σε τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν, Ἱεράρχα πανόλβιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου ὁ αὐτός.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίαις, θεολογίας ποταμοὺς σὺ ἐξηρεύξω, καταρδεύων καρδίας Νεῖλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρὸν, τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτὴν, ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῇ σταθηρᾷ σου Θεομῆτορ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἱκεσίᾳ τοὺς ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον τὸν σὸν σεβομένους, ἐκ πάσης ῥῦσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου οἰκειακὴν παῤῥησίαν ὡς δύνασαι, ἐξευμενίσαι αὐτὸν, εὑρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ σαρκὶ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἔλεγες· οἴμοι τέκνον ἐμόν· τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ ϛ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Καθαρὸν καταγώγιον, ὤφθης τῆς ἁγίας Τριάδος ὅσιε, καὶ ναὸς θεῖον κειμήλιον, καὶ ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σου, Κύριος προσέχων ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχήν σου καθηγίασεν, Ἰωάννη Πάτερ ἱερώτατε.

Ἐντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης τοῦ πανοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἐν σκηναῖς ἁγίων αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἴασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Καθαρὸς ὁ αὐτός.

Ἐπανάγαγε πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον καὶ τίμημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἐντεύξεις σου.

Ἱερῶς ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως, σεαυτὸν παμμάκαρ προεκάθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὕψωμα, πάτερ ἐπαιρόμενον ἐταπείνωσας, τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε.

Ὠδὴ Ἱ. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον, νέκρωσιν ἑκούσιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πεινώντων ἄρτος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία, περιβολή τε γυμνητευόντων.

Θείαις μεθέξεσι Πάτερ, καταλαμπρυνόμενος, οἷά περ ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου, ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, Ἁγνὴ πανάμωμε, τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον, ἡ τὸ φῶς Χριστὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Σωφρόνως ὀρεγόμενος πάνσοφε, τῆς ἐνθέου ἁγνείας κατέλιπες, τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν.

Γνωστῶς σου τὸν ἐπέκεινα γνώσεως Θεοφάντορ, νοητῶς κατήλεισας, ἑνώσει θείᾳ μυούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροις τῆς γνώσεως, θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνωσίαν γινώσκομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμπουσαν, τῶν ἀκανθῶν, εὑρὼν ὁ νυμφίος σε, Παρθενομῆτορ ἠγάπησεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δεήσεσι καὶ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὀπτασιῶν καὶ ὁράσεων θείων, κατηξιώθης Θεόφρον πανόλβιε, μυούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὲ καθαρότητι.

Ὡς Ἄγγελος μετὰ σώματος πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω θυσίας, εἰρηνικὰς ἀναιμάκτους τῇ πίστει, συντετριμμένῃ καρδίᾳ καὶ μακάριε τῷ ποιητῇ πνεύματι, Ἰωάννη προσφέρων γηθόμενος.

Ὁ βίος σου ὑπὲρ Ἥλιον λάμψας, συμπαθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινὸν νέφος ἐξελαυνούσας, τῶν δεομένων πενίας πανόλβιε, θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ, τῶν δεινῶν κρατουμένους θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τύποις, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι, καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ αὐτός.

Σοφίᾳ τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον

Δημόσια Βιβλιοθήκη Αθηνών

πολιτείᾳ φαιδρύνας, Ἱερουργὸς ἐχρημάτισας θεῖος, τῷ πλαστουργῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανής, καὶ περίβλεπτος πάτερ Διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισας, καὶ τῷ θείῳ καλυφθεὶς πάτερ γνόφῳ, παρὰ Θεοῦ τῶν δογμάτων τὰς πλάκας, τὰς θεογράφους ἐδέξω πανόλβιε, καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος. Θεοτ.

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεός, ἐν γαστρί σου σκηνώσει, οἱ Θεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν, Πανάμωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ »ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ »ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ »προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο»ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, τοῦ Τετάρτου Ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σόν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε. Ὁ Οἶκος.

Ἴδιον κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὡραίαν συμπάθειαν, Κόρην ὡραίως κεκοσμημένην τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτί, ἀψευδῶς Ἰωάννη ἑώρακας, ἱλαρῶς σοι φθεγγομένην· ἐὰν κτήσῃ με φίλην, καὶ σύνοικον, ἄξω σε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Χριστοῦ· καὶ πεισθεὶς τοῦ σκοποῦ ἐπέτυχες, τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙΒ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Ἰωάννης πένησι δοὺς καὶ σκορπίσας,
Ὢ ποῖα Χριστῷ, τὴν παρεστιὰς λαμβάνει.
Ὤχετο ἀπαίρων δυοκαιδεκάτῃ Ἐλεήμων.

Οὗτος Κύπριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας ἄρχοντος υἱός· γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ πατρός, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς, ἐπεὶ τὸν βίον ἥ τε γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρέσκειαν ἔτρεψε. καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσταται, τοῦ τῶν Ἀλεξανδρέων δήμου τοῦτον παρ' Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως αἰτησαμένου· ὃς ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθείς, δίκην πυρσοῦ τῇ οἰκουμένῃ ἐξέλαμψε. διαπρέψας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλά, καὶ πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα, καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀφθόνως, καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαβών, καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ βίβλος καὶ ἱστορία δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος ἄλλος καὶ πλέον,
Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανὼν Νεῖλος μέγας.

Οὗτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαυρικίου, ἔπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος· σεμνῇ δὲ γυναικὶ συζευχθείς, καὶ δύο τέκνα ἄρρεν τε καὶ θῆλυ ἀποτεκών, τὴν ἑαυτοῦ πεποίηκε σύζυγον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς Αἰγύπτου μοναστηρίοις καταφυγοῦσαν, μερίσασθαί τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δέ, τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων· καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος Νεῖλος τὸ ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατέλαβε, σὺν τοῖς πατράσι, βάρβαροί τινες ἐξαίφνης ἐπελθόντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον. ὃν ὡς αἰχμάλωτον ἠγνόει πάλιν τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συγγραφέντι συγγράμματι ἐμφέρεται. τῆς θείας [illegible] ἱερωσύνης, καὶ λόγους ἀσκητικοὺς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως, καὶ ὠφελείας ἐκθείς, δυνάμει λόγου, καὶ ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφων, [illegible] πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσοικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. κεῖται δὲ ὡς φασιν, αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος, μεθ' ἑτέρων ἀσκητῶν ἐν τῷ [illegible] τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ [illegible] ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ βασιλέως κατατεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ θαυματουργοῦ, ἐπισκόπου Φραγγίας.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου Μαρτῖνε,
Ὃν καὶ λιπὼν ἀπῆλθες εἰς κόσμον ἄνω.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Γρατιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ, ζηλώσας τὸν [illegible], καὶ κοσμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τηγός, πρὸς τὸν Βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον, καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν ἔδεισεν ὡς εἰκός. κατὰ δὲ τοὺς ὀνείρους ἐκ θείας ἐπιφανείας θάρσος λαβὼν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελίας, συμμίξας αὐτοῖς καὶ συμβαλὼν πάντας ἐτροπώσατο. καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχὼν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῷ τῶν Οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετέλει, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ δι' αἰτίας μικρᾶς. πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, προσελθών αὐτῷ τις προσαίτης, καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαιομένῳ συμπαθήσας, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπαρρήξας, ἐπέδωκεν. ὅθεν ἴδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραφανέντα λέγειν· ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνητεύοντα ἐνέδυσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ, καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξω σοι νίκην. ἀνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτόν· καὶ ἐπὶ χρόνοις ἱκανοῖς τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ τὰς θείας ἐκμελετήσας γραφὰς, ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντίνης τῆς πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν διακειμένης. οὗτος τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας, καὶ δράκοντα θανατώσας, καὶ περιστερὰν ζῶσαν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐπιδεομένου βοηθήσῃ τῇ χρείᾳ, καὶ πάλιν αὐτὸ ἣν ἀποκαταστήσας αὐτὴν, καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀχιά.

Στιχ. Ὁ τὶς προφήτης Ἀχιὰ πρὶν τεθνάναι,
Ἱεροβοὰμ μάρτυς ἦν Σαμείᾳ.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Σηλὼμ, ἐκ πόλεως Ἠλεὶ, ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ τὸ παλαιόν. οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ἵνα προσκρούσει τῷ Κυρίῳ, καὶ ἤλεγξε τὸν Ἱεροβοὰμ, ὅτι δόλῳ πορεύεται μετὰ τοῦ Κυρίου· εἶδε καὶ ζεῦγος βοῶν πατούντων τὸν ναὸν, καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ὃν παρελθόντες οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦτον ἠρπάσαντο. προεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκστήσουσι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ, ἐτάφη ἐγγὺς τῆς δρυὸς Σηλώμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στιχ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτῖνος,
Ἔλαμψεν ὡς ἥλιον ἐνδεδυμένος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταρωνίας ἐπίσημος τῷ γένει, καὶ παρὰ τοῖς Ἰλλυρικοῖς μέγας γνωριζόμενος, καὶ ἀποστολικοῖς διαπρέπων ἀξιώμασιν. οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων, καὶ πολλαῖς δημοσίᾳ τυφθεὶς πληγαῖς, καὶ εἰς Μεδιόλανον ἀπελθὼν, καὶ αὐτὸ πέπονθεν ὑπὸ Αὐξεντίου ψυχολέτορος, Ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. ὅθεν ἀναχωρήσας Γαλλίαρι τὴν νῆσον καταλαμβάνει, ἀοικον οὖσαν καὶ ἔρημον, καὶ τῷ Γαλλικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ῥίζαις μόναις βοτάνων ἀρκούμενος. ὅθεν ὕστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπετράπη τὴν ἐν Ταρακίνῃ ἐκκλησίαν, ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχείᾳ ἐξήσκησεν, ὥστε πρώην μὲν πάντα πένησι διαδιδόναι, μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχῃ αὐτὸν ἑνὶ περιβολαίῳ σκέπεσθαι, καὶ ῥιγοῦντα θεάσασθαι τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ δεομένῳ ἐπιδιδόναι· ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενόν ποτε, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει, λέγων χρεωστεῖσθαι παρ' αὐτοῦ χρυσίνων σταθμὸν, ἐκεῖνον μὲν ἀνέστησε, τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχθέντα, ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ ἐκέλευσεν. οὗτος οὖν θαυμάσιος, καὶ ἐπὶ τοιούτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ζεβινᾶ, Γερμανοῦ, Νικηφόρου, καὶ Μαραθὼ τῆς παρθένου.

Στιχ. Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανὸν, Νικηφόρον.
Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει Νικηφόρους.

Εἰς τὴν Μαραθώ.

Στιχ. Βληθεῖσα εἰς πῦρ Μαραθὼ ἡ Παρθένος
Νῦν ταῖς φρονίμοις συγχορεύει παρθένοις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. καὶ καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἦν τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς· ὁ δὲ Νικηφόρος, καὶ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανὸς, νέοι ἔτι ἀκμάζοντες, κατασχεθέντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Μαραθὼ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ Σκυθοπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ δὲ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνὴ, πυρὶ παραδίδοται καὶ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Νεῖλος ὁ Μυροβλύτης ὁ ἀσκήσας ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθωνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στιχ. Ὁ Νεῖλος ὤφθη οὐχὶ ὕδωρ ἐκρέων·
Μύρον δὲ εὔπνουν, ὦ μυρεβὸς ἡ χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρσάκιος ξίφει τελειοῦται.

Στιχ. Ἔχαιρεν Ἀρσάκιος εἰς ξίφος βλέπων,
Σὺν τῷ ξίφει γὰρ ἦν βλέπων καὶ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Λέων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στιχ. Ἐνσαρκους δαίμονας σοβεῖ Λέων·
Βίον ἐξελθὼν ὡς λέων ἐκ τοῦ φωλεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Σάββας ὁ Νιγδελῆς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν μαρτυρήσας, ἐν τῷ Κουτζοὺκ Καραμὰν δὲ ἐνταφιασθεὶς, κατὰ τὸ ἔτος αψξς ξίφει τελειοῦται.

Στιχ. Τμηθεὶς κεφαλὴν Σάββα μαρτύρων κλέος·
Χριστῷ συνάπτει τῇ κεφαλῇ τῶν ὅλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νικόλαος ὁ Κωνσταντινουπολίτης, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμαρτύρησε ἐν ἔτει αψλζ.

Στιχ. Νικᾷς τὸν ἐχθρὸν τῇ ἀθλήσει σου μάκαρ.
Ὦ Νικόλαε καὶ βραβεῖα λαμβάνεις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἔργοις τοὺς λόγους τοῦ σωτῆρος, ἐβεβαίωσας, καὶ μακαριζομένων, συνετάγης χορῷ, ὑπάρξας ἐλεήμων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη Θεοφόρε.

Μέλιτος γεῦσις ἡδυτάτη, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσὸν σοι. τῇ πλουσίᾳ σὺ γὰρ προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρῳ, λαμπρυνόμενος θεράπον τῆς Τριάδος, τοὺς τιμῶντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μόνη τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιᾷ, ὁρώμενον Παρθένε. ᾧ μελῳδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος πάτερ, ὑετοῖς οὐρανίοις ὤφθης πολύφορος, καρποὺς ὡραιοτάτους, προσάγων τῷ Δεσπότῃ, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ σὴ παμμάκαρ γλῶσσα, καταῤῥάκτας δογμάτων ἀναπετάσασα, αἱρέσεων τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα. ὁ τῶν πατέρων βοᾷν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διὰ σοῦ τὴν μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Φωσαυγῆ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὕψει σε τῆς ἐκκλησίας, ἀναδείξας πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας πίστει φωτίζει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλεήμων ὤφθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος ἄκακος πάτερ, πλουτιστὴς πενομένων, καὶ στολὴ καὶ ἔνδυμα γυμνητευόντων, εὐλογεῖτε μέλποντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως πάτερ, ἐλεημοσύνῃ τε καὶ συμπαθείᾳ, ἐλεήμων ὅθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθείᾳ, ἐκλάμψαντας ἁγίους. Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρον ζῶντος ὤφθης, Πανάγια σκήνωμα ἐξ οὗ πιόντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀρετῆς ἀντεχόμενος τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, καὶ ταῖς αὐτοῦ νῦν ἀστραπαῖς λαμπόμενος κραυγάζεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνωστικὴν πλουτίσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοξίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγάς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικοὺς θορύβους ἀποδράσας, ἡσυχίας ὅρμῳ προσωρμίσθης, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐνέκρωσας κραυγάζων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἀσφαλῶς γινώσκοντες Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον, ὑμνοῦμέν σε πανευσεβῶς, οἱ πίστει μελῳδοῦντες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδού σε μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυὰς ἁγίων πατέρων ἐν μνήματι, ἱεροπρεπῆ τιμὴν σοι. πάτερ προσνέμουσα.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρα, πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγής σου ἐξέλαμψε ποίησις, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν ἀρχιερέων, τῶν προφητῶν ἀποστόλων μαρτύρων τε. μεθ' ὧν μνημόνευε πάτερ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ θήκη ἔνθα κεῖται, πάτερ Ἰωάννη, τὸ ἱερόν σου καὶ ἅγιον λείψανον, πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προστρέχουσι. Θεοτ.

Φανεῖσα πλατυτέρα, οὐρανῶν Παρθένε, τὸν λογισμόν μου στενούμενον πλάτυνον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ῥηγνύντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμὰ καὶ Θεῷ συγγινόμενον, σὲ καθορῶν, πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικὰς, σοὶ τρικυμίας ἤγειρε, λύειν σου νομίζων τὸ σταθηρόν. τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, τὰς τούτου διεκρούσω, μηχανουργίας πανάοιδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς, διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶς, πίστει προσιόντων σοι τὰς ψυχάς. καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε, Νεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χείλη προσπελάσας, ἐξήντλησας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

Ἱέρευσας προθύμως πάτερ σαυτὸν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ πλαστουργῷ, τοῦτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς, οὗ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελοῦντάς σου τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος. Θεοτ.

Ἀνώρθωσας Παρθένε τῆς γυναικὸς, τὸ ὀλίσθημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθὸν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, τὸν δι' εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώσαντα τὸν κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεσιν.

Ὁ Εἱρμός, Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον, Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες. Ἕτερον [illegible]

Ταῖς τῶν δακρύων ἀφθονίαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε Θεὸν ἐκδυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν παθῶν, σὲ ἀνυμνούντων ἐν σχέσει. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.

Ἦχος δ'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχην καὶ λειτουργὸν πιστοὶ, τιμήσωμεν ἀξίως, Ἰωάννην τὸν θεῖον, πεινώντων τὸν τροφέα, καὶ τῶν χηρῶν, τὸν προστάτην τὸν ἕτοιμον, τῶν ὀρφανῶν τε πατέρα τὸν συμπαθῆ, καὶ ὑπέρμαχον τῆς πίστεως.

Ἡ εὐσυμπάθητος χάρις τοῦ ἐλεήμονος, νυκτός σοι ἐπιστᾶσα, Ἰωάννη ὡς κόρη, στεφάνῳ ἐστεμμένη ἐξ ἐλαιῶν, προσεφώνει σοι φίλη σου, ἐὰν με κτήσῃ προσάξω σε τῷ Χριστῷ, ἐλεήμονα σὲ δείξασα.

Τὸν Ἀβραὰμ σὺ τοῖς τρόποις, τοῖς φιλοξένοις σοφὲ, μιμούμενος συνῆξας, τοὺς ἀστέγους καὶ ξένους, ἐνέδυσας γυμνούς τε, καὶ τοῖς πτωχοῖς, Ἰωάννη ἐπήρκεσας, ὅθεν ὡς πάλαι ἐκεῖνος μακαρισμοῦ, ἠξιώθης πανάοιδιμε.

Τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ὦ Ἰωάννη σοφὲ, νῦν παρεστὼς δυσώπει, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου, ῥυσθῆναι πάσης βλάβης, καὶ πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ νοσημάτων παντοίων, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀνέσπερον ὁδήγησον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, τὸ σὸν καὶ δοθέν σοι τά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας· διὰ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέῳκται· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Ἰωάννη μακάριε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Κρεμάμενον ὡς εἶδέ σε, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἐπὶ ξύλου ἀνεβόα ἐν κλαυθμῷ, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, πῶς ἐν σταυρῷ νῦν θνήσκεις; πῶς καὶ ἐν τάφῳ κατατίθεσαι;

Εἰς τὸν στ. στιχ. τῆς λιτῆς. Δόξα ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε Παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σώσῃ ἅπαν γένος τῶν βροτῶν· καὶ γάρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ ἄμεμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Μετὰ τὴν [illegible] καὶ ἐκ τοῦ [illegible] [illegible]

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία [illegible]

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΓ'

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

[illegible] Κανόνες [illegible] καὶ ψάλλομεν [illegible]

Ἦχος [illegible] Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμίᾳ καλῶς, τῇ ἐγκρατείᾳ Πάτερ, καὶ Ἠλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἁγνείας, ζήλῳ τρωθεὶς, ἀποτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμᾷς, ὡς ποιμὴν τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Θείᾳ ἐμπνεύσει τοῦ Λόγου, διαδραμὼν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογμάτων σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τήν τε πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, καὶ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον φῶς, ἡλιακὰς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ, δογμάτων εὐσεβείας, Πάτερ σοφὲ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει, καὶ δᾳδουχεῖ τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δόξα [illegible] ἦχος δ'.

Γέγονας Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε· τῇ εὐσήμῳ γὰρ βοῇ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν ἀποστόλων ὅσιε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον, ὃν ἐπόθησας· πρέσβευε τῷ Κυρίῳ παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων ποιητήν· ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στ. στιχ. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σάλπιγξ χρυσοειδὴς, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἐδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Νέον ὡς Μωσῆς, ἔδειξε τῷ Κυρίῳ, Χρυσόστομε τὸν κόσμον, συνάξων καὶ φωτίζων, τοῖς θείοις σου διδάγμασιν.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Κῆρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας, γένου Χρυσολόγε, βοῶν μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν.

Δόξα, ὅμοιον.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον. τό, Πάτερ ἡμῶν, Τὸ τροπάριον. Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός.

Καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Λυχνικόν, ψάλλομεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιῤῥύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως, αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἁμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, ἀηδὼν ἡ εὔλαλος, καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄῤῥηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμός, τῶν μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων ἀγγέλων, ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ὡς χρυσήλατον σάλπιγγα, σὲ Χρυσόστομε ἔχουσα ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία διαπρύσιον, φωνὴν ἐκπέμπει τοῖς πέρασι, καὶ πάντας προτρέπεται, τοὺς ἀνθρώπους μετέχειν, τῶν χρυσῶν διδαγμάτων σου· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀειςέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε τρισμάκαρ, ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι'. 8. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολ-

λιον, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀλήθειαν, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι'. 31. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ. Φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν, αὐτὴ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν. Ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή, ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ. κδ'. Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί. ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίας, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με σοφία. Ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον, Ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄστρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύοντας αὐτήν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς. Ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια. καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς, νόμος· καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν, ἔσται γὰρ αὐτῷ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν. ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.
Ἀνατολίου.

Φωστὴρ Ἰωάννη, σοφὲ Χρυσόστομε, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα χαρισμάτων μυσταγωγικῶν τοῦ πανακράντου Ἁγίου Πνεύματος, ἀκρότης ἱερ-

σαυρὸς ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπεύφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριώδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. παῤῥησίαν οὖν εὑράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἁγιώτατε. Ὁ αὐτός.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε. διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν αἱρέσεων· καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, ϗ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν ἀρχιερέα καὶ ποιμένα, τὸν ἄκακον καὶ ὅσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσέπνοον στόμα τῆς χάριτος ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· μετάδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμῳ χρυσῷ περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι· Κεκόρεσμαι ἐκ τῶν χρυσοῤῥύτων ναμάτων, καταγλυκανθεῖσα χρυσοφαέσι καὶ μελιῤῥύτοις πόμασιν· ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πραξέων σου παραινέσεων, καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν νυμφίον, ἑνοῦμαι συμβασιλεύουσα αὐτῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν· μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἐπλήρωσας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, ϗ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, σαφῶς ἀνεδείχθης, ᾧ ἀεὶ ἡνωμένος φωτί, φῶς προσελάμβανες· καὶ τρανώτερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους. πρέσβευε Χρυσόστομε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Ῥήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὰ πέρατα σαφῶς κατήρδευσας, χρυσόῤῥυτον ἔχων, τήν τε ψυχὴν ϗ τὸ σῶμα πανόλβιε· ϗ πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σου, χρυσαυγὲ ἐκ τῶν δογμάτων σου, ϗ βίβλους συγγραψάμενος χρυσογραφικάς, ἀνέπτης εἰς οὐρανούς· διὸ βοῶμέν σοι· Χρυσοῤῥῆμον καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ἔπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Ἰωάννην αὐχεῖν ἀρχιερέα, ὥσπερ τινὰ κόσμον βασιλικόν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πάντας συναγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ᾀσμάτων θεοπρεπῶν. πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτήμεθα, Θεοτόκε ἄχραντε, ϗ εὔδιον λιμένα ϗ ὀχύρωμα. διὸ δεόμεθα, οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι, κυβέρνησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχ. προσόμοια. Ἦχος πλ. δ΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνόν, τῆς Ἐκκλησίας ϗ θεόπνευστον ὄργανον, ἡ γλῶσσα, ἡ φιλανθρώπως, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα· ὁ νοῦς ὁ χρυσόμορφος, ἀηδὼν ἡ χρυσόστομος, περιστερά τε, ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι. ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον, προχέον τὰ νάματα, στόμα τὸ θεῖον ϗ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατήρ, ἀδικουμένων ὀξυτάτη βοήθεια. πενήτων ἡ χορηγία, ἡ τῶν πεινώντων τροφή, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ

διόρθωσις, ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότατος, θεολογίας ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια, ἡ σαφήνεια, τῶν γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, νόμος ὁ πρακτικώτατος, κανὼν ὁ εὐθύτατος, ἡ θεωρία καὶ πρᾶξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας· ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἁγίῳ ναῷ, καὶ καθαρωτάτῳ πάτερ ἔθεντο σοφῶς· κυβερνήσας γάρ, τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῷ διετήρησας, τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύουσαν. ὅθεν θεοειδέστατος, παμμάκαρ γενόμενος, τῆς ἐκκλησίας προέστης, ἱεραρχίᾳ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, Χρυσοῤῥῆμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου ὅσιε πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητής καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοὶ ἅπαντες, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθών, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας, Ἀρείῳ κατήσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρύαγμα, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, ναῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ᾅδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον τῆς ἐκκλησίας, πλούτου ἔστυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης ἱεράρχα Χρυσόστομε. ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, καὶ δεομένοις ἀπαντλῆσαι τὸν ἔλεον, Πάτερ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη

ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. [illegible] ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν θεοπνεύστων γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισαι Ἁγνὴ ἀειπάρθενε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν πολυέλεον καθ. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Ταῖς χρυσέαις λόγαις σου ἡ ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει νάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, χρυσὲ Εὐφράτα, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δόξα ἕτερον ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οὔτε ἔχθρα συνόδου οὔσα παράνομος, οὔτε μῖσος Αὐγούστης, οὔτε παράφρονος, τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ πάτερ κατέσβεσαν· ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρί, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν Παναγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τῆς δούλης σου, καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσαν μου ψυχήν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὡς ὅσα βούλει καὶ δύνασαι.

Οἱ ἀναβαθμοὶ [illegible] ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου [illegible] Προκείμενον ἦχος δ'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν [illegible]. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Ὁ Ν'.

Δόξα. Πεντηκοστάριον ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἱεράρχα, Χρυσόστομε ὅσιε, φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Κανόνες, πρῶτον τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. εἶτα τοῦ ἁγίου εἰς η'. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη Ἁγνή, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν Θεοδόξαστον καὶ Ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν συλλόγων ἔλαμψας τὸ χρυσοῦν στόμα. Θεο-

Ὠδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς μετανοίας γεγονὼς θερμότατος, κῆρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάτερ δεξάμενος, ὁλολαμπὴς ὤφθης, στῦλος προηγούμενος, τῆς ἐκκλησίας ὅσιε, φωτεινή τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς διδάσκαλος, θεῖα διδάγματα, χρυσοειδεῖ γλώσσῃ, γνώμῃ τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γάρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὤφθης θεόφαντορ Χρυσόστομε. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς „ ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν „ τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, „ τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν ἀσύλητον, καὶ ἀδαπάνητον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ στηρίξας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκώς, σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑφηγητής, δημηγόρος Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις Θεόπνευστε.

Ἐκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτίσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγήν, τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς ἐκκλησίας ἅπαν, ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Ὑλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σοφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμός, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀγαθῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἁγιωσύνη Πανάμωμε.

Καταβασίαι. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τῆς ἀῤῥήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα. ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰσχύσας, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ὀλολυγμὸν τῆς γεέννης καὶ μετρητικόν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ βρυγμόν, μὴ

ἐλεεινότατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχή μου καὶ στέναξον, καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπείχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν Ἁγνὴν Θεομήτορα· δι᾽ αὐτῆς γὰρ τῶν πταισμάτων δίδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ἄλλον ἡμῖν, τῶν ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοίᾳ πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστός, σὲ τῆς οὐρανίου, μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ Χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα χρυσέαις μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσσῃ φαιδρύναντα, χρυσίου λαμπροτέρᾳ, καὶ φωτὸς πληρεστάτῃ, ἐκβλύσασαν τὴν χάριν τὴν ἔνθεον.

Ὅλος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον· ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀναφωνοῦν πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, οὐρανῶν βασιλείας, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Σὺ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος, καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγήν, ἄριστα διδάσκων, παμμάκαρ, καὶ τελεώτατα, καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεόν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα· σὺ γὰρ μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ ποιητοῦ καὶ δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ δόξῃ τῇ θείᾳ δοξάσαντος.

Κοντάκιον. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Ἐμπλησον Ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνή, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκομεν φωτοειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον πάτερ ἀοίδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἱρετιζόντων σὺ περιφραξάμενος, εὐσεβείας ὅπλοις, καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς ἱερώτατε. συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν ὀρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Πλήρης ὥσπερ φιάλαι, ἀρωμάτων ἐνθέων αἱ σιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῇ τῶν νοημάτων μυρεψικῇ μυσταγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσαν, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἁγνὴ μακαρίζουσι, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία. Ἔξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾨδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντός· τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι Πανάμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλούτισας, τοῦ λόγου διανομεύς, γενόμενος πλούσιος. πλουσία γὰρ ἄνωθεν, Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σου τοῖς χείλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπή, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, καὶ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύσημος, οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντόν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὤφθης, περιδέξιον ἑδραίωμα. Θεοτοκίον.

Ὁ παντοκρατορικῇ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε Πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ φιλάνθρωπος.

Καταβασία, Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν. Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων ποιητῇ κλίνω τὰ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγῳ χρῆσαι

χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε. φησὶ γὰρ τῷ προφήτῃ, ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν ἱεράρχην. τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. ταύτῃ χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναί μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμνῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ αὐτὸς ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙΓ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.
Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην τε σίγησε χρύσεα χείλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωστὴρ καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, πατρὸς Σεκούνδου στρατηλάτου, καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθὺς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πόθον περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἑαυτῷ. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβάνιον, καὶ Ἀνδραγάθιον τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστάς, εἶτα παρὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις. μελετήσας δὲ καλῶς τὴν τῶν Χριστιανῶν θείαν γραφήν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τῶν κληρικῶν ἀνάγεται σχῆμα, παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Μελετίου πατριάρχου Ἀντιοχείας, πρῶτον δὲ Φλαβιανοῦ διάκονος, καὶ πρεσβύτερος γίνεται. Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους κρείττονας ἀριθμοῦ, περί τε μετανοίας καὶ τῆς ἐν ἤθεσι καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον γραφὴν ἑρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφῳ τῶν ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου προστάξει, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μετακληθείς, ἀρχιερεὺς τῆς βασιλίδος καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπῄνουν δὲ πάντες τὴν ἐν ταῖς ἑρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδήν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε. Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατείᾳ, ὡς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἄρτου, καὶ ὕπνου μικροῦ, καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἱστάμενος, καὶ σχοινίοις τισὶ βασταζόμενος, ἢ καθήμενος. Τῇ δὲ ῥεούσῃ τῆς πρὸς τοὺς δεομένους φιλανθρωπίας, καὶ μέχρις πολλοῦ, εἰς τοῦτο καθίστατο, ὅθεν καὶ ἐκ λόγων ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι. διά τοι ταῦτα, καὶ Εὐδοξίᾳ τῇ βασιλίσσῃ πρῶτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἔχθραν ταύτῃ κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἥρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινός, καὶ ἡ χήρα ἐπὶ τὸν ἅγιον κατέφυγεν, ἐκζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς, καὶ ὁ ἅγιος παρῄνει τὰ ἀλλότρια μὴ κατέχειν· καὶ μὴ πειθομένην τὴν βασιλίδα διήλεγχε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευεν. Ἡ δὲ ἀποθηριωθεῖσα, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαύνει αὐτόν, τὸ μὲν πρῶτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' ἐπισκόπων, οἳ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθείς, καὶ θλίψεσι περιπεσὼν πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο. ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου ἔλευσιν καὶ ἐξορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξεταστεῖσι δεινοῖς καὶ διαφόροις, τὸ ζῆν ἀπελλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀναμιξάσης, καὶ τοῖς ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας προξένου. Φασὶ δέ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ ἔνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστι, τοῦ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Δαμασκηνοῦ τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὄντος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει αχπα.

Στίχ. Βλέπων ἔθλησας ἡδονικῶς τὸ ξίφος,
Σὺν τῷ ξίφει γὰρ ἔβλεπες καὶ τὸ στέφος.
Τὸ μαρτύριον αὐτοῦ ὅρα εἰς τὸ νέον μαρτυρολόγιον.
Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ Ζ'. Οἱ παῖδες.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν τῇ Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τήν σε κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Λόγον Ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἐπίνευσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ εὐσπλαγχνίας μεμυημένος Θεῖε, ἐγγυώμενος ὤφθης, τὴν σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς, καὶ ὁλοψύχως Κυρίῳ κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥυθμίζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδαχαῖς σου πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀῤῥωστίας, ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρομῶσι συμψάλλεις γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑψωθεὶς γενόμενος, ἐκλελεγμένος ὅσιος ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνην κραυγάζων πανόλβιε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, θανάτου φθορᾶς, ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν... Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

... ὁ ... Κύριος.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε· ὅθεν σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ νηνεχῶς τοῖς λόγοις σου, ὁμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μυούμεθα, καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην· κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ, παῤῥησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ πάτερ στοργῇ· σὲ γὰρ τῷ σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστάτην καὶ θερμότατον πρέσβυν, Θεόφρον ἱεράρχα, παμμάκαρ Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν, ἀταπείνωτον φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς ἐνδειξάμενος, θερμῶς προϊστάμενος, ἀδικουμένων ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, πατὴρ γεγενημένος, συμπαθεῖ διαθέσει, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυσαν, οἱ Θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ, καὶ θαυμαστὴν σου Παρθένε· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

... Πάλιν ὁμοίως.

Τ... Θεοτόκον, σὲ ...

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃ, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι Θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἀνέδειξεν ὁ Χριστὸς, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιῤῥοάς, τρυφῆς ὄντως χειμάῤῥουν, ἀφέσεως τε ῥεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστήρ, ὤφθης εὐσεβείας θεσπεγγής, καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· διὸ σε χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ ἀδιδέξασμένη μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσωζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα καὶ παθῶν. ὡς γὰρ Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνύεις ἀκωλύτως, δύνασαι Παρθένε. διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία, Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὦ Χρυσόστομε πάτερ, ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην. σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, μετανοίας ὁδηγὸς, καὶ πρόξενος σωτηρίας.

Ἕτερον ὅμοιον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς ἐκκλησίας, τὸ χρύσεον καὶ εὔλαλον, τῶν γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσοστόμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ ἀγαθῶν ἀξιῶσαι ἐπουρανίων ἅπαντας, δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε. διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ὁ στύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάῤῥυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουρ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

νιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Ἥλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστὴρ φαεινότατος, λαμπὰς φανωτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσῃ τῇ κοσμικῇ διὰ παντός, χειμαζομένοις ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὅρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς πάτερ ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε, ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον, καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγγοις διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ θεοπαράδοτα λόγια· διὸ στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων, πλεξαμένη τοῖς ᾄσμασι, τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμῃ, πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώσσῃ, Ἰωάννη θεόσοφε. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Λειτουργία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον Ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄ καὶ ς΄. ὁ ἀπόστολος· Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. Τέλος μία ποίμνη, εἷς ποιμήν. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ ΙΔ΄.

Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πρᾶξιν μὲν ἐπίβασιν, εὑρηκὼς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δὲ, φιλοθέου πράξεως μακαρ θέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσας, τοῦ Πατρὸς τὴν δόξαν, ὑποδεῖξαί σοι τὴν ἄφραστον. καὶ γὰρ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἔνδοξε, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος, καὶ τοῦ ποθουμένου τετύχηκας, τούτου παραυτίκα, δεξάμενος σφραγῖδα τὸν Υἱόν· ὃν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θείαις ἀναβάσεσι, διὰ παντὸς κεχρημένος, ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας, καὶ γνωστῶς ἰδέσθαι, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα, ἀπαράλλακτον ἐδέξω δέ, Πατρὸς γὰρ σύντομος, γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδειξις. Υἱοῦ δὲ καὶ γεννήτορος, μία ἡ οὐσία γνωρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων, ταυτότης ἀναφαίνεται σεπτῶς, καὶ βασιλεία καὶ δύναμις, δόξα καὶ προσκύνησις.

Ὄργανον κρουόμενον, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις καὶ ταῖς ὑφηγήσεσι, τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας, καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, μελῳδῶν ἐν κόσμῳ, τοῦ σωτῆρος εὐαγγέλιον, πυρίνῃ γλώσσῃ δέ, πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέφλεξας, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον γῆς μαραινόμενον, τὸν δὲ ἐπὶ πάντων, Δεσπότην τε καὶ Κύριον Χριστόν, τῇ οἰκουμένῃ ἐκήρυξας, Φίλιππε θεσπέσιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτός, ταῖς ἀστραπαῖς πυρωθείς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ. τὸν πατέρα δὲ τῶν φώτων ἐν Υἱῷ ζητήσας εὗρες, ἐν τῷ φωτὶ γὰρ τὸ φῶς εὑρίσκεται· καὶ γὰρ αὐτὸς σφραγὶς ἰσότυπος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον. ὃν ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θείῳ, περιποιήσασθαι αἵματι.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαριεῖ σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ πρὶν ἰχθύας ποτέ, σαγηνεύων ἀπόστολος, τῶν ἀνθρώπων γένους, ἁλιεὺς θεοπρόβλητος ὤφθη νῦν.

ἔθνη ἐζώγρησε Σταυροῦ ἀγκίστρῳ, κόσμον ἀνείλκυσεν· ὢ οἷον θήραμα, τῷ Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός, οὗπερ τὸ μνημόσυνον, νῦν ἑορτάζομεν.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀποσταλεὶς ἐκ Θεοῦ, ὁ ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως ἐφώρμησε· τοὺς θῆρας ἄρνας, πίστει ἀνέδειξε· τὸν κόσμον θείως, μετεστοιχείωσεν· ὢ ἔργα πίστεως ὢ δυνάμεις ἄρρητοι! οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! φρέαρ πηγάζον ζωήν, ἐν σοφίας ἀντλήματι, τοῖς ἐν κόσμῳ πέφηνεν, ὁ ἀπόστολος Φίλιππος· ἀφ' οὗπερ ῥεῖθρα δογμάτων πρόεισιν· ἐξ οὗ θαυμάτων, ῥεύματα πίνομεν· ὢ οἷα δέδρακε, φοβερὰ τεράστια ὁ θεουργός! οὗπερ τὸ μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ, καὶ σφραγισθεὶς τῷ ἐμφυσήματι τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε ἀπόστολε· καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου πάθους σου, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ παρέδωκας· αὐτὸν ἱκέτευε Παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ [illegible] Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

[illegible] Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε,

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν τοῦ Παρακλήτου, μάκαρ Φίλιππε εἰσδεδεγμένος, τοὺς σκοτισθέντας ἀγνωσίᾳ ἐφώτισας, καὶ τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψας· τοὺς στεφάνους δ' ἀθλήσας ἀπείληφας, τῇ καρτερίᾳ σου· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμε, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλών, τοῦ σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Φίλιππε ἔνδοξε, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα. καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ ἀπόστολος· ὅθεν τὴν σὴν μνήμην ἐπαξίως τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις δοξάζοντες, τὸ Κύριε ἀπόστολε καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου. καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν καὶ σκέπην μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε· πρέσβευε αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν ἄφραστον τόκον σου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου [illegible] τοῦ ἁγίου ἀποστόλου.

Τὸν εὐκλεᾶ Φίλιππον ὑμνῶ προφρόνως. Θεοφάν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ταῖς ὑπερφώτοις αἴγλαις τῆς τοῦ Χριστοῦ θέξεως λαμπρότερος, ἑπτάδόμενος τρανῶς [illegible] ἐκηρύχθης Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς ἡμᾶς καταύγασον.

Ὁ τοῦ Πατρός σοι τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ [illegible] παράδοξα Φίλιππε, τῷ χρόνῳ τῶν καθηγουμ[illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σὴν, προγινώσκων ἀρετὴν Θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ αἰνίγμασι βλέπεις οὐδὲ σκιαῖς, οὐδ' ἐσόπτροις πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστὸν, ἀλλὰ πρόσωπον ὁρᾷς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον. Θεοτ.

Ἐκλελοιπότων ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Πανάγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς, προελθὼν ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὑπάρχων ἔμπλεως φωτὸς, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι Φίλιππε Θεσπέσιε.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη, δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱὸν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς ἡνωμένον, ὄντα τῷ γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ, δᾳδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ ἀΐδιον φέγγος, καὶ φωτίζων τῇ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει Φίλιππε πανένδοξε. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Πανάγνε σεμνὴ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προσδοκίας, ἀλλ' ὡς μήτηρ συμπαθὴς, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς, καὶ φωστὴρ τῶν [illegible] ἀποφανθεὶς, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα. καὶ ναοὺς εἰδώλων συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἑορτάζομεν, καὶ ἀσιγήτως βοῶμέν σοι. ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ὀμβροφόρος νεφέλη πνευματικὴ, ἀληθῶς, ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμὼν γὰρ τῷ λόγῳ, δροσίζεις τὰ πέρατα, ὑετοὺς προχέων, τὰ μῦρα τῇ λάρνακι, ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὀσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας, ἀπόστολε Φίλιππε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα. καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, οὐδὲ καταφύγιον. οὐδ' ἑτέραν ἐλπίδα, πλὴν σοῦ Κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο ἱκέτης. πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα. ἀνέθηκα ὁ δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἡλίου σκήνωμα, Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτὸς, καὶ ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικὸς, τούτου τῆς λαμπρότητος, καὶ οὐρανὸς δόξαν Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Ὀθαρείσης πάθεσι, τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμβληθεὶς θεῖον ἅλας παρὰ Χριστοῦ, ταύτης ἀπεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινὴν, Θεόπτα ἀξιάγαστε.

Ἰσχύϊ Φίλιππε, Χριστῷ ῥωννύμενος, τῶν δαιμόνων τοῦ στίφους καὶ δυσσεβῶν, ὤφθης δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζωῆς [illegible] εὐαγγέλια.

Θεοτοκίον.

Λιμένα εὔδιον, Χριστὸν ἀνέδειξας, [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πίστει καὶ πόθῳ σὲ ἀληθεῖ, Δέσποινα Παναμώμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τὸν ψυχόλεθρον τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις σου, θεοῤῥῆμον παλάμαις ἐξήρανας, τοὺς θανατηφόρῳ κεκρατημένους βυθῷ, χαλεπῆς ἀλγηδόνος, ἀναῤῥυόμενος.

Πυρίπνους ὅλως ἀναδειχθεὶς, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε, τοὺς ἀποψυγέντας, ἐν ἀθείας κρυμῷ, τῇ τῆς πίστεως θέρμῃ, ἐζωοποίησας.

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, τὰς ἐνδιδομένας σοι λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβάζων τοῖς σοῖς προστρέχουσι, φωτίζων καὶ προσάγων, τούτους τῷ Κτίστῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, καὶ σοφῇ προνοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται Κύριος, ἄκρᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ, καὶ σὰρξ ἀνερμηνεύτως Πάναγνε γίνεται.

Ὠδὴ ς'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νεκρωμένην, καὶ λυμαινομένην, βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, τὰ σὰ βέλη τὰ ἠκονημένα, τοὺς Ἀποστόλους τείνας ἐξαπέστειλας, καὶ διήνοιξας θώρακος πτύξεις, Χριστὲ τοῦ δράκοντος, ἅπαντας τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ῥυόμενος.

Ὑπερτέρῳ φέγγει καταλάμπων, ὤφθης καθάπερ ἀστραπὴ, τῇ οἰκουμένῃ φαίνων, καὶ ὡς ὄμβρος γλυκασμὸν σταλάζων, ὡς Θεοῦ δρόσος οὐρανόθεν πίπτουσα, ὡς ἀπόστολος ἐκλελεγμένος, τὴν δωδεκάριθμον, φάλαγγα συμπληρῶν, τὴν τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ πανόλβιε.

Μυηθείς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ θεῖος μαθητὴς, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐπιβλύζοντα τρυφῆς χειμάῤῥουν, ὡς ἐπικλύζον, κῦμα δόξαν ἔθνεσι, τὸ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως, καὶ τὴν σὴν ἔνδοξον, κένωσιν ἀγαθὲ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν εὐηγγελίσατο.

Θεοτοκίον.

Νεκρουμένους, καὶ λυμαινομένους, πάντας θανάτῳ τοὺς βροτοὺς, σὺ τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλέσω πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτισμένους, καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμὰ, τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὁ μαθητής καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ Οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ Θεηγόρος Φίλιππος. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου καὶ πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν δειμάμενος· τὴν καρδίαν μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου· καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος· ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν μαθητὴν Πολυέλεε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ΙΔ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν δώδεκα.

Στίχ. Ἀρθεὶς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,
Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίνει.
Ἤρθη καὶ κεφαλῆς δεκάτῃ Φίλιππος τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς πόλεως, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου· ἐπιμελῶς δὲ ὢν ταῖς βίβλοις τῶν προφητῶν προσκείμενος, παρθένος διὰ βίου παντὸς ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὑρὼν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ βάπτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, προσκαλεῖται ἀκολουθεῖν. ὁ δὲ μετὰ τοῦτο συντυχὼν τῷ Ναθαναὴλ, ἔφη· εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ ἄλλα πολλὰ ἕτερα, ἃ ἐστὶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. οὗτος τὴν Ἀσιάτιδα γῆν κληρωθεὶς τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συνεφαπτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαφωνὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὖσα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει. Ἐπεὶ δὲ πάσας τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέδραμον πόλεις εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πει-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ρασμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι, ῥαβδιζόμενοι, γελώμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον μαθητὴν καὶ θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύττοντα τὸν Χριστόν. ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νικάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Στάχυος οἰκία ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου καὶ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος ὑπὸ τῆς πλατείας συρείς, εἶτα τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθείς, καὶ τὰς πτέρνας διαπαρείς, ἐπὶ τοῦ ξύλου κατὰ κεφαλῆς ἀνηρτήθη· καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ τρόμῳ ληφθεῖσα, καὶ ἦχον ἐκπέμψασα ἐσχίσθη, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ προσέπεσον ἔτι κρεμαμένων αὐτῶν. Καὶ λύσαντες αὐτοὺς προσῆλθον τῇ ἀληθινῇ πίστει. Εἶθ' οὗτοι συνέστειλαν τὸ λείψανον τοῦ ἀποστόλου. καὶ τὸν Στάχυν ἐπίσκοπον ἐν τῷ Βυζαντίῳ καταστησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαεινότατος ἀστὴρ καὶ μέγας τοῦ Κυρίου ἀπόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων, ἔτι τῷ βίῳ περιών, γύναιον αὐτῷ προσυπαντᾷ, ἐκκομίζον παιδίον τεθνηκός, καὶ οἷα μήτηρ ἀμέτρως ἐκόπτετο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικτείρας, καὶ τὴν δεξιὰν τῷ τεθνηκότι προτείνας, ἔγειραι κελεύει σοι ὁ ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἔγερσιν, καὶ τῇ πενθούσῃ βακτηρίαν τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν αἰκίαν παρεσκεύασεν. Ἡ δὲ τῶν ἰχνῶν τοῦ θαυματουργοῦ δραξαμένη, ὃν ἀνέστησας ἔλεγε, δι' ὕδατος ἀναγέννησον σὺν ἐμοί· καὶ τυχοῦσα τῆς χάριτος, ἀπόστολος γεγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν.

Ἦγε δὲ τοῦτον ἐπ' Ἀθήνησιν, ἔνθα τὸ ἁπλοῦν τοῦ λόγου κἂν ἐξευτελίζειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο, ἡ πρᾶξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντιτάττειν ἔπειθε. Καὶ λοιπὸν τί δεῖ πράττειν ὀφείλομεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ περὶ λόγους ἐσπουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἡττώμενοι; καὶ γὰρ ὡς ὁρᾶτε ἄγροικος οὗτος καὶ ἀπόλις, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἡμῶν ἐγκρατὴς καὶ περιφανὴς ἀναδείκνυται. [illegible] δι' ἐπιστολῆς σημάνωμεν τῷ ἀρχιγραμματεῖ τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὰ δόξαντα οὕτως [illegible], ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν [illegible] ἀποστείλαις, [illegible] τῆς Ἱερουσαλὴμ [illegible] τὴν ἐπίδοσιν τῆς γλώσσης, διὰ λόγων τοῖς [illegible]. [illegible] Φίλιππος [illegible] πρὸς ἡμᾶς, ὃς ἀγροῖκος μὲν [illegible] λόγων, οὐ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν [illegible] καὶ πατρίους, [illegible] ἀπαγγέλλων ὀνόματι Ἰησοῦ, ᾧ καὶ χαίρομεν, [illegible]

ἀποτρόπαιον ἔχει δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλά γε σὺν τούτοις, καὶ τὸ κατ' ἔκπληξιν ἔπραξεν· ἀπολιπόντα τινὰ τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν τεθνεώτων μεταχωρήσαντα τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. Λείπεται τοιγαροῦν οἴχεσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τούτου αὐξάνεσθαι, εἰ μὴ τάχιόν τις πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγένοιτο. καὶ δὴ [illegible] σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ ἀρχιγραμματεὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων· καὶ μήτε ἄρτου γευσάμενος, μήτε τινὸς ἄλλου τῷ σώματι χαριζομένων, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα [illegible]. Καὶ τὴν ἔξαλλον τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλών, ἐπὶ τὸν δικαστικὸν πεφυσιωμένος ἀνέβη θρόνον, πάντων τῶν ἐλλογίμων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων, μετὰ δέους παρεστηκότων. ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μέσον, τῷ ἀρχιερεῖ ἀπολογησόμενος ἵσταται. Καὶ πρὸς τὸν ἀπόστολον ὁ ἀρχιερεὺς αὐτοῖς πῶς ἔφησεν· Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισελθεῖν σε ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς ἀφελεστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν [illegible] μεμελετηκὼς τὴν ἀπάτην, [illegible] ἄνδρας οἰόμενος ἀπατᾶν; καὶ ὡς ἠπατημένου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου τὸ παρόν. ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς διδάσκων τὰ κατὰ σέ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου διδάσκαλος ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ' ἡμῶν Σταυρῷ παγῆναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ξύλῳ [illegible] καταληφθείς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου, Ἰωσήφ τινὸς πλουσίου ἱκετηρίᾳ ἐπικαμφθέντος, ταφῇ συγκεχώρηται. καὶ νύκτωρ [illegible] οἱ τούτου [illegible] μαθηταί, λαθραίως αὐτὸν [illegible], εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνῶνται τοῦτο, καὶ [illegible] ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι, τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὗ περικρατὴς γενέσθαι [illegible] [illegible] Ἀρχέλαος, [illegible] [illegible] πρὸς αὐτὸν [illegible] Ἱερουσαλὴμ ἀπαγαγεῖν.

Καὶ δὴ τοῦ ἀρχιερέως [illegible] τὸν λόγον, οἱ [illegible] τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς ταῦτα [illegible]. [illegible] Φίλιππος, τὸ ἀρχαῖον [illegible] ἀγαπᾷς ματαιότητα, καὶ [illegible] τὰς χεῖρας [illegible]

ἐτάραξαν. Θυμωθεὶς δὲ διορμήσας διαχειρίσασθαι τὸν ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη. παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα ἄχρηστον ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονὸς γοητείᾳ προσεδόκατο. Ὅμως κατὰ τοῦ ἀποστόλου ὁρμήσαντες καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πεῖραν ἔλαβον. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἄνοια, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἐνέστη τούτοις, ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συναντήματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποίησον. Κάτωθεν οὖν τοῦ ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιήσαντος, οὐρανόθεν ἡ ἴασις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυχῆς ἀπεζήτουν ὑγείωσιν. Ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀσπίδων ἐμπαθοῦσαν τὴν γνώμην εἶδεν ὁ ἀπόστολος εἶναι, τὸ φώτισμα τούτοις οὐκ ἐπένευσεν. Ἐκτενέστερον δὲ τοῦ ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὸ ἐφίδρυμα τούτων πάντων κατέρραξε, καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας ἄρδην ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν ἀπόστολον ἐτίθουν, μεγάλῃ κράζοντες τῇ φωνῇ· ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστάκτως πιστεύομεν, καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κομισόμεθα. Καὶ ἀσμένως πάντας ἐβάπτισε, μόνος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀποστασθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτόν, τῇ τοῦ διαβόλου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλήστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοιαν ἡ γῆ, πάντων ὁρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών, βυθὸς τοῦτον ἔνδον αὐτῆς κατασχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσόν τινα τούτοις ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπισκοπεῖν οὐρανόθεν αἰτεῖται. Καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ ἐδείκνυτο αὐτοῦ ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζουσας ἐπιφερομένου ὅθεν ἀναζωσθείς, πάλιν εἴχετο τοῦ κηρύγματος καὶ τὰς τῶν Βαβυλώνων πόλεις διαδραμών, ἐπ' Ἄζωτον ἔπλευσε· τοῦ πλοίου καὶ σφοδρᾶς κινουμένης κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανὴς αὐτίκα Σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὁλκάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποβάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ Ἀζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκήματι καταχθεὶς ὁ ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέραν διαληγούσης, τὴν εὐχὴν προέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου ἐν γωνίᾳ τῆς συνεγγὺς θυρίδος καθήμενον, ὠδύνατο τὸν ὀφθαλμὸν· αὕτη δὲ τοῖς λόγοις τοῦ ἀποστόλου ἠδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Εἶτα προσελθοῦσα τῷ

οἰκείῳ πατρί, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰσχύνην σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεχθεῖσα. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν. ὑπὲρ σοῦ τάχα τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προεῖμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ θεοειδὲς ἠδύνατό τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη· ἔστι πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πάθους θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον, ἔφη, ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκήματι, ἡ παῖς ἀντιτάσσει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὀψισθέντα κατυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν ἀπόστολον προσκληθῆναι κελεύει. Καὶ τούτους τὸν ἥλιον τῆς ἀληθείας, ὁ προσκληθεὶς ἀνυφάνας λόγον πανοικὶ καταπλήξας ἐβάπτισε. Τῆς δὲ κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητούσης τὴν ἴασιν, ἔφη ὁ ἀπόστολος· σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ὑγείας χαρίζομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ βαπτίσματος. Πρῶτον ἀνακτεῦσα ὦ κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ σου, τὸν Χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκεῖον ἐθεράπευσε πάθος· καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, τοῦτο γὰρ αὐτῇ ὄνομα, συνεργείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νικοκλείδους, ὀπαδὸς τοῦ ἀποστόλου ἐγένετο, δοξάζουσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ, μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τοῦτον ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, καὶ προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὥσπερ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἥρως δέ τις τῶν πολιτῶν, τὴν τύχην αἰδεσιμώτερος, ἐξάρας θέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πως ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μάθετε. μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρί, ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴτε εἰς ψυχικὴν παράταξιν ἐστί. καὶ ὡς ἐπίσημον τῷ Ἥρωι, ἀντειπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν ἅγιον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλῦσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, Μαρκέλλη ἡ τοῦ Ἥρωος γαμετὴ ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνεύνου, λύσιν τοῦ συνοικεσίου ζητοῦσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικός, εἰ μὴ τῆς οἰκίας ἔξω βάλῃ τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ ἀπόστολος τὸν Ἥρωα ἑώρακε, αὐτὸν παρεθάρρυνε ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμενος, τὴν πρὶν μικρὸν χαλεπαίνουσαν, ἱκέτιν τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς παρεστήσατο. ἡ δὲ ἄφαρ γλυκύτατα λέγουσα· πόθεν ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος ὡς ἥδιστος ὁ τούτου λόγος, καὶ ὁ τῶν ἡμῶν κατασκευαστὴς μεγάλου Θεοῦ, ὦ Ἥρως ἔφησε, καταγγελεὺς οὗτος ὁ ἀνήρ, καὶ αἰωνίου βασιλείας προξενητής καὶ ὁ

δοκεῖ ἀνεμποδίστως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἅμφω προσπεσόντες τῷ ἀποστόλῳ, πανοικὶ λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιοικίδος, πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἀλλ' ὁ τῆς κακίας εὑρετής, ὡς ἑαυτὸν ἡττώμενον εἶδε, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐξωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἥρωος ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ ἀπόστολος, ἀτρέμως ἔξεισι πρὸς αὐτούς. Οἱ δὲ ἀνηλεῶς ἐπικρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ ἀποστόλῳ Ἀρίσταρχος ὁ ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχών, οἶδα σε ταῖς μαγείαις ἐναβρυνόμενον, ἔλεγεν· ἀλλ' εἰ μὴ ἀποθέμενος ταύτας ἔσῃ, λιμῷ καὶ πικρῷ σε ἀπολέσω. Τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ σου, εὐκαίρως ἐπιζητήσομεν λόγῳ· καὶ τῆς ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, αὐθάδως αὐτὸν προσεπιπλήξεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτιχνασάμενος σωφρονίσαι ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστιν ὑπηρέτης, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως ἐξεφώνησεν· Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας κατὰ μόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιδὼν τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς ὀργῆς ἀμέτοχον ἀναγόμενον λόγον, ἔργῳ πληρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι παιδείας σωφρονισμός· ἡ προσελθοῦσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἥψατο τῆς κεφαλῆς, παρείσθω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ, ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφὴ τῶν μελῶν. Παρεῖτο γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηραμμένη χείρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμοὺς ἀπετετύφλωτο, καὶ κατ' ἄρθρον κεκώφωτο πάντα. Τοῦτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξέστησε, καὶ κατὰ δέησιν ἱκέτευον δοῦναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· αἱ τῶν μελῶν διαστροφαὶ ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐπαπορεῦσιν· ὁ γὰρ τούτων διορθωτὴς εἷς ἐστιν. Εἰ κακῶς κατάρχας διαφθείρας τὸν ἄνθρωπον, ἰῶ εἰ μὴ προσέλθητε, καὶ οὗτος ὁ παθὼν οὐ τεύξεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ τεθνεὼς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφήν· καὶ κατασχόντες τὴν κλίνην οἱ συμπαρόντες Ἀριστάρχῳ, γογγύζοντες ἔλεγον τῷ ἀποστόλῳ· εἰ τοῦτον ἐγείρῃς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ ἅγιος πρὸς Οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάρας, προσηύξατο ἐπὶ ἱκανόν, καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ, πραείᾳ τῇ φωνῇ λέγει· Θεοφίλε καὶ ὕπνου ἐγκαθεύδων, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίξας· καὶ προσθεὶς ὁ ἀπόστολος εἶπεν· ὁ Χριστός σε καλεῖ, ἀνάστηθι καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δὲ ἀναστὰς τῆς κλίνης, τῷ ἀποστόλῳ προσέπεσε λέγων· Εὐχαριστῶ σοι ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρρύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ὑπὸ δύο γὰρ ζοφερωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγχνων ἑλκόμενος βιαίως, ἔτι μικρὸν εἰ μὴ ἔφθασας, ἀπεβάρησαν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ἀλάθητον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο ἐξέστησε πάντας λέγοντας· Πῶς ὁ οὐδέποτε εἶδεν ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνέστησεν ἐπ' ἀληθείας, ὁ νῦν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθής ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἀδιστάκτως προσερχόμεθα καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ ἀπόστολος κατασφραγίσας τὸν Ἀρίσταρχον, διακελεύεται τῷ Ἥρωϊ· ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρί σου Σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀφελείας ἀνόρθωσον. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἥρως, τὸν Ἀρίσταρχον ἀπετέλεσεν ὑγιῆ. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ ἀποστόλῳ προσπίπτουσιν, ἐν οἷς καὶ Πρέφεκτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τῆς συνειλεγμένης, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηχήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσέους θεούς, τῶν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ περικαμφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστάκτως εἴχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ ἀπόστολος τοὺς ἐκεῖσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἥρωα τούτοις χειροτονήσας ἐπίσκοπον, καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἐξ αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ ναοὺς προστάξας γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας, καὶ πάντας κατηχήσας, καὶ ἐπευξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ἅμα Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστόν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ καὶ Παλαμᾶ, τοῦ διαπρέψαντος ἐν ἔτει α τ μ.

Στίχ. Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως φέρει,
Πηγὴ φάους ἄδυτον ἔχει πρὸς φέγγος.
(Ὅρα τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὸ νέον Ἐκλόγιον.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Ὕδρας μὲν βλαστήσας, ἐν δὲ τῇ Ῥόδῳ μαρτυρήσας ἐν ἔτει α ω' ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὕδρα ἀνίδωκ νῦν ζεῖ ὕδωρ ξένον·
Τῶν ἰαμάτων ἐκ σορῷ Κωνσταντίνου.
(Ὅρα αὐτὸν ἐν τῷ Νέῳ Λειμωναρίῳ.)

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις Χριστέ,

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὡς φέγγος ἐξαπεστάλης, βολίδος δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς, καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις, τοῦ θείου γνώσε-

κηρύγματος, διαλάμπων φαιδρῶς, τοὺς ἐν σκότει μελῳδεῖν κατεφώτισας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ρητόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα, τῷ συντόμῳ λόγῳ, ἐκνικήσας τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Οὐσίαις ὑπερουσίως, Παρθένε δύο γεγέννηκας, ἡνωμέναις Ἁγνὴ ἀσυγχύτως, τὸν Χριστὸν ᾧ κραυγάζομεν. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Νόμων πατρῴων.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπετέλεσε, τὸ πατρικὸν φῶς, λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἐκλεξάμενος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ Κόσμου τρισμάκαρ, καὶ καθοπλίσας, θείᾳ δυναστείᾳ τῇ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήττητον ὡς ὁπλίτην βοῶντα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμῃ τῇ θείᾳ δυναμούμενος, τὰς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερενίκησας, τὴν ἀτίθασσον παράταξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας. τὴν γὰρ εἰρήνην, κλῆρον ἀναφαίρετον λαβών, εἰρηναίαν κατάστασιν ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκωθέντι λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, μαθητὴς τούτου γενόμενος, καὶ θεῖος ὑπηρέτης, καὶ μυστολέκτης· ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλείς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὅλος ἡνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλῃ τῇ ἀνθρωπότητι, ὁ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου. Παναγία Παρθένε. ὅθεν ἐν δυὶ φύσεσι, γνωρίζεται Χριστός. εἷς ὑπάρχων ἀμφότερα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί.

Ὠδὴ θ΄. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀποῤῥήτου δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου. ἠξιωμένος ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἄληκτος ἐν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα, δικαίων αἱ σκηναί, πάντων Χριστιανῶν ὑπερεύχου, Φίλιππε πάνσοφε.

Ὡραϊσμένος κάλλει, νοητῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσίαις, Φίλιππε περιχεόμενος φωτοδοσίαις, τῆς τοῦ ὑπερηχοῦς φωτὸς μαρμαρυγῆς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ προφήταις, καὶ σὺν ἀθλοφόροις Φίλιππε ὁσίοις, ἱεράρχαις δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων, καὶ τῶν ἡμαρτημένων δοθῆναι ἱλασμόν, πίστει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, μνήμην τελοῦσί σου. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομῆτορ τέτοκας. ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν ἁρμόζοντες Ἁγνή. σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ῥίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἱρμός. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἐξαποστ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Δρόμον ὡραῖον σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν πρὸς οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων. καὶ τῇ Τριάδι παρεστώς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον. διὰ τοῦτο σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἑορτάζομεν μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος θείου ἀκτῖνα, θεσπέσιε δεδεγμένος καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φωτὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

γῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει τὸν Κύριον τοῦ σωθῆναι.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὑπεραγία Παρθένε, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θείῳ καὶ θεηγόρῳ, προσφέρουσα ἐκ παντοίων, κακῶν περίσωζε πάντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχ. προσόμοια γ'. καὶ [illegible]

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων σοι φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διηχήθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων. δι' ὧν τὸν Υἱὸν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι, θεολογοῦντες ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ὡς ἑωσφόρον σε πάντες τῶν ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαεινὸν λαμπτῆρα, τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηνυκὼς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως. μεθ' ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω βασίλεια, συμπαρεδρεύεις ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἰδιόμελον ἦχος [illegible]

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφὲ, ὤφθησαν ἀπόστολε Φίλιππε, περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς, πόμα τὸ ζωοποιόν, πρᾶξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηκὼς, Χριστοῦ ὀπαδὸς ἐχρημάτισας. καὶ τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδαχαῖς. ἣν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν· δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Ἦχος β'.

Οὐράνιος ἀνεδείχθης κρατὴρ τῆς σοφίας· πνεύματος γὰρ ὤφθης, καταγώγιον τερπνὸν, καὶ ὑπέφηνας ἀρετῶν ἐπάλξεις, τοὺς βροτοὺς ἁλιεύσας, τῷ νοητῷ ἀγκίστρῳ τῆς σοφίας Θεοῦ. διὸ δυσωποῦμέν σε ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, εἰς ἀνθρώπων ἁλείαν μεταβαλὼν, τοὺς ἐν βυθῷ ἀπάτης, τῇ σαγήνῃ ἀνέλκων τῇ μυστικῇ, Φίλιππε ἀπόστολε, ὅλον τὸν κόσμον ἐζώγρησας, καὶ τῷ διδασκάλῳ σου Χριστῷ προσήγαγες. διὸ δυσωποῦμέν σε, πρεσβεύειν αὐτῷ ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πιστῶς προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Ἀπόστολε τοῦ σωτῆρος, Φίλιππε πανεύφημε, τὸ δοχεῖον τῆς πίστεως, ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ. ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου, παρρησίαν ἔχων ἱκέτευε, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεως.

[illegible]

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. ᾨδὴ γ'. καὶ ς'. ὁ ἀπόστολος. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον. Ζήτει τῇ [illegible] τῆς γ'. ἑβδομάδος τῶν πράξεων. εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ζήτει κυριακῇ [illegible] τῶν νηστειῶν. Κοινωνικὸν. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

[illegible] τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν [illegible]

Ἰστέον, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἀρχὴ τῆς τεσσαρακοστῆς ταύτης ἐν σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ὀφείλει ψάλλεσθαι· τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων ἀναργύρων, ὡσαύτως καὶ τὸ κοντάκιον, καὶ τὰ ἰδιόμελα στιχ. εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούϊα, καὶ τὰ τριαδικὰ τοῦ ἤχου, διὰ τὸ σεβάσμιον τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς, ὅπερ ἀναγκαῖον [illegible] φυλάττεσθαι.

[illegible]

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἀρχὴ τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ γεννῶν ἐν μιᾷ τῶν [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἑβδομάδος, πλὴν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς, Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ τῶν ἁγίων στιχ. εἰς ἕξ. Δόξα, τῶν ἁγίων· καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἰς τό, καταξίωσον, μετανοίας γ΄. εἰς τὸν στιχ. στιχ. τῆς ὀκτωήχου· Δόξα, καὶ νῦν. θεοτ. τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ τρισάγιον, μετανοίας γ΄. Θεοτόκε Παρθένε. μετάνοιαν, ά. Δόξα, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ. μετάνοιαν ά. Καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, μετάνοιαν ά. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ἄνευ μετανοίας. τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ μεγάλας μετανοίας γ΄. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν ἀποδείπνων.

Εἰς τὰ ἀπόδειπνα, ἐν τῷ δευτέρῳ τρισαγίῳ τροπάριον. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ τὰ λοιπά, ἄνευ μέλους. Εἰς δὲ τὸ τρίτον τρισάγιον, τό, Ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἕτερα. Ἐν δὲ τῷ ὑστέρῳ τρισαγίῳ, μετανοίας γ΄. Τροπάριον. Κύριε τῶν δυνάμεων, μετὰ τῶν στιχ. αὐτοῦ ὡς σύνηθες, ἄνευ μέλους. τό, Κύριε ἐλέησον μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. τό, Κύριε ἐλέησον γ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. καὶ μετανοίας μεγάλας γ΄. καὶ μικρὰς ιβ΄. τό, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή, τό, Ἄσπιλε ἀμόλυντε. καὶ τό, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς πρώτης ἡμέρας.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς τοιαύτης νηστείας, οὔτε τρισάγιον λέγομεν, οὔτε μετανοίας ποιοῦμεν, οὔτε ἀλληλούϊα λέγομεν, ἀλλὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ δὲ τοῦ, Καταξίωσον, ποιοῦμεν μετανοίας καθὼς προεδηλώθησαν. Ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, οὐ ποιοῦμεν μετανοίας ἀπ' ἀρχῆς, εἰ μὴ μετὰ τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. εἰς τὸ τρισάγιον, γ΄. καὶ ἐν τῷ τέλει τρεῖς μεγάλας, καὶ ιβ΄. μικράς, καὶ εἰς τὸ τρισάγιον τρεῖς.

Περὶ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν, μετὰ τὴν στιχολογίαν, τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ΄. εἰς τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, μετανοίας γ΄. ὁ Πεντηκοστός, καὶ ὁ Ἄμωμος. κατὰ στάσιν δὲ τούτου, μετανοίας, γ΄. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. Τροπάριον, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος. καὶ τὰ λοιπά. τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. καὶ μεγάλας μετανοίας γ΄. καὶ μικρὰς ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ Παντοκράτορ. ἡ ἑτέρα εὐχή, Κύριε παντοκράτορ. καὶ τό, Σὲ εὐλογοῦμεν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ οἱ ψαλμοί. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ΄. Τροπάριον. Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθός, καὶ τὰ λοιπά. τό Κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τοῦ Ὄρθρου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Εὐλογητόν, τρισάγιον ἄνευ μετανοιῶν. τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἄνευ μετανοιῶν. οἱ ψαλμοί. Ἐπακούσαι σου Κύριος. καί, Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. Τρισάγιον, ἄνευ μετανοιῶν. Τροπάριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπά. ἡ Ἐκτενής, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Ἀλληλούϊα εἰς τὸν ἦχον, καὶ τὰ τριαδικὰ αὐτοῦ. Εἰς τὰ καθίσμ. τοῦ ψαλτηρίου, καθ' ἕκαστον. Δόξα, μετανοίας γ΄. καὶ εἰς ἓν ἕκαστον αὐτῶν, καθίσμ. τῆς ὀκτωήχου δύο. Δόξα, καὶ νῦν. θεοτ. τῆς ἡμέρας. Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. ὁ πρῶτος σὺν τῷ εἱρμῷ, εἰς ς΄. ὁ δεύτερος εἰς δ΄. καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ΄. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς καθίσμ. τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτ. τῆς ἡμέρας. τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, μετανοίας γ΄. Εἰς τὸν στιχ. στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτ. τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ τρισάγιον μετανοίας γ΄. τό, Κύριε ἐλέησον μ΄. Ἐνταῦθα τροπάριον οὐ λέγομεν, καὶ αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι, καὶ αἱ μικραὶ ιβ΄. τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. Ἡ ά. ὥρα, ὡς ψάλλεται ἐν τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, μετὰ μετανοιῶν, ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου, ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαί. Ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ νηστείᾳ, ἐν ταῖς ὥραις καὶ τοῖς ἀποδείπνοις, οὔτε στιχολογοῦμεν, οὔτε τροπάριον ψάλλομεν μετὰ μέλους, ἀλλὰ πάντα τὰ τροπάρια καὶ τὰ θεοτοκία, καὶ τό, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, χῦμα καὶ ἄνευ μέλους λέγομεν.

Περὶ τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ γεννῶν ἐὰν τύχῃ ἀλληλούϊα ἐν β΄. ἢ δ΄. ἢ ς΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν ά. ἡμέραν, εἰ τύχῃ ἀλληλούϊα ἐν β΄. ἢ δ΄. ἢ Παρασκευῇ, ἐν μὲν τῇ β΄ καθὼς ἐδηλώθη εἰς τὴν ά. ἡμέραν γενέσθω ἡ ἀκολουθία καὶ ἐν αὐτῇ. ἐν δὲ τῇ δ΄. καὶ ς΄. γενέσθω οὕτω. Τῇ γ΄. ἢ τῇ ε΄. ἑσπέρας, μετὰ τὸν εὐλογητόν, τρισάγιον καὶ μετανοίας γ΄. τό, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. καὶ μετανοίας γ΄. καὶ ὁ προοιμιακὸς ψαλμός. Εἰς τό, ἀλληλούϊα μετανοίας γ΄. ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ἐν αὐτῇ κατὰ στάσιν, μετανοίας γ΄. Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τοῦ ἁγίου. εἰ δὲ εἰσὶ δύο ἅγιοι, τὰ στιχ. αὐτῶν εἰς ς΄. Δόξα, καὶ νῦν. θεοτ. τῆς ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ προκειμένου, ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β΄. Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ. στιχ. Βασιλεὺς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ ἱερεύς, ἢ ὁ ἀναγνώστης ἔμπροσθεν τὸ ἀλληλούϊα, ἅπαξ. τό, καταξίωσον Κύριε, καὶ μετανοίας γ΄. Τροπάριον. Θεοτόκε Παρθένε, καὶ μετάνοιαν ά. Δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ. καὶ μετάνοιαν ά. Καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε. μετάνοιαν ά. Ὑπὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν. (ἄνευ μετανοίας) τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι καὶ αἱ μικραὶ ιβ'. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν Ἀποδείπνων.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ οἱ ψαλμοί. Ἐν σοὶ ἐπικαλεσάμενος. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος. Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλούϊα, καὶ τοὺς λοιποὺς ψαλμούς. Εἰς τό, ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. Τό, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Τρισάγιον. Τροπάριον. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ τὰ λοιπά. τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ Εὐχή. Κύριε, Κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. μεταν. γ'. καὶ οἱ ψαλμοί. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. καὶ ἡ Εὐχή. Κύριε Παντοκράτωρ ὁ Θεός. Τὸ Τρισάγιον, μετανοίας, γ'. Τροπάριον. Ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ τὰ λοιπά. τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ Εὐχή. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ Παντοκράτορ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. μετανοίας, γ'. Οἱ ψαλμοί. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ'. Κύριε τῶν δυνάμεων, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, καὶ τῶν τροπαρίων αὐτοῦ ὡς σύνηθες. Τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. αἱ μεγάλαι, γ'. μετάνοιαι, καὶ αἱ μικραὶ ιβ'. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ'. τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ ἡ Εὐχή. Ἄσπιλε, ἀμόλυντε. καὶ τό, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα. καὶ ἀπόλυσις. Οὕτω τελεσθήτω ἡ ἀκολουθία ἐν τῷ μεσονυκτικῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ, καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ α'. ἡμέρᾳ. Αὕτη ἡ τάξις καὶ ἡ ἀκολουθία γίνεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῇ νηστείᾳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὅταν ἀναγινώσκεται τὸ κατὰ Λουκᾶν, θ'. Εὐαγγέλιον, κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακήν, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ λόγῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, εἰς τό, Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας. ζήτει αὐτὸν εἰς τὰ ἠθικὰ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΕ'.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄβιβος ὁ πάνσοφος, καὶ Σαμωνᾶς ὁ θαυμάσιος, καὶ Γουρίας ὁ ἔνδοξος, κοινὴν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται· ψυχαῖς ταῖς τῶν μαρτύρων γάρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερῶς ἐνοπτρίζεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσάριθμοι, Σαμωνᾶ Γουρία καὶ Ἄβιβε μάκαρ, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετροῦντος ἡμῖν Χριστοῦ, ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολύθεον φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τὴν νομιζομένην, μωρίαν εἶναι παρ' αὐτοῖς, σταυροῦ δυνάμει μακαριώτατοι. ὑφ' οὗ ἐνδυναμούμενοι, τὰς χαλεπὰς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάστιγας, θαρσαλαίῳ φρονήματι.

Ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, καὶ λιμένα τὸν εὔδιον, ἀθλοφόροι μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διαιωνίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, καὶ διαρκοῦς ἀνταλλαξάμενοι, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσασθε, ἐπαξίως μακάριοι.

Δόξα, ἦχος β'. Κασσιανῆς μοναχῆς.

Ἡ Ἔδεσσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σορῷ τῶν ἁγίων ἐπλουτίσθη, Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου, καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ· δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ. δεῦτε οἱ φιλάσθενοι φωτίσθητε. δεῦτε ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους, ἐν γῇ περιπολεύοντας· δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἷον θάνατον πικρόν, οἱ γενναῖοι ἀθλήσαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωήν. διὸ καὶ ἐγένοντο ὄντως τῆς ἀληθείας σοφοὶ διδάσκαλοι

σαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην, καὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμιαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου προσάξω, εἰμὴ δακρύων πηγάς, καὶ ἐξομολόγησιν, τῶν πεπραγμένων μοι; ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, λῦσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, ἢ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ξύλῳ, τοῦ σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσανατηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· τέκνον γλυκύτατον ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

[illegible]

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἐνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, μάρτυρες Κυρίου, ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν Κόρην ποτέ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκάλαις ὑμεῖς.

Ἦχος δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες θεομακάριστοι, τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὥσπερ χάριν πλουτίαν, ἐδέξατε προθύμως καὶ ὀρεκτῶν, γεηρῶν ἀπολαύσεις, ἠλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ, ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκάμφθητε.

Ἦχος. Τοὺς ἁγίους τοὺς ἐν τῇ γῇ.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν καὶ γενναιότατον, σὺν Σαμωνᾷ τῷ θείῳ, καὶ Ἀβίβῳ τῷ πάνυ, τῷ ὄντι ἐν Λευΐταις, ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσωμεν σήμερον, ὅτι θερμότατοι πάντων ὑπασπισταί, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσι.

Δόξα, ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀριστέας, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν, Ἄβιβον καὶ Σαμωνᾶν, ὅτι παραδόξως ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὅρκῳ γὰρ οὐ παρεῖδον, μετανάστευσαι Κόρην. ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἴτημα, τὴν παῖδα διεσώσαντο, παρανόμῳ Γότθῳ, ἄμυναν ποιήσαντες. δι' ὧν Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον, ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν, βλέψασα πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα; φέρεις σαρκὶ ἀτιμίας; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'.

Οἱ τῆς Ἐδέσης προστάται καὶ πρόμαχοι θαυματουργεῖτε μεγάλως, ἐν κόσμῳ τῷ θαύματα· τὴν γὰρ Κόρην μητρικαῖς χερσὶν ἀπεδώκατε, καὶ παράνομον Γότθον κατακρίτῳ κρίσει δικαίᾳ ἀπεδείξατε. ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως αἰτήσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλο, ἦχος πλ. δ'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς

θνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως. Θεοφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδος τὴν μοναρχίαν ἅγιοι, θεολογοῦντες σεπτῶς, πολυαρχίας ἄστατον ἀχλὺν, εὐμαρῶς διελύσατε, ἀνατολῆς πολύφωτοι, ὥσπερ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

Οἱ τρεῖς ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμπόμενοι, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ἐμφανῶς, τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικὴν τὴν ἔνστασιν, ἐπιδεικνῦντες ἐξηφάνισαν.

Ὑμᾶς μὲν υἱοθετήσας ἔνδοξοι, θέσει ὁ φύσει Υἱὸς, τῆς σὺν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πατρὸς κληρουχίας ὡς εὔσπλαγχνος, συγκληρονόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Πανάμωμε. τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν, πανακράντων αἱμάτων σεμνὴ, οἰκοδομεῖν εὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα ταῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάστιξιν, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ῥυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἁμαρτίας λογισμῶν ἅγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, ἐν πίστει τιμῶντας πρεσβεύσατε.

Ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεων σε πηγὴν, ὁ τὴν σὴν μήτραν ὑποδὺς ἔδειξε, μῆτερ Θεοῦ πάναγνε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν συνθεράπευσον.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν, πολύθεον σοφοὶ, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι. Κόρην ζῶσαν δὲ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώσατε, θανατηφόρου κινδύνου, ὑμᾶς μακαρίζουσαν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ σταυρῷ ὁπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ τὴν Τριάδα ἅγιοι, προθύμως κηρύξαντες· ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες, ἀθλοφόροι πανεύφημοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἑκουσίως ὁρῶσά σε ἐν σταυρῷ, ὑπομένοντα πάθη ἤλγει Χριστὲ, καρδίαν ἡ πάναγνος, Θεοτόκος καὶ μήτηρ σου, καὶ δακρυῤῥόους Λόγε, φωνὰς σοι ἐφθέγγετο· οἴμοι θεῖον τέκνον, καὶ φῶς τῶν ὀμμάτων μου· πῶς λαὸς ἀνόμων, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, θανάτῳ κατέκρινεν; ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, καὶ τὴν ἄῤῥητον δύναμιν· ὦ Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σταθηρὰν τὴν καρτερίαν οἱ ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασάνοις πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τοῖς Τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῖται, τρισσοφεγγεῖ λαμπάδι, τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερον, αὐτῶν καταυγάζουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφόρῳ, καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, θήκῃ τῶν μαρτύρων· βρύει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁμολογοῦντες τῆς θείας οἰκονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν τῶν τυράννων ὀφρύν, οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, ὁμολογηταὶ κατηδάφησαν. Θεοτοκ.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου, Μῆτερ ἀειπάρθενε Ἄχραντε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπρότητι σαφῶς, τῶν ἀγώνων ἐκλάμποντες, ἐφαύλισαν τῶν τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, οἰκουμένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Γῇ ὥσπερ ἀγαθῇ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι ἐν τῇ πίστει, θείους καρποὺς πλουσίως, ἀθλήσεως ἐβλάστησαν. Θεοτ.

Ὁ μόνος ἀγαθός, καὶ πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομῆτορ, συγκρατῶν ταῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται θεόφρονες, ἐγκαρτερήσαντες πάντα, καὶ καλῶς τὸν πίστιν τετηρηκότες, τὸν τῆς θείας, δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μέν, ὁ Ἀββακοὺμ μετάρσιος αἴρεται, τῇ τοῦ δεσπότου προστάξει· διὰ ὑμῶν δὲ Κόρη τυραννουμένη, θεηγόροι τῇ θρεψαμένῃ ἀποκαθίσταται.

Ἀστράπτει, ἡ σορὸς τῶν μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμὸς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίστει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσι. Θεοτοκ.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρῖνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν. Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς προΐστασθε πανεύφημοι· διὸ Κόρην ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά. Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι, Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντεύξεσι δυσωπούμενος· ὅπως ἀδούλωτον κεκτημένος ἐκ παθῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ τὸ σῶμα, ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν· προφθάσαντες γάρ, ἐκ τάφου, καὶ τοῦ θανάτου ἐῤῥύσαντο κράζουσαν τὴν Κόρην, ἥνπερ παρέθετο, ἐκδοῦσα ἡ μήτηρ τοῖς μάρτυσιν. ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙΕ'. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου.

Στίχ. Ξίφος τελειοῖ, Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν·
Καὶ φλὸξ Ἄβιβον, εἰς χαρὰ πῦρ καὶ ξίφος.
Πῦρ πέμπτῃ δεκάτῃ Ἄβιβον στέψε, [illegible]
ἑταίρους.

Τούτων, ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας, ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως καὶ Ἀντωνίνου [illegible]. Γουρίας μὲν ὁρμώμενος ἀπὸ Σαργωνεστίας [illegible], Σαμωνᾶς δὲ ἀπὸ Γεναβὼς [illegible]

τοὺς ἀνθρώπους μὴ θύειν εἰδώλοις. Καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρὸς ἑκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης κρεμάμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναποῤῥίπτονται, καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας κατασφιχθέντες, ἔμειναν καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ δυνάσται, τὸν μὲν ἅγιον Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἑνὸς ποδός, καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρώσαντες κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμῶσι. Τὸν δὲ ἅγιον Γουρίαν λύσαντες ὡς ἡμιθνῆτον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἀμείνονα κείμενον, καὶ τῇ ἕωθεν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διῶκται ἐπιφέρουσιν. Ἄβιβος δὲ διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως διαβληθείς, ὡς διδάσκων εἰς τὰς χώρας καὶ κώμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται καὶ ἀφεθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται, καὶ μὴ εἴξας τῷ θελήματι τοῦ τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἱμάντα ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος δίκην φιμοῦ. Καὶ οὕτως ἐτέλεσεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυντιῶνος ἐπισκόπου Σελευκίας.

Στίχ. Τὴν δωρεὰν ἤξηγε Κυντιὼν θύτης
Ἐν δούλῳ χοῦν ἤνουσε τῷ τούτου πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν εὐσεβῶν βασιλέων Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας.

Στίχ. Ἰουστινιανὸν ἄνακτα σὺν Θεοδώρᾳ,
Πρὸς Οὐρανοὺς κέκληκε πάντων δεσπότης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἐλπιδίου, Μαρκέλλου, Εὐστοχίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Πῦρ Ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέργειν φίλοις,
Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπὶς ἤθελξέ σε.

Ὁ μακάριος Ἐλπίδιος ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικὰ πεπιστευμένος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, Χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστὰς οὖν τῷ ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ, τελχῖνον ὑπάτων παραβάλλεται, ὅπως κατακόλλους ἐμπεπασμένους ἔχων, ἐν πίστει καγχάζουσης ἐλαίου ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροὶ τρίβολοι ἐφαίνοντο. Εἶτα τύπτεται κατὰ τὸν μέσον τοῦ ..., καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσι τὰς σάρκας κατατείρεται· καὶ βίᾳ βληθείς, καγχάζοντι ἐλαίῳ ..., καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ... καὶ ἑτέρων τοιούτων κολάσεων ... καὶ θανατηφόρων φαρμάκων ἐν κράματι σκευασθέντος ... καὶ σφόδρα ἐκπιόντος, ἐπαντλεῖται ... αὐτοῦ σώματος ... καὶ ὁρμᾷ ἑτέρας χύτρας μετὰ καὶ θείου ἀπύρου καὶ ... ἐκχέεσθαι κατὰ τοῦ στόματος. Εἶτα ... ἀγρίοις καὶ ταύροις σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ, καὶ Μαρκέλλῳ δεσμεύεται πρὸς τὸ διασπασθῆναι· τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ῥοπάλοις ἀγρίοις τὰ μέλη συντρίβοντα, καὶ πυρὶ ἐναποῤῥιφέντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ. Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καριμηλίῳ μὲν ὄρει ταφῆναι αὐτῶν τὰ σώματα, βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς γενομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμεως ἀγγελικῆς παραγενέσθαι καὶ τοὺς μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστόχιον μὲν καὶ Μάρκελλον μετατεθῆναι εἰς ὃν εὐδόκησε τόπον. Τὸν δὲ θαυμαστὸν Ἐλπίδιον, ζωῶσαί τε αὖθις καὶ παραθαῤῥῦναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι. Καὶ Ἰουλιανὸν θεασάμενον αὐτὸν ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἁπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνενδότως δὲ μαστίζεσθαι, ὀξάλμῃ τε καταντλεῖσθαι, καὶ τραχέσι τρίχιναις τοὺς μώλωπας ἀνατρίβεσθαι, καὶ ἐπ' ... ζεούσης ἁπλωθῆναι, καὶ ἄνθρακας ἁπτομένους ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ εὐτόνως ξεσθῆναι, καὶ ... σιδηρᾶ ..., ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ὀπήν, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι· καὶ κόραξι σιδηροῖς κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σίφωνα ... ἐπιτεθῆναι, ὡς τὰ αἰσθητήρια συνθῆναι. Καὶ τούτων γενομένων, καὶ ἀβλαβοῦς διαμείναντος τοῦ ἁγίου, πιστεῦσαι πολλοὺς ἐπὶ τὸν Χριστόν, καὶ τὰ εἴδωλα συντρίψαι· καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς βληθεὶς τελευταῖον, ἀφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δημητρίου.

Στίχ. Ὁ Δημήτριος χειρὶ τμηθεὶς δημίου,
Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Οὗτος, καταστχεθεὶς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, καὶ Πουπλίου ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε, καὶ τελευταῖον ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ

Ἀβραμιαίους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος, οὕτω καὶ τὴν ξένην Κόρην τῆς χαλεπῆς περιστάσεως διέσωσε, τῇ μεσιτείᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὔσπλαγχνος.

Γεωμετρίας, φιλανθρωπίας δίκην δέδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαίᾳ σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Νενυμφευμένην, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι Ἔνδοξοι Κόρη καθικέτευ, τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

δοκίας οὐ διήμαρτεν, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος. Θεοτοκ.

Ὡς νεόσμικτον καὶ φωταυγίας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλην θεϊκῆς Παρθένε μαρμαρυγῆς, προσβάλλουσάν σοι ἐχώρησας· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, ἐφέστηκεν ἑορτή, ἡ τῶν μαρτύρων Χριστοῦ, περιαυγάζουσα χάριτι, τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, πληροῦσα κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥᾳδίως οἱ ὁμολογηταί, τῆς σῆς Θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δέσποτα, τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι, τὰς ἀπειλὰς ὡς ἀθληταί, πίστει κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ πάνσοφοι ὁμολογηταί, οἱ προϊστάμενοι τοῦ θείου δόγματος, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέπονται, διὰ ξίφους ἀναιρούμενοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσαν, δεδειχότες, ἐν γὰρ τῷ πίστει, τοὺς ἐναντίους πάντας κατέβαλον. Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὁρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι Θεότητος, συνεισδραμούσης ὑπὲρ νοῦν, ὄντως καθ' ἕνωσιν· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, ὁμολογηταὶ θεοφεγγεῖς, σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγώνων γέρα κομίζονται, ταῖς ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιωθέντες συναυλίζεσθαι.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας, ὁμολογηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Ὡς τῆς ὑπερθέου Τριάδος, σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες, ὁμολογηταὶ θεηγόροι, τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε, ὡς δι' αὐτὴν ἀθλήσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου νῦν λαβόμενοι. Θεοτ.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην ἁγνοτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς πάλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου ἁγνὴν Κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε· κἀμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον μνήμην φαιδρῶς ἐκτελέσω.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁ πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος, ἐκ σοῦ Θεὸς ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἶκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ Ἀδὰμ παράπτωμα, νέος Ἀδὰμ γενόμενος· ὃν ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Ζήτει εἰς μάρτυρας, εἶτα ψάλλομεν τό, Θεὸς Κύριος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ'.

Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, [illegible] καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅσου τὴν ἔνθεον γνώμην ἀπόστολε, θείᾳ προγνώσει ἑώρακεν, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, τῆς [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

φῶς ἀπεργάσασθαι, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος· οὗ καὶ τὸ θεῖον εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀνατάξασθαι· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ τελώνου κληθεὶς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ ἄναρχος Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν τῆς βασιλείας ἐπαγγελλόμενος, τότε παμμακάριστε, πάντων ἀφέμενος, καὶ ταραχώδους συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας· καὶ νῦν θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητική τις σαφῶς ὀξυδερκία, πάλαι μέν σε ἅγιον λίθον τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἑλεπόλεις καταλεαίνοντα, ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε, ὁ ἐνυπόστατος, φῶς σε τοῦ κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον ταῖς λαμπρότησι, τοῦ τρισηλίου φωτὸς πανσεβάσμιε· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γλώσσῃ πυρίνῃ τὴν πλάνην καταφλέγων, ὤφθης παναοίδιμε Ματθαῖε πάνσοφε, τοῦ Παρακλήτου δεξάμενος, τὴν παρουσίαν, οὐσιωδῶς σοι ἐπιφοιτήσαντος· ἐντεῦθεν κατέπληξας πᾶσαν διάνοιαν, τῶν ἀκουόντων τὸν λόγον σου, δημηγορήσας, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντοκράτορος· καὶ νῦν εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, σοῦ ὁ φθόγγος τὴν γῆν ὁ θεσπέσιος· ὃν δυσώπησον πάντας, στηριχθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τῆς ὑπερθέου Τριάδος ὑπηρέτα, ὅτε τὸ ἀπρόσιτον φῶς ἐπεδήμησε, διὰ σαρκὸς ὡς ηὐδόκησε, τῆς ἀγνωσίας διασκεδάζον τὴν ἀμαυρότητα· τότε προσκαλούμενος ἐπηκολούθησας, τοῖς ζωηφόροις προστάγμασι, καὶ ταμιοῦχος θεῖος ἐγένου τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τῆς ἐκκλησίας, χρηματίσας φωστήρ, Ματθαῖε Χριστοῦ ἐνδιαίτημα· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ παραδείσου τρυφῆς πεπορευμένος, ἐφάνης πανόλβιε κρήνη θεόρρυτος, καὶ ποταμὸς βλύζων νάματα, θεογνωσίας, τῆς ἐκκλησίας ἄρδων τὸ πρόσωπον, ἐντεῦθεν ἐκάλυψας, τῇ ἐπιγνώσει Χριστοῦ, τὰς τῶν ἐθνῶν ἀξιάγαστε, πικρὰς θαλάσσας, καταγλυκαίνων τῇ θείᾳ χάριτι, καὶ μεταπλάττων πρὸς ἀνάδοσιν, γλυκυτέραν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος δʹ.

Καλοῦντι Χριστῷ, πρὸς μαθητείαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηΐνης, ὑφ' ἓν παρωσάμενος· ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης, εὐαγγελιστὴς ἀπὸ Τελώνου γενόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν, νῦν δὲ πρεσβευτής, παντὸς τοῦ κόσμου θερμότατος, καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν Θεοτ. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, Λόγον ἀφράστως Ἁγνή, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν, διὰ τοῦ τόκου σου. Διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε Θεονύμφευτε, δι' ἧς σκέπε καὶ σῷζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ὃν ἀῤῥήτως Γεννᾷς ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πόλον πλάτει λόγῳ τανύσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ϗ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συναθροίσας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν Πανοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστούς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὁ ἐν γλώσσῃ πυρίνῃ σε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα, κατὰ τῆς πλάνης ἀπόστολε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δι' οὗ ἔλαβες λαμπρά, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος, ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας ἀπόστολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας, ϗ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, τοῖς ἀνθρώποις δαψιλῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας· καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε. τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῇ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ, πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος Χριστοῦ, ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι, μιμητὴς ἀκέραιος, ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν. τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προστάγμασιν. ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστῃ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μονογενὲς ὁμοούσιε, τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς ὡς οἶδας αὐτός, ἐν ἁγνείᾳ φύλαττε τὴν ποίμνην σου, ἐν εἰρήνῃ ϗ ὁμονοίᾳ περιέπων αὐτήν.

Σταυροθεοτ. ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, ϗ μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Τροπάριον ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, εἰς η'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου, εἰς ς'. Ὁ Κανών, Θεοφάνους.

ᾨδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μετάδος μοι, τῆς ἐνοικούσης σοι χάριτος Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπηρέτα Χριστοῦ, καὶ βοήσομαι λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς, ϗ τῆς χάριτος ἐδείχθης οἰκονόμος, ϗ κῆρυξ θεόληπτος Θεομακάριστε.

Αὐτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου ἀπόστολε, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός. καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω σοφέ. τῆς Παρθένου γάρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπεριόριστος κόσμον ἀνέπλασεν.

ᾨδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοὺς σοὺς ἀποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τῆς αὐθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας πανoπλίᾳ, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτὴρ, τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλάνθρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμοὺς, Ματθαῖε τὸ θεόπνευστον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται, ὁ Λόγος ὁ προαιώνιος. Θεοτ.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόνως ἐφώτισε λαοὺς, Ματθαίου τοῦ Θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ πανάχραντε.

Ὁ Εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, ἦχος ᾱ. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πρῶτος τὸ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δᾳδουχῶν, τὴν ὑφήλιον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ Μύστης ἄριστος, νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελῳδίαις πᾶσαν ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Ἕτερον, ἦχος πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστὴρ, ὁ ἐκ Τελώνου ὀφθεὶς, Ἀπόστολος ἔνδοξος, μαθητὴς γενόμενος, καὶ κῆρυξ τῆς πίστεως· ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν, μελῳδοῦντες καὶ λέγοντες· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν Θεόν σου Παρθένε καὶ ποιητὴν, ἐν ἀγκάλαις συνέσχες ὥσπερ βροτὸν, καὶ βρέφος ἐθήλασας, τὸν τροφέα τοῦ σύμπαντος, τὸν λυτρωτὴν ἁπάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον, καὶ χαρᾶς ἀῤῥήτου, ἐπλήσθης ἐν τῷ τόκῳ σου· ἀλλ' ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ἡ ῥομφαία τῆς λύπης τὰ σπλάγχνα διῆλθέ σου, καὶ δακρύουσα ἔλεγες, ὦ Υἱέ μου προάναρχε, μὴ ἐάσῃς με ἄτεκνον, ἀλλ' ἀνάστηθι Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον οὓς διάικτον σου ἠγάπησας, ὡς Θεὸς ἐλεήμων καὶ φύσει φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ δ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σου Λόγῳ Θεὲ, μεμαθητευμένος διέλυσε, κόσμου σοφίαν, ὁ Θεόπτης μαθητὴς, μεγαλοφώνως κράζων σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσείπωμεν, σοὶ Θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς, τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξειπεῖν ἀξιάγαστε.

Σὺ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἀκραιφνῆ, νοῦν κεκτημένος ὁ Ὕψιστος, ὥσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, σὲ Θεόφαντορ προσέθηκεν. Θεοτ.

Τὴν τεταπεινωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ κεκοσμημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ἐγκυήσασα ἰσχὺν, ὑπερφυῶς πανάχραντε, Μῆτερ, ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Ὠδὴ ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θείως διδάξας Θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστευθεὶς διάγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, εὐθέως τὴν λύτρωσιν διδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ, καὶ ταῖς σφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ὦ Ματθαῖε πανέντιμε.

Ἀστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ Κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατοῦντα ἰσχύν, ἢ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκει, ὁ Θεηγόρος ἡμᾶς, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, ἄκρᾳ ἀγαθότητι, ἢ Παρθένος διέμεινεν.

Ὠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ Τελώνου, ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετασκευάζεται ὁ Θεηγόρος, τῇ παναλκεῖ, παντουργὲ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ῥυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὦ Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγρεῖται θεοπλόκοις, τοῦ μαθητοῦ δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων, διὰ παντὸς πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, εὐεργέτα προηγούμενα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων, εὐαγγελίζεται σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεπληρωκότα, ἄνευ σπορᾶς, καὶ φθορᾶς Πανάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τοῦ Τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχάς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλήστως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον τὸν σπόρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον τῶν εὐχῶν σου δεδωκώς, πρὸς τὴν δουλείαν ἅρπασον, καὶ δεῖξον ὑμνῳδόν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητήν με τῶν πολλῶν σου, καὶ μεγάλων κατορθωμάτων καὶ τῆς πρὸς Χριστὸν σχέσεως, πῶς πάντα παρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεκληκότι, πρῶτος γεγονὼς Εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ Κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙΣΤ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχ. Δόξης Ἰησοῦ καὶ Τελῶνας, σοὶ χάρις.
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.
Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτῃ κτάνεν ἕκτῃ.

Οὗτος ἐπὶ τῷ τελωνίῳ καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστάς, ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθώς φησι τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς ἀποστόλοις συναριθμεῖται. Οὗτος τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναμιν δεξάμενος, καὶ πορισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον συνεγράψατο, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέστειλε. Πάρθους τε καὶ Μήδους διδάξας, καὶ ἐκκλησίας συστησάμενος, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Οὗτος, ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ὡς τὴν λαχοῦσαν ἕκαστος τῶν μαθητῶν διατρέχων εὐηγγελίζετο γῆν, ἐπί τι ὄρος ἀνέδραμε, καὶ ἐν αὐτῷ μοναχικῶν βίον καρτερικὸν καὶ σκληρὸν. Μετὰ δὲ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χοὸς διαπλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὀπτάνεται. καὶ τούτου προτείνας τὴν δεξιάν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκώς. Δέξαι ταύτην, καὶ τῷ λόφῳ κατάπηξον, καὶ παραβάλλων τῇ μυρσίνῃ, πρὸς τὴν φλοιὰν τοῦ ἐκεῖσε ἁγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ῥιζωθεῖσα καὶ ἀναδοθεῖσα, δένδρον πολύκαρπον γενήσεται, καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

γλυκασμόν. Ἐπ' ἄκρον αὐτοῦ καταδήσεται μέλιτος, καὶ πηγὴ ἐκ τῆς [illegible] αὐτοῦ ἀναδοθήσεται ἐξ ἧς α[illegible] πολ[illegible] οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες θηριογνώμονες, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντες τὴν αἴσθησιν ἡδυνθήσονται, τὸ παρανομεῖν καταλιπόντες. Τότε ὁ Ματθαῖος τὸ [illegible] ἐκ χειρὸς Κυρίου δεξάμενος, τὴν λοφιὰν [illegible], πρὸς τὸ [illegible] μυρμήκιον ἀπείγετο. Ἡ τοῦ βασιλέως δὲ ὁμόζυγος Φουλβιάνα πονηρῷ δαίμονι κάτοχος οὖσα, τῷ ἀποστόλῳ συναντήσασα σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ πονηροῖς καὶ αὐτοῖς δαιμονιζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τε τραχείαις καὶ συ[illegible] τὸν ἀπόστολον δονοῦντες, προὔλεγον· τίς σε καὶ τοῖς ἡμετέροις προσβαλεῖν κατηνάγκασε; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον εἰς ἡμέτερον δέδωκεν ὄλεθρον; ὁ δὲ πρᾳεία τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἰάσατο, καὶ σωφρόνως ἐπακολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο. Τὴν τοῦ ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθὼν ὁ τότε Πλάτων ἐπίσκοπος, ἐξιὼν σὺν τῷ κλήρῳ προσυπαντᾷ, καὶ ἄμφω ἐν τῇ πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὄψεσι πάντων, ὡς ὁ ἐντειλάμενος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ἐπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον κατὰ τὸ ὄρος ἐπιφανέντα δοξάσας εὐλόγησε. Τότε ῥιζωθὲν τὸ ξηρόν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρποὺς [illegible] ἔφερε, τοῦ μέλιτος τὴν ποιότητα ὡς ἡ ὑπόσχεσις ἀπαστράπτοντας· ἀνέδωκε δὲ πρὸς τῇ ῥίζῃ καὶ πηγὴν ἀπορρέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχόντας ἐπὶ τῷ ξένῳ θαύματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παράδοξον τὸ πλῆθος συνεδράμησαν, [illegible] ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνοντες ἡδύτητος, καὶ τῆς πηγῆς ἀπολαύοντες, τὴν προτέραν ἑτοίμως ἀπέθεντο ἀγριότητα.

Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ βασιλεῖ τὸ γενόμενον, ὡς δὲ τούτῳ πλέον καὶ τὸ τῆς [illegible] ὑγιὲς ἐπεκομίσατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ [illegible] πάλιν ἀνεφλέγετο δαίμονος, καὶ ποιῆσαι [illegible] παρανόμημα τὸν ἀπόστολον [illegible], ἵνα τὸ μὴ δὲ τὴν ὁμόζυγον [illegible] ὅλως τοῦ εὐεργέτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ αὐτὸς ὀπτάνεται τῷ ἀποστόλῳ, εἰρηνεύειν [illegible] σὺν τῷ βασιλεῖ μεμελέτηται, ἀλλ' αὐτός, Ματθαῖε, μὴ δίδοιθι, ἔχων με μετὰ σοῦ. [illegible] τὴν ὀπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ μύστης ἰδὼν καὶ τῷ ἐπισκόπῳ κοινωσάμενος, [illegible] στρατιώτας [illegible] καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρας ἀπεστάλησαν, κελεύσει τοῦ κρατοῦντος, καὶ ἀχλὺν περιχυθέντες κατ' ὀφθαλμῶν, τὸ γεγονὸς τῷ ἀποστείλαντι ἀνακαλύπτοντες λέγουσιν ὅτι τῆς φωνῆς αὐτοῦ μόνης ἀκούοντες [illegible] ἰδεῖν, ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν [illegible]. Ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς περιμανὴς γινόμενος ἑτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως εἰπών· εἰ καὶ [illegible] ὑμᾶς [illegible] παραγένηται, [illegible] τοῦτον [illegible]. Ὡς οὖν ἐγγίζειν λοιπὸν ἔμελλον οἱ ἀποσταλέντες, καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς [illegible], ὡς παιδίον ὡραῖον τότε φανείς. Οἱ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὁρᾶν, τῶν ὅπλων [illegible] ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν [illegible], φοβηθέντες καὶ αὐτοί, ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ τὰ συμβάν. Τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφόρου [illegible] ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ τὸν ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. Ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, [illegible] τὰς ὄψεις [illegible] τῇ δὲ [illegible] προσπελαζόμενος, ὅθεν καὶ [illegible] τὸν ἀπόστολον [illegible]· Συγγνώθι μοι, λέγων, τῷ δούλῳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλασον. Λυπηθεὶς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς [illegible], [illegible] αὐτὸν ὁρᾶν παρεσκεύασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς [illegible] αὐτὸν πρὸς τὰ βασίλεια εἷλκεν. Ἀλλὰ πονηρὰς ἀνεδόθησαν ἐν τῇ καρδίᾳ [illegible] τὸν ἀπόστολον, εὖ [illegible]. Τοῦτον δὲ [illegible] ὁ ἀπόστολος [illegible] φόνον [illegible] τὸν ἀπόστολον καὶ [illegible] τοῖς στρατιώταις συλλαβέσθαι [illegible] τὸν ἀπόστολον, καὶ χεῖρας [illegible] καὶ πόδας εἰς γῆν [illegible]. Εἶθ' οὕτω [illegible] ὑπ' αὐτοῦ [illegible], ἐκ [illegible] ὑγρανθέντα ἐλαίῳ, καὶ ἀσφάλτῳ, καὶ πίσσῃ, τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπιρραντίζεσθαι, καὶ ἐπὶ τούτοις [illegible] τὴν φλόγα ἐπεγεῖραι. Καὶ θᾶττον οἱ φονεῖς ἁρπάσαντες τὸν ἀπόστολον, εἰς τὸν ἡτοιμασμένον [illegible] βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ [illegible] δρόσον [illegible] σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. Τοῦτο τοὺς ὁρῶντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ ἀποστόλου ἀνευφήμουν Θεόν, ὡς [illegible] καὶ τὸν βασιλέα [illegible], καὶ παρὰ τοῦ [illegible] [illegible] καὶ τὸ γεγονὸς [illegible], [illegible] ἔλεγε τοῦ [illegible] βούλομαι, εἴγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. Καὶ [illegible] ἐκ [illegible] συλλέξας, καὶ [illegible] συναγαγών, καὶ τοὺς χρυσοῦς αὐτοῦ θεοὺς ἄνωθεν τῆς καμίνου [illegible] τὸν ἀπόστολον [illegible], καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἑτέρους [illegible], καὶ [illegible] ὕλῃ τὴν [illegible], εἰς βοήθειαν ἑαυτῶν τούτους [illegible]. Τὸν ἀπόστολον δὲ κάτωθεν προσευχόμενον [illegible]. Τὸ γὰρ πῦρ [illegible] ἔξωθεν [illegible], καὶ [illegible] ὕλην [illegible], τὸν [illegible] ἔθλιψε [illegible] πρὸς τὴν κάμινον [illegible], καὶ τῷ ἀποστόλῳ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πυρὸς ἐζήτει διαδρᾶναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὅς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντηδὸν ἑλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, τὸν βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐρρύσατο. αὐτὸς δὲ εἰς χεῖράς σου Κύριε ἐπειπὼν, τὴν ψυχὴν παρατίθημι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τότε κλίνην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἀψαυστον διαμεῖναν ἱερὸν λείψανον, ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὤμοις φερόμενον πρὸς τὰ βασίλεια ἀποτεθῆναι.

Ἀλλ' ἐπεὶ περ οὐκ ἐπίστευον, ἀλλὰ χλευάζουσαν ἔτι τὴν πίστιν ἐκέκτηντο, σιδηροῦν ὁ βασιλεὺς προστάττει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν σύγκλητον ἔφη. ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωρισθεὶς, εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν αὐτόχρον, κραταιός τις ἐστὶ, καὶ τῶν συγγενῶν ἰσχυρότερος. ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμῶν, ὡς μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστάκτως ὀφείλομεν. Τοῦτο εἰπὼν, ποντωθῆναι τὴν σιδηρᾶν λάρνακα προστάσσει. Ὡς δὲ πέρας εἶχε τὸ προσταττόμενον, νυκτὸς ὁ εὐαγγελιστὴς τῷ ἐπισκόπῳ ὀπτάνεται, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος λέγων, τοῦ παλατίου γενόμενος, θεία δυνάμει τὸ ἐμὸν λείψανον, σὺν τῷ γλωσσοκόμῳ θεάσῃ φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσιν ὁ θεσπέσιος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, καὶ τὴν σορὸν ὡς ἐν ἀκατίῳ φερομένην θεασάμενος, ἐπινικίοις φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς, καὶ ὕδατος ῥυόμενον ἐπευφήμησε Κύριον. Τοίνυν καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀποβαλὼν, συγγνώμην ᾔτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος κάθαρσιν. Τοῦτο δὲ τὸ διάπυρον ὁ ἀρχιερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετῆρος ἐξορκισμοὺς, ἐπιθεῖναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἁψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἤκουσε φωνῆς· μὴ Φουλβιανὸν, ἀλλὰ Ματθαῖον τοῦτον ὀνόμασον. Τότε ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ ἀποστόλου ἀναγεννηθεὶς ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον κάθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἴδωλα, καὶ τῆς σπορᾶς καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἐποίησε τῷ φωτισμῷ προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα, πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι, ὁ ἀπόστολος τῷ ἐπισκόπῳ καθ' ὕπαρ φανεὶς ἐπέσκηψε, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διάκονον. προσθεὶς καὶ τοῦτο' ὅτι, μετὰ τριῶν ἐνιαυτῶν περαίωσιν, ἔσται σοι πρὸς Χριστὸν ἡ ἀνάλυσις, καὶ σοῦ διάδοχος ἔσται Ματθαῖος ὁ βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθείς· καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς ἱερεῖ καταλέλοιπε, καὶ πάλιν αὐτὸς τοιοῦ, κατὰ τὴν τοῦ ἀποστόλου διάταξιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἐχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος, θεῖον ἐκτύπωμα, ὡς μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ, ἀκτῖσι πυρσούμενος. ᾧ ψάλλων ἔλεγες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς διάκονον τοῦ Λόγου παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν, ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ, ἐκεῖσε κατῴκισεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὅλων.

Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύεται, ἡ τῶν δαιμόνων πληθὺς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου πνεύματος, ἐν οἷς ἔψαλλες· ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον Παρθένον ἐξιστόρησας, τοῖς θείοις λόγοις σου, τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς, τεκοῦσαν ἀπόστολε, ᾧ πάντες ψάλλομεν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσεσι πρὸς σὲ ταῖς ἀνενδότοις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος, θέσει χρηματίσας τέ, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκουμένην Δέσποτα, εἵλκυσε ψάλλειν σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀστραπὴν τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Λόγος τὸν Θεηγόρον ἐξαπέστειλε, ζόφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν· ὅθεν καὶ ἔψαλλε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ θεωρίᾳ, Χριστῷ σοι καθομιλῆσαι ἐξεγένετο· ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τούτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης ἐνδόξως· ὅθεν καὶ ἔψαλλες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σω-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ματωθῆναι κατηξίωσε· πύλην παρθενίας γὰρ ὥδευσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ᾧ νῦν κραυγάζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ, ἐδέξω διάδημα, θεῖον ἀπόστολε, καὶ τῆς βασιλείας δέ, εὐπρεπεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, χειρὶ τοῦ παντοκράτορος, ᾗ διαλάμπεις σοφέ, σὺν ἀγγέλοις, θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ παμμακάριστε.

Ξύλου τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας, κῆρυξ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς τῷ κόσμῳ θείαν ἐπίσκεψιν· τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας ἀσειστος, ἀκράδαντος, ἐκκλησίας κρηπὶς παμμακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας εὐαγγελίῳ σου, ὥσπερ διαδήματι, τὴν ἐκκλησίαν Θεομακάριστε. καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου, πανηγυρίζει φαιδρῶς· ἣν ῥυσθῆναι, πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κόλπων μὴ ἐκστάς, ἀνάρχου γεννήτορος, Λόγος ὁ ἄναρχος, ὡς εὐαγγελίζεται, Ματθαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ πανάμωμε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν, ὁλοτρόπως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβὼν ἰδιώματα.

Ὁ Εἱρμός. Ἅπας γηγενὴς σκιρτάτω.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σαγηνοποιοὺς ὁ Κύριος, ἁλιεῖς καὶ τελώνας, ἐκ πάντων ἐκλεξάμενος, διδασκάλους ἐκπέμπει, πρὸς τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, τοῖς βροτοῖς ἀναγγεῖλαι, ζωῆς τὸ εὐαγγέλιον· οὗπερ ὤφθης Ματθαῖε παναληθῶς, συγγραφεὺς ἀπόστολος καὶ αὐτόπτης, Χριστοῦ τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐκ Παρθένου τεχθῆναι.

Ἕτερον ὅμοιον. Τῷ Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῦ Τελωνίου τὸν ζυγὸν, ἀποῤῥίψας ἐμφρόνως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὦ Ματθαῖε θεόφρον. τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστῶς ἑπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς, καὶ μύστης τῶν ἀποῤῥήτων.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε Παρθένε, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, ὅπως ῥύσηται ἡμᾶς, προσβολῆς πάσης δαιμόνων, ᾗ τοῦ τυχεῖν Κόρη Ἁγνὴ, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ὡς ἀγαθὸς ἀξιώσῃ.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Σταυρῷ τὸν σὸν ὁρῶσα πρὶν, τόκον ἀνυψωθέντα, θρήνοις σαυτὴν συνέκοπτες, παρειὰς σὺν θριξί σου, ἐκτίλλουσα καὶ βοῶσα. τέκνον ἐμῆς νηδύος, προελθὸν ἀποῤῥήτως, πῶς φέρεις ταῦτα Σῶτέρ μου; σῶσαι πάντως τῶν βροτῶν, βουλόμενος νῦν τὸ γένος.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχ. δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔλαμψας ἀπόστολε, φωτοειδὴς ὥσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθεΐας Ματθαῖε πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον σήμερον ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ἐν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας ἀπόστολε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ γλώσσῃ πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον· διό σε ὡς ἀπόστολον, ᾗ θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Ἐθεάνθησας πάνσοφε, τῇ αἰτουμένῃ δια-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ματα, ἱερὰ καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε. ἢ κατεφώτισας λαοὺς, εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν· εἰδώλων τὰ τεμένη δὲ, κατασρεψάμενος χάριτι, ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ ᾠκοδόμησας.

Δόξα, ἦχος β'. Βύζαντος.

Ζυγὸν λιπὼν ἀδικίας, ἢ χρυσὸν ἀποῤῥίψας, πλεονεξίας, ζυγῷ δικαιοσύνης προστρέχεις. ἢ μὴ κενούμενον πλοῦτον ἁρπάζεις, ὡς ἐχέφρων ἔμπορος, ἀντιλλαξάμενος, τῶν προσκαίρων τὰ μόνιμα, καὶ τῶν ἀπολλυμένων τὰ διαμένοντα. τὸν γὰρ θεολαμπῆ, ἢ πολύτιμον μαργαρίτην κτησάμενος, τὰ Καίσαρος Καίσαρι. ἢ τὰ κάτω συρόμενα, ἐμφρόνως ἀπέλιπες. ἢ τῷ παμβασιλεῖ, εὐπειθῶς ἀκολουθήσας Χριστῷ, πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐπλούτισας εὐαγγελικαῖς θηγορίαις σοφέ. ἀλλ' αἴτησαι καὶ νῦν, Ματθαῖε πανένδοξε, τοῖς σὲ τιμῶσι σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλην τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἁγνὴ, πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δὲ, τὸν θάνατον οἴμοι, τρέμω τὸ κριτήριον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· οὗπερ ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπιστρέψαν ἢ σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Βότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἄμπελος ἡ θεία ὡς εἶδε, τοῦτον ἠρμένον σταυρῷ, ταῦτα ἀνεφθέγγετο, καθικετεύουσα· ἡ γλυκύτης ἡ ἄῤῥητος, ἡ ἄφατος δρόσος, Ἰησοῦ σωτήριον, τῆς σῆς ἐγέρσεως, γλεῦκος ἐναπόσταξον πᾶσαν, μέθην τῶν παθῶν ἐκδιῶκον, τοῖς τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζουσιν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι σήμερον πιστοὶ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου· οὗτος γὰρ ῥίψας τὸν ζυγὸν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολούθησε Χριστῷ, καὶ κῆρυξ τοῦ εὐαγγελίου, θείας ἐχρημάτισεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ Πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἁγνὴ, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος· ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἔδειξας, Λόγε ὑπὲρ φύσιν με μόνην, ἡ Ἁγνὴ Μητέρα κέκραγε· τίκτω γὰρ ἀσπόρως ἢ μένω, μετὰ τόκον ἀδιάφθορος, καὶ τὰς ὠδίνων βολὰς, κυήσασα διέφυγον· ἀλλ' ἐν τῷ πάθει σου δριμείαις, τὴν ψυχὴν ὀδύναις βάλλομαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ'. καὶ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς· Ἀδελφοὶ, λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ Κύριον, οὐ καταισχυνθήσεται.

Τέλος, Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς τετάρτης ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον.

Τέλος. Ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Ζήτει σαββάτῳ ε. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΖ'.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου, Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Τί σε προσκαλέσω Γρηγόριε; πρακτικὸν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νοΐ. θεωρὸν, ὅτι ἔδρεψω, τῆς σοφίας τὸν καρπὸν ἐνθέου ὀπτασίας ἀξιούμενον, καὶ δόγματα οὐράνια μυούμενον· ἱερουργὸν ἱερώτατον, θαυματουρ-

γὸν ὑπερθαύμαστον· ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλανωμένων, καὶ νοσούντων ἰατρόν· χορηγὸν τῶν ἀναγκαίων τοῖς αἰτοῦσι ὀφειλῇ· διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον· ἀλείπτην, τοῦ μαρτύρων ἀγωνίσματος· προφητικοῖς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Γρηγόριε; καθαιρέτην τῆς ἀθέου δυσσεβείας καρτερόν· ὁριστὴν τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον σοφόν· εἰρήνης, βραβευτὴν ἀκαταμάχητον· πολέμων καταλύτην ἀκαθαίρετον· ἐν ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσφθέγξομαι ὅσιε; μιμητὴν τῶν ἀποστόλων ὡς θαυμάτων αὐτουργόν· ποταμοῖς ἐπιτιμῶντα ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ· καὶ λίμνας, ἀδελφοκτόνους ξηραίνοντα· καὶ δῆμον, θεομάχων καταλύοντα, Χριστιανῶν τὰ συστήματα, πληθύνοντα καὶ φαιδρύνοντα· ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Εἰς βάθος θεωρίας, ὑπελθὼν πανσόφως Ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμυήθης, τῆς Τριάδος φανέρωσιν, τῷ πνεύματι προσβλέπων, ἀκλινῶς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. καὶ θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν· τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθώδη μεταποιήσας. καὶ Νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας ζοφερᾶς, τοὺς διώκτας ἔπεισας, πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν. καὶ στῦλος εὐσεβείας ἀρετῶν, ὤφθης αὐτοῖς, καὶ θαυμάτων ὑποφήτης ἀνηγορεύθης. διὸ δυσωποῦμέν σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσωπῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ... Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσασα τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ πλάνου ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος. δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων. καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ξύλῳ σε κρεμάμενον, μέσον λῃστῶν καθορῶσα ἡ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθορᾶς κυήσασα μητροπάρθενος, χαλεπῷ βέβληται, τὴν ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται, πικρὰ στενάζουσα, σπλάγχνα καὶ καρδίαν τὴν ἄχραντον· καὶ ξέουσα τοῖς ὄνυξιν, ἀφειδῶς τὰς ὄψεις καὶ πύρινα, δάκρυα κενοῦσα, μετ' οἰμωγῆς σοι κέκραγε Σωτήρ· οἴμοι γλυκύτατον σπλάγχνον μου, πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν;

Εἰς τὸν στίχ. τὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Γρηγόρησις Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὲ κατὰ τὸν Δανιήλ· ὥσπερ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπνιον, οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοι· διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν Λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς η', καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ θαυματουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω. Θεοφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θείαν ἐνέργειαν, περιφανῶς πάτερ, καὶ τανῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥυόμενος, τῶν πταισμάτων με μάκαρ, καὶ σῇ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ὡς εὐτρεπὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν, σὲ καθορῶν ὄφις ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασκάνους ἤγειρεν, οὓς κατῄσχυνας Πάτερ, μακροθυμίᾳ τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Ἐπὶ τῆς ξένης διατρίβων ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὤφθης, εὐσεβὴς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος, δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἥλιος, λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης Ἁγνὴ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ βασιλέα Χριστόν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν δεικνύμενον, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ ἐνθέου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Τῇ θεοπνεύστῳ σὺ γραφῇ, προσομιλήσας παμμάκαρ καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέαν, ἐκδεξάμενος σοφῶς ἐν ἀρετῆς εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκρίβωσω Γρηγόριε.

Ὁ θεοφάντωρ μυηθείς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῶς τε σέβειν, ἄκτιστον καὶ συναΐδιον.

Ὑπὸ Θεοῦ ὁδηγηθείς, ὡς πόθῳ τοῦτον ἐζητήσας, τὴν Ἁγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς βροντῆς, μυσταγωγοὺς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεοῤῥήμονι διδάσκοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον βλαστήσασαν Χριστόν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον, πάντες σὲ γινώσκομεν Ἁγνή, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἀνθρωπίνως Θεομακάριστε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανούς.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς ταῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς, τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε. ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου θείοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Τὴν τῆς καλῆς, πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, τῶν τοῦ Λόγου, σπορὰν γὰρ δεξάμενος, εἰς ἐ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

κατὸν εὐαγγελικῶς πολυπλασιάζεις, εἰς ἔτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδαχαῖς σου, Θεῷ τοὺς μελῳδοῦντας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀστραπὴ πάτερ ἐκλάμψας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε· τῷ γὰρ φωτὶ, τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε· διὸ ὁ Νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὥσπερ λίθος συνθλᾶται.

Γνόφον φωτὸς, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι, ἠξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς πάτερ εἰληφώς, τῆς Θεολογίας τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαίδευσαι, ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης θεόφρον Γρηγόριε.

Ῥητορικὴν, ὀφρασχελίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς, ἀποστολικὴν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτισας· τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀποστράπτουσαν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Ἡ κιβωτὸς, πάῤῥωθέν σε προετύπωσε, δεξαμένη, τόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρὶ, τὸν ζωαρχικὸν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλουσίως, τὰς ψυχὰς τῶν βοώντων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργίᾳ σῶν λόγων, τὰς κεχερσωμένας καρδίας ἀνέῤῥηξας, καὶ τὸν θεῖον σπόρον, ἐν αὐταῖς Ἱεράρχα κατέβαλες, ᾧ καρπὸν πολύχουν, τῷ λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεοῤῥῆμον προσήγαγες.

Ὁ Θεοῦ παραστάτης, ζήλῳ πυρπολούμενος ἤγειρε Θαδδαῖον, μὴ παρόντα πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαῤῥήσας, ἐπὶ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεποιθὼς θεοῤῥῆμον Γρηγόριε.

Ῥοαῖς τῶν σῶν δογμάτων τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδαχαῖς σου τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας πάνσοφε, ἀναβὰς εἰς ὄρος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, καὶ ὡς δένδρον φανεὶς τοῖς διώκουσιν.

Ἱεράρχα θεόφρον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις σκανδάλων με λύτρωσαι· τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον πάτερ διάῤῥηξον, ἱερεὺς ὑπάρχων καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφὼς ἀφιέναι τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης, Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὔας, περιέστειλας αἶσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμὰς, ἀνέστειλας πάνσοφε, τὴν ῥάβδον πηξάμενος, τὴν καὶ παραχρῆμα, δενδρωθεῖσαν θείῳ νεύματι.

Ὁ ζῆλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε· μὴ καρτερῶν γὰρ ὁρᾶν, Θεὸν ὑβριζόμενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις θεοῤῥῆμον ἐξωλόθρευσας.

Νεκρὸς πλασθεὶς ἐπὶ καταφρονήσει? —

Νενέκρωται βληθεὶς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δείλαιος, Ἑβραῖος ὁ δυσσεβὴς, Θεοῦ σε δοξάζοντας, ὡς θεῖον θεράποντα, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον. Θεοτοκ.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργὸν, ἐπὶ σὲ πνεῦμα πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ ταῖς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων πάν-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σοφὲ Γρηγόριε· θαυματουργὸς δὲ ὠνόμασαι, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύσω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτοις λοιπὸν κινδυνεύσουσιν· ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΖ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος θαυματουργῶν καὶ πάλαι,
Θεῷ παραστὰς θαυματουργεῖ τί πλέον.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων· τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μετοχῇ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προσθεὶς ἑαυτόν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω. Καὶ προϊούσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηύξανετο. Μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ὧν κατεπράξατο, ἐπώνυμον ἔσχεν ὃ λέγεται. Ἔτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθόν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὸ παρασκευασάντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθέν, καὶ εἰς γῆν σπαράττόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς. Καὶ τὴν Ὑπερσχίαν Θεσπέσιον, ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὕπαρ, μυοῦντας αὐτὸν τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασείας προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται. Λίθον γὰρ ὄρει προσπλήσιον, διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος· καὶ ἐν τινι εἰδωλείῳ ὁ ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθών, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια. Ὑποχωρήσαντος δὲ εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν, οὐκ ἔτι ἠδύναντο. Τοῦτο μαθὼν ὁ Νεωκόρος, κατὰ τοῦ ἁγίου ὠργίζετο. Τοῦ δὲ ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος· Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, εἴσελθε, καὶ τούτου ἐν τῷ ναῷ τεθέντος τοῦ Νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ φρικώδει θαύματι ὁ Νεωκόρος καταπλαγείς, ἀντὶ τοῦ λατρευτὴς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητὴς εὐθὺς ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην θαλάσσῃ κυμαινούσῃ ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας ἐν προσευχῇ, ἄνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν ἀντιποιουμένων τῆς λίμνης, τὸν κατ' ἀλλήλων συναποξηράνας θυμόν, πολεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἐχόντων. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἐπέσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς, καὶ σφοδρῶς ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα· τότε γὰρ ῥεῖθρον ὁρᾶται ἀναχαιτιζόμενον, ὥσπερ δεδοικὸς προσψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ· καὶ ἡ ῥάβδος ἤδη οὖσα ξηρά, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἀμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λυμεὼν τῷ θαύματι γέγονεν· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὥς φασι, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φεύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσαύτης ἐξυφεστῶτος ἔτεσιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρόν, ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματίζετο. Ἐνεμέσθη δέ ποτε ἐν τῷ ὄρει ἀγροὺς καὶ προσευχόμενος, δένδρον τοῖς διώκουσι· καὶ λοιμὸν τοῖς ἀπειθεῖς ἐπήγαγε, καὶ προσελθόντας τῇ πίστει τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίους ἀφῆκε φωνάς, ὅτι τὴν πόλιν αὐτῷ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πλήθουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὗρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσούτους τοὺς παραμεμενηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Λαζάρου τοῦ ζωγράφου.

Στίχ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν Λόγε·
Ἀλλὰ βλέπει σε ζῶντα μὴ λιπτὸν χρόαις.

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται· καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς σκληραγωγίᾳ, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπεμελεῖτο. Διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ἀποδύεται, καὶ τοσαύτας θλίψεις καὶ πληγὰς καὶ βασάνους, οὐ μόνον παρὰ τῶν τε Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθέων εἰκονομάχων ὑπέμεινεν, ὅσας οὐδὲν ἔστι εἰπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην στέλλεται τῶν πατρῴων καὶ ἀποστολικῶν ὑπερμαχήσων δογμάτων. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρέψας, αὖθις τῶν αὐτῶν ἕνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα τῆς ὁδοῦ, ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα διακομισθὲν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετέθη πέραν τοῦ Βύζαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Ζαχαρίου τοῦ σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου διήγησις ὠφέλιμος.

Στίχ. Ὁ Ζαχαρίας καὶ Ἰωάννης ἅμα
Χερουβικὸν ναὸν ἔσχον ἐξ ἀγρυπνίας.

Ἀνήρ τις τῶν κατὰ Κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας, καὶ τὸν λοιπὸν μεταρρυθμίσας βίον, ἔργῳ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἀπεσπάσατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων ἀεὶ, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν ἐπεκτεινόμενος. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου παννυχεύειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναὸν τὸν ἐν Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἤδη κεκλεισμένας εὑρὼν, ἐν τῷ πλησίον ἐμβόλῳ κεκμηκὼς ἀνεπαύσατο, ἀναψυθμίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν, λαμπάδα φωτὸς, ἔξωθεν ἐρχομένην ὁρᾷ. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν, ἄνδρα τινὰ σεμνὸν ἑπόμενον τῷ φωτὶ κατανοεῖ. Καὶ περιχαρὴς ὥσπερ ἐπὶ τῷ θεάματι γεγονὼς, συνέστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γνῶναι θέλων τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκεῖνος ἤδη, τοῦ φωτὸς προπορευομένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φλιᾷ προσκλιθεὶς, καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑψῶν τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον τὰς πύλας διαχαράττει, καὶ παραυτίκα τούτων ἀνοιχθεισῶν, σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐδάφους καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἡ τῆς Θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπωται, καὶ ἀναστὰς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἤνοιξε. Καὶ ἐλθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ὥσπερ ὡς ἔδοξε τῷ ὁρῶντι προσηύξατο. Καὶ πάλιν διὰ τοῦ σημείου τῆς σφραγῖδος καὶ ταύτας τὰς ἱεράς ἀνοιξάμενος πύλας, καὶ φωτοειδῆ ὅλον ἐν τῷ ναῷ γεγονότα, καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ θείου ναοῦ τὰς χεῖρας ἀνατείνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐξιλεωσάμενος. Ὅτε δὲ τῆς εὐχῆς τῷ Θεῷ ἀπέδωκε, προσκυνήσας, τὰ ἔσχατα τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει, προσιὼν, τὸν ναὸν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλεισθέντων. Ἠκολούθει ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν δὲ ἔλεγεν, ὅπου τὴν καταμονὴν ποιήσεται ὁ τοῦ ναοῦ ἐξελθών. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν πρὸς τέλειαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὢν λαθεῖν ὁ ἀξιομακάριος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἠκολούθει, καταμανθάνων βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ προφήτης ἱερὸς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάτωθεν τοῦ μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρός τι σμικρότατον τῶν ἐκεῖσε οἴκημα ἐκνεύσας, καὶ τὸ τῆς ἔνδον οὔσης γυναικὸς ὄνομα Μαρίαν, ἀτρεμεῖ τῇ φωνῇ καλέσας, καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τὸ [illegible] τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδὸν, ὑπεξιὼν ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκείνοις ἡ οὖσα νὺξ ἐγνωρίζετο. Ἀλλὰ τὸ γύναιον ἐπιδραμὸν μετὰ τῆς φωταγωγοῦ λυχνίας ἀνάψαν, τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσήνεγκε. Ὁ δὲ μηδὲ τῇ κλίνῃ προσκλιθεὶς, μηδ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας πρὸς ἐργασίαν ἐτράπη. σκυτοτόμος γὰρ ἦν, καὶ δερμάτων διαῤῥάφεύς.

Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιομακάριστος Ἰωάννης ἀνεπαισθήτως τῇ κέλλῃ προσῆλθε, καὶ τῇ γῇ προσκλιθεὶς, τοῦ ὁσίου δάκρυσι τοὺς πόδας κατέβρεχε. Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ, λέγων, ὅστις εἶ, καὶ τίς σου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα σὺ τὰς ἐξουσίους δυνάμεις, ὡς εἶδον, πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκεῖνος· Συγχώρησον γέρον διὰ τὸν Κύριον· ἁμαρτωλός εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος. Εἰ γὰρ, εἰ μὴ ἰδιώτης ἐγὼ ἢ πόθεν ὑψηλήν τινα ὡς αὐτὸς φὴς ἐργασίαν μεμάθηκας, ἐπειδὴ ἴδιος καὶ αὐτοῖς ἐργασίας ἐπειλημμένος, πεπλάνησαι ἄνερ, πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδὼν, καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκνων, μὴ ἐνδοιάζων ὁρκίζων εἰς τὸν Θεὸν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περίδοξον. Εἰ μὴ γὰρ ἔργον τῆς προνοίας τοῦτο ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σὲ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος ἱκανὸς τοιούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὅρκων ὥσπερ στενούμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστὰς ὅθεν ἐκάθητο, καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν. Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς ἐκτετέλεκα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, πάτερ μου ἀδελφέ μου, συγχώρησον, εἰμὴ τὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν συμπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, οὐδέποτε τῆς γεέννης τὸν φόβον λογισάμενος, ὡς ταύτην ἣν ὁρᾷς ἀδελφὴν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθαρὸν τῆς σαρκὸς οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἐξ ἴσου τῇ ἁγνείᾳ συγχωροῦντες, ὡς ἐστι νοῦς ἐν ταύτῃ τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωσίμοις ἐναποκρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς σωφροσύνης μὴ ἴσως καθαρεύομεν. Προσθήσω δέ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὅρκου ἀπαίτησιν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλέον μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰ μὴ τριμήσιον ἐν, καὶ ἐκ τούτου ἐξωνούμενος δέρματα, κόπῳ ἐργαζόμενος, καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον ὑποτελοῦντων ὠνοῦμαι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χριστῷ, τῇ δὲ χρείᾳ τὸ δεύτερον. Καὶ ὡς τούτῳ γε τῷ παρὰ Θεοῦ συντηρούμενος, τὸν κοίτην καθ' ἑκάστην καὶ τῶν φοβερῶν τιμωριῶν τὰς ἐμφάσεις φαντάζομαι. Καὶ συντεθέντες ὧδε τοῦ λόγου, ἀλλήλους κατασπασάμενοι, καὶ ποδὸς τὴν κατασπασάμενοι, ἐν εἰρήνῃ τῆς κέλλης ὁ ἱερὸς ὑπεχώρησεν ἀνήρ. Καὶ ὁ μὲν ἀπελθὼν [illegible]

τελεῖται μεγαλείοις· ὁ δὲ θαυμάσιος ἐκεῖνος σκευεὺς, καὶ ἀληθῶς ἀφιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ, μετανάστης τῆς κέλλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Λογγῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔχεις Ἀθλητὴν Χριστὲ Λογγῖνον μέγαν.
Ἔχεις δὲ καὶ Λογγῖνον ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Γεννάδιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὗρε τὴν Ἐδὲμ γέρας,
Φανεὶς νοητὴν πρὸς παλαίστραν γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Μάξιμος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκὼν φέρει,
Πράξεις ἁγνὰς, ἄπεισιν ἁγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Ἰουστῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει.
Ἰουστῖνος τὸ θαῦμα τῶν ἠσκηκότων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Γεννάδιος ὁ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου ἀσκήσας, καὶ δοχειάρης ὢν, καὶ ἀξιωθεὶς ἰδεῖν κενὸν πίθον ἀναβλύζοντα ἔλαιον διὰ θαύματος τῆς Θεοτόκου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εἶδε θαῦμά τι ξένον.
Πίθον κενὸν βλύζοντα, ἀγνῆς ἡ χάρις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα, φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας στῦλος ἀκράδαντος, σὺ καθωράθης, κραυγάζων Γρηγόριε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀστράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐφωταγώγησας· διὰ τοῦτο Θεόφρον, συναθροισθέντες σὲ μακαρίζομεν, καὶ λόγοις σοῖς ἐντρυφῶντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἰάματα πάνσοφε, τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπήγασας· ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεστάτη σοῦ ἐν τοῖς χείλεσι, θαυματουργίας, δι' ἧς ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὡμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως.

Θεῖα σοῦ πλουτίσαντες, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς ὁμουσίου, καὶ σεπτῆς Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες χάριτι, θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτοῦμεν, βοῶντες τὸν δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς κοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδεγμένος πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς Θεότητος, τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἀντανακλάσεις πέμπων φωτὸς, τοῖς μελῳδικῶς, ὀρθοδοξίᾳ βοῶσιν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάντοθε, ἐξ ὄρους κρυπτόμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς, τὸν δημιουργὸν, καὶ λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων, Γρηγόριε κραυγάζειν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀστράψασα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀρίστης πολιτείας λάμψας φωτὶ, νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, θεουργικαῖς, θαυματοποιΐαις ὡς νικητὴς, κατεστεμμένος ὅσιε, πάτερ ἱεράρχα θαυματουργὲ, Γρηγόριε θεόφρον, φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας, τῶν ὀρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα.

Ῥύεσθαι δυσωπεῖ ταῖς προσευχαῖς, τὸ βασίλειον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτόν, καὶ ἡγιασμένον θαυματουργέ, καὶ τοὺς πιστῶς τὴν μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, καὶ θείας εὐφροσύνης, ἀξιωθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολάς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, ἀρχιερεύς, ἄκακος καὶ ὅσιος γεγονώς, δικαιοσύνης ἔνδυμα, περιβεβλημένος θαυματουργέ, παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τοῦ πάντων βασιλέως, σὺν παῤῥησίᾳ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὦ Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὁ ἀγαθός, ὃν νῦν ἐκ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξαποστ. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τρισσοφαοῦς Θεότητος, τὸ ἀπόῤῥητον δόγμα, παρὰ τῆς Θεομήτορος, τῆς βροντῆς τε τοῦ γόνου, μεμυσταγώγησαι Πάτερ. τῶν θαυμάτων δὲ χάριν, πρὸς τοῦ Χριστοῦ δεξάμενος, προσηκόντως ἐκλήθης θαυματουργός, ἱεράρχα πάνσοφε· ὅθεν πάντες, γεραίρομεν Γρηγόριε, σοῦ τὴν ἔνθεον μνήμην.

[illegible] Τῶν μαθητῶν ὁρώντων.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν ἱεράρχην, ἀναπρεψάντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θείαις εὐφημήσωμεν μελῳδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι, ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος· ὁ στύλος τῆς ἐκκλησίας· ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς· τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος· παφλὴν ὁ μέγας, ἐκ Χριστοῦ ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πρᾶον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα, δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἱεραρχῶν καλλονή· τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγὲς καταγώγιον· ἡ στάθμη τῆς ἐκκλησίας· ἱερωσύνης κανών· ποταμὸς ναμάτων θείων ἔμπλεως· ἐξ οὗ καταρδεύεται, ἡ ὑφήλιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον· καὶ αἱρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος· ἄνθρωπε ἐπουράνιε· ἐπίγειε ἄγγελε· στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετῆσαν Γρηγόριε· Θεοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄμβροις σὺν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξήρανας ποτέ, μάχης πρόξενον· καὶ ῥεῖθρον τῇ δενδρωθείσῃ, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφέ, ἐπικλύζον εἴργεις θείᾳ χάριτι· βωμοὺς καταθαμβήσας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε· τῆς ἀπιστίας τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι· θαύμασιν ἐβεβαίωσας ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὅλων, παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθὸν ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

[illegible]

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν ἱεράρχην, καὶ τὰ ἄψυχα ἐδόκει παραδόξως μεταβάλλεσθαι· λίμνη γὰρ ξηραίνεται, ἀλλεπαλλήλως νουθετοῦντα, βακτηρίᾳ δὲ ἐδενδροῦτο, ποταμὸν ἐπισχοῦσα...

σαι. λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς ἀπίστους, πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν. δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος, καὶ Παρθένος, λύπῃ συνείχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος δ'.

Ἱερωσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος, καὶ τὸ θεῖον δέρας ἐξ ὕψους περιβαλλόμενος, τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱούς, τέκνα φωτὸς καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας, Θεοῦ σοφίας χάριτι, ἐκχυθείσης ἐν χείλεσί σου, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργέ, παμμάκαρ Γρηγόριε. διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ θείου Γαβριὴλ προσάγομεν, χαρμοσύνως καὶ κραυγάζομεν. χαῖρε παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε. περίδοξον τοῦ Λόγου παλάτιον, χαῖρε Παρθένε Παναμώμητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σταυρούμενον βλέπουσα, ἡ Παναμώμητος Δέσποινα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι θεῖον τέκνον· πῶς φέρεις ὀδύνας, Θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; ἀγγέλων τάξεις τρόμῳ ἐξέστησαν, ὁρῶντες τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ὡς σύνηθες. Προκείμενον. ἦχος βαρύς. Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους· Ἀδελφοί ἑνὶ ἑκάστῳ δίδοται. Ἀλληλούϊα. ἦχος β'. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται. Εὐαγγέλ. κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ. Ζήτει εἰς τὴν α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πλάτωνος, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Τοῦ ἁγίου Πλάτωνος. ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπήν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτῃ, γνώμῃ ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκειμένην σοι, δόξαν θηρώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωήν, μεταθεὶς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς εὐτελείας, καὶ ταπεινότητος, τῶν ὁρωμένων, καταπεφρόνηκας· ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον, καὶ δυνατῶν τὰς ὁρμάς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω πανόλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως· ἔνθα νῦν γενόμενος, ἁμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ἕτερα στιχ. τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον.

Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει ῥωμαλέος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγένησαι δίστομον, συγκόπτον τὰς φάλαγγας, τῶν δαιμόνων Ῥωμανέ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· θεῖον καύχημα, τῆς Καισαρέων ἐκκλησίας· ὦρα στῆς, τῷ ἐν αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντος πανευ...

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀνηρτήσει ξεόμενος, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἔνδοξε ἀφαιρούμενος, καὶ παρειὰς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριον, τῇ βιαίᾳ ἀγχόνῃ, ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπείνωτος ὤφθης συνεργείᾳ, Ῥωμανὲ Πνεύματος θείου· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ῥητορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὡραΐζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτῆσαν τὴν εὔκλειαν, τῶν ἁγίων ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο· ἀξιάγαστε, Ῥωμανὲ γενναιόφρον· μεθ' οὗ λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἱκέτευε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Φοβερὰ καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τοῦ Μάρτυρός σου, τῶν γὰρ ἁλιέων ζηλώσας τὴν παῤῥησίαν, καὶ τὴν Σκηνοῤῥάφου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στοϊκὴν φλυαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατῄσχυνε· τὴν βορὰν δ' ἀποβαλείς, καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθείς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε· ἀλλ' ὦ μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παῤῥησίᾳ κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργέ, Πλάτων παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή·

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν στίχ. τῆς [illegible] Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἄνθραξ θεῖος ἀνήφθης ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος, Πλάτων μεγαλομάρτυς, τὴν πλάνην πᾶσαν καταφλέγων τῆς εἰδωλομανίας, τοὺς πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζων τοῖς θαυμάτων τοῖς πυρσεύμασι· διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ μνήμῃ σου σήμερον, ἀγαλλομένῃ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ θεόφρονι, εὐφημοῦμεν τοὺς θαυμαστοὺς ἀγῶνάς σου, δι' ὧν τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχὺν εἰς γῆν κατέβαλες, αἰτούμενοι τυχεῖν διὰ σοῦ, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Κρεμάμενον ὡς εἶδέ σε, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἐπὶ ξύλου, ἀνεβόα ἐν κλαυθμῷ, υἱέ μου καὶ Θεέ μου, πῶς ἐν σταυρῷ νῦν θνήσκεις; πῶς καὶ ἐν τάφῳ κατατίθεσαι;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μέλπω πλάτος. Θεοφάνης.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας ἔνδοξε, τὸ καθαρώτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε ῥῦσαι, ἀνεπιστρόφως ὁδεύοντας, τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Ὠχυρωμένος εὐσεβείας προβολαῖς, καὶ πύργος ἄσειστος, ἀναδειχθεὶς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν αἰκισμῶν ὑπέμεινας, καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θείᾳ πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπιδεικνὺς τὴν ἔνστασιν, τὸ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπετινάξω πάνσοφε, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε· Θεοτόκον ἐντεῦθεν, ὀρθὰ φρονοῦντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς ὀνομάζομεν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὥσπερ ἀνάλγητος πυρός, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα παμμάκαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμάκαρ, ἠγωνισμένος, οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ, τοὺς ἀεὶ διαμένοντας, καὶ στεφηφόρος ὤφθης, Πλάτων θεόφρον μακάριε.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου σου ταθέν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκείαις· ἀλλ' ἀντεῖχε τῆς ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμούμενος, τῷ τοῦ Δεσπότου φίλτρῳ καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς φωτιστικαῖς, τοῦ πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος κατελήλυθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει μάρτυς σοφέ, πλατυνόμενος πίστει πανευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεστένωσας, μηχανὰς καὶ ἠφάνισας, καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον, παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας· ὅθεν ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἑορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι μακάριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ὁμοιον. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκώς, νεανίας παμμάκαρ, ἐχθρὸν τὸν παλαιόν, πτερνιστὴν ἐτροπώσω, τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος· ὅθεν ἅπασα, ἡ ἐκκλησία συμφώνως. Πλάτων ἔνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ῥανίσι Ῥωμανέ, τῶν αἱμάτων ἁγίων, ἀπέπνιξας σοφέ, ἀθλοφόρε Κυρίου, ἐχθρὸν τὸν παγκάκιστον, ἐκχυθέντων σαρκίου σου· ὅθεν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ τὸν τῆς νίκης, μάρτυς εἴληφας, ἐν οὐρανοῖς καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ζωήν μου, καὶ οἴκτειρον ψυχήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ, ὢ καινοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ Ἁγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἀνακραθεὶς, ὅλος ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, οὐκ ᾐσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητήν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος, καὶ τὸ τῆς εὐφροσύνης, καὶ τὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἱμάτιον.

Ἱερουργὸς, θεῖος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὁλοκαυτῶν, μάρτυς σεαυτόν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως· ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλὰ στεῤῥῶς καὶ νεανικῶς, τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκατάληπτον· διό σε δροσοβόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐκ ῥίζης, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα [illegible] τὸν

τῶν ὅλων, κατεξουσιάζοντα, λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον. διὸ σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις, ὕπνον δὲ τοῖς ὄμμασι μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἕως οὗ τὸν ὕπνον τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον, τοῖς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπητοῖς ὕπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πανεύφημε πάσχων ἠγώνισαι, ὡς ἀθλούντων ἄλλων, θεατὴς σὺ γενόμενος ἤθλησας· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἔνδοξε.

Πλοῦτον εὗρες καὶ δόξαν, πλοῦτον ἀναφαίρετον, δόξαν ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανίοις, σὺν ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηράτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας, γεγονὼς ἐν μεθέξει πανάριστε. Θεοτ.

Λύσιν ἁμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχου τοῖς δούλοις σου, ῥυομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφήμων, αἱρετικῶν ἐπικρατείας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀνώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος, τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομὰς, ὑπέφερες ἔνδοξε, Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, συνεργόν τε εἶχες, ἐν ἀγῶσι καὶ ῥωννύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ, τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ κτίσαντος, ἐνατενίζων ἀεὶ, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὸ ἄῤῥητον τῆς τῶν ὁρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας. Θεοτ.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, τὸν νομοθέτην ἐχώρησας· ὡς ἅγιος δὲ ναὸς, ἐδέξω τὸν ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ᾽ εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός· Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον ἡ ἐκκλησία, Ῥωμανὲ πανεύφημε, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου, τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου· ἔνθα νῦν μετ᾽ εὐφροσύνης συναθροισθέντες, μέλπομεν ἐν ὑμνῳδίαις καὶ φωταυγίαις. διὰ τοῦτο Πλάτων βοῶμεν· βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου ἅγιε. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑλλήνων λιπὼν τὴν ματαίαν παράδοσιν, τῶν Χριστοῦ μαθητῶν, τὰ ψυχωφελῆ δόγματα ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ Θεόφρων· διὸ καὶ ὤφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, ὡς ἄγκυρα πίστεως ἐν τῇ πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλῆσις σαφῶς, ἄγκυρα ἐπονομάζεται. καλῶς γὰρ τοῦτον ἐνδυσαμένη, βεβαίαν σκέπην κατ᾽ ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν, ἐν πολέμοις εὑρίσκει καθ᾽ ἑκάστην, ἐκβοῶσα· βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου ἅγιε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙΗ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στιχ. Μικροῦ λαθὼν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνεν.

Οὗτος ἦν ἐκ χώρας τῶν Γαλατῶν, Ἀγκύρας τῆς πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσηχθη Ἀγριππίνῳ τῷ ἡγεμόνι, νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν· καὶ ἁπλοῦται ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ πυρωθέντος, ῥαβδιζόμενος ἄνωθεν· καὶ σφαίραις πεπυρωμέναις, τὰς μασχάλας καὶ τὰς πλευρὰς διακαίεται· καὶ ὑπὸ τοῦ νώτου ἐν σχήματι λωρίων τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ πυρωθεὶς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν· καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΖ

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει·
Σὺν χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ὑπεστάλη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως. διὰ δὲ τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ πίστεως ζῆλον, εἰσελθὼν βουλόμενον τὸν ἔπαρχον Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν διεκώλυσεν. οὐκ εἶναι λέγων τὰ εἴδωλα θεούς. τύπτεται οὖν τὸ σῶμα, καὶ ἀνασταθεὶς ξέεται τὰς πλευράς. Ἠνέχθη δὲ καὶ παιδίον, τοῦτο τοῦ ἁγίου αἰτησαμένου εἰς ἔλεγχον τοῦ ἐπάρχου, καὶ ἐρωτηθέν, ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν; τὸν τῶν Χριστιανῶν, εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστώσης ἐκεῖσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ εὐλαβὴς καὶ φιλόθεος οὖσα, ἔφη αὐτῷ· μὴ πίῃς τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλὰ ἄπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν τύραννον, παρ' αὐτοῦ εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ ἅγιος Ῥωμανὸς τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν φθέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον παραδόξου τούτου θαύματος, καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάξει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἱρκτῇ, τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν; καὶ εἰπόν, τὸν Χριστόν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κόλποις Ἀβραὰμ, νήπιον λαχὸν ξίφει·
Τῆς Βηθλεὲμ σύνεδρον ὤφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥωμανοῦ διακόνου τοῦ Παλαιστινοῦ.

Στίχ. Ῥωμαλέος ἦν Ῥωμανὸς πρὸς βασάνους.
Ῥώμῃ [illegible] Παντοδυνάμου Λόγου.

Οὗτος ἐκ Παλαιστίνης ὑπῆρχε τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὢν διάκονος καὶ ἐξορκιστής, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν τὸ μαρτύριον δεδοικότας, καὶ καταμαλακιζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπέλειψε [illegible] Διὸ καὶ Διοκλητιανὸς τῷ ἄρχοντι παραδίδωσι καὶ αἰκίαις πολλαῖς καταικίζεται. Ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανός, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπέστρεψε, τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλ' ὁ μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρεθείς, γεγωνότερον ἐλάλει, καὶ κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐπέμενε. Καὶ μετὰ ταῦτα τῇ εἱρκτῇ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται, καὶ βρόχῳ περιβληθεὶς, ἀναιρεῖται ἀπαγχόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζακχαίου διακόνου τῆς ἐν Γαδάροις ἐκκλησίας καὶ Ἀλφαίου.

Στίχ. Ζακχαῖος ἔσχεν ἐκ ξίφους [illegible]
Ὁ πρὶν [illegible] ἐκ ξίφους.
Ἀλφαῖε καρτερήσας, ὦ τίμιε καρα·
Καὶ κλῆρον ἔξεις τὴν ἄτμητον τριάδα.

Ἄγεται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθεὶς καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ὑποβάλλεται τιμωρίαις. καὶ δεσμοῖς ληφθεὶς κατὰ τὸ δεσμωτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρσιν ἀπολήψεσι τῆς ὀπαῖς τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἐμβάλλεται, καὶ νυχθημέροις τέσσαρσι κατατεινόμενος γενναίως ἐκαρτέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος πλήρης Πνεύματος ἁγίου προσάγεται. Καὶ μάστιξιν ὅπως τὸ σῶμα καταξανθεὶς, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαείς, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἱρκτῇ κατακλείεται, καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυχθήμερον ταθείς, τῇ ὕστερον τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐστεφάνωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν ἀεί σοι πάλαι ποθούμενον, οὗ τὸ ἄχραντον πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον, γεγενημένον μιμούμενος ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες· ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυθέντες Πανάμωμε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν, ἠγωνίσω πανεύφημε, περιφανεστέραν δὲ πολλῷ τὴν εὔκλειαν, Χριστός σοι δεδώρηται, δι' αἰῶνος μένουσαν ἐν ἐπουρανίοις, σὺ σκηναῖς κατοικίσας, βο-

θύμως μελῳδοῦντα· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστάτην θερμότατον, τῷ παμβασιλεῖ καὶ ποιητῇ τῆς κτίσεως, σὲ νῦν προβαλλόμεθα. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παῤῥησίᾳ πρεσβεύων, τῶν πόθῳ σε ὑμνούντων, καὶ πιστῶς μελῳδούντων· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργοῦς σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς διδόναι Θεός, ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, παρέδωκας κραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτ.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, καὶ Πατρὶ συννοούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντως πατρικῷ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. διὸ σὲ Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.
Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα· τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος, καρπὸν προβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρύοντα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, τῶν μαρτύρων καθορᾶται ὁ θάνατος· τῆς ἀϊδίου γάρ, καὶ ἀνωλέθρου γίνεται πρόξενος, πανευκληθεστάτα ζωῆς, καὶ κλῆρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἄφραστον καὶ πλατεῖαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ὅλην σου μάρτυς τὴν ζωήν, τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ ἀφιέρωσας, καὶ ὡς εὐάρεστον, ζῶσαν θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες. διὸ τρυφῆς τῆς ὑπὲρ νοῦν, Πλάτων κατηξίωσαι, ἀλλὰ δυσώπησον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν· μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρός, ἐκ σοῦ δὲ ἀπάτορα καὶ ἀναλλοίωτον· διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.
Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἀνήχθης ὥσπερ ἥλιος, ἐξ ἑῴας παμμάκαρ, τοῖς θαύμασιν. ἀστράπτων σὺ Ῥωμανὲ ἀθλοφόρε, καὶ τοῖς πιστοῖς δεδώρησαι, σὺν Θεῷ καλοῦσί σε, τὴν ἄμαχον συμμαχίαν ἐκ κινδύνων θαλάσσης, βοηθὸς καὶ λυτρωτής, θανάτου καὶ πάσης βλάβης.

Ἕτερον ὅμοιον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Θάρσον σου τὸ ἀήττητον, μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασάνων πεῖραν ἐχώρει, ὃν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ ὑπερενήθλησας, μέχρι θανάτου Πλάτων σύ· διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ κτίστῃ.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γέγονας ὄντως ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσάν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταθέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ὠλόλυζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα· τί τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου;

Εἰς τοὺς Αἴνους [illegible]
[illegible] τοῦ ἁγίου Πλάτωνος. Ἦχος δ΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, συνελθόντες ἀνακηρύξωμεν ᾠδαῖς ταῖς εὐφημίαις, Πλάτωνα τὸν θεόστεπτον, ὡς ἀήττητον μάρτυρα· οὗτος γὰρ ἐν ταῖς θλίψεσι τῆς ἀθλήσεως, ἐν τοῦ

Θεοῦ χάριτι πλατυνθεὶς, τὸν πτερνιστὴν κατεπάτησε δράκοντα. καὶ τελέσας ἀνδρικῶς, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσατο, τὸν ἀμάραντον τῆς θείας δόξης, καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς σὺν ἀγγέλοις χοροβατῶν στεφηφόρος, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, μῆτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σταυρούμενον τὴν ἄδικον τὴν σὴν, Λόγε ὑπεραγαθὲ Μήτηρ, ἡ σὲ κυήσασα, βλέπουσα ἐδάκρυε, καὶ ἀνεβόα πικρῶς· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, πῶς θνήσκεις ἀδίκως, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τοὺς γηγενεῖς ἐκ φθορᾶς· ὅμως ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, τὴν ἀπερινόητον ὄντως, σοῦ οἰκονομίαν ὦ φιλάνθρωπε.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΘ'.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδιοὺ, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαρλαάμ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Δοχεῖον τοῦ πνεύματος λαμπρὸν, Ἀβδιοὺ γενόμενος, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, θεοειδέστατον, προφητείας τρόπον, καὶ μελλόντων πρόγνωσιν, καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλούτησας. καὶ νῦν ἱκέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἷς χαρακτηρίζεται Θεὸς, πρώτοις ἰδιώμασι, καὶ κατ' οὐσίαν γνωρίσμασι, τούτων οἱ ἔνθεοι, καὶ σεπτοὶ προφῆται, μετοχῇ καὶ χάριτι, δευτέρως κατὰ θέσιν μετέχουσι, καταλαμπρύνοντος, τοῦ Κυρίου τοὺς θεράποντας, τοὺς οἰκείους, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Αὐγῇ πληρούμενος φωτὸς, καὶ δόξαν θεώμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ παιδαγωγούμενος, τῷ Δεσπότῃ πάντων, Ἀβδιοὺ μακάριε, καὶ θεῖος ὑποφήτης γενόμενος, αὐτὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τοῦ Ἱερομάρτυρος Βαρλαάμ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀνδριάντος στερρότερος, καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος. καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότερος· παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θᾶττον λυόμενον, τούτων ἕκαστον πυρὶ, βίᾳ τούτου νικώμενον. σοῦ δὲ ἄκαμπτος, δεξιὰ τεταμένη τῶν ἀνθρώπων, φλεγομένη παραδόξως, περιεγένετο πάνσοφε.

Ἱερεὺς ὥσπερ πέφηνας, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ αὐτῷ μακάριε προσερχόμενος, οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσενήνοχας, οὐ δαιμόνων ἀπάταις, τῷ Χριστῷ δὲ, τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ, καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Ἱερέα προσάγοντα, καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον, τὸν αὐτὸν ἀμφότερα σὲ πανεύφημε, περιχαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα· σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον, ὁλοκαύτωσας, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, ὃν δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας· τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος παναμώμε, φωταγώγησον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, δ΄ καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου. [illegible] ἀκροστιχίς·

Τὸν σοῦ βλέποντες Ἀβδιοὺ μέλπω κλέος. Θεοφάν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχ. πλ. δ΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρεστώς, νῦν παῤῥησίᾳ καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδιοῦ τοὺς πίστει σε, καταγεραίροντας.

Ὁ τὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγές, μάκαρ θεώμενος, προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Τὰς ὁράσεις ἰδών, τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβούντων ἀδελφῶν, πανολεθρίαν δεινήν, καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, μάκαρ ἀπώλειαν.

Θεοτοκίον.

Οἱ σωθέντες τῷ σῷ, Θεογεννῆτορ Ἁγνή, ἀσπόρῳ τόκῳ δυσωποῦμέν σε· τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ἁγίου Βαρλαάμ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τοὺς καρτερούς σου Βαρλαὰμ μέλπω τόνους. Θεοφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσωμαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περίσωζε, Βαρλαὰμ ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀθείας, θεοσεβείας ἀκριβῶς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελῳδήμασι, Βαρλαάμ, ὁ θαυμάσιος.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανηφόρε Βαρλαάμ, στεφάνῳ τῆς δόξης, νῦν ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Σθένος σοι δεδώρηται ἡ θεότης, καὶ ποικίλων αἰκισμῶν, πανόλβιε μάρτυς, ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας, τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὡμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος Παρθένε, ἣν πάλαι προεώρακεν, Ἰακὼβ ὁ προπάτωρ σου.

Ὠδὴ γ΄. Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου Χριστέ.

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμός, ἐκ τῆς ἀβύσσου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος, θεόφαντορ ἐχρημάτισας.

Βουλήσει καὶ προνοίᾳ Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης ἀξιάγαστε.

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτί, ἡ οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν πανάοιδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοί, Παρθενομῆτορ, διασώζει δέ, τοὺς Θεοτόκον φρονοῦντάς σε, μεσιτείᾳ σου πανάμωμε.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἅπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἁρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο, ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάῤῥηκτος.

Ῥώμην εὐσθενῶς ὑπήνεγκας, τῶν διορυττόντων, σοῦ τὰς πλευρὰς πανάοιδιμε, καρτερίαν ἀκμαιοτάτην, εὐθαρσῶς ἐπιδειξάμενος.

Τίς σου τὸ στεῤῥὸν καὶ εὔτονον, ἢ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν παμμακάριστε;

Θεοτοκίον.

Ἔστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ὑποστάτου, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστρός σου Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες [illegible]

Κάθισμα τοῦ Προφήτου [illegible] Τὸν παρθένον [illegible]

Ὁ μέγας Ἀβδιοῦ, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ κεκτημένος θεσπίζει, τὸ μέλλον ἐκ πνεύματι τῷ ἁγίῳ θεηγορίας, [illegible]

τον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθὴς καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκτήσω, χαίρων σὺν ἀγγέλοις τε, καὶ χορεύων ἀπαύστως. ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀφιστάμεθά σου ἀγαθή. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός, γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυρῷ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ· οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι· ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρας τὴν ψυχήν, διὰ πνεύματος ἁγίου εἰληφὼς ἀνεβόησας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ προφήτης Ἀβδιοὺ, Πνεύματος ἁγίου ἀστραπῇ, δαδουχούμενος ἐφώτισεν ἡμᾶς τοῦ κραυγάζειν σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, τῆς ἐκκλησίας μάκαρ ἐκ Σιὼν, προθεσπίσας τὸν σωτῆρα προελθεῖν· ᾧ κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον καὶ Πνεύματι, ἀπεγέννησας Ἁγνὴ θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ κροτήσου.

Ῥητορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπωσάμενος, διδαχὰς δὲ ἀποστόλων προστηκάμενος, τῆς ἀληθείας ἔνδοξε, μάρτυς ἀληθὴς ἐχρημάτισας.

Ὁ τοῦ πυρὸς εὐτονωτέραν τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος, τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, καταβαλὼν ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου καρτεροψυχῶν, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος, μεγαλοφώνως ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συντονωτάταις προθυμίαις παμμακάριστε, κεχρημένος τὴν πλάνην κατέβαλες, καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἀσώματος, ἐπὶ τῆς γῆς τοῖς ἀνθρώποις προσωμίλησε. διὸ ἐν πίστει κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν Κύριον εἴληφας, οὐρανόθεν, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἔνθεον, κεκτημένος, ὁρᾷν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ἀνέτειλέ σοι φῶς παμμακάριστε, ὡς προφήτῃ, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα Πάναγνε, ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ὁ γεγονὼς τῶν Χριστοῦ μιμητὴς παθημάτων, καὶ μάρτυς ἀναμέλπει. δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὑπομονῆς σοι πολλῆς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη. μέλποντι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγάζων· δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον ὄρος Θεοῦ, καὶ σκηνὴν τοῦ Ὑψίστου, φρονοῦντές σε Παρθένε, δόξα σοι κραυγάζομεν· Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει θείου Πνεύματος, ἑώρας προφῆτα τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Ἱλέωσαι τὸν Κύριον, προφῆτα παμμάκαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦσιν αἰτούμενος, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων τὰ σύμπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως, ἀγκάλαις βαστάζεται. τοῖς σαῖς Ἀπειρόγαμε, ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ῥαπιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένη τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων, τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν, καὶ τῶν ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ τὰς νίκας, καὶ τῶν ἄθλων ὁρῶσα τὰ ἔπαθλα, ἡ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴ καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

Ἀναστήσατε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνατε, τὸν ἀγωνοθέτην, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες.

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομῆτορ πανάμωμε, ἡ προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, καὶ θανάτου πικρᾶς καταρίσεως.

Ὁ Εἱρμός. Ἐβόησε προτυπῶν τὴν ταφήν.

Κοντάκιον τοῦ μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ τὴν πυρὰν τῆς ἀσεβείας μαράνας, καὶ δροσισμὸν, θεοσεβείας ἀνάψας, ταῖς τῶν πιστῶν καρδίαις, νῦν τιμάσθω πιστῶς, Βαρλαὰμ ὁ ἔνδοξος, μελῳδίαις ἐνθέοις. οὗτος γὰρ κατήσχυνε τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, ὃς τὸν τῆς νίκης στέφανον λαβὼν, πᾶσιν αἰτεῖται πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Κοντάκιον τοῦ προφήτου. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ θείῳ φωτὶ, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, προσέβλεψε σαφεῖ, προφήτης τὰ μέλλοντα, Ἀβδιοῦ θεόληπτε, ὑποφήτης μέγας τῆς χάριτος, πεφυκὼς αὐτῷ τῷ Θεῷ· πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔφης Χριστὲ σοφοῖς ἐν προφήταις, τὴν σὴν ἄρρητον δόξαν, προεμφαίνων ἡμῖν τὸν λόγον σου διὰ Πνεύματος· ὅπως ὁ μέγας ὑψηγορεύων Ἀβδιοῦ σε τῷ κόσμῳ, ὑπανεφώνει πᾶσι Θεῷ· διὸ καὶ ἔλεγεν· ὁ τὰ πάντα πληρῶν, αὐτὸς ἔρχεται τοῦ σῶσαι καὶ ἀναστῆσαι τὴν οὐσίαν βροτῶν ὡς φιλάνθρωπος· ὁ Ὢν ὑπάρχεις γὰρ Κύριος· ὃν αὐτὸς ὁ προφήτης ὑπέφηνε· πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙΘ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀβδιοῦ.

Στίχ. Ἔφησεν ἀντιμέλλειν Ἀβδιοῦ πάλιν,
Εἰ μὴ τελευτὴν ἦγεν αἰσθητὴν τάχα.
Ἐννάτῃ καὶ δεκάτῃ βίον Ἀβδιοῦ ἐξεπέρησεν.

Οὗτος ἦν δοῦλος Κυρίου ἑρμηνευόμενος ἐξομολογούμενος, καὶ ἦν ἐκ γῆς Συχὲμ ἀγροῦ Βηθαχαράμ, ἐδούλευε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀχαάβ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζίᾳ. Ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν προφήτην Ἠλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτὸν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ προφήτου, κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντος αὐτούς. Ἀπέστειλε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν προφήτην Ἀβδιοῦ, ἵνα καλέσῃ αὐτὸν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ [illegible] πεντηκόνταρχος, οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὃς [illegible]

θὼν πρὸς τὸν προφήτην, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κατακαῇ, καὶ κατέβη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθη τῷ προφήτῃ Ἠλίᾳ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητής, καὶ προφητεύσας πολλά, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιβανωτῷ Βαρλαὰμ τὸ πῦρ φέρων,
Εὔοσμος ὤφθη λιβανωτὸς Κυρίῳ.

Βαρλαὰμ ὁ μάρτυς, ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρων δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν προσηνέχθη τῷ ἄρχοντι. Καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται βουνεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκριζοῦται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθείς, βιαίως τὴν χεῖρα ἡπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῇ, καὶ λιβανωτὸν δέχεται· ἐνόμισε γὰρ ὁ ἄρχων, ὅτι εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ τοῦ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιβάλλειε, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἀνένδοτος ἵστατο καὶ ἄτρεπτος, [illegible] αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε, διατρηθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ αὐτῷ τούτου αἱρετισαμένου κατακαῆναι τὴν χεῖρα, ἢ πῶς παρασαλευθείσης, δόξαι λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γενναίου καὶ στερροῦ τοῦ φρονήματος, ἡ αὐτοῦ ψυχὴ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τοῦτον καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀζῆ τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητικῶς τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,
Ἀζῆς ὁ μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὁρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπό τινων [illegible] μηνύεται. Καὶ παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίνῳ τῷ Ἐπάρχῳ μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ σταλέντων, πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ μάρτυρος ἐν τῷ ἀπελθεῖν αὐτούς, καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, καὶ διψῶντας αὐτοὺς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ Ἐπάρχου τοὺς ἁγίους παραλαβόντος, καὶ κατά τινα τόπον γενομένου, καὶ τὸν ἅγιον Ἀζῆν εἰς ἐπίδειξιν πολλῶν [illegible] ὑποβαλόντος [illegible], καὶ [illegible] ἀναστρέψαντος, [illegible] καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρός, [illegible] ἀπεσβέσθη, καὶ ὁ ἅγιος ἔμεινεν ἀβλαβής, ἥ τε γυνὴ καὶ θυγάτηρ τοῦ Ἐπάρχου, τῇ πίστει προσῆλθον. Τότε ὁ Ἔπαρχος ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ' ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικός, καὶ θυγατρός· ὕστερον δὲ τὸν ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι ἐκέλευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τετμημένας τρεῖς Χριστὲ πεντηκοντάδας,
Τριστῇ στεφῶν γέραιρε πεντηκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιαι, ἥ τε γυνή, καὶ θυγάτηρ τοῦ Ἐπάρχου, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀκυλῖνον λυποῦσι γυνὴ θυγάτηρ,
Τὸν Χριστὸν εὗρον νυμφίον διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους,
Τῷ παμβασιλεῖ δωδεκὰς στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στίχ. Κἂν ἐσπαράχθην Ἀγάπιος θηρίοις,
Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγίδῳ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Ἡλιόδωρος Χριστὸν ἥλιον βλέπων,
Ἀνώτερος πέφηνε βασάνων σκότους.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγίδῳ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιόδωρος, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὢν καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ ἄρχοντι. Καὶ παραστάς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας οὐκ ἐπείσθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κρεμᾶται καὶ ξέεται, καὶ λαμπάσι καταφλέγεται, καὶ τῆς δυνάμεως τῶν κολάσεων [illegible] καθαψαμένης τοῦ ἁγίου, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ βοήθει μοι, προσειπόντος, εὐθέως ἐξ οὐρανοῦ φωνὴ γέγονε λέγουσα· Θάρσει, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσέτι καὶ τέσσαρας ἰδόντες ἀγγέλους, κωλύοντας αὐτοὺς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν. Καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐρρίφησαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι. Τότε κελεύει βοῦν χαλκοῦν ἐκπυρωθῆναι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν μάρτυρα. Βληθέντος δὲ αὐτοῦ καὶ προσευξαμένου, ψύχος [illegible] διὰ προσευχῆς ὁ [illegible] βοῦς γέγονεν. Ὅτε δὲ καὶ ψάλλοντος τοῦ ἁγίου ἔνδοθεν τοῦ βοὸς [illegible] ἤρξατο, [illegible] τῷ χαλκώματι, καὶ ἰδὼν [illegible]

ἄκραν ψυχρότητα αἰφνηδὸν μετετράπη, φησὶ πρὸς τὸν ἅγιον· ἀνόσια κεφαλή, καὶ ποῦ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαί σου; Καὶ ὁ ἅγιος· αἱ μαγεῖαί μου, ὁ Χριστός ἐστιν εἶπεν· ἀλλὰ δός μοι τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν, ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ ἅγιος λαβὼν τὴν ἄνεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ Πανθέῳ, καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἴδωλα καταπεσόντα συνετρίβησαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν ἅγιον, καὶ θυμοῦ πλησθείς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει, καὶ ἥλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ᾔσθετο ὁ ἅγιος, τὸν Θεὸν καὶ αὖθις εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο καὶ τῆς ὀδύνης ἐκουφίζετο. Τότε ὁ ἄρχων ἰδὼν ὅτι οὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρείας ἁλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀτταλέων πόλιν ἄγεσθαι. καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ ἁγίου, παραστῆναι τοῦτον ἐκέλευσε· καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἴδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὀπὰς ξύλου τάς τε χεῖρας καὶ πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν μάρτυρα ἐνῆκε. Τοῦ δὲ ἁγίου μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἑστῶτος, καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστῶτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι διαβεβαιουμένου, πιστεύσαντες, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί. καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἡγεμών, ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεόν, φοβηθείς, μήποτε ἁρπάσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, κελεύει πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγύδῳ. Καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἔστησαν πάλιν τὸν ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλὰ διαλεχθῆναι, καὶ μὴ πεισθῆναι τὸν ἅγιον θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥρας ἱκανάς. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπόφασιν ἐξήνεγκεν ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀγαγόντες ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀναιρεθῆναι. Καὶ νεύσας ὁ ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄγοντας αὐτόν, δοῦναι αὐτῷ καιρόν, ἔστη εἰς προσευχήν, καὶ πληρώσας τὴν εὐχήν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀνθίμου, Θαλλελαίου, Χριστοφόρου, καὶ Εὐφημίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, καὶ τοῦ ἁγίου Παγχαρίου.

Στίχ. Δέχου ἀθληταὶ πέντε Χριστὲ καὶ δίδου,
Πέντε στεφάνους, ὡς ἔπαθλα τοῖς ἄθλοις.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὑπερφυής ἀληθῶς, τῶν προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν, ἠξιωμένος ἀναμφιλλέκτως, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τοῖς προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν θείαν χάριν σου δεικνύεις· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ, Παρθένε τόκῳ μεγαλύνομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μετὰ μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος μάρτυς, κατηξίωσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως κραυγάζειν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶς, εἰς θεῖον νυμφῶνα, εἰσελήλυθας Χριστῷ, μεγαλομάρτυς κραυγάζων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐκτενωτέραν πυρός, δεξιὰν κεκτημένος, παραστάτης δεξιός, τῷ σῷ δεσπότῃ κραυγάζεις· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνοῦμέν σε πιστοί, ἀκαταπαύστως βοῶντες· εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Παρὰ Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ προφῆται τὴν θεσπίζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοχαρίτως ἀνακράζοντες· ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ πυρσὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει πᾶσιν ἔφανας, ταῖς θεϊκαῖς φρυκτωρίαις, Ἀβδιοῦ καταυγαζόμενος, τὸν Χριστὸν κραυγάζων· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κατὰ τὴν θείαν φωνήν, τῶν Πατέρων ... φρούριος, ἡμῖν ... ὤφθης ...

ἐξ ἀπειράνδρου μητρός· διό σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαὰμ ἀξιάγαστε, ἔφλεξας εἰδωλικήν, πανοπλίαν κραυγάζων, σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραϊσμένος εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης ἀθλητὰ πανάοιδιμε, αἵματι μαρτυρικῷ βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, καὶ τὸν δεσπότην ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ τῆς εὐσεβείας πυρί, πεπυρσευμένος ὡς ἀκάνθας κατέφλεξας, πάσας τὰς δαιμονικάς, φαντασίας κραυγάζων· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτ.

Οἱ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμε· τίκτεις γὰρ τὸν εὐλογοῦντα, τὴν κτίσιν δεσπότην, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἐν Βαβυλῶνι τοὺς παῖδας τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα Θεόν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγῳ θεϊκῷ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐπτερώθης τῷ πνεύματι, Ἀβδιοὺ θεσπέσιε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Ἔνθα προφητῶν χορεῖαι σκηνούμενος, καὶ Ἀγγέλων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον, τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Ὅλος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθαρῶς προσωμίλησας, ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν, ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτός, λυχνίαν ὑμνοῦμεν ἁγνή, σὲ καὶ πλάκα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον σαρκούμενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἥττηται, τῷ τῶν ἀγώνων σου μεγέθει· μόνος ὁ δεσπότης σε Χριστός, δοξάζειν οἶδε θείᾳ λαμπρότητι, ὃν ἐκτενῶς δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὅλον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, ζῶσαν προσήνεγκας θυσίαν, ὅλης τῆς αὐτοῦ βασιλείας, συγκληρονόμος ὤφθης καὶ μέτοχος, καὶ σὺν αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις πανάοιδιμε.

Ὑπὲρ τῆς σῆς Σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέχρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, ὁ θεῖος μάρτυς ἀντιταξάμενος, τὴν παρὰ σοῦ φιλάνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου, καὶ Θεομήτορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προστάτιν, καὶ τῆς ψυχῆς μου χαίρων προβάλλομαι· σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζειν ἰσχύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ.

Εἰς τὸν στ. στίχον τῆς Οἰκουμένης.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος· ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία, ζήτει εἰς προφήτας, καὶ εἰς μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'.

Προεόρτια τῆς ἐν τῷ ναῷ εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τῶν προεορτίων.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι τὴν ἀειπάρθενον φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν εἰσάγεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεὴς ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· οὗ ὡς ναός, ἐκλεκτὸς καὶ παναμώμητος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἕτερα στιχ. τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ὅμοια.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ οἰκῶν, καὶ σὺν ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστὼς παῤῥησίᾳ, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, διορθωθῆναι καθικέτευε.

Τῶν προσευχῶν τῇ δρεπάνῃ, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμὼν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλου τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ· δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἰαμάτων καρπούς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν, τῶν τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ ἁγίου Πρόκλου. Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δογμάτων φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς ἐκκλησίας, στῦλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς καὶ ἐν ᾄσμασι, τὴν ἁγίαν καὶ πάνσεπτον, ἑορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Λαμπρῶς ἐδογμάτισας, καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, κόρην ὡς κυήσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρός, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως, καὶ Νεστόριον ᾔσχυνας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Ναμάτων ἐξήντλησας, τῶν χρυσαυγῶν παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ θεοκήρυκος, οὗ περ καὶ διάδοχος ὤφθης καὶ τοῦ τρόπου, καὶ τοῦ θείου θρόνου, ἐπιστηρίζων διδαχαῖς, τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, καὶ τούτου τὸ ἁγνότατον, καὶ πανσεβάσμιον λείψανον, ὥσπερ κόσμον τερπνότατον, τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάριον τῶν ἁγίων, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς, τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ὅμοιον προεόρτιον ἦχος ὁ αὐτός.

Χαρὰν προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην ἀειπάρθενον· ἥνπερ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη, τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα Ἁγνήν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μετὰ τὴν α'. στιχολ. Κάθισμ. τοῦ ἁγίου Πρόκλου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖος πέφυκας ἱεροκῆρυξ, θείοις δόγμασι τὴν ἐκκλησίαν, καταπλουτίζων ἱεράρχα μακάριε· καὶ Θεοτόκον κηρύξας τὴν ἄχραντον, τὸν βλασφημοῦντα Νεστόριον ᾔσχυνας· ὅθεν ἅπαντες τιμῶμεν τὴν θείαν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ναοῦ τὰ προπύλαια, καὶ τῶν ἁγίων σαφῶς, τὰ ἅγια σήμερον ὦ Ζαχαρία φαιδρῶς, κοσμήσας εὐτρέπισον· μέλλει γὰρ ἡ Παρθένος, ἔνδον τούτων εἰσδῦναι, ἥτις πρὸς κατοικίαν, τοῦ Θεοῦ ἡτοιμάσθη, ἧς νῦν προεορτάζομεν, τὴν θείαν εἴσοδον.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Κάθισμ. τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Γρηγορήσας ἐν ὕμνοις καὶ προσευχαῖς, κατεκοίμησας πάθη τὰ τῆς σαρκός, συντόνοις ἀσκήσεσι, καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι· καὶ ὑπνώσας ὕπνον, δικαίοις ἁρμόζοντα, πρὸς αὐγὴν μετῆλθες, ἀνέσπερον ὅσιε· ὅθεν καὶ ἰάσεις, ἀναβλύζων ὑπάρχεις, λιμὴν ἀναψύξεως, τοῖς ἐν ζάλῃ κακώσεως, θεοφόρε Γρηγόριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, προεόρτιον.

Ἦχος α'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπάδων φαεινῶν, μετ' εὐφροσύνης προέρχεται, τοῦ εἰσαχθῆναι· καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ, ὁ Ζαχαρίας ὁρῶν, τὴν δήλωσιν τρανῶς, τῶν ἱερῶν προφητῶν, πεπληρωθεῖσαν ταύτῃ καὶ ἀγάλλεται, καὶ προεόρτιον μέλπει φωνήν, χαρὰν μηνύει, ἡ πρόοδός σου, Κόρη Παρθενομῆτορ.

Οἱ Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν Εἱρμῶν, [illegible]

προεόρτιος, ποίημα Ἰωσήφ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, [illegible]

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. ὁ Εἱρμός.

« Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
« Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασι-
« λίδι μητρί, καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανη-
« γυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
« εἴσοδον.

Ἁγίων εἰς ἅγια, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, οἰκῆσαι προέρχεται, ὑπεραγίου Θεοῦ, ὅπως γένηται ναὸς ἡγιασμένος, καὶ ταύτης προτρέχουσι, κόραι νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται προερχομένης σου, ἀνατραφῆναι, εἰς ἅγια ἁγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη Πανάμωμε.

Γεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν γεννήτριαν, γενήσεσθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ ἅγια, τραφῆναι τῶν ἁγίων, εὐχὴν ἣν πεφήνξαντο, πληροῦντες Πάναγνε.

Δυνάμωσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου, καὶ στήριξον πάθεσι περιτρεπόμενον, ὅπως πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ πανακώμητον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Νενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ταῖς προσευχαῖς πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε· ζωὴν γὰρ νῦν ἀπείληφας, τὴν ἀγήρω νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ὅσιε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασι.

Κατακρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναιότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεξάμενος, καὶ θεοειδὴς ἐχρημάτισας.

Ἔρωτι θείῳ τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάρανας, καὶ σεαυτὸν μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ζυγους ἁγνείαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ πανοοίδιμε, τέκνον σε Θεοῦ ἐργασάμεναι.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα, κλίμαξ οὐράνιος, δι' ἧς Θεὸς Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὅραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ἕτερος Κανὼν Θεοφάνους εἰς τὸν ἅγιον Πρόκλον.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος Θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, αὐτὴν δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἴχνεσιν ἑπόμενος σαφῶς τοῦ χρυσορρήμονος Πάτερ ἀοίδιμε, τούτου τὸ σεβάσμιον, ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα, κλῆρον ὡς πατρῷον, ἀπείληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαΐου βοῶντος ἐν Πνεύματι, ἥξειν, ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτ.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτήν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτράνωσας σάρκωσιν, Λόγου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἀνεκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν ἀποστόλων ἑπόμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ἐξάρχουσαι Κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδράς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν· ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς κτίσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ ἱερῷ Πανάμωμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔχειν καὶ γέννησιν.

Ἥλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτός, ἐφαπλουμένην νεύματι Θεοῦ ἔνδον εἰς ἅγια, ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἄφεσις, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον Πανάχραντε Ἁγνή, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον, πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀρετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμὼν Ὅσιε, γνόφον θεωρίας, ὑπῆλθες καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, πάτερ γενόμενος.

Θ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαι σε σπηλαίῳ, παμμάκαρ ἐνδιαιτώμενον, φέγγει κατήστραψεν, ἐπουρανίῳ ὡς Παῦλον, φωταυγῆ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγόριε.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἄχραντος, Μήτηρ προσβολαῖς σε, δαιμόνων περισατούμενον, πάτερ ἐπέῤῥωσε, καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον· Χαῖρε τὴν ζωὴν, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα· Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε πανάμωμε.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς θεοπτικῶς, παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, νοητῶς ὡς γέγραπται· ᾧ καταλαμπόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φώτιζε τὴν μνήμην σου.

Σάλπιγξ δογμάτων τῇ βροντῇ, ὡς στέγη

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

καταβέβληκας, Ἱεριχούντια τῶν αἱρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα· καὶ νικήσας τρόπαια. ἀνεστήσω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανῶς.

Πηγῇ τῆς σοφίας προσβαλὼν, τὸ στόμα σου Θεόληπτε, καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα, θολεροὺς κατέκλυσας, ποταμοὺς πανόλβιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα. Θεοτ.

Ὁ ἄνω Πατρὶ μονογενὴς, ἀφράστως συννοούμενος, μονογενὴς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοῖ τὸν ἄνθρωπον, Παναγία Δέσποινα· Θεοτόκον διό σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Φωταυγῆ σε ἥλιον, ἡ ἐκκλησία γνωρίζει, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων ἀκτῖσιν, ἅπαντας φωταγωγοῦντα Χριστοῦ θεράπον· ὅθεν σου πανηγυρίζει τὴν θείαν μνήμην, καὶ τιμᾷ σου τοὺς ἀγῶνας, παμμάκαρ πάτερ σοφὲ Γρηγόριε.

Κάθισμα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇ θείᾳ λαμπρότητι καταυγαζόμενος, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε ἀοίδιμε· ἤρθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρώτατον ὕψος· ἤστραψας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτῖνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Ἄλλο, Ἕτερον τοῦ ἁγίου Πρόκλου.

Ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα φαεινὸν, φωταγωγοῦντα τοὺς ψάλλοντας· Πρόκλε τὸ κλέος Πατέρων πολύϋμνε.

Καὶ νῦν. [illegible] ἀκαταίσχυντον ἡμῶν.

Τὴν σεπτὴν προέλευσιν, ἐν τοῖς ἀδύτοις, τῆς παρθένου σήμερον, προεορτάζοντες φαιδρῶς, αὐτὴν ὑμνήσωμεν ᾄσμασιν, ἐν θεηγόροις πιστοὶ ὡς Παναμώμον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τῆς ἐκ » τῆς παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ ὑψίστου, » ὁ προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν ἐκραύγα» ζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἱεραὶ προηγγειλαν γλῶσσαι σεμνὴ, ἔσεσθαι χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου· διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπαδηφοροῦντες εἰς ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο Ἰωακεὶμ, Ἄννῃ συμβαδίζων καὶ φέρων σε, μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ἅγιον ναὸν, καὶ Θεοῦ πανάγιε, Ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις προγονικὴ ἠνθήσεν ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῖν, καρπογονήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μόνην σε πανάμωμον ὁ πλαστουργὸς, Λόγος εὑρηκὼς κατεσκήνωσε, σοῦ ἐν νηδύϊ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἄχραντε, χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ὁ δι' ἡμᾶς, ξένῃ καθόδῳ Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτὸν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαμένης, γενόμενον ἠγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, ὤφθη γενόμενον, παίδων σχολῇ, δέδωκας σαυτὸν, νήπιος κακίᾳ, θεόφρον πάτερ γενόμενος, καὶ θείᾳ ταπεινώσει, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, ἐταπείνωσας μάκαρ Γρηγόριε.

Ὄμβροις τῶν σῶν, πάτερ δακρύων Γρηγόριε, ὥσπερ ἄρουραν, θείᾳ ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλά-

στήσας ἀρετήν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξήνθησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Παναμώμε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον· τὰς ἡδονὰς σβέσον τῆς σαρκός· τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν μου φωταγώγησον· εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου· καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Ἄλλος. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε, τῇ ἐγκρατείᾳ σου σοφέ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτόν, ὡραῖον ἀπέδειξας, τῷ ποιητῇ ἱερωσύνης· ἐντεῦθέν σοι, καταστολὴ αἰωνίως κεχάρισται.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὔηχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντή, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα, αἱρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν θρασύτητα, ἱεροφάντορ Πρόκλε πανάοιδιμε.

Γνώσεως τῆς θείας, ἐν μυήσει γενόμενος, ὡς ἱεράρχης ἱερός, ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν θεῖον, ἐν νηδύϊ Πανάμωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς· ἡ βάτος γὰρ πόῤῥωθεν, συμβολικῶς τὴν σὴν λοχείαν εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ
« σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον
« εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ κα-
« θαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν
« εἰρήνην βραβεύουσα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον· ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· ἥτις ἀποστάξει γλυκασμόν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ πρόσοδος Παρθένε, ἡ ἔνδον ξένη, τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή· ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά, λόγον ὑπερβαίνοντα καὶ διάνοιαν Ἄχραντε.

Ὅλην σε ἡγίασε, τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἔνδον τοῦ ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφομένην τροφὴν οὐράνιον· Νύμφη τοῦ πατρὸς περικαλλής, ὅθεν ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου γεννήτρια.

Πρὸς σὲ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι· πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω· βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπεσοῦσάν μου ψυχήν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἡδονῶν ἐπικλύσεσιν.

Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἄμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης ὅσιε, ἀρετῶν πεπείρους καὶ μεγίστους προφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας πάτερ, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ἡ περίδοξος Ῥώμη, πάτερ ἐκ θείας σε λαμπτῆρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι· τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὁρῶντάς σε πάτερ αὐγάζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντα σου πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρσει θείᾳ, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας σθένει τοῦ πνεύματος. Θεοτο-

Προστασία τοῦ κόσμου, μήτηρ ἀειπάρθενε σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς ἐνθεῖαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνην

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

δημόσια βιβλιοθήκη μηλεών

τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία παμμάκαρ γενόμενος, τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὴν ἐκ παρθένου παναγίας, γέννησιν ἄτρεπτον ἔνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου τὴν ἄφραστον, τῶν δογμάτων ἐν σφενδόνῃ ἐνθεὶς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιὰθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν γνώμην ὡς πάλαι ὁ θεῖος Δαβίδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τούτου κατιδὼν ὀπτασίαν πανάριστε, Ἐλισσαῖος δεύτερος, ἐναπεφάνθης χρίσμα θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς [illegible]ργόμενος, ἀλλ' ὃ ἦν μεμένηκε, Θε[illegible] ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ῥωσθέντες θείᾳ τῇ χάριτι, οἱ θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, περιστερὰν εἰς τὰ ἅγια, ἀνατραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασιν.

Σοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, Κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς θεῖον ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς ἅγια τίθεται, τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων ἑτοιμαζόμενος.

Ὑμνῶ σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνῶ σου τὴν ἀπόῤῥητον γέννησιν, ὑμνῶ τὴν σκέπην σου, βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, θεούμενος ἱερώτατε, θεωριῶν μυστικῶν, καὶ θείων ἐλλάμψεων, προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θεράπων ἠξιώθης θείᾳ χάριτι.

Ἡσύχως σου τὴν ζωήν, διατελέσας Γρηγόριε, θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτερος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης, ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ὡς ἔσοπτρον καθαρόν, τὴν θείαν αἴγλην ἐχώρησας, ὡς σκεῦος δὲ ἱερόν, ναὸν κατεκόσμησας, τὸν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. Θεοτ.

Μαρία τὸ καθαρόν, τοῦ βασιλέως παλάτιον, γενόμενόν με λῃστῶν, ἀκάθαρτον σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλης ἐπιβὰς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς, ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, ἀρχιερεῦ μεγαλοφώνως Πρόκλε ἀοίδιμε.

Ὡς ἄλλην κιβωτὸν τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεσι καὶ εὔφρανας, τῶν ὀρθοδόξων τὰς χορείας τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἱρέσεων τῆς ποίμνης Χριστοῦ, τοὺς προμάχους ἐν τῇ ῥάβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομήν, ὀρθοδοξίας τὴν ποίμνην ἴθυνας. Θεοτοκίον.

Ὡράθης Χερουβὶμ θεοχαρίτωτε, Παρθένε

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλ

ὑπερέχουσα· τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ὀχούμενον αὐτῶν, ἄχραντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας. ὅθεν ἀεί, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος.

Κοντάκιον προεόρτιον

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῶν ἁπάντων ποιητής, ὁ πλάστης καὶ δεσπότης, ἀρρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καμπτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ, ὅνπερ ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσίν, ἰδὼν πεσόντα ᾤκτειρε, καὶ ἀναστῆναι τοῦτον εὐδόκησε, πλάσει θειοτέρᾳ καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ, ὡς ἀγαθὸς φύσει, καὶ ἐλεήμων· διὸ τὴν Μαριὰμ μεσῖτιν λαμβάνει, ὡς Παρθένον καὶ Ἁγνὴν τοῦ μυστηρίου. Ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι, ὡς ἠβουλήθη· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχ. Χεῖρας κινοῦντα καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,
Ἡ ζῶσα Γρηγόριον τοῦ Θεοῦ χάρις.
Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσκεται εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἰσαυρίας, ἐκ μιᾶς τῶν δέκα πόλεων, ᾗ ὄνομα Εἰρηνούπολις, υἱὸς Σεργίου καὶ Μαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσεβῶν εἰκονομάχων. Ὀκταετὴς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης γεγονώς, ταῖς ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἥβης δὲ αὐτῷ ἐπανθούσης, πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευάζετο. Ὁ δὲ λάθρα φυγών, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ τόπου τοὺς ἁγίους ἄνδρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ' ἑαυτῷ θησαυρίζων, καὶ τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλών, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαιμονικαῖς ἐπάλαισεν. Ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη. Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἀπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν. Ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλευσε, καὶ πᾶσαν τὴν ἑσπέραν περινοστησάμενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνελθών, καὶ πάνυ ὑδεριάσας, τῇ φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδόσιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τὸ ὄρος κατελθὼν τὴν Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκεῖθεν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαντίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν ὁμολογητὴν καὶ Θεοφόρον ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων εὑρὼν ἐγκεκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθικετεύσας, ὑπὲρ αὐτοῦ εὔχεσθαι, καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ διάφορα νοσήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· ὃς ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ θρόνου διάδοχος.

Στίχ. Ἔχει Πρόκλε σε ἡ οὐρανοῦ νῆσος,
Καὶ σὲ ἔνδον χαίροντα σὺν Χρυσολόγῳ.

Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Πρόκλος, εὐλαβὴς ὢν καὶ ἐνάρετος, ἐχειροτονήθη παρὰ τοῦ ἁγίου Σισιννίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπίσκοπος Κυζίκου· ἀπελθὼν δέ, καὶ μὴ δεχθεὶς παρὰ τῶν ἐκεῖ ὄντων κληρικῶν, ὑπέστρεψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸν μεταξὺ σχολάζων χρόνον. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τοῦ πατριάρχου, ἔτι τοῦ λειψάνου αὐτοῦ κειμένου ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἐνθρονίζεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ σωτηρίου πάθους τὴν μεγάλην [illegible] καὶ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ [illegible] ἔτη δώδεκα καὶ μῆνας τρεῖς, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον [illegible].

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Δωροστόλῳ.

Στίχ. Ἅμιλλα καὶ Δασίῳ ἀθλήσεως ξίφος,
Ἀθλητικὸν στέφανον εὑρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν πόλει Δωροστόλῳ παρακειμένῃ τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτὴν ἐτησίως. Πρὸ γὰρ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσαρᾶς ἑορτῆς, ἐξελέγοντό τινα τῶν στρατιωτῶν νέον καὶ εὐειδῆ, καὶ περιέπαιζον αὐτὸν ἐξ [illegible], ἐνδύοντές τε αὐτὸν ἱμάτια βασιλικά· καὶ [illegible] πρέποντες, ἀναπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφάξαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιώτην, καὶ τῶν συστρατιωτῶν παρεχόντων αὐτῷ, τὰ πρὸς τὰ βρώματα [illegible] Δασίνος ἀγαθῷ λογισμῷ χρησάμενος, ἐσκόπησε συμφέρον εἶναι· ὅτι ἐπεὶ μέλλει θνήσκειν, κρεῖττόν ἐστιν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ ἄρχοντος βήματι, ἐκήρυξε τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν. Ἀκούσαντος δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦτο μαθόντος, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη, καὶ [illegible] τὴν [illegible], προστάξει [illegible] πολλὰ τιμωρηθείς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο [illegible]

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Νηρσᾶ ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσὴφ μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω Νηρσᾶς, Ἰωσὴφ ἅμα,
Θάνῃ μαχαίρᾳ, ὡς ἀπόστολος λέγει.
Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβιμάρῳ λίθοις;
Ἰσαάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.
Τὸν Γιλιαζὴν καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ τριάδος.
Θέκλαν, Βαουθὰν, Δεναχίδα παρθένους,
Ἄλλος ξίφους ἔδειξεν ἀλλοπαρθένους.

Τούτων ὁ μὲν Νηρσᾶς ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ὀγδοήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσὴφ καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἀξίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ἐνενήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι ἐπίσκοποί τε καὶ ἱερεῖς, καὶ ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες ἀσκήτριαι διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἐτασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου, καὶ Ἀνατολίου.

Στίχ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν αἱ πλάναι,
Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεινεύοντες ὡς πλάνης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, πόλιν δὲ Γαγγρῶν, Φιλοθέου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα. Ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὑπῆρχε, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν θρησκείαν ἀμφότεροι Ἕλληνες. Τεχθέντων οὖν τούτων, καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γράμμασιν ἐσχόλαζεν· ὁ δὲ Θεσπέσιος, καὶ Ἀνατόλιος, τὸ τοῦ πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα· βασιλικὸς γὰρ ἦν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Φιλόθεος, μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομήδειαν ἐποιοῦντο, καὶ Κοσμᾷ τινι ἐπισκόπῳ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνοδεύουσιν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπίστευσαν, καὶ ἀμφότεροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικομήδειαν, καὶ εἰς εὐκτήριον τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, Εὐστάθιος, καὶ Θεσπέσιος ἐβαπτίσθησαν. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος, πρεσβύτερος, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος, διάκονος χειροτονοῦνται. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ Μαξιμιανῷ ὡς Χριστιανοὶ, καὶ συλληφθέντες δεθέντες, φρουρᾷ ἐγκλείονται. Ἐν ᾗ Ἀγγέλου θείᾳ ἐπιστασίᾳ, τῶν δεσμῶν ἀφείθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δ' ἑξῆς, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, ἔμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς παραλαβὼν Ἀντίοχος ὁ Κόμης, καὶ τὴν Σινώπην καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολάσεσιν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἐπὶ τοσοῦτον ξέονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι φοινιχθῆναι, καὶ εἱρκτῇ ἀποῤῥίπτονται, καὶ πάλιν θείᾳ καὶ Ἀγγελικῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατέστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἱμοβόρος ἐκεῖνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν, καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν· ὅθεν οἱ λῃσταὶ φόβῳ διὰ τὸν τύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοκτίστου τοῦ ὁμολογητοῦ, ὃς καὶ Πατρίκιος καὶ εὐνοῦχος ἦν ἐπὶ Θεοδώρας Αὐγούστης.

Στίχ. Ὁ Πατρίκιος πατέρων σέργων νόμοις,
Νῦν συντέτακται τοῖς χοροῖς τῶν πατέρων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε ὡς ἥλιον εἰσδέχεται, ναὸς ὁ ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσαν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασι, σωτηριώδεις Ἁγνὴ, ὑπεράγιον, ναὸν ἔσεσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαι, τὸ ὑπερφέγγαρον, ὁρῶντες ἀγγέλου γὰρ χερσὶ κατατρέφεται. τὸν οὐράνιον ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσαν, ἀποῤῥήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχαὶ ἅπασαι δικαίων ὑποχθόνιαι, εὐηγγελίζεσθε, περιστερὰ ἡ χρυσῆ, κατάπαυσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς ἁγίων ἅγια, εὐσεβῶς περιχορεύει.

Ὡς ὡραία τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα νῦν, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, Κόρη πανάμωμε· ᾧ ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκαταβάσει.

Δακρύων προσχύσεσι, τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ

κατέσβεσας, ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰαμάτων καθαρὰ νάματα, τοῖς μελῳδοῦσι πηγάζεις Γρηγόριε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἅρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβὰς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκομίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων θεόφρον πολίτευμα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμισας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσεσι, κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς δικαίοις Πάτερ ἁρμόζοντα, πρὸς φῶς μετῆλθες κραυγάζων ἀνέσπερον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτ.

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἡ τεκοῦσα, Ἁγνὴ Παρθένε ζώωσον σῶσον με, ἐκ τῆς γεέννης ἐξάρπασον ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ. ὅθεν ἐδογμάτισας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεὸν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ὅλον ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νοητὸν, ταῖς φρεσὶν δεξάμενος σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθρὰν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, αἵρεσιν κατέφλεξας. ὅθεν σε δεόμεθα, τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονὰς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρον.

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος ἅγιε, τὴν παῤῥησίαν τοὺς ἐν γῇ, εὐφημοῦντας μελῳδικῶς, μνήμην σου τὴν ἔνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον. Θεοτ.

Φέρεις Θεὸν, σάρκα περικείμενον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ, ὥσπερ θρόνος Χερουβικὸς, φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως· ᾧ μελῳδοῦμεν γηθόμενοι· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον· ἔχει δὲ ἐν ἑκάστῳ τῶν τροπαρίων αὐτῆς στιχηρὰ τέσσαρα.

(Ὁ Εἱρμός.)

Ἄκουε Κόρη Παρθένε Ἁγνὴ, εἰπάτω δὴ ὁ
» Γαβριὴλ· Βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθι-
» νήν· Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ· Διὰ
» σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέ-
» φεται. διὸ καὶ χαίρων βοῶ· εὐλογεῖτε πάν-
» τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄκουε σύνευνε πρεσβῦτα σοφὲ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἄννα φησί· Βουλήσει θείᾳ ἣν ἔσχον παῖδα σεμνὴν, Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι γεγηθώς· Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις, καὶ εἰς ναὸν τῶν ἁγίων ἄναθου ταύτην βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεὺς· Ζωῆς εἴσοδον νῦν ὑποφαίνει σαφῶς, Ἡμῖν φανερώσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν, Θεοχώρητον παλάτιον, Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ παντὸς· πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδοὺ πρεσβῦτα σοφώτατε, ἡ Ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς· Καλλίστην παῖδα, ἣν δέδωκέ μοι Θεὸς, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευε, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾷς προφητῶν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνων γύναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός· Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνει ναοῦ. Ὅπερ ἐξανθήσει θεῖον ὄντως καρπὸν, Παραδείσῳ εἰσοικίζοντα, τοὺς βρώσει ἐξωσθέντας φθορᾶς, ἀναβοῶντας χαρᾷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητὸν ἀῤῥήτων μυστηρίων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνὴ, Σαφῶς ἀπαρξει ὁ προφήτης ...

νοῦς. Τὸν θεῖον ἰδοὺ Παρθένε οἰκεῖ ναόν. Ὑπ' ἀγγέλου τρεφομένη γάρ, βουλῆς μεγάλης ἄγγελον κυήσεις· ᾧ μελῳδῶ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνήν σοι ᾄδομεν Κόρη Ἁγνή, περιχαρῶς τοῦ Γαβριήλ. Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς· Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον· ὡς κυήσασα τὴν κάθαρσιν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, τῶν μελῳδούντων αὐτῷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνως χρησάμενος, εἴληφας παμμάκαρ, τὸ πιστῶς αἰτούμενον νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι, ἐπιφανείς σοι ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην. ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρὶ σε ἀΰλῳ, καθαίρουσαν καὶ δόξῃ, φωτίζουσαν ἀρρήτως.

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, νοητῶς ἀνατείλας, φέγγει ἀρετῶν περιφανῶς Γρηγόριε, θαυμάτων τε λάμψεσι, περιαυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνῳδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι, ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις σου, τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἡδυνθείς, καὶ θεοειδὴς καὶ φωταυγὴς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων τὸν δεσπότην ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἣν τὸν κτιστὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, Παναγία αἴτησαι, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός, σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πιστούς, εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ὡ χοϊκοί τῇ φωτολαμπεῖ, πανένδοξε ἁγνείᾳ, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, ἀποκαθάρας ὡς χρυσὸν, τοῖς πᾶσι ἐξήστραψας, ἀναμέλπων. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀργάνου παμμάκαρ τῆς σεπτῆς, σοῦ γλώττης θελγομένη, τῷ φθέγγῳ ἡ ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κάθοδον, ἀναμέλπει πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς, καὶ ἐκβοῶσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεία ὤφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν, θεῖε Πρόκλε, πίστει κραυγάζων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώβητα ὁ δεσπότης, προελήλυθε Χριστός, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, εἰς τὸ σῶσαι τοὺς βοῶντας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

[illegible] ἀκροστιχὶς Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός.

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἴδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν. ἔνδον εἰς τὰ ἅγια, βαδίζει λίθος ἐξ οὗ τμηθήσεται, καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δέ, τούτου ἀπεργάσεται, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ὤμοσε Θεός, καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῇ Ἰούδα ἡμῖν, δοὺς τὴν ἀειπάρθενον. ἧς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως ἀπολυτρούμενον, τοὺς τὴν πρώην,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

βρώσει ὑπομείναντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως.

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν ἐν τῷ ναῷ πρὸς Θεόν, σοὶ προσανατίθημι, ἥν μοι παρέσχου παῖδα ὦ Δέσποτα. ἐξ ἧς δι' οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὀφθείς, διασώσεις, κόσμον ὅνπερ ἔπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου.

Ηὔγασεν ἰδού, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν. πύλη ἐπουράνιος, ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς ἅγια, ὑφ' ἁγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς ἁγίου Θεοῦ κατασκήνωσιν.

Φώτισον Ἁγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κυήσασα! ὅπως μὴ ἐπέλθῃ μοι, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον. μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἁμαρτίας ἐναπεσβέσας ἄνθρακας. καὶ οὐρανόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἴδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν σοφέ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐνισχύουσαν, δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, πάτερ ἤνθησας κοιλάσι Γρηγόριε, ὡς κρίνον εὔοσμον· διὸ πηγάζει μύρον ἡδύπνοον, τὰ σὰ ὀστᾶ δαψιλῶς ὀσμῆς ζωῆς πλήρεις γάρ, αἱ σιαγόνες σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, τῶν ἀγγέλων καὶ ὁσίων εὐφραίνεται. πατριαρχῶν προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ, Γρηγόριε, συνεορτάζουσιν ἡμῖν ἀπόστολοι μάρτυρες, μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ἡ θήκη ἔνθα τὸ σεπτόν, καὶ πολύαθλόν σου σῶμα κατάκειται, θαυμάτων χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάζει πάτερ Γρηγόριε, καθαγιάζουσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλουτισάντων σε, καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τὴν τοῦ Γαβριὴλ οἱ πιστοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα· Χαῖρε παράδεισε, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα· Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, μαρτύρων στεφάνωμα, ὁσίων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Τύπους καὶ σκιὰς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν κατενόησας, ἀναγεννηθεὶς διὰ λουτροῦ τοῦ βαπτίσματος, ἱερεύς τε χρισθεὶς ἱερώτατος. ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν κυήσασαν τοῦτον ἐκήρυξας.

Τρόπους ἱεροὺς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσοστόμου μάκαρ ἐνστερνισάμενος, ζῆλόν τε αὐτοῦ, ζέοντα τὸν τῆς πίστεως, ἐξηρεύξω δογμάτων σου πέλαγος, αἱρέσεων χειμάῤῥους, ἀποξηραίνον θείᾳ χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸν καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον τῶν πειρασμῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κάκωσιν, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, πρὸς τὸν σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτ.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τὸν ἐκ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας ὑπερφυῶς μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ὁ Εἱρμός. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν μαθητῶν ὀφθέντων σε.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοΐ σου, καὶ ἤσκησας θεόφρον μεγαλοφρόνως· ὅθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀνακλάσεις ἔλαβες, ἐν οὐρανοῖς μετ' ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἕτερον τοῦ ἁγίου Πρόκλου. Τοῖς μαθηταῖς.

Ὡς ἀρεταῖς ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῶν ἐκείνου γέγονας, θρόνων ἔνδοξε Πρόκλε, διάδοχος θεοκήρυξ, ἤ καθελὼν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς τὴν Ἁγνὴν ἐκήρυξας καὶ Παρθένον, μεθ᾽ ἧς ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Ἕτερον προεόρτιον ὅμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν ἁγίων ἅγια, ὑποδέξασθαι ταύτην, καὶ σὺν ἡμῖν, ᾆδε προεόρτιον τῇ Παρθένῳ, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος ἅ. Τῶν οὐρανίων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ᾠδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, θεόνυμφον μητέρα τοῦ ποιητοῦ, ἤ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους, ἁρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον ταύτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι, καὶ ἀνοιγέσθωσαν, αἱ τοῦ ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ ναὸν χρηματίσασαν, ὑποδεχέσθωσαν χαίρουσαι καὶ Χριστόν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνείτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον ἦχος ὁ αὐτός.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, ἤ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, καὶ τὰ λοιπά, ζήτει εἰς ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'.

Ἡ ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος ἅ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐκ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπόν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν ἐν τῷ ναῷ, προσενηνόχασι σήμερον, καὶ Ζαχαρίας ὁ μέγας ἀρχιερεύς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Ἡ τῶν ἁγίων ἁγία, ἐν τοῖς ἁγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηνέχθη, ὡς θεόδεκτον θῦμα, καὶ ταύτης αἱ Παρθένοι ταῖς ἀρεταῖς, εὐκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδηχοῦσαι προέφερον τῷ Θεῷ, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, βασιλέως ἤ θρόνον σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβών, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς μητέρα αὐτοῦ.

Αὐτοπροσόμοιον. Τὸν ἴδιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Δαβὶδ προανεφώνει σοι Ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾗ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, εὐλογοῦσί σε

Πανύμνητε· τὴν γὰρ πρὸ τόκου Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον· μῆτερ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται ἀπολαβών σε Δέσποινα, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τοῦ ἱεροῦ, εἰσδέξασθε Παρθένον, τὴν κεκλεισμένην πύλην, λόγῳ τετηρημένην, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν Ἁγνήν, προπέμψατε Παρθένον, φαιδρῶς λαμπαδηχοῦσαι, εἰς ἅγια ἁγίων, ὡς νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄρτον ἡ λογικὴ, παστὰς τοῦ Θεοῦ Λόγου, χειρὶ ἐκδεχομένη, ὑφ' ἁγίου ἀγγέλου, Θεῷ προεμνηστεύετο.

Δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπὲς, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλῦνόν σε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον. τὸ Παναγία Τριάς. τὸ Πάτερ ἡμῶν καὶ τὸ ἀπολυτίκιον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ. καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Δεῖ εἰδέναι, ὡς εἰ τύχῃ ἡ τοιαύτη ἑορτὴ, ἐν Κυριακῇ, προψάλλονται πάντα τὰ ἀναστάσιμα. Ἐπικαλοῦμεν δὲ ἀγρυπνίαν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς δεσποτικαῖς καὶ θεομητορικαῖς ἑορταῖς. Ἑσπέρας οὖν διὰ τὴν ἀγρυπνίαν, μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια δ'. δευτεροῦντες τὸ α'. ἦχος α'. πρὸς τὸ, Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἦχος πλ. Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν. Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα εἰς ἦχον δ'. πρὸς τὸ, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Ἰδοὺ ἀγαθὸν δὴ ἐστὶ. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε Θεόνυμφε. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ α'. τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Τὸ δ'. Βασιλειῶν τρίτης. Ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σολομῶν. Τὸ γ'. Προφητείας Ἰεζεκιήλ. Τάδε λέγει Κύριος, Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὸν Ἰδιόμελον ἦχος α'. Ἀγαλλιάσθω σήμερον. ἦχος δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός. ἦχος δ'. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. α'. Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. α'. πρὸς τὸ, Χαίροις ἀσκητικῶν. Χαίροι ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ. στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ. Ἄννα ἡ θεία χαρᾶς σαφῶς. στίχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. Ἔνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. β'. Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα. Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ. Λέγεται ἐκ τρίτου. Εἶτα δίδοται συνήθως ὁ εὐλογηθεὶς ἄρτος, ἤτοι τὸ κατακλαστόν. Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν α'. στιχολογ. Κάθισμα ἦχος δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰς δὲ τὴν β'. στιχολογ. κάθισμα ἦχος δ'. Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰς τὴν γ'. στιχολ. κάθισμ. ἦχος πλ. δ'. Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, Προκείμενον ἦχος δ'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε. Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ὁ Πεντηκοστός· καὶ τὸ Πεντηκοστάριον ἦχος β'. Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ λέγομεν καὶ τὸν πλ. β'. Σήμερον τὰ στίφη. Σῶσον ὁ Θεὸς, εἰς τὸ ἀπὸ στίχου. Κανόνες δύο, ἦχος δ'. καὶ ὁ α'. Καταβασίαι δὲ λέγομεν τὸ, Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κάθισμα ἦχος δ'. Πρὸς τὸ, Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Γενομένη Δαβίδ. Ἀπὸ ς'. Κοντάκιον ἦχος δ'. Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ λόγον, ἕνα τῶν ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν θ'. τὰ ἐξαποστειλάρια ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Λαμπαδηφόροι παρθένοι. Δόξα καὶ νῦν ἦχος β'. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ Πανάμωμος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Εἰς τὴν εἴσοδον, τροπάριον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας, Καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον ἦχος γ'. ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή. Ζήτει Σεπτεμβρίου, η'. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. Ἄκουσον θύγατερ. στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην. Ζήτει Σεπτεμβρίου η'. Κοινωνικόν, ἦχος γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι. Καὶ τὸ, Ποτήριον σωτηρίου.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μήλου

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ τῶν Εἰσοδίων, ψάλλομεν τὸ α΄ ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνήρ, εἰς ἦχ. πλ. δ΄.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄ ἢ καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ θεῖος, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη Ἁγνὴ, προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα, τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε μήτηρ Θεοῦ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρε σοὶ, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα

Ἦχ. δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια, ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἁγιώτατος ναὸς, τοῦ ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἁγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψαι καὶ φωτίσαι, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ προφῆται ἐν Πνεύματι, καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον ναὸν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι· ὅπως γένηται, τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε, Δέσποινα, παρεγένου ἐν ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παναμώμητον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μῆτερ Θεοῦ, σῷζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν καὶ τὴν λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία. Καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή. Καὶ οὐκ ἠ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η'. 1. Ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σολομὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, ἐκ πόλεως Δαβίδ· αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦραν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτόν, καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ. Καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ, καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν Κιβωτόν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρήβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 27. Τάδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τοῖς λίαν παραδόξοις μεγαλείοις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ ἀνατολὰς βλέπουσα ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβίδ κρούων τὴν κινύραν· ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται· σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην ἄμωμον ἐγκωμιάσωμεν· Τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν· Τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'. Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος· σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν ναῷ ἁγίῳ προσάγεται. καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· Ἐπέστη ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα

ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. μητέρες συγχάρητε, Παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὁρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. Πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε. ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἄννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν Ἁγνὴν ἀειπάρθενον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἑτοιμάζου γενέσθαι τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον τερπνὸν καὶ ὡραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ παναγία, νεάνιδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται, σκιρτᾷ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. ἥτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη [illegible] διὰ χειρὸς ἡ Παναμώμητος, Χριστοῦ ὤφθη μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.
Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις. Ἐκ γ'.

Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν λόγον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, κάθισμα.
Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας· ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.
Εἰς τὴν β' στιχολογίαν κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαβὶδ προοδοποίησον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

καὶ χαίρων ὑπόδεξαι τὴν βασιλίδα ἡμῶν, καὶ ταύτῃ ἐκβόησον· εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν βασιλέως· εἴσελθε ἧς ἡ δόξα, κεκρυμμένως νοεῖται. ἐξ ἧς μέλλει πηγάζειν ἡμῖν· πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνή, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν· τῷ θείῳ δὲ ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀνατεθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου φωτός. μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.
Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῷ· ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου Υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.
Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου. Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ὁ Ν'. εἶθ' οὕτω.

Δόξα. Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐν ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν· λαοὶ ἀγάλλεσθε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Ὁ Ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ ψάλλομεν Κανόνας, δύο· Γεωργίου, ἦχος ὁ δ'. εἰς ς'. καὶ Βασιλείου ὁ α'. εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ [illegible] Γεωργίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Σὺ τὴν χάριν Δέσποινα τῷ λόγῳ δίδου.
Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. [illegible]

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος· καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι μητρί· καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων· καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν εἴσοδον.

Σοφίας Πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενος, καὶ χάριτος βρύουσαν πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς χάριτος αἰτοῦμαι σοι ῥανίδας· ἐπόμβρισον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Ὑπερτέρα Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον αὐτῆς κατακοσμῆσαι, πανήγυριν ᾄσμασι, δεῦτε συνδράμωμεν.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα τὰς τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται ἡμᾶς [illegible]σελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Ὁ Κανὼν τοῦ [illegible]
Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ [illegible]τες ἐν ᾄσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν πνευματικὴν ἑορτήν, ἐν τῷ ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ δῶρον προσφέρεται.

Ὁδοὺς ἐπιμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου τὴν ἔνδοξον πρόοδον· τῷ ναῷ γὰρ σήμερον [illegible] ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφήτιν, σκεῦος πολύτιμον.

Ἡ Ἄννα ἡ [illegible] ἠγαλλίασε τοῦ δώρου [illegible]λύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα [illegible] νῦν [illegible]κὸς [illegible] πανηγυρ[illegible]

Δαβὶδ ὁ προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, Θυγατέρα λέγων σε, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ· ὃν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίζουσα, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται· Ζαχαρίας ταύτην δέ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ μητέρες ᾄσατε, τῇ βασιλίδι μητρί, προσερχομένῃ τῷ ναῷ, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ. Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἁλουργίδα, φορέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. ᾌσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον· κἀν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαβὶδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ βασίλισσαν κράζει σε, πεποικιλμένην δεξιᾷ, παρισταμένην Πάναγνε, καὶ τῷ ναῷ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων τὸ πλῆθος, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ ἑορτῇ, εὐωχούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως, καὶ μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἰωακεὶμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν ναῷ ἁγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχοῦσαι, αἱ Παρθένοι προτρέχουσιν.

Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος, ἡ Θεοχώρητος σκηνή, τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα, ἐν σκηνώματι ἁγίῳ, κατοικεῖν ᾑρετίσατο.

Ἡ τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ᾠδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκου ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοερῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ ναῷ πλησιάσωμεν.

Οἱ ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

εἰσόδους παρ[illegible]χοντες [illegible] πατρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὸ [illegible]

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ παράκλητον· ὡς γὰρ ἡλίου ἐξ ἑνός, ἡ Τριὰς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ, καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σὲ οἱ προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν σεμνὴ ἁγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν, καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

[illegible]

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαβίδ, τίς ἡ παροῦσα ἑορτή; ἣν ἀνύμνησας ποτὲ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ παρθένον· ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς, καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν [illegible]

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἣν ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοί, μακαρίζουσιν ἀεί, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ· ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἴκοις ἐκ[illegible] χόμενος σήμερον, ἔπαυσε νόμου τὴν λατρείαν καὶ σκιάν, ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κράζων τοῖς ἐν γῇ ἡ ἀλήθεια.

Ὄρος τὸ κατάσκιον ὃ προορῶν, πάλαι Ἀββακοὺμ προεκήρυξεν, ἔνδον χωρήσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ ναοῦ, τὰς ἀρετὰς ἐξήνθησε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Ἴδωμεν παράδοξα πᾶσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἐξαίσια πράγματα· πῶς ἡ παρθένος δι' ἀγγέλου τὴν τροφήν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ παλάτιον καὶ οὐρανός, ἔμψυχος ὀφθεῖσα θεόνυμφε, τοῦ βασιλέως, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ, ἀφιεροῦσαι σήμερον τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Προφῆτα Ἡσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν, ἡ Παρθένος τίς ἐστιν, ἡ ἔχουσα γαστρί; ἡ ἐξ Ἰούδα τῆς ῥίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως, σπέρματος ἁγίου καρπὸς εὐκλεής.

Ἐξάρξατε παρθένοι, καὶ ᾄσατε ᾠδάς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἁγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόοδον εὐφημοῦσαι νῦν ἀπιούσης ἐν ναῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε, νῦν ἐν ναῷ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἁγνήν, Θεοῦ μητέρα Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, γενησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον τρ[illegible] Δάφνην.

Ἁγία τῶν ἁγίων, ὑπάρχουσα Σεμνή, [illegible] ναῷ ἠγάπησας ἁγίῳ [illegible], καὶ τοῖς ἀγγέλοις Παρθένε [illegible]ομιλοῦσα, [illegible] ρεῖς παραδόξως [illegible] τροφὰς [illegible].

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα τὴν Ἄχραντον ἁγνήν, εὐσεβῶς ὑπέσχοντο προσάξειν τῷ Θεῷ· καὶ ἐκπληροῦσι παρέχοντες ὥσπερ θῦμα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακεὶμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος ποτὲ τοῦ Ἀαρών, προτυποῦσα Ἄχραντε τὸν θεῖον τοκετόν· ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρήσῃ, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήσῃ βρέφος, γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ παρθένῳ, μητέρες τῇ μητρί, εὐσεβῶς προσδράμετε τιμῆσαι σὺν ἡμῖν. τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν ὡς Θεῷ καρποφοροῦσαν, πάντες οὖν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα.

Τριάδα τοῖς προσώποις, μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάσωμεν, Θεὸν ἀληθινόν, ὃν ἀνυμνοῦσιν ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, ταξιαρχίαι, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες ἀεί. Καὶ νῦν.

Ἱκέτευε ἀπαύστως, Πανάχραντε ἁγνή, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκ πολυτρόπων παγίδων τοῦ διαβόλου, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου. Καταβασία.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ. ἐκ τῆς παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος. ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ι'. Ὁ Εἱρμ.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Ἀγίασμα ἔνδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἡ Παναγνος παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς εἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτέ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα· σὺ εἶ τὸ λύτρον· σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά· σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Ὢ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυμάτων σου Πανάχραντε. ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει· ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως· ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά, πάντα θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Λυχνία πολύφωτος, ὑπάρχουσα θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου. καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, ταῖς σεπταῖς χαρίσμασιν Ἁγνή, τοῦ σὲ χαριτώσαντος, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ἄλλος. Τὸ φαεινὸν ἡμ[illegible]ῦλον.

Λαμπροφορήσωμεν [illegible]δοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δο[illegible] τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερ[illegible] προσφέρεται, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ἀγαλλιάσθωσαν οἱ προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραινέσθω ἡ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ Πατρί σου· ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον καὶ περίδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται θεῖα συμβόλαια, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, Ἁγνὴ Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἁγίῳ, ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἡμῶν, καὶ δεξέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ μητέρα, ὥσπερ τριετίζουσαν, ἀμίαντον δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον καὶ κατάσκιον, ὄρος ὑμνήσωμεν, τὴν ἀειπάρθενον, Θεοῦ μητέρα γενομένην. αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασι.

Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχιον καὶ ἀΐδιον, μίαν θεότητα, δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσει ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον.

Καὶ νῦν.

Λιμένα εὔδιον καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεκτήμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι, Θεοκυῆτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων.

[illegible]

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

[illegible]

Τὴν θείαν πα[illegible] καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρο[illegible] τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρ[illegible] τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν δικαίων ἐπήκουσε. διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὔσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον, τὴν ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ὡς οἶκος οὖσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀποῤῥήτου Θεοῦ, οἰκονομίας πανάχραντε. ἐν τῷ ναῷ μετέσχες τῆς ἀ[illegible]ου τροφῆς.

[illegible]μά σε βασιλεὺς, δεξάμενος καλῆς θεα-

νύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι. τῶν προῤῥηθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Ἄλλος. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἑορτάσωμεν πιστοὶ, ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· ὑπάρχει γὰρ, ἁγιωτέρα τῶν οὐρανίων νόων.

Ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τὴν μητέρα τοῦ φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, καὶ ἁγνὴ περιστερὰ προσηνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἄμωμος, προορισθεῖσα γενέσθαι μήτηρ Θεοῦ.

Ἐν ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ οὐράνιος σκηνή. ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Νηπιάζουσα σαρκὶ, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἡ ἁγία κιβωτὸς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ εἰσέρχεται, κατατρυφῆσαι τῆς θείας χάριτος.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ, Παναμώμητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, τρισυπόστατε Μονὰς, ἡ ἀμέριστε Τριὰς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν.

Ἐν γαστρί σου χωρητὸς, ὁ ἀχώρητος παντὶ, Θεομῆτορ γεγονὼς, προελήλυθεν ἐκ σοῦ, πανάχραντε, διπλοῦς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη

Κοντάκιον ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀποῤῥήτων τοῦ Θεοῦ, καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ, τὸν ξένον, καὶ ἀπόῤῥητον· πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἄχραντος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. διὸ ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς, νοῦν τε καὶ λόγον· ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΑ'. Ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεομήτορος εἴσοδος.

Στίχ. Βαθμοὺς τρέχει σοι Γαβριὴλ ναοῦ Κόρη.
Ἥξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ χαῖρέ σοι λέξων.
Ἐν ἱερῷ Μαρίη νήπιος παρὰ εἰκάδι πρώτῃ.

Ἀ[illegible] τῇ ναῷ [illegible] τῆς Θεομήτορος εἰσόδου ἑορτὴν τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ πανήγυριν, [illegible] λαβοῦσα τὴν ἀ[illegible]. Ἡ γὰρ [illegible] Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν [illegible] ἄπαιδος οὖσα, καθ' ὃν καιρὸν μετὰ τοῦ [illegible] Ἰωακείμ, [illegible] καὶ δεήσεσι τὸν Δεσπότην [illegible] καθικέτευσαν, αἰτοῦν τῆς αὐτῆς [illegible] λαβόντα, Παῖδα χαρίσασθαι αὐτῇ, ἐπαγγελλόμενοι, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον [illegible] αὐτῷ ἀναθεῖναι. καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον [illegible] τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγὴν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ [illegible] τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, καὶ τῆς αὐτοῦ [illegible] καὶ [illegible], τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην [illegible] χρόνων ἀγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, [illegible] τὴν ὑπόσχεσιν [illegible] τὸ ἱερόν, καὶ τοῖς ἱερεῦσι παραδιδόασιν. Ἣν καὶ λαβόντες [illegible], τάχα βουλήσει Θεοῦ [illegible], τοῦ μέλλοντος [illegible] τίκτεσθαι, [illegible], καὶ σωτηρία τοῦ παντός. [illegible] τὰ ἐνδότατα [illegible] δα-

δεκα ἐκεῖσε διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τῷ ἀρχιερεῖ τοῦ ἅπαξ τοῖς ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἡ καὶ παντὸς πρὸς τὸ ἐν τῷ ἀδύτῳ ἐνδιαιτωμένη, καὶ τροφῇ οὐρανίῳ ὑπὸ ἀγγέλου ξενοπρεπῶς διατρεφομένη ἕως τοῦ θείου Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκωθῆναι καταγγελλόντων ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα, Κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἡ καὶ ἐνηυλίζετο, καὶ ἐν τούτῳ, θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδιαλείπτως δεχομένη, ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης [illegible], ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος εἰς δόξαν Θεοῦ. ᾯ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰδοὺ σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν ἡ εὐφρόσυνον, καταφαιδρῦνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἡ πανήγυρις τῆς Θεοτόκου σήμερον μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορείτωσαν σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ βασιλίδι θεῶν, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς, βοάτωσαν· ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη.

Ὁ τοῦ γράμματος παρέδραμε, ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιά, καὶ αἱ τῆς χάριτος ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ. εἰσαχθείσης σου, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, εἰς ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὑποτέτακται τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν, Κύριος ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἡ κάμινος σωτήριον.

Χορεύσωμεν ψαλλοντες σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν πνεύματι, ἄχραντον Παρθένον εἰσώχθαι, ἀπαρχὴ σου, εἰς ναὸν τῷ βασιλεῖ μητρί.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ηγάλλοντο ἀγγέλων τὰ τάγματα, ηὐφραίνοντο δικαίων τὰ πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ μήτηρ, εἰς τὰ ἅγια προσήγετο.

Καὶ σώματι καὶ πνεύματι ἔχαιρε, σχολάζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου· ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα τροφὴν τὴν οὐράνιον, προέκοπτε σοφίᾳ καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μήτηρ, κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον ναοῦ εἰς ἐνδότατον, οἱ σώφρονες πατέρες σε ἄχραντε. ἀνατραφῆναι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δοξάσωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον. Καὶ νῦν.

Ικέτευε ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὔσπλαγχνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογέννητορ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν· ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ πυρός, ἡ παῖδες ἐλαίου.

Ακουε Κόρη Παρθένε Ἁγνή· εἰπάτω δὲ ὁ Γαβριήλ, Βουλὴν ὑψίστου, ἀρχαίαν ἀληθινήν· Γενοῦ πρὸς ὑποδοχήν, ἑτοίμη Θεοῦ· Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αχραντον ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτέ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ ἱερεῖ· Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ δοθεῖσάν μοι, Δεδεγμένος εἰσάγαγε, ἐν τῷ ναῷ τοῦ κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εφησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτέ, ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας. Ζωῆς μητέρα προσάγεις ἀληθινήν· Ἥνπερ τηλαυγῶς οἱ προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προεκήρυξαν, καὶ πῶς ναὸς χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ικέτης Θεοῦ κατέστην ἐγώ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ, Καλέσασα τοῦτον ἐν πίστει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδῖνος καρπόν, Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα, προσάγειν τῷ παρέχοντι. διὸ σκιρτῶσα βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστίν, ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ· Ξένον δὲ πάντῃ τὸ πρᾶγμα κατανοῶ, Ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν, τὰ ἅγια τῇ χάριτι· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρώννυμαι ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἅπερ λαλεῖς· Συνεὶς γὰρ ταῦτα τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας, Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνῆψε λαμπάς, ἐβόησεν ὁ Ἱερεύς, Χαρὰν μεγίστην ἐκλάμπουσαν ἐν ναῷ· Ψυχαὶ προφητῶν συνευφραίνεσθέ μοι· Ὡς παράδοξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκβοᾶτε ἀεί· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εὐφραίνεται σήμερον φαιδρῶς Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἁγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ ἅγιοι, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαί, Ἰούδας σεμνύνεται, ἐκ ῥίζης γὰρ αὐτῶν, ἡ Πα-

ςησε γόνος, ἡ Παρθένος ἁγνή· ἐξ ἧς ἐγεννήθη Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνή, προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ϗ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερσίν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Ὡς πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητόν, ὡς κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πιστοί, τὴν ὄντως Παρθένον ϗ μητέρα Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν χερσὶ τῶν ἱερέων.

Προφῆται, ἀπόστολοι, καὶ μάρτυρες, Χριστοῦ, ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν παρθένον ἁγνήν, ὡς εὐλογημένην, μητέρα τοῦ ὑψίστου.

Ναῷ σε προσέφερον, πανάχραντε Ἁγνή, οἱ θείως τεκόντες σε, ὡς θῦμα καθαρόν, καὶ ξένως αὐλίζῃ, ἐν ἀδύτοις Θεῷ, προετοιμασθῆναι, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ὑμνείσθω τρισάγιος, Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀμέριστος μονάς, ἡ μία Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακί, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκί, τεχθεὶς ὡς ηὐδόκησε, Θεός τε καὶ βροτός, ἐκ κόρης Παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. [illegible] κατ᾽ ἀλφάβητον, ἀντιστρόφως. Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Ὁ Εἱρμός.

Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὡς ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἁγνή, ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος, Χάριτος Θεοῦ, δ᾽ ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν, Φωτὶ ἀϊδίῳ καταυγάζεις ἀεί, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὑπερίπταται Θεοτόκε ἁγνή, τὸ θαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων. Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, ῥοπῆς ἁμαρτίας ἀνεπίδεκτον. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· ὄντως ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου ἁγνή, ὁ νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν στάμνον· ξένην κιβωτόν, ϗ καταπέτασμα, ϗ ῥάβδον· Ναὸν ἀκατάλυτον, ϗ πύλην Θεοῦ· ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς θαυμαστῶς εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Μελῳδῶν σοι προεκελάδει Δαβίδ, λέγων σε θυγατέρα βασιλέως, Κάλλει ἀρετῶν ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, ἰδὼν τοῦ Θεοῦ σου

μένην σε. ὅθεν προφητεύων ἐβόα· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν ἡμῖν, Παρθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομών, Ἠνοίξατό σε κλίνην βασιλέως, Ζῶσάν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην Θεοτόκε. Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ Ἄνθρωποι τὴν Παρθένον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν· Θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σήν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζωὴν τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος· Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾷν σοι· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσαχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερέων.

Ἐκ τῶν δικαίων προῆλθεν, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπός, ἡ Θεόπαις Μαρία· ἣ ὡς θυμίαμα δεκτόν, ταρὰ νηπιάζουσα προσφέρεται, ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, ὡς ἁγία εἰς τὰ ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις ἐν τῷ ναῷ τῷ νομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, τῶν δικαίων ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺν τῷ ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσῳδοῦντες, ἀναβοήσωμεν πιστοί· χαῖρε πάγκαλε νύμφη· χαῖρε νεφέλη φωτεινή· ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας καθημένοις· χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Ἡ τῶν ἁγίων ἁγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς πρεσβείαις σου Ἁγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἱρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα τῆς ἁγίας σου μορφῆς.

Ὕμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ ἀγγέλῳ Γαβριήλ, ἀνακράζει βοῶσα· χαῖρε ἡ μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντί, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννῆτορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν. Καταβασία.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικὸν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἣν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ κλίμακα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ. Τὸ δεύτερον.

Ἕτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λαμπαδηφόροι σήμερον, τῶν παρθένων χορεῖαι, τὴν μόνην ἀειπάρθενον, καὶ Ἁγνὴν Θεοτόκον, προπέμπουσι σὺν ἀγγέλοις, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ὡς ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ σκηνὴν πανάγιαν, ἐν ᾗ Θεὸς, ἀπορρήτως ᾤκησεν ἀναπλάττων, βροτῶν τὴν φύσιν ἅπασαν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον, οὗ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θεοδόχου ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβὼν, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἁγιάσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Λέοντος Μαΐστορος.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάντων τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ· σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ ἄγγελος· χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου. Δεῖ εἰδέναι ὅτι ἑορτάζεται ἡ παροῦσα ἑορτή, ἄχρι τῆς εἰκοστῆς πέμπτης τοῦ παρόντος μηνός.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΒ'.

Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Κικιλίας.

Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, προϋπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἄρρητον, ἐν συμβόλοις σήμερον, ὁρατοῖς τὰ νοούμενα· ἡ φῶς γὰρ κόσμῳ, θεῖον ἐκλάμψασα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς ναὸν ἔνθεον, ἣν εὐφημήσωμεν, ὡς ναὸν θεότητος ὑπερφυῆ ἅγιον [illegible], τοῦ φωτοδότου Χριστοῦ.

Ὅπως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακεὶμ ὁ σοφὸς, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσαντι, θεῖον δοῦναι καρπὸν αὐτοῖς, τὴν θεόπαιδα, Κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι' ἧς τῆς λύπης, ἠλάθη ὄφλημα· ἣν εὐφημήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται, παντὶ τῷ κόσμῳ αὕτη.

Δεῦτε μυστικῶς συνδράμωμεν, καὶ προεξάρξωμεν νῦν, ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως, καταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον· ναὸν γὰρ θεῖον, φαιδρῶς εἰσέρχεται, προμνηστευθεῖσα σαφῶς τῷ Πνεύματι· ἧς ἑορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανήγυριν θεοπρεπῶς, πάντες εὐωχούμενοι, ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς.

Ἕτερα στιχηρὰ τῶν ἁγίων. Ἦχος [illegible] Ὡς ἐκ τοξόλω.

Κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φιλῆμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, θείας ἐπι-

γνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας ἀπεύφρανας τὰς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικειμένας τε, μέθην τῆς εἰδωλομανίας. ὅθεν γηθοσύνως τὴν μνήμην, σοῦ τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις τῶν Γαζέων σε τιμᾷ, φῶς τῆς ἐπιγνώσεως μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα· ἡ Κολασσαέων δὲ, τὸ θεῖόν σῶμά σου, ὥσπερ ἔλαιον κατέχουσα, τρυγᾷ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἑκάστοτε. ὅθεν ἐκτελεῖ σοῦ τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων, ἔνδοξε Φιλήμον τῇ πρεσβείᾳ σου.

Πίστει σὺν Ἀπφίᾳ τῇ σεμνῇ, Ἄρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν. μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱεροὺς θεοκήρυκας, σεπτοὺς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γνῶσιν ἀληθείας· καὶ τούτων, εὐσεβῶς τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν.

Δόξα, τῶν ἁγίων ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον, τοὺς ἀποστόλους Χριστοῦ· χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, Κολασσαέων πρόβολοι. χαίρετε, ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι, καὶ Χριστὸν τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος δ'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τοῖς [illegible] μεγαλ[illegible] ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατ' [illegible] ἀποκωλυθεῖσα, ἐκπετείρας [illegible] γελίας, καὶ τῷ Θεῷ [illegible] κησιν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν· ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίαι αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σῶμα ἀκηλίδωτον, καὶ λογισμὸν ἀπαράδεκτον, ἡδονῶν διετήρησας, καὶ νύμφη ἀκήρατος, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ ἀειμακάριστε· διὸ σε προσελάβετο, πρὸς φωτεινότατον θάλαμον, καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον, Κικιλία πανεύφημε.

Ῥόδοις ἠδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς σεμνοπάρθενε, ζωγροὶ μεσιτείᾳ σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνοπτρισαμένην, τούτων εὐχῇ σου ἐκτενεῖ. ὅθεν λιπόντες, δυσώδες ὀδάσμα, τῆς πλάνης ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεανίδος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος, χρηστότητα.

Πλούτου κατεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον στέργουσα, καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, Παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ἀριθμησαμένη, καὶ προσενήνοχας σαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ πάνσεμνε, ἀθλήσασα στεῤῥότατα, καὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατήσασα, ἀθλητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

[illegible]

Σύμφρον ψαλμῳδίαις, τὰ φῶτα τῶν Παρθένων, ἀνάψαντες λαμπάδας, [illegible] τὴν μόνην Παναγίαν [illegible].

[illegible]

Ὅρος τὸ [illegible], [illegible]

γέφυραν τὴν στάμνον, προφῆτα ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, προφῆτα ὑποδέχου, Θεοῦ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην ἀειπάρθενον.

Δόξα, ἦχος β΄.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ἡ ὁμήγυρις, τὸ Κολασσαέων θεῖον βλάστημα, καὶ Γαζέων τὸν ποιμένα, ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων εὐφημήσωμεν. χαίροις, αὐτῷ ἀναβοῶντες, ἀπόστολε ἔνδοξε, ὁ τοῖς θεοσόφοις λόγοις σου, τοὺς ἀνθρώπους ἐπιστρέψας, πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ζωγρήσας, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας ὁδόν. χαίροις, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, τοὺς ἁγίους ὑπερφιλήσας, Φιλῆμον πανεύφημε, ἐφ᾽ ᾧ καὶ Παῦλός σοι γράφων, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάζει, μαρτυρῶν σε ἀνάπαυσιν τῶν σπλάγχνων αὐτῶν. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ τοῦ παντάνακτος, αἴτησαι ἡμῖν τῶν πταισμάτων ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ ἄγγελος· χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Μετὰ τὴν α΄ στιχολ. Κάθισμα τοῦ ἁγίου Φιλήμονος.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σὲ ὅτε ὦ σοφέ, τοῦ Θεοῦ Θεὸς λόγος, πρὸς ἅπαντα τῆς γῆς, τὰ πληρώματα μάκαρ, ἀκτῖνα ὡς πολύφωτον, ἐξαπέστειλεν ἔνδοξε, κατεφώτισας, ψυχὰς κειμένας ἐν σκότει, καὶ ὡδήγησας, αὐτὰς πρὸς γνῶσιν τὴν θείαν, Φιλῆμον ἀπόστολε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἡ Ἄννα ἡ σεμνή, ὡς πολύτιμον δῶρον, Θεῷ τὴν ἑαυτῆς, θυγατέρα ἐνδόξως, προσφέρουσα ἠγάλλετο, ἐν ναῷ μητρικῶς πιστοῖς· καὶ εὐφραίνετο, Ἰωακεὶμ ὁ θεόφρων, σὺν αὐτῇ φαιδρῶς, οὓς εὐφημοῦντες ἐκ πόθου, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογ. Κάθισμα ὅμοιον.

Φιλήμονος σεπτοῦ, Ὀνησίμου Ἀρχίππου, Ἀπφίας τε πιστοί, τὴν σεβάσμιον μνήμην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες· Θεῖοι κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασάνου, εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Δόξα, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωταυγῆ λαμπτῆρά σε, Κολασσαέων, θεία πόλις ἔνδοξε, προβάλλεται σε ἱερόν, Φιλῆμον μάκαρ ἀπόστολε, φωταγωγοῦντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Χριστὸν φιλοῦντα, δοξάσω σε Φιλῆμον.

ᾨδὴ α΄ ἦχος δ΄. Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, ἱερουργὲ σκηνώματα, χάριν παράσχου μοι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνῆσαι ὅτι δεδόξασαι.

Ῥείθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρασκευάσας πίστει, ἀπόστολε Φιλῆμον ἀξιοθαύμαστε.

Ἱερουργῶν, τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐφώτισας, λυτρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προφητῶν, πάλαι ὁ θεῖος κατάλογος

Δημόσια Βιβλιοθήκη

πολυειδέσιν Ἄχραντε, συμβόλοις πόῤῥωθεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δεσπότην, ἀποκυήσασαν.

Ἕτερος Κανὼν τῆς ἁγίας.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ πανάγιον τέμενος· Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα· Χριστοῦ ναὲ καθαρώτατε, ἔνδοξε Κικιλία μάρτυς σεμνή, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, φωταγώγησον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα· Χριστοῦ κραταιωθεῖσα τῷ ἔρωτι· Χριστοῦ προσταγαῖς πειθήσασα, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ μάρτυς σεμνή, πᾶσιν ἐνεκρώθης καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυντον φέρουσα, καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἁγνότατον, Χριστῷ τῷ Θεῷ νενύμφευσαι, ἄμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθαράν, μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς νυμφῶνα νοητὸν Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, Πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Ἄλλη, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου, ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως, τοὺς ἀνθρώπους Φιλήμον ἀξιάγαστε.

Ὀνήσιμον τὸν θεῖον καὶ Φιλήμονα, Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον τοὺς ἀστέρας, τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα, ἱεραῖς μελῳδίαις εὐφημήσωμεν.

Ναοὺς τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθάροντες, τῆς θείας ἐτύχετε θεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπεστρέψατε, πλανωμένας, πρὸς γνῶσιν ἱερώτατοι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα καθαρὰ καὶ πανακήρατος, ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθένε ἀποπτήμασιν.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεόν, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, ἐκζητοῦσα ἔδραμες αὐτῷ· σοῦ ὀπίσω Δέσποτα, προσεκολλήθην, καὶ σοῦ τῇ στοργῇ, ψυχήν μου συνέδησα.

Ἔχουσα παστάδα, ἐπουράνιον προῖκά τε μένουσαν, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαίρου, καὶ φθαρτῆς Κικιλία, ἁγνὴ μάρτυς καταπεφρόνηκας, τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, ἄσπιλον ἀμόλυντον.

Ἔρωτι ἀΰλῳ, τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηῤῥύτοις, καὶ πανσόφοις σου λόγοις, σὺν σοὶ παρθενεύειν ἔπεισας, μεθ' οὗ συνήφθης Ἀγγέλων χοροῖς, μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος ἄμπελος Ἄχραντε, καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον βότρυν, Χριστὸν οἶνον ἀποστάζοντα θεογνωσίας αὐτὸν ὡς Θεόν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Φιλήμονος.
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱερὲ ἀπόστολε, Χριστοῦ Φιλήμον, τοὺς τελοῦντας σήμερον, τὴν σὴν πανίερον πιστῶς, μνήμην περίσωζε ἅπαντας, πειρατηρίων παντοίων καὶ θλίψεων.

Ὁ Οἶκος.

Ὃν Παῦλος ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος ἐνθειάζων δι' ἐπιστολῆς μαρτυρεῖ, μέγαν τῇ τε πρὸς τὸν Κύριον πίστει, καὶ πρὸς πάντας ἁγίους ἀγάπῃ, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν σπλάγχνων αὐτῶν, διὰ τὸ τῆς ἐλεημοσύνης σου ὑπερβάλλον· τίς ἐπαξίως σὲ ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει; ἢ τίς πόνος εὐφημῆσαι, οὓς ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ὑπέμεινας Φιλήμον ἀπόστολε, τὴν τῶν εἰδώλων ἄθεον πλάνην καταστρέφων,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
δημόσια βιβλιοθήκη

καὶ ἔθνη πολλὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπιστρέψας, καὶ γενναίως μέχρις αἵματος ἐναθλήσας· ἀλλὰ πιστῶς τὴν κοίμησίν σου ἑορτάζοντες, βοῶμεν σοι· ἡμᾶς περίσωζε ἅπαντας, πειρατηρίων παντοίων καὶ θλίψεων.

Καθίσματα τῶν ἁγίων Φιλήμονος Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου καλλιεργῶν, χερσωθείσας καρδίας ἱερουργέ, τὴν θείαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκεύασας. καὶ καθελὼν τεμένη, εἰδώλων ἀνήγειρας, ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ κτίστου σου. ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Φιλήμον δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τῆς ἁγίας Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Νυμφίον ἀληθῆ, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον, καὶ τοῦτον προσενήνοχας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στεῤῥῶς Κικιλία, καὶ τὸν στέφανον ἀπολαβόντα τῆς νίκης, μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Τῆς ἑορτῆς ὅμοιον.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας· ταύτην ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ζ'. Ὑμνῶ σε ἄνομε.

Ἱστίῳ τοῦ σταυροῦ πτερούμενος, διεπέρασας ἀχειμάστως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου μάκαρ, πολλοὺς κυβερνήσας θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὅρμον θείοις λόγοις σου.

Λαμπτῆρας φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία πόλις Κολασσαέων, τὸν ἱερὸν Ἄρχιππον, Φιλήμονά τε καὶ Ἀπφίαν, σαφῶς καὶ Ὀνήσιμον τὸν ἔνδοξον, φωταγωγοῦντας κόσμου τὸ πλήρωμα.

Ὁ θεῖος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῇ καρδίᾳ σου θεόῤῥημον, καὶ ποταμοὺς ἔστησε, καὶ ῥεύματα τῆς ἀθεΐας, ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσωνι, τῆς ἀγνωσίας ἤρδευσεν ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε ἀληθῶς Πανύμνητε, ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον κυήσασαν, καὶ δέομαι τῆς ταπεινῆς μου, ψυχῆς θεράπευσον τὰ νοσήματα, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἄγγελος φωτὸς σοὶ παρεστώς, καὶ φύλαξ δεδομένος σοι, φωτὶ σε θείῳ κατελάμπρυνε, ῥυόμενός σε παντὸς, ἐναντίου ἔνδοξε, ἄφθορον ἁγνὴν διατηροῦντι, εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

Θείαις σὺ πεισθεὶς ταῖς διδαχαῖς, εἰδώλων τὸ βαθύτατον, ὦ Κικιλία σκότος ἔλιπε, βαπτίσματι θεουργῷ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλλεριανὸς ὁ γενναιόφρων, καὶ φωτισθεὶς τὴν ψυχὴν, φέγγος μαρτυρίῳ ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἠλλάξω τὸν οὐράνιον, τοῦ ἐπιγείου ἀξιάγαστε, εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς μαρτυρίας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς, μάρτυς Κικιλία θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος σε Παρθένε Ἀαρὼν, ἀνίκμως ἐκβλαστήσασα, προεξεικόνιζεν ἀνθήσασαν, τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός· ὃν δυσώπει πάντοτε, πάντων εὐσεβῶν ταῖς διανοίαις, τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, Κόρη ἐμφυτεῦσαι Πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενοσηκότας δεινῶν, τῇ σηπεδόνι τῶν δεινῶν ἔνδοξε, τῷ δραστικῷ λόγῳ σου ἴασω, Φιλήμον τοὺς ποτὲ, εἰδωλομανίᾳ, σφοδρῶς κινδυνεύοντας.

Τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς Φιλήμον,

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ϗ μόνην τὴν ὁδόν, Χριστὸν ἀγαπῆσαι, αἰσίως ὡδήγησας.

Ἄγει φαιδρὰν ἑορτήν, Κολασσαέων ἡ σεπτή, σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ ἐκκλησία, τὸν θεῖον Ἄρχιππον, καὶ τὸν θεήγορον, τιμῶσα Φιλήμονα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀνημέρων, βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσιν.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Λουτρὸν ὡς τὸ θεῖον, Βαλλεριανέ, ἐκζητοῦντι ὤφθη σοι Ἄγγελος, τὸν νοῦν ϗ τὴν καρδίαν σου φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει, ϗ πείθων οὐρανίαις, συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Τηροῦσι παρθένον, ϗ σῶμα ϗ νοῦν, συνδουμένοις σε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους ὁρατοὺς ὑμῖν ἀπέστειλε Χριστός, ἐκ ῥόδων ϗ εὐπνόων· αὐτοῦ γὰρ εὐωδία διὰ πίστεως ὄντως, πανευκλεέστατοι γεγόνατε.

Δυσώδη Τιβούρτιε, πλάνην λιπών, ἀντελάβου ὀσμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορεύθης, πιστεύσας ὁλοψύχως, τῇ Τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότατα. Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἁγνή, ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, βροτοὺς ἐπιφανῶς, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

ᾨδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανὸς ὤφθης πᾶσι φθεγγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ μαθηταῖς συνταξάντος, ἑβδομήκοντα μάκαρ πανόλβιε.

Ξενωθεὶς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγῳ ξενωθέντας Θεοῦ ἐσαγήνευσας, καὶ τῆς Σιὼν οἰκήτορας, ἱεράρχα Φιλήμον ἀνέδειξας.

Ἀρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστράπτουσα, καὶ περιφανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, πρὸς οὐρανοὺς ἀνέδραμες, σὺν ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα.

Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν γνωρίζεται ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσηται Κόρη πανάμωμε.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Χεῖρας πρὸς Θεόν, προθύμως ἐπάραντες, τοὺς εἰδωλικοὺς ναοὺς κατέῤῥαξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στεῤῥότατοι· νίκης ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

Ἄρνες λογικοί, ὑπάρχοντες ἅγιοι, θηρίων ὁρμὰς οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐνεύσατε, ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, οὐ θυσίαν προσηνέγκατε ὀλέθριον· μᾶλλον, ἑαυτοὺς δὲ θύματα, καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Πόθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρως ἐγκάρδιος, καὶ θεία στοργὴ ὅλην ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος ἔνδοξε ἄγγελον· ὑποκλίνεις γὰρ αὐχένα προθυμότατα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, ϗ ψυχῇ τὸν ἀέρα ἡγίασας.

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν· τοῦτον Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμὸς· Σπλάγχνων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν.

Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ ἑκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεοπρεπῶς ὑμνήσωμεν πιστῶν ἡ πληθύς· αὕτη γὰρ κατῄσχυνεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λάμψασα ὡς ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων, ϗ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

μετὰ ταῦτα ὤφθη τοῖς ἐν γῇ, στήριγμα θεῖον, τὴν πίστιν κρατύνασα.

Ὁ Οἶκος.

Ἀρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς ἐδόθη τοῖς ἁγίοις, ἐξαίρετα τοῦ πράττειν, κατάπληκτα μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα ἐστὶ θαυμάζεσθαι ἀξίως· μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα, πῶς ἀποδυσαμένη, τὸν ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκότους, καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλην τοῦ ἐχθροῦ, ἔστη ἐῤῥωμένη ἀπτοήτως· καὶ ἡμεῖς τοῦ θαύματος τούτου, γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, ᾄδωμεν πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρνισε τὸν Βελίαρ, τὴν πίστιν κρατύνασα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΚΒ΄, Μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ὀνησίμου, καὶ Ἀπφίας, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ ἀποστόλου.

Στίχ. Χριστοῦ καλοῦντος ὤφθητε δρόμῳ ξένοι.
Χριστοῦ μαθηταὶ δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.
Εἰκάδι δευτερίῃ Φιλήμονα ἔδεεν ἄορ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ βασιλέως, μαθηταὶ γεγονότες τοῦ ἁγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἑορτὴν ἀγόντων τῇ Ἀρτέμιδι, ἐν τῷ ναῷ ταύτης καὶ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Ἐν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς Ἀπφίας, πιστῆς καὶ αὐτῆς οὔσης, ἐναπελείφθησαν, ποθοῦντες τὸ κατὰ Χριστὸν μαρτύριον. Συσχεθέντες οὖν ἤχθησαν πρὸς Ἀνδροκλέα τὸν ἡγεμόνα Ἐφέσου. Τύπτεται οὖν ὁ Ἄρχιππος παραυτίκα, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι, τῷ εἰδώλῳ τῷ καλουμένῳ Μηνᾷ, εἰς βόθρον ἐμβάλλεται μέχρις ὀσφύος, καὶ οὕτω λιθολευστεῖται, πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι καταπεντηθείς. Ὁ δὲ ἅγιος Φιλήμων καὶ Ἀπφία τυφθέντες σφοδρῶς λίθοις καταθλασθέντες, καὶ διαφόρως βασανισθέντες, τέλει τοῦ βίου καὶ οὗτοι ἐχρήσαντο. Ὁ δὲ ἅγιος Ὀνήσιμος, μετὰ τὴν τοῦ μεγάλου Παύλου τελείωσιν, ἐκ Ῥώμης εἰς Ποτιόλους ὡς κατάδικος μεταπεμφθεὶς παρὰ τοῦ ἐπάρχου Τερτύλλου, καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, εἶτα καὶ τὰ σκέλη κατεαγεὶς τῆς προσκαίρου μεθίσταται ζωῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. [illegible] Κικιλία,
Δούσῃ δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.
Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα.
Κτείνει ξίφος βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ ἡ μὲν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπρούς· Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τοῦτον ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐν ἁγνείᾳ διάγειν ἔπεισεν. Ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. Εἰς τοσαύτην δὲ ἀρετὴν ἀνήχθη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ ἀγγέλοις καθ' ἑκάστην προσομιλεῖν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλονται Τουρκίῳ Ἀλμαχίῳ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως· Καὶ ἀχθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, ἐκδίδονται τῷ Καππελαρίῳ Μαξίμῳ, ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφαλάς. Ὃς μετὰ τὴν τῶν ἁγίων ἐκτομήν, θεασάμενος ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δορυφοροῦντας τὰς ψυχὰς τῶν μαρτύρων, ἐπίστευσε· καὶ αὐτὸς ἐν τῷ αἰκίζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ἡ δὲ ἁγία Κικιλία ἐν βαλανείῳ βληθεῖσα σφοδρῶς ἐκκαέντι, καὶ μὴ συγχωρουμένη τὴν ἔξοδον, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ, τοῦτο τοῦ ἐπάρχου ἀποφηναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Καππελάριος αἰκισθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Μάξιμος αἰκίζεται ὁ φρουρὸς φύλαξ,
Ἄθλος ὑπαξίας ἐντολῶν Θεοῦ φύλαξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε, σὺν Μάρκοις δύο,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Μάγνου ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας. Κατασχεθέντες δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, καὶ πλείστας ὑποστάντες βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Πρὸς τὴν ποθητὴν [illegible] πρὸς πόλον,
Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μένιγγου τοῦ κναφέως.

Στίχ. Κάραν κναφεὺς Μένιγγε τμηθεὶς ἐκ ξίφους.
Κνάπτεις σεαυτόν, τῶν ῥύπους αἴρειν πλύνων.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ Καλλιπόλεως τῆς Ἑλλησπόντου, ἐκ πόλεως Παρίου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τινῶν ἐν ἀγορᾷ βοώντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς ψευ-

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

κτὸς ἡλικίας, ἔκλεψε τοὺς δεσμίους ἡμῶν ὑπερζέσας τῷ πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθετο τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ πόλει τοῦ ἁγίου, πολλοὶ μάρτυρες ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλεισθέντες ταῖς φυλακαῖς, ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ ἅγιοι ὑπὸ θείου ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν. Ὅθεν μὴ εὑρισκομένων αὐτῶν, μεγάλως οἱ διώκται ἐταράχθησαν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μένιγνος καὶ θείας φωνῆς καλούσης αὐτόν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλετο, ἀλλ' ἀπολούς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπόταις (κναφεὺς γὰρ ἦν), καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τεθέντα γράμματα διαῤῥήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς, καὶ ἐπὶ γῆς ἄφεις λὰξ ἐντείνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτέμνεται, καὶ τοῖς τυράννοις ἀχθεὶς, καὶ θῦσαι ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θάνατον κατακρίνεται· καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρουσθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀββᾶ.

Στίχ. Τὸν Ἀββᾶν, ὡς πατέρα ὄντα ἀββάδων
Τιμῶ πρεπόντως ὡς φερώνυμον τέκνον.

Οὗτος ἦν ἐκ γένους τῶν Ἰσμαηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησε μοναχῷ τινί, ἐνδυσάμενος τὸ μοναχικὸν σχῆμα, καὶ ἦν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινάς. Εἶθ' οὕτω λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητευθησόμενος παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ. Οὗ κοιμηθέντος, ἔμεινεν αὐτὸς παρ' αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὀκτὼ δὲ καὶ τριάκοντα διατελέσας ἐκεῖσε χρόνους, οὐκ ἐπεξέτεινεν, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ὑποδήμασι μὲν οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν, ἐσθίων δὲ βραχέα, καὶ ὅσα βραχείαν ἐντιθῆσι δύναμιν, περιττὴν ἡγεῖτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρείαν. Σιδήρῳ δὲ τὴν ὀσφὺν ἐζωσμένος ἐκάθητο μεγάλῃ γωνίᾳ, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλεῖστον ἑστηκὼς, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ Δεσπότῃ λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρείαν ἀναγκαίαν ἡγεῖτο οὐδαμῶς· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ποτε κατακλιθέντα ἐθεάσατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκεῖσε χοροῦ τῶν πατέρων κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύειν λαχὼν, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς ἀσκήσεως τοῖς ὑπηκόοις ἅπασι προέθηκεν. Οὕτω βιοὺς, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι Χριστοφόρος, καὶ Εὐφημία, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Χριστὸν ὥσπερ συνευφρανεῖν ἔχων,
Σοὶ συνεφράνθη Χριστοφόρε Χριστοφόρον.

Οἱ ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ Ἄνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Θαλλέλαιος, Ἄνθιμος τέτμηνται,
Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὡς θεῖοι φύλλοι.

Ὁ ὅσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πατάξας,
Φίλος Θεοῦ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Ὁ ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθεὶς, καὶ κατὰ κρανίου ἀφεθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ κρανίου Θαδδαίου ὁ τροχὸς τρέχει.
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ ψαλμὸς λέγει.

Καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀγαπίωνος, Σισινίου ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχ. Ἀπῆλθε θηρσὶ μὴ βλαβεὶς Ἀγαπίων.
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.
« Εἶχες βοτὴν με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξένον,
Ἔχεις με Σισίνιον ἐκ ξίφους λέγει.
« Ὑπὲρ Θεοῦ παθόντος ἐν τῷ κρανίῳ,
Ξίφει σοῦ Ἀγάπιε τέμνεις κρανίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἱεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Κλήμεντος ἐπισκόπου Βουλγαρίας τοῦ ἐν τῇ Ἀχρίδι, τοῦ καὶ Βουλγαροκτήτου ἐπονομαζομένου.

Στίχ. Τῶν Βουλγάρων κήρυκα Κλήμεντα μέγαν
Σιγῇ τίς ἂν κρύψειεν ἀρετῆς φίλος;

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ς'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡραῖοι οἱ σοί, ἐχρημάτισαν σεπτοὶ Φιλῆμον πόδες, τρίβους συντόνως βηματίσαντες, εὐαγγελίου καὶ ἅπασιν, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱερὰν καταγγείλαντες, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ὑποσκελίσαντες.

Σῷ λόγων φωτὶ, τῶν Γαζέων τὸ βαθὺ σκότος ἠλάθη ἱερουργὸς γὰρ ἱερώτατος, ἐν τύποις γέγονας ἄριστα, τοὺς πάντας ποιμένας καὶ μέλπειν, ἐκδιδάξας ἀπόστολε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοινώνησε καλῶν Γαζέων πόλις· αὐτῆς γὰρ ὤφθης καὶ πρωτόθρονος καὶ ἱεράρχης σωτήριος, ὡς ἱεροφάντης Φιλῆμον, ἐκβοᾷν προτρεπόμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Φιλήσας Χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς δι' εὐσπλαγχνίαν, τοὺς τῇ φιλίᾳ του φλογιζομένους συγγένοντας, φίλους ἀπειργάσω Φιλῆμον, τοῦ Θεοῦ ἀπαγγέλλοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς ταπεινῶν, καὶ λυχνία φωτεινὴ καὶ θεία τράπεζα, ὄρος καὶ πύλη ἀδιόδευτος, θρόνος Θεοῦ καὶ παλάτιον, ῥάβδος Ἀαρών τε καὶ στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστὸν τὸ μάννα τῆς ζωῆς, Παρθένε φέρουσα.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Τὴν κάμινον εἰς δρόσον νεανίαι, εὐσεβῶς μετέβαλον, δροσιζομένη δέ, λουτρῷ Κικιλία τοῦ βαπτίσματος, τὸ φλογίζον τοῦ λουτροῦ ἔφερες ψάλλουσα· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τιβούρτιος τὴν πλάνην ἀπλανέσι, διδαχαῖς σου πάνσοφε, καταλιπὼν θείαν στολήν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἀθληταῖς συναριθμεῖται· βοῶν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τρισήλιον ἀκτῖνα ὑπερθέου, ἀθληταὶ θεότητος, ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν, ἐσκεδάσατε φωστῆρες χρηματίσαντες, καὶ φωταγωγοῦντες πιστῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν κυησάσῃ, τὴν χαρὰν πανάχραντε, καὶ τῆς ἀρᾶς πάντας ἡμᾶς, ῥυσαμένη μεσιτείᾳ σου, ἀπειρόγαμε Ἁγνὴ τοὺς ἀναμέλποντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Λόγον ὡς λύχνον φαεινόν, ἐπαγάπτοντα τῇ σῇ καρδίᾳ φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους καὶ ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένους ἀγνωσίας ἔνδοξε, πρὸς θεογνωσίας ἐξήγειρας ἡμέραν.

Ἡ ἱερά σου πρὸς Θεόν, ἐκδημία ἱεραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς ἀποστόλων, καὶ ἀσωμάτων νόων, ὧν ἔσχες ἐν γῇ τὸ πολίτευμα, ὡς ἱερομύστης, Φιλήμον θεηγόρε.

Μύρον ἠδύπνοον, σαφῶς ἀποστάξας ἱερῶν θαυμάτων μάκαρ, εὐωδίασας φρένας, καὶ λογισμοὺς εὐσεβῶν, καὶ πάθη δυσώδη ἀπήλασας, τῶν ὑπερυψούντων Χριστὸν σοφὲ Φιλῆμον.

Οἷα ἀστέρες φαεινοί, στερεώματι ἀεὶ τῆς ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα Ἄρχιππος ὁ θαυμαστός, Ἀπφία Φιλήμων Ὀνήσιμος, καὶ τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι.

Θεοτοκίον.

Νέος παράδεισος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς Ἁγνὴ ὠράθη, ζωῆς ξύλον βλαστάνων, καὶ τοὺς θανέντας καρπῷ, τοῦ ξύλου πάλιν πρὸς παράδεισον, ζωοποιηθέντας εἰσάγων Θεοτόκε.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Θείαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θαυμάτων, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, καὶ τακέντας καύσωνι, ἀλγηδόνων μάρτυς σεμνή, ἀναψύχεις Κικιλία πανασίδιμε, βοῶντας ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζεούσῃ τῇ προθυμίᾳ γενναιόφρον, τὴν παφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα, οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δέ, ἀλλ' ἐξῆλθες ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρσίας Κικιλία ἀναμέλπουσα, Χριστῷ τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θείου Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν ἀγγέλων δῆμοι. ῥαβδισμοὺς γὰρ πάντοθεν, καὶ νιφάσι τῶν αἰκισμῶν, πιεζόμενος ὑπέφερε στεῤῥότατα, συντρίβων ἐχθρούς, καὶ μέλπων ἄριστα· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς θεότητος ἐγνώκαμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἀναμέλποντας· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάτη χορεία, ἱερωνὰ ποστόλων, ἐμπρέπων κατοικεῖς τοὺς οὐρανούς, θεία μεθέξει θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων ἀρρήτῳ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, ἱεράρχα Φιλήμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ τρόπος, ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος, ὁ βίος ὁ περίδοξος ἡ σή. κοίμησις μάκαρ ἀπόστολε. ὡς φαιδρὰ ἡ ἡμέρα, ἐν ἧ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίων ἀψίδων, ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία, ἑόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συστησαμένη τῇ μνήμῃ σου. ἣν ἀκλόνητον σῶζε ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις Φιλήμον, ἱερώτατε.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ἰαμάτων σταγόνας, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερῶς, μάκαρ Φιλήμον ἀπόστολε, καὶ νοσήματα παύει, καὶ πάντων ἁγιάζει τὰς ψυχάς, τῶν τὴν θείαν σου μνήμην, ἑορταζόντων πάντοτε. Θεοτοκ.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς, ἐπισταμένη Πανάμωμε· ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, ἀγγέλους καταπλῆττον καὶ βροτούς, τοὺς εἰδότας σε μόνην, Παρθένον Θεομήτορα.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Κῆπος κεκλεισμένος πέφυκας, πηγὴ ἐσφραγισμένη, κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλεκτή, φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, εὐανθής τε καὶ θεῖος παράδεισος, θεόφρον Κικιλία, τοῦ βασιλέως τῶν δυνάμεων.

Ὅρμον γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς εὐσεβείας φόρτον ἐλλιμενίσαντες. καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς τρισηλίου θεότητος, καταυγάζεσθε θέσει θεούμενοι, γενναῖοι ἀθλοφόροι, πανευκλεεῖς θεομακάριστοι.

Τριαδικόν.

Νέμοις τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριὰς ἀμέριστε, θεῖον φωτισμόν, ἁμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σοφῶν σου μαρτύρων ἐντεύξεσιν. ἵνα σε κατὰ χρέος, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν. Θεοτ.

Φέγγος ἀστραπῇ τοῦ τόκου σου, ἡ ἀμωσθεῖσα φύσις, ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτός, ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως. διό σε ὡς αἰτίαν τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν. Ὁ Εἱρμὸς.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, Ἄρχιππε ἱερώτατε, Φιλήμων σὺν Ἀπφίᾳ, καὶ μάρτυρι Κικιλίᾳ, ἱκεσίαν τῷ κτίστῃ ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων ἐν πίστει τὴν ἱεράν, ὑμῶν μνήμην λύσιν λαβεῖν πταισμάτων· ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Θεοτοκίον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ πανάγαθος Κόρη, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως, καὶ ταύτης προπορεύονται, ἀσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους παρθένων, ἣν ὁ θεῖος ἱερεύς, ἐνηγκαλίζετο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους στιχηρὰ τῶν ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλήμον ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλύν, τῆς κακίας ... καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, καὶ παθῶν ἐπικρατείᾳ, ἱερομύστα ...

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένηται, ἀρετῶν λαμπρότητι ὡραΐσασα, τὴν σὴν καρδίαν πανένδοξε, Ἀπφία καὶ ... στερρᾶς ... τοῦ ...

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

θεῖσά τε, πᾶσαν μύησιν θείαν· διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ τῶν ἀσωμάτων, συνεπαγάλλῃ θεόληπτε.

Σὺν τῷ θείῳ Φιλήμονι, εὐφημήσωμεν Ἄρχιππον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὀνήσιμον, ὡς ἱεράρχας θεόφρονας· μεγίστους ὡς μάρτυρας, ἀποστόλους τε σοφούς, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος συμμετέχοντας, καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα ἦχος πλ. β΄.

Τὴν εὔηχον σάλπιγγα τοῦ παναγίου Πνεύματος, Φιλήμονα τὸν ἀπόστολον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τὴν σάρκωσιν τοῦ θείου Λόγου, ἀνακηρύξας τρανῶς, ἐξείλετο τῆς εἰδωλομανίας πεπλανημένους λαούς, υἱοὺς Θεοῦ ἀπεργασάμενος. Ὃν ἐκ πόθου ὑμνοῦντες, ἱκετεύσωμεν λέγοντες· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη· τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μῆτερ Θεοῦ, σῷζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, ἁγίων τῶν ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὖσαν, ὦ Ζαχαρία, δέχου, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαβίδ, ἐβλάστησας Παρθένε, Γαβριὴλ δὲ τὸ χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα· Θεὸν γὰρ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐχῇ τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, ὑφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης ναῷ τῷ κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν ἦχος δ΄.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Ὁ ἀπόστολος, Πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῆς. Παῦλος, δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν. Ζήτει Νοεμβρίου η΄. Τῆς λειτουργίας τῶν ταξιαρχῶν. Κοινωνικόν, Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΓ΄.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, ἐπισκόπου Ἰκονίου· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνων.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρ. τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείττονι δέδωκας, νουνεχῶς παμμάκαρ, τὴν ἡγεμονείαν, κατὰ τοῦ χείρονος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ Πάτερ χρησάμενος, ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν, ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας, τῶν αἱρέσεων ὅσιε, δογμάτων ὀρθότητι, καὶ θεολογίᾳ, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγών, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν, ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν μονάδι Θεότητος.

Τέχνῃ σοφισάμενον, τὸν ἐπὶ τῆς βασιλεύον-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τα, τὸν ἐκείνου πάρεδρον, Υἱὸν ἀπροσκύνητον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνήτου, παρορωμένου τοῦ Υἱοῦ, ἀγανακτήσει Πατὴρ θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκὼς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ ὡς ἀσώματος, ὡς αὐτὸς οἶδεν ὅσιε.

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Πάτερ ἱερὲ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ, ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνενδότοις νεύσεσι, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι, καὶ δὴ πρὸς τούτου, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα καὶ ἤστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων χάριτας, ἀποσοβῶν, χρόνια νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμησας, πολυκύμαντον θάλασσαν, καὶ ἀπαθείας, περιϊπτάμενος, καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος καὶ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανών, σωφροσύνης εἰκόνισμα, μοναζόντων στήριγμα, ἐκκλησίας ἑδραίωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, καὶ γλῶσσα πύρινος, στόμα ἠδύλαλον, σκεῦος θείου πνεύματος, καὶ νοητός, γέγονας παράδεισος, θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀπενεχθήσονται φησὶν ὁ θεοπάτωρ Δαβίδ, τῷ βασιλεῖ παρθένοι, ἐν ναῷ τοῦ Κυρίου, ὀπίσω σου παρθένοι μετὰ φαιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι, καὶ εἰς τὰ ἅγια φέρουσαί σε Ἁγνή, ὡς ἁγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδραξάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ παρθένῳ συμπλέξωμεν· καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύλην, καὶ πανηγυριζέτω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἅμα φαιδρῶς ἡμῖν, τῆς θεομήτορος τὴν εἴσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος· Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν ναῷ ἁγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρεσβύτης, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· ἤγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε· παρθένοι σκιρτήσατε· καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἶτα ἡ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οὐράνιον τὸν νοῦν, κεκτημένος τρισμάκαρ, ἐνέδρας δυσσεβῶν παντελῶς ἀπεσείσω, αἱρέσεων δύσφημον, στηλιτεύσας κακόνοιαν· ὅθεν πάτερ σε ἡ ἐκκλησία ἀξίως, προχειρίζεται, θεοειδῆ ποιμενάρχην, καὶ πρέσβυν θερμότατον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ὁμοῦ Ἰωακεὶμ καὶ τὴν Ἄνναν τοὺς θείους, ἐνθέως οἱ πιστοί, μακαρίσωμεν πάντες· ἐν οἴκῳ γὰρ ἀνέθεντο, τοῦ Θεοῦ τὸν καρπὸν αὐτῶν, τὴν πανάχραντον, καὶ παναγίαν Παρθένον, ἐν αὐτῷ σεμνῶς ἀνατραφῆναι εἰς Λόγου, κατοίκησιν ἄφραστον.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολ. Κάθισμα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτοβόλοις λάμψεσιν ἡ ἐκκλησία, τοῦ ἁγίου πνεύματος, φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαιδράν, ἐπιτελοῦντας σου κοίμησιν, ὅσιε πάτερ παμμάκαρ Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Κανὼν εἷς τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου, Οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸν τὴν πλάνην λοχῶντα μέλπω ποιμένα. Θεοφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοὺς λόχους τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλῃ λαμπρυνθείς, εὐμαρῶς διεσκέδασας, ἐν ᾗ τοὺς σὲ γεραίροντας, ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ὁ πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, ἀεὶ βουλόμενος, τῆς ἱερᾶς σε ποίμνης ὁδηγόν, ἱεράρχα προβάλλεται, λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα, διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἑλόμενος, τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, σὺ πανεύφημε πάτερ τοῦ φρονοῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητὴς τῇ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι. Θεοτ.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς, τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τετοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ πνεύματος ἀκτῖσι, πυρσευόμενος ἀεί, ἱερὲ Γρηγόριε, καὶ φωταυγὴς ἀστὴρ γεγενημένος, ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ὁ προγνώστης τῶν ἁπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, θεοσδότοις λάμψεσιν, ἀπὸ σπαργάνων σε καθαγιάζει, θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασιν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥαθυμίας ἐκβαλών, λύχνος ἐγρηγόρσεως, σὺ καθωράθης θεοφόρε δείξας, πράγματι τὴν κλῆσιν σου, Γρηγόριε ἐπαληθεύουσαν. Θεοτοκ.

Θεοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ, τέτοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσεσι, κατανοούμενον.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡ θεία καὶ φωταυγής, τῶν σῶν δογμάτων λαμπηδὼν ἔσβεσε, τὴν δυσσεβῆ φάλαγγα, τῶν αἱρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν τοῦ Θεοῦ ἔμπλεως, ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Πλουσίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν ἤστραψας, τὴν μυστικὴν ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν. Θεοτ.

Λαμπάδα σε φωτεινήν, καὶ ψυχοτρόφου ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ληθῶς τράπεζαν, καὶ κιβωτὸν Πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τὸν δι' αὐτὸν σὺ προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σὲ μυοῦντι Γρηγόριε, ἁπάσης γραφῆς σαφήνειαν.

Ὅλην ἐφέλκων ἑβδομάδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρύων νιφετοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Ὑπὸ Θεοῦ σοι ἱεράρχα χῦμα καρδίας, ἐδόθη ἔβλυσας γὰρ πλουσίως, διδαγμάτων καθαρώτατα νάματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις κηρύκων θεηγόρων ἀπεπληρώθη· ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένος, νέον βρέφος τοῦ Ἀδὰμ παλαιότερον, καὶ σύνθρονον τοῦ γεννήτορος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη τὸ κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθην ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαμπρύνεις τὰ πέρατα ἐν τῇ σῇ μνήμῃ σοφέ, τὸ σῶμα ἀναβλύζει σου τῶν ἰαμάτων πηγάς, Ἀμφιλόχιε ἔνδοξε· ὅθεν καὶ ἀσθενείας ἀπαλλάττεις παντοίας, πίστει τοὺς προσιόντας, τῷ ἁγίῳ σου τεμένει. διὸ καὶ νῦν ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθεὶς, ὡς ὁ πάλαι πανένδοξος Σαμουὴλ, ὡσαύτως καλοῦντός σε, τοῦ σωτῆρος ἀκήκοας, καὶ ψυχὴν καθάρας, καλῶν ἐπιδόσεσιν ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀνείληφας· ὅθεν ἐπὶ χλόην, ἐπιγνώσεως θείας, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, ἰαμάτων ἀπήστραψας, ἐνεργείας Γρηγόριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, [illegible] δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τῆς ἑορτῆς ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε· Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῷ, ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν ὁ Βαραχίου Υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Ὠδὴ θ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θεηγόρου, τὴν ἱερὰν πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδάγμασι καὶ θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς θεοφόρε τῆς ἐκκλησίας, τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος, τῷ κάλλει τῶν λόγων ταύτην κατεκόσμησας, καὶ τῇ ὡραιότητι, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Ἡ θεολόγος σου γλῶσσα καὶ θεηγόρος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος τὸ μονόσεπτον κράτος, πᾶσι διετράνωσε, καὶ μίαν θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Νέαν σκηνήν σε Παρθένε κατανοοῦμεν, ὡς καθαρὸν ἁγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότου, τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα Πανάμωμε.

Ἄλλος. Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου.

Γῆ ὡς καλὴ ηὔθηνας, ἑκατοστεύοντα Πάτερ στάχυν, καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν διδαχῶν ἐξέτεμες, αἱρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, συνόδου πρόμαχος ὀφθεὶς, ὅσιε Γρηγόριε.

Οὐράνιος ψῆφός σε, ἀρχιερέα Θεοῦ θεράπων, ἀποδεικνύει καλῶς, ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον, ὅπερ ἐκτήσατο αἵματι Χριστὸς, ὁ προικοδότης τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

[illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

κηλῖδος, καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρεστὼς, τοῦ πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν δέδεξαι σαφῶς, εἴδει σεμνῆς περιστερᾶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου κυοφορίᾳ, καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, Παναγία Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστρός, σοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεως.

Ὠδὴ δ'. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπόμενος φωτὶ, τρισηλίου Θεότητος, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς ἀρχιερωσύνης, θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Ὁλόκληρον σαυτὸν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, ἐγεγόνεις θεοκήρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμάκαρ Ἀμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ θείου, καὶ σοφοῦ διδασκάλου, τὸν κόσμον ἁγιάζουσα.

Θεοτοκίον.

Ὢ πάντων τῶν πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, πανάχραντε Θεομῆτορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ῥήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτὲ, τὸν προσελθόντα σοι πίστει· Θεόθεν γὰρ εἴληφας, χάριν θαυμάτων σοφὲ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ θεῖος, θεόφρον Γρηγόριε.

Ἠνέῳξας εὐχῇ σου, μογιλάλου στόμα καὶ ὦτα Γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων παμμάκαρ, ἐνέργειαν πλουτήσας, καὶ ἐξηρευξω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας ἀθέων ξηραίνοντα.

Γεώδους προσπαθείας, καθαρεύσας πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, ὁ τῶν ἀποστόλων σκιᾷ σου, ἰάσεις ἀπετέλεις, συνεχομένους δειναῖς, ἀσθενειῶν καταιγίσιν, εὐθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ κόλπους τοὺς πατρῴους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκοῦσθαι Πανάμωμε, τοῖς σοῖς ἐν κόλποις ὁρᾶται, κρατούμενος ὡς βρέφος· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, Παρθένε θεόνυμφε.

Ὠδὴ ε'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω πάτερ ἱερομύστα, καὶ παναγίοις, διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθεὶς τῷ θείῳ θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τελέσας θεολογίας, ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἁγνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκήνωμα, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης, καὶ ναὸν καὶ θρόνον τοῦ παννυψίστου, δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Ἄλλος. Ὡς τὸν προφήτην ἐῤῥύσω.

Ῥώννυται Κόρη τὸ σῶμα, παρειμένη ἐντεύξει σου ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Ἰχνηλατῶν τοῦ Δεσπότου, πολιτείαν τὴν ἄμωμον ἔνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος, ἀταπείνωτος ἔμεινας Γρηγόριε.

Οἱ τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπάζοντες, φρουρᾷ κατεδίκασαν, τὸν φρουρούμενον, πάτερ θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, ἀειπάρθενε τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἱρμός.

Ὡς τὸν προφήτην ἐῤῥύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεός· κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

[illegible]

Ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὥσπερ μέγας ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυμάτων, καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν, ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους· ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποίμνης· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεόφρον πάτερ, σοφὲ Γρηγόριε.

Τῇ αὐτῷ μηνὶ ΚΓ΄. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχ. Στολεὶς Ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίοις,
Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκροὺς νοουμένους.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων, καὶ πάντα βαθμὸν ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, ψήφῳ τοῦ κοινοῦ προχειρίζεται ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονιέων πόλεως, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Οὐάλεντος τῶν βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν, μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· ὃς καὶ διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως γεγονὼς, καὶ κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης σφοδρῶς ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμεινε παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστὴς γεγονὼς τῶν μακαρίων πατέρων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Γρηγορίου Νύσσης, κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας, καὶ Ἀπολιναρίου φρενοβλαβείας. Οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα πατέρων εἷς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα ἠγωνίσατο κατὰ Μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου, καὶ τῶν φρενητῶν Ἀρείου. Μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας Θεοδόσιον τὸν μέγαν, καὶ τὴν τῆς ἑσπέρας πᾶσαν ἀρχὴν αὖθις τῷ Οὐαλεντινιανῷ παραδοῦναι τῷ νέῳ, τὸν τύραννον Μάξιμον καταγωνισάμενον καὶ νικητὴν ἐπανελθεῖν, προσελθὼν ἠντιβόλει ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν βασιλέα Θεοδόσιον ἀπελάσαι τοὺς Ἀρειανοὺς, καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις ἀποδοῦναι τὰς ἐκκλησίας. Ἐπεὶ οὖν ὁ βασιλεὺς ἀπηγόρευε, [illegible] καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν βασιλέα Θεοδόσιον ἠσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκάδιον καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τούτῳ ὁ βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκείαν ὕβριν ἐκάλει τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατος ἐκκαλύπτει τὸ δρᾶμα, καὶ φησιν· ὁρᾷς, ὦ βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις αὐτὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις· πίστευσον οὖν ὅτι καὶ τοὺς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται καὶ μισεῖ. Τότε συνεὶς ὁ βασιλεὺς καὶ θαυμάσας, νόμους ἔγραψε τοὺς τῶν αἱρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὕτως ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ, ἐπὶ πλείστοις χρόνοις ποιμάνας τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ [illegible]

ὀρθοδόξους συντάξας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐξ Ἀκραγαντῶν πρὸς Θεὸν χωρεῖς ἄγων.
Τὸν ἄκρα γῆς κρατοῦντα, παμμάκαρ πάτερ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου, ὁρμώμενος ἐκ πόλεως Ἀκραγαντινῶν, τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότης γέννημα, ἀνδρῶν εὐσεβῶν καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζώντων, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένων. Οὗτοι τῇ θεοσεβείᾳ προσκείμενοι, ὀκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν παῖδα, παραδιδόασι τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδευθῆναι. Ὁ δὲ παῖς ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἄοκνος, ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήψει, ὥστε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὀκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, σφραγίζεται κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Ποταμίωνος, καὶ τὴν κόμην κείρεται, ἐπιτήδειος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι, τῇ τῆς φωνῆς καλλιεπείᾳ. Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπνοῦντος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ ἀρχιδιακόνου Δαμιανοῦ, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐκ τρίτου, καθὼς καὶ τὸν Σαμουήλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, λοιπὸν τάχυνον, καὶ πορεύου. Ὁ δὲ μὴ μελλήσας, ἐξῆλθε καὶ κατῆλθε τὴν Καρθαγένην [illegible] τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ περιφθέντα αὐτῷ Μάρκον μοναχὸν πνευματοφόρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. Ἐκεῖθεν μετ' αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνελθὼν, καὶ μεγάλως θαυμασθεὶς, ἐκεῖθεν ἐκ θείας ἐπιφανείας, ἀνελθὼν προσκυνήσων εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ διάκονος γίνεται ὑπὸ Μακαρίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Εἶτα κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐφανερώθη τῷ τότε Γεωργίῳ Πατριάρχῃ. Ἐν ᾗ καὶ σύνοδος κατὰ Σεργίου καὶ Πύρρου καὶ [illegible] συνεκροτήθη. Τούτοις οὖν συμπλακεὶς ὁ Γρηγόριος, καὶ [illegible] τὴν αὐτῶν φρενοβλάβειαν, καὶ μέχρι τῶν τοῦ βασιλέως ἀκοῶν τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης [illegible], πάλιν εἰς τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην ἐξώρμησε, καὶ τῆς [illegible] πατρίδος Ἀκραγαντίνων τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται [illegible] θαύματα μέγιστα ἐπετέλεσε, καὶ [illegible]. Ὃν [illegible] Σαβῖνον καὶ Κρησκεντῖνον φθόνῳ βαλλόμενοι, μαρτύρων ἐπήγαγον [illegible], καὶ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ [illegible] Ῥώμῃ [illegible] λόγοις [illegible] ἐν φυλακῇ καθεῖρξαν, [illegible]

δύω καὶ ἥμισυ. Καὶ αὖθις τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξάγει προστάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγόρων δικασθησόμενον. Ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων ἀπετελέσθη, τοῦ Θεοῦ τὸν ἴδιον θεράποντα ὑπερδοξάσαντος, καὶ γνοφῳ μέλανι τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀνιέρων κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατεξοφώθη, ὥστε καὶ μέχρι τῆς σήμερον, οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. Ἡ, τε ὑπ' αὐτῶν φενακισθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐτήρκες παιδοδότα, παρὰ τοῦ ἁγίου ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ ἰάθη. Καὶ ὁ ἅγιος αὖθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε, μείζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. οὕτος πλεῖστα ἐπιβιώσας θεοπρεπῶς ἔτη, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς Κύριον ἐκδημήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σισινίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Πολλὰς ὑποστὰς ἐν βίῳ πρῶτον βίας,
Μετῆλθε Σισίνιος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Κυζίκου ὁρμώμενος. καὶ Ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, ἵπποις ἀγρίοις δεσμεῖται καὶ σύρεται, καὶ ἀφειδῶς τύπτεται, καὶ διὰ τῶν μυκτήρων ὄξος δριμὺ δέχεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀποῤῥίπτεται. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομείνας, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, ὕστερον μέσον συνόδου ταῖς ἀγοραῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων, τὸν Ἄρειον ἐπηγχόνησεν, ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Ἰσχυρίων ἐπίσκοπος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῶν Ἰσχυρίων ἰσχὺς ἦν ἐκκλησίας,
Ἦν πατρὶ καὶ θανὼν ἐνισχύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Ἕλκιος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ταρσοῦ πατρόθεν Ἕλκιος ἐκ πόλου,
Ταρσοὺς φύεται ὀξυπτέρους ἕως πόλου.

Διήγησις ὀπτασίας Ἰωάννου τινος, πάνυ ὠφέλιμος.

Στίχ. Φόβου φέρουσα ὀφθέντα ψυχὴ κατ' ὄναρ,
Φόβου δὲ μᾶλλον ᾗ καὶ ἔλθη καθ' ὕπαρ.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ Ἰωάννης τοὔνομα, ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ὃς καὶ γνωστὸς ἦν αὐτῷ διά τινος ἐπιστήμης γνωριζόμενος. Οὗτος ἀσέμνως τὸν ἑαυτοῦ βίον καταναλίσκων, τὴν γέενναν οὐ [illegible] κατεπτόητο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν Κύριος, δι' ὀπτασίας τοῦτον τῆς [illegible]

βλέπειν κατ' ὄναρ, τῆς οἰκείας ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοις καὶ συναγάλλεσθαι. Εἶθ' οὕτως ἔδοξεν ἀπογυμνῶσαι τὸν βασιλέα μάχαιραν, καὶ τὴν κόμην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἕνα ἀπόδεσμον, καὶ πειρᾶσθαι τέμνειν ταύτην ἀνηλεῶς· καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος, καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιγελῶντος, ἐμβριθῶς τὸν βασιλέα πρὸς ἐκεῖνον φθέγξασθαι, ὅτι σου τῆς τρίχας ἡ μάχαιρα καταφάγεται· τότε σου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ τραχήλου ἐμπλησθήσεται. Προσεπὶ τούτοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μαχαίρας, καὶ αὐτὸς ὁ τράχηλος ἔδοξεν ἀποτμηθῆναι, καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μαχαίρας ἐλθούσης ὁ ἀνὴρ ἀγωνιῶν, βοήθειαν ὅθεν δήποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ δέους καὶ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἀγῶνος διυπνισθεὶς καὶ κατανοήσας ἑαυτόν, ὅλως ἔκθαμβος ἐγεγόνει, καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος, εὐχαριστῶ σοι ὄνειρε ἔλεγεν· ὅτι μοι τὸν φοβερὸν τοῦτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλεσας. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς μεμένηκεν ἀδιόρθωτος. Καὶ μετά τινα χρόνον ὁ αὐτὸς περιοδευθεὶς νόσῳ, ἐκ Θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ὀνείροις ἀλλ' ἐν ἐκστάσει ἤδη γενόμενος, ὁρᾷ ἑαυτὸν ἐπί τινος Σεκρετικῆς παρεστῶτα καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστάσεως, καὶ ταύτης προκαθεζόμενον ἔβλεπέ τινα φοβερώτατον βασιλέα, στολὴν ἠμφιεσμένον ἀρχιερατικήν, καὶ βασιλικήν. ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἔνδον κἀκεῖθεν καθεζομένους ἱεροπρεπεῖς τινας κατενόει. Ὑψῶναι δὲ ἑαυτὸν κάτωθεν ὑπελάμβανεν ἤδη, τῆς φαινομένης καθέδρας ἐκείνης. Πρὸς τὸ δεξιὸν δὲ τούτου εὐηθεῖς τινας ἑστῶτας εὐνούχους ὑπετύπαζεν. ἐξ εὐωνύμων δέ τινα ταπεινότερον ἄλλον καὶ προσηνέστερον ἔβλεπε. βάθρον δέ τινα σκοτεινὸν ὄπισθεν καὶ φοβερὸν κατενόει, ὀδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμενον. καὶ οὕτως ἑαυτὸν ἐφιστάναι σὺν τρόμῳ ὑπετύπαζε, καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος βασιλεύς· ὁρᾷς ὅστις ὅστις ἐγώ, ὦ ἄνθρωπε; κἀκεῖνος· γινώσκω Δέσποτα, ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός, ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν. καὶ εἰ ἀπὸ τῶν γραφῶν, ὡς σαφῶς ἐρεῖ μεμύηκας, οὐδὲ τοὺς συγκαθέδρους ἀγνοεῖς. καὶ πῶς ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἥν σοι πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἐπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; οὐκ ἀγνοῶ φησι, Δέσποτα, ἀλλ' εἰς ἔτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ βασιλεὺς· καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπομένεις ταῖς ἐλπίσιν; Ἐτεκμαρσάμην, φησί, διὰ τῆς πείρας, ὅτι σὺ καὶ πόθον ἐρῶ, καὶ εὐχαριστῶ, ἐφοβ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

θεράν ἐκείνην πεῖραν τῆς βασάνου ἐπήγαγον. Καὶ τοῦτο εἰπών, ἔδοξε νεύσει μόνῃ τοῖς παρεστῶσι κελεῦσαι, ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν ὄπισθεν αὐτοῦ ὑποφαινόμενον βόθυνον. ὡς οὖν ἤδη ἀπηνῶς ἤρξαντο οἱ σύνοχοι τοῦτον ὠθεῖν πρὸς τὸν βόθυνον, αὐτὸς γοερῶς τὴν τῆς Θεοτόκου ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν. ἔδοξε δὲ κἀκείνην μέσον ὀφθῆναι, καὶ αὐτὸν φωνῆς ἀκοῦσαι λεγούσης· ἄφετε τοῦτον ἀπελθεῖν, διὰ τὴν τῆς ἐμῆς μητρὸς δέησιν. Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέρας εἰλήφει, σύντρομος ὁ ἀνὴρ γεγονώς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπανελθών, τὸ φανὲν παράδοξον τινὶ τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ μοναχὸς πρὸς αὐτόν· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ ἀδελφέ, ὅτι τοιαύτης διδασκαλίας κατηξιώθης, καὶ διεγέρθητι, μὴ καὶ σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια οὗ μέλλω σοι διηγήσασθαι. κατὰ γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο, ἄνδρα τινὰ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σεκρέτου πρωτεύοντα, Γεώργιον τοὔνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἔν τινι φοβερῷ χάσματι καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. Ἓν δέ τις τῶν εὐπαῤῥησιαζόντων τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχών, τοῦτον ἀφεθῆναι προσέταξε μέχρις ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγγυώμενος αὐτοῖς τὴν τούτου διόρθωσιν. ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἀνὴρ τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐγγυωμένου ἐγένετο ἄνετος, ὁ ταῦτα βλέπων ἀνανήψας, καὶ συνεὶς τὰ βλεπόμενα, ἀναγγέλλει τὸ ὅραμα πρὸς αὐτὸν τὸν Γεώργιον ἐπιγνοὺς· ἦν γὰρ καὶ γνωστὸς αὐτῷ. ὁ δὲ τοῦτον ἀκούσας καὶ ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, ἔμεινεν ὁ αὐτός. Καὶ τῶν εἴκοσι ἡμερῶν διελθουσῶν, ἀνάρπαστος γέγονεν ὁ Γεώργιος καὶ τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀποδώσων, ὡς ἡ ὑπόσχεσις. καὶ ταῦτα κατὰ πρόσθήκην τοῦ μοναχοῦ συνείραντος, ὁ ἀνὴρ ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ ἤδη ἔχων ἃ ἐθεάσατο, τὰ ἑαυτοῦ ἀνεπιβουλεύστως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα μεταβολὴν μεταρρυθμίσας, ἤνυσεν ἐπὶ πολὺ θεαρέστως βιώσας. καὶ μετὰ τῆς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Μυστικωτάταις θεηγορίαις ταῖς σαῖς προσέχοντες, πόθῳ τὴν Ἀρείου πάτερ κατατομὴν τῆς Θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

Ἐληλεγμένον, ταῖς διδαχαῖς σου Μακεδόνιον, Πάτερ καθορῶντες, Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, τῷ Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπροσκυνούμενον, καὶ συνάναρχον πίστει δοξάζομεν.

Λόγῳ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Δόγματα γνῶσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις ἕνα Θεόν, θεοφρόνως ἐξεπαίδευσας, καὶ τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν σύγχυσιν φεύγειν Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημήσωμεν. δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει, τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος ἀνακράζοντες· εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Ἄλλος. Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης, κρινομένου σου μάκαρ. τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορᾷ ληφθὲν δαιμόνιων, πᾶσιν ἐδήλου, καθαρόν σε Γρηγόριε.

Ἀκτινοβόλοι θεῖοι, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, σοὶ ἐπιστάντες ὅσιε. πεπεδημένον ξύλῳ, λύουσί σε περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Ὑπομονῇ σου Πάτερ, ὁ Δεσπότης προσέχων, θαυματουργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύνει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.

Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας κτίστην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερουβικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχέα τοῦ παντὸς Ἀπειρόγαμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠραιώθησαν ᾀσματικῶς, αἱ σιαγόνες σου, θεολογοῦντος τρανῶς, Τριάδα ἄναρχον ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι τρισί, Πάτερ θεόσοφε, καὶ βοῶντος· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πλοῦτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνῆ, ἡ ἐνυπόστατος σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι πάνσοφε, εὐσεβῶς καὶ τῶν αἱρέσεων καταβάλλοντι τὴν ὀφρύν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὅπως παρέχων τὴν ζωήν, ὡς ἱεράρχην σε, ζῶν καὶ θεοῤῥήμονα, ἐν ἐκκλησίᾳ σε ὅσιε, πρωτοτόκων εἰσῳκίσατο, ἱερουργοῦντα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος. σὺ γὰρ Παναμώμε τέτοκας, τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίȣ τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἀπολύεται μάστιγος, δαιμονικῆς φοβερᾶς, προσευχῇ σου μάκαρ, ἡ τῇ κακίᾳ παρανόμων ἀνδρῶν, συκοφαντήσασά σε τὸν δίκαιον κόρη, καὶ συνόδου μέσον σὲ δοξάζει ὁ ἀγωνοθέτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ, βουλευθέντες πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἡ σὴ φωταυγὴς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε πατέρων· ὧν τῇ παρουσίᾳ, ἄνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματούργεις.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀναφανεὶς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει πάτερ τῆς ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμάτων ἀκτῖσι, τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὴν φωτοφόρον, μνήμην ἱεράρχα, Γρηγόριε θεόφρον. Θεοτ.

Ὁ παράδοξος τόκος σου, τὰς διανοίας ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσέλαβεν· ὅπερ ἦν διαμείνας Θεοτόκε, ἄτρεπτος τῇ φύσει, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα Χριστὲ, ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ, ὅριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὰ πάν. σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον, πᾶσα ἡ κτίσις ὡς Δημιουργῷ, ϗ Κτίστῃ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριάδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ' αὐτῆς ἐστέφθης, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Ἔχων πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱερὰν ϗ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σοῦ παμμακάριστε, διὰ παντὸς μνημόνευε, τῷ σῷ Δεσπότῃ παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι Θεόφρον, πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς ἱερεὺς πιστότατος, ὅσιε πάτερ Ἀμφιλόχιε. Θεοτοκίον.

Ἀδὰμ μὲν ἀπόγονος ὤφθης, τοῦ δὲ Θεοῦ μήτηρ ἐδείχθης, σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἁγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Πάναγνε. διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ἴδε λαμπρὰ πανήγυρις· ἴδε μνήμη ἱερά· ἴδε χάρις πᾶσι συνελθοῦσι πιστοῖς, ἀφθόνως ἰάσεις πηγάζουσα, προσέλθωμεν· βρύει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίȣ θήκη, φωτισμὸν ἀέναον, ϗ ἀθανασίαν.

Ὡς ποταμὸς πεπλήρωσαι, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ· ὡς ἐλαία ἔλαιον πηγάζεις ζωῆς· ὡς φοῖνιξ ὑψώθης Γρηγόριε· ὡς ἄμπελος βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, οἶνον ἀφθαρσίας.

Εὐφραινέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, ἱερέων δῆμος, καὶ ὁσίων πληθὺς, ϗ πάντων ἀγγέλων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν παρεστὼς τῷ ποιητῇ, πεπυρσευμένος πάτερ, μνήσθητι τῶν πόθῳ σε ἀνυμνολογούντων.

Ἡγιασμένον γέγονας, πάτερ σκεῦος τοῦ Χριστοῦ, ἐκκλησίας στῦλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάνην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἰαμάτων καὶ βυθὸς, ἐνθέων νοημάτων, καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ ποιμὴν ποιμένων.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, φώτισόν μου Κόρη τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐκδιώκουσα, τὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σκότος παρθένε τῶν παθῶν· ἵνα σε μακαρίζω, τὴν ἀειμακάριστον καὶ πιστῶν ἐλπίδα.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς ἱεράρχαι ὅσιοι, θεοφόροι ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ ἀμνοῦ καὶ ποιμένος, Ἀμφιλόχιε ὅσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων, μνήμην ῥυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων ἕως πέντε καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου ἀγγέλου, ὡς ἁγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια στιχ. τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἤρθη τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῇ θείᾳ, τῆς ὄντως Θεοτόκου, εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήφθημεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἦδον παρθενικαί, χορεῖαι θεῖον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεοῦ λαμπαδηφόροι, τὴν μόνην παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, ἁγίαν τῶν ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὖσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· καὶ τὴν θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων· παρθένοι λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον· μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε ὑμνοῦσαι, τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον· ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε, σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ κεχαριτωμένῃ ἀεὶ τῇ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΔ΄.

Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, καὶ ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.

Ἦχος δ΄. Ὅτι, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, πάτερ πεφυκὼς ἱεράρχα, ὡραίους ἤνεγκας, βότρυας ἐν πνεύματι, δογμάτων πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτήριον οἶνον, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, Κλήμη θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, κορυφαίου μαθητής, πάτερ γεγονὼς ἐπὶ πέτραν, ταύτου ἐδομήσας, λίθον ὥσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε, καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολύθεον· ναοὺς δὲ ἤγειρας, θείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ὥσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνατείλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν, αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ τῶν θαυμάτων σου, ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, ἑῴας τρισμάκαρ, ἐνθανατούμενος, καὶ ἐξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν τὸν ἐκεῖθεν, λάμψεσι πλουσίαις ἀπαύστως, θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ἕτερα στιχ. τοῦ ἁγίου Πέτρου.

Ἦχος δ'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπερουσίου Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, διεκδικῶν παμμάκαρ, ὡς ἀκτίστου μονάδος, Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι Θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη ἡ μαιφόνος ὁρμή· ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φροῦδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔστη ῥυέν, τῇ ψηφῖδι τῆς Σεπφόρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δὲ ἀμφοτέρων στέφος λαβών, ἑκατέροις κοσμούμενος, ἱερωσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς, διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Κλήμεντος. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεποίηκας. διό σε τὸ κυρίως καὶ πρώτως ὄν, ἐπὶ ταύτην εἵλκυσε, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὅς σε τὰ θεῖα μεμύηκε, καὶ αὐτοῦ διάδοχον, καταλέλοιπεν ἄξιον. μεθ' ὃν τὴν ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγών, μαρτυρικῷ τέλει πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησας, οἷα Θεός, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος. οὗ τῆς θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως, τυχεῖν καθικέτευε, ἱερομάρτυς ἀπόστολε.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη· τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μῆτερ Θεοῦ, σῷζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν Ἁγνὴν καὶ Παρθένον. Παρθένοι γηθοσύνως, λαμπάσι φαιδραῖς, τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ ναῷ εἰσαχθεῖσαν τῷ ποιητῇ, γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι, πιστῶς εἰσδέξασθε, Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς ναὸν εἰσελθοῦσαν, τὴν ἄχραντον μητέρα, τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν χαρᾷ ἀνακράζουσαι· εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξί, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἡ εὐσεβῶς προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Δόξα τοῦ ἁγίου Πέτρου.

Ἦχος β'. Ἀνατολικόν.

Χειρὶ Θεοῦ, χρισθεὶς εἰς ἱερέα, τοῦ κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμέτοχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς ποιμήν. καὶ Μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθείς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας, τοῦ λαοῦ προθυόμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Δαβὶδ προανεφώνει σοι Ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε Πανύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσάγῃ ἐν τῷ ναῷ. ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβών σε Δέσποινα, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λονται, ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ἐν ᾠδαῖς ἐκβοῶμέν σοι. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ἀπολυτίκ. τῆς ἑορτῆς. εἶτα τῶν ἁγίων. ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α. στιχολ. τοῦ ἁγίου Κλήμεντος Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀνατείλας ἥλιος ὥσπερ ἀκτῖνας, ἀπαστράπτεις ὅσιε παντὶ τῷ κόσμῳ τηλαυγεῖς, τὰς διδαχάς σου θεσπέσιε, Κλῆμη φωσφόρε μαρτύρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες προφθάσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν Ἄχραντον μητέρα τοῦ Θεοῦ, σαρκὶ νηπιάζουσαν ναῷ, τοῦ Θεοῦ προσενεχθεῖσαν, ὥσπερ ναὸν πανάγιον Κυρίου, διόπερ ἑορτὴν πνευματικήν, τελοῦντες ἀνυμνήσωμεν αὐτήν, ὡς προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. τοῦ ἁγίου Πέτρου Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ ἀμερές, εὐσεβῶς δογματίσας τοῖς ἐπὶ γῆς, πέτρα τῆς πίστεως ἀληθῶς ἀνεδείχθης. ἐν γὰρ ταύτῃ ἐστήριξας ἡμῶν τὴν διάνοιαν. καὶ ὡς χιτῶνα διέῤῥηξας Ἀρείου τὸ βλάσφημον. ὅθεν τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων προέθηκας. τὸν Χριστὸν ἐκμιμούμενος, θεῖε Πέτρε μακάριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἁγία τῶν ἁγίων Θεοτόκε ὑπάρχουσα, ἀξίως προσηνέχθης κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια· ὡς ἔμψυχος Κυρίου κιβωτὸς καὶ πνεύματος ἁγίου ἀληθῶς, ἐνδιαίτημα θεῖον προβληθεῖσα, ὅθεν κατεσκήνωσεν, ἐν σοὶ ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενής. καὶ Πνεύματος ἁγίου συμφυής. σὸς Υἱὸς ἀπειράνδρως, θεοποιήσας ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἷς, καὶ τῶν ἁγίων δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Θείας σε κλῆμα μάρτυς ἀμπέλου σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ θείαις λαμπόμενος, πάτερ λαμπρότησι, τὴν ζοφώδη μου, καταύγασον καρδίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σου, ὑμνήσω κοίμησιν.

Εἰς βάθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ Πνεύματος ὅσιε, ὁσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον, νοούμενον Κύριον μακαριώτατε.

Ἱστίῳ πτερούμενος, τῷ τοῦ σταυροῦ διεπέρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, μάρτυς πανάριστε, καὶ τὸν εὔδιον, κατέλαβες λιμένα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Κλῆμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινήν μου διάνοιαν, ἡ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κυήσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω δυνάμεων, θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ἁγίου Πέτρου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ἐγκωμιάζω τὸν τρισολβίαν Πέτρον. Θεοφάνους.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἐν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι, φωτισμόν μοι παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Γνώσει μεμυημένος, καὶ ἱερωσύνῃ λαμπρυνόμενος, παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ προσηνέχθης δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος καὶ πολυτελὴς ὥσπερ ἀνάθημα, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς Θεοῦ ἐδωρήθης μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σαρκώσασα τὸν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς ἐνθέου ὡδήγησε γνώσεως, ὁ τοῦ κόσμου διαυγὴς, καὶ καθαρώτατος ἥλιος, Πέτρος ὁ θαυμάσιος θεομακάριστε.

Σταγόσι θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμὸς, ναμάτων πλήρης τοῦ πνεύματος, μάρτυς ἐχρημάτισας, θεομακάριστε.

Ἐν χείλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ πνεύματος, ὅθεν ἔβλυσας κρουνοὺς, θεογνωσίας ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε, ἡ Θεὸν ἀποῤῥήτως κυήσασα, τὸν σωτῆρα τοῦ παντὸς, αὐτὸν δυσώπει σωθῆναί με, πάθεσιν ἑκάστοτε, περιαντλούμενον.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἀνῆλθες ὀχούμενος τῷ σῷ αἵματι, ὡς ἐν ἅρματι ὅσιε πρὸς τὰ οὐράνια, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν Χριστὸς εἰσελήλυθεν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλέλοιπας, καὶ ζωὴν τὴν ἀκήρατον εὗρες μακάριε· ἔνθα στεφανηφόρος, χορεύων ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία κατάκαρπος ὤφθης θεόπνευστε, ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίβανος, ὡς μύρον εὐωδέστατον. Θεοτ.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας μήτηρ ἀπειράνδρε, Θεοτόκε Μαρία. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἱρμὸς.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις. οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε ὁ Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Πέτρου.

Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὴν ἐκκλησίαν φαιδρύνας, ὑπὲρ ταύτης ἤθλησας, θεομακάριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην ἀποδιώξας· ὅθεν σου τὴν παναγίαν μνήμην τελοῦντες, ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν· χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὴν θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν, σπεύσωμεν πορευθῆναι τῷ νοΐ, καὶ κατίδωμεν πράγματα μεγάλα καὶ ξένα, ἐκεῖ τελεσθέντα· πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν, ὡς πρόβατον ἄκακον, ὁ ἱεράρχης καὶ μέγας πρόεδρος Πέτρος, ὁ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἁγίαν κάραν προθέμενος αὐτοῦ, καθάπερ ἔδεσμα σεπτόν· ἧ τρυφήσαντες πάντες, ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν· χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπλωθεὶς τῶν βασάνων κατατομῇ, ὡραίους ἐξήνθησας, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεύκος ἀεὶ ἀποστάζοντας, καὶ καρδίας πάντων, πιστῶν κατευφραίνοντας· ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, ἱεράρχα πολύαθλε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Πέτρου ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡγησάμενος ποίμνης ἐπὶ νομὰς, αὐξώους ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου, ἀπελάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιβαίνοντα ταύτῃ, ἀθέοις δόγμασιν· ὅθεν τὴν ψυχήν σου, παρέδωκας ὑπὲρ ταύτης γενναίως ἀνηγο-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ρευσαι, ὡς ὁ Κύριος ἔφησεν· ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνὴ καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, ἢ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν· τῷ θείῳ δὲ ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέσι λόγοις, πάντων τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας· τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ σκότος τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδωλομανῶν ἱερώτατε.

Ἡ κατάκαρπος ὡς κλῆμα, ἐκβλαστάνει σε ἄμπελος, Ἰησοῦς παμμάκαρ, φέρων ἐπιγνώσεως βότρυας, τοὺς ἐν ληνοῖς μαρτυρίου οἶνον βλύζοντας, τὰς καρδίας πάντων πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ κήρυκι, μεμαθητευμένῳ, Λόγῳ μακαρίσαντι πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκάλυψιν, ἐκ Πατρὸς οὐρανίου σαφῶς ὡς θερμότατον.

Θεοτοκίον.

Ἀναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορὰν ὑποκύψασαν, τὴν βροτείαν φύσιν, Ἄχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε· ᾧ κραυγάζομεν, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν ὀξεῖαν τρίβον Πάτερ, ἔφθασας μονὰς τὰς ἄνω Θεοφόρε, ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λαμπρῶν αἵματι.

Ὄμβροις καὶ κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων μάκαρ, ἔσβεσας ἡμῖν τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωγμῶν ἐξηφάνισας τὴν ὁμίχλην, ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος Πέτρος τις ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοῖς χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱερουργός τε καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότου σου πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἁγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαρὰν κυήσασα τῷ κόσμῳ· Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων· Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι φοινίξας ἱερῶς, τὴν στολήν σου τὴν ἱεράν, λαμπροτέραν ἔνδοξε ἀναπετέλεσας, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων προσεχώρησας.

Ἀναιμάκτως ἔθυσας θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τυθεὶς προσήνεξαι τούτῳ ὡς σφάγιον, καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἀθλητὰ θεομακάριστε.

Ῥώμης προεδρεύσαντα ὡς Πέτρου μιμητήν, καὶ τὴν ποίμνην τὴν ἱεράν, ἱερῶς ποιμάναντα, ὦ ἱερώτατε, ἡ Σιὼν ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγνὴν ἁγνεύοντι τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῇ πέτρᾳ ἑδρασθεὶς τῇ τῆς πίστεως ἀθλοφόρε, ἀκλινὴς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Ῥομφαίᾳ τῇ φλογίνῃ τοῦ Πνεύματος, ἱεράρχα, Ἄρειον τὸν βλάσφημον, τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας.

Ἰσχύϊ κρατυνόμενος ἔνδοξε τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχὺν κατεπάτησας. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ζ'. Ἐθόησε προτυπῶν.

Ὑποβάθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος, σεαυτὸν ἐδομήσω ὡς ἔμψυχον, τῆς Τριάδος οἶκον, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέῤῥαξας.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι. καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας, ἱεράρχα Κλήμη, ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἀπείληφας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος, ὡς νικήσας, ταῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα, ἱερομαρτύρων, ἱερὸν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον. Θεοτοκίον.

Μεμύηται, Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου, καὶ Παρθένον, ἐν γαστρί σε ἐκήρυξεν ἔχουσαν, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος, τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω παμμακάριστε.

Ὁλόκληρον θυσίαν καὶ δεκτήν, σεαυτὸν προσενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσία διὰ σὲ γενομένῳ Θεῷ.

Λογίων τῶν τοῦ πνεύματος πλησθείς, Πνεύματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελῳδῶν Θεοφάντορ τὰ ἀπόῤῥητα.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, καὶ στῦλοι ὄντως κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας. Ὁ Οἶκος.

Ἀπεριτρέπτῳ καὶ στεῤῥᾷ, σεπτῇ ὁμολογίᾳ, οἱ λάμψαντες ἐν κόσμῳ καὶ φαίνοντες ἀῤῥήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς Κλήμης, τὸ ὡραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι, τοῖς τῆς Θεογνωσίας' Πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος, ἀμφότεροι τῆς θείας χάριτος οἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀῤῥήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοί, οἱ βοηθοῦντες τοῖς κάμνουσι παντοίοις δεινοῖς, καὶ σῴζοντες τοὺς βοῶντας, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΚΔ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχ. Ὡς κλῆμα Χριστοῦ τῆς νοητῆς Ἀμπέλου
Γέγονας Κλήμη, οἶνον θεῖον προχέων.
Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ,
Πρὸς Χριστὸν εἶχεν ἄγκυραν τὴν ἐσχάτην.
Πέμπτῃ εἰκάδι πόντος Κλήμεντα μετ' ἀγκύρας.

Κλήμης ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος, ἐκ βασιλικοῦ καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Ματθιδίας υἱός, πᾶσαν παιδείαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθών. Ἐκ ναυαγίου δέ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ κορυφαίῳ τῶν ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχών, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κῆρυξ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου γεγονώς, καὶ τὰς τῶν ἀποστόλων διατάξεις συγγραψάμενος, καθίσταται καὶ Ῥώμης ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δομετιανοῦ κρατηθείς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐτοῦ προστάγμασιν, ἐν ἐρήμῳ πόλει παρακειμένῃ τῇ Χερσῶνι ἐξορίζεται. Ἐκεῖθεν τε πάλιν δεθεὶς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἄγκυραν σιδηρᾶν, ῥίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται. Ὧ δὲ τῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

θαυμασίων Θεός, δοξάζων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκεῖον θεράποντα, θαυματουργεῖ τι μέγα καὶ ὑπερφυὲς τεράστιον. Ἔκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, μεγάλη ἦν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ Κύριον εὐφροσύνη. Καί ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τοῦ λαοῦ εἰσεληλυθότος, καὶ τὴν θείαν δοξολογίαν τετελεκότος κατὰ τὸ συνηθές, καὶ αὖθις ἐξεληλυθότος, ἔτυχε παῖδα ἐκεῖσε καταληφθῆναι σμικρότατον, κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ· οἵτινες αὐτὸ οἷα εἰκὸς ἀποκλαυσάμενοι, καὶ θρήνους καὶ ὀδυρμοὺς εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετ' ἔπειτα ἐνιαυτόν, πάλιν τοῦ κύματος ἀνακεχωρηκότος προσελθόντες, εὗρον τὸ παιδίον ὑγιές, καὶ ζῶν, καὶ τῇ τοῦ ἁγίου λάρνακι παρακαθήμενον. Ὅπερ διερωτήσαντες, ἔμαθον, παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε ἁγίου διατρέφεσθαί τε, καὶ τῶν ἐναλίων τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι· καὶ τοῦτο ἀναλαβόμενοι, καὶ τῷ ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἴκαδε ἀνεχώρησαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἄρρηκτος ἦν τὴν πίστιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος·
Ὃς εἶδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρηγμένην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων ὑφηγητής. Ὃς ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξαι τοῦτο τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτόν, προσκειμένου τοῦ Ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν ἐξαιτοῦντος, καὶ τοῦ λαοῦ πάντως δυσωποῦντος, ἄκαμπτος ὤν, οὐκ ἔνειμεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπεπέμψατο, ἐπαρασάμενος αὐτόν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἔφη γάρ, τὸν Κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διεῤῥηγμένον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν· καὶ μαθεῖν, ὅτι Ἄρειος ἦν ὁ διαῤῥήξας αὐτόν, ἐν συμβόλῳ σχίζοντος τὴν ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ κατὰ τὸ Ὁμοούσιον διαίρεσιν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα, καὶ βλάσφημα ῥήματα αὐτοῦ. Οὕτω δ' ὁ ἅγιος Πέτρος, ἐτελειώθη κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτμηθείς, καὶ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παραθέμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Μαλχὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατίπτανται κάτω,
Ψυχὴν ἀπάξειν Μάλχου τὴν πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Καρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὶς πάντα πάῤῥω Καρίων ψυχῆς κάρη,
Ἤσκησε νῷ τρέχοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Ἑρμογένης Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπάρας Ἑρμογένης ἀνθρώπων γένους,
Κατῄσχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι Φιλούμενος, καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φιλούμενον τέμνουσι καὶ Χριστοφόρον,
Αὐτῷ φανέντας πράγμασι Χριστοῦ φίλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Εὐγένιος ἐν ὀπῇ τείχους βληθείς, τῆς εἰσόδου πηλῷ ἐμφραγείσης τελειοῦται.

Στίχ. Μάτην ὀπῇ, ὡς κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις·
Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τρίβος γένῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Προκόπιος καὶ Χριστοφόρος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Προκόπιος, ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε,
Θοῦ καὶ σύ, φησίν, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῇ χρυσῇ πέτρᾳ ἀσκήσαντος, ὃς ὥρμητο ἐκ τῶν τῆς ἀνατολῆς μερῶν, καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ πέτρᾳ.

Στίχ. Ἤθλησεν Ἀλέξανδρος εὐσεβοφρόνως,
Σοφῶς ἐναρίζων, πῶς φιλεῖν Χριστὸν πρέπει.
Ἐξ Ἀσίας φὺς Γρηγόριε πατρίδος,
Ταῖς ἀρεταῖς ἔλαμψας ἡλίου δίκην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Στίχ. Δῶρον Θεοῦ τέμνουσι μάκαρ σε ξίφει,
Δῶρον Θεῷ φέροντος αἷμα τραχήλου.

Οὗτος ὁ ἅγιος κρατηθεὶς ὑπὸ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου, παρὰ Σαλλουστίου τοῦ ἐπάρχου [illegible] ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν Ἰουλιανόν, καθ' ὃν καιρὸν ἡ μετάθεσις τῶν ἐν τῇ Δάφνῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων Βαβύλα [illegible] τῶν σὺν αὐτῷ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς Ἰουλιανοῦ ἐγεγόνει, ᾀδομένων Δαβιτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν [illegible]φορούντων Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, [illegible] καθ' ἕνα στίχον τό, Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ μάρτυς Θεόδωρος. Ὃς καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθείς, [illegible] τὰ νῶτα κατεξάνθη, καὶ [illegible], καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς [illegible] παρεδόθη. Τῇ ἕωθεν δὲ ὁ Ἰουλιανὸς [illegible] τοῦ ἐπάρχου [illegible], καὶ [illegible] τυγχανόντων Χριστιανῶν διὰ [illegible] [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Β

ὁ θεομισής, ἐκέλευσε τὸν ἅγιον τῆς εἱρκτῆς ἀφεθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Κυρίου ἀγωνιστής, ἐρωμένων τινῶν, εἴπερ ᾔσθητο ὀδύνης, τὰς πικρὰς ἐκείνας ὑπομείνας βασάνους· τὴν μὲν ἀρχὴν ὡμολόγει ἀλγηδόνος αἰσθάνεσθαι, εἶτα μηδόλως, ἐπιφανομένου θείου ἀνδρός αὐτῷ τινος, ὀθόνῃ τε ἁπαλῇ καὶ ψυχρᾷ τοῦ προσώπου ἐκματτομένου συνεχῶς τὸν ἱδρῶτα, καὶ παρεγγυωμένου θαρρεῖν. Διὰ τοι τοῦτο καὶ τῶν δημίων παυσαμένων, οὐχ ἥσθη, ἀλλ' ἀνιαθῆναι ἔφη· συναπεστῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν ψυχαγωγίαν αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα δεδρακὼς ὁ παράνομος Ἰουλιανός, αὐτὸς μὲν πικρῷ καὶ ἐπονειδίστῳ θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Περσῶν· ὁ δὲ ἅγιος Θεόδωρος εἰς αἰῶνα τῷ Κυρίῳ ἀγάλλεται ἀναπαυθεὶς ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χρυσογόνου, καὶ τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Τριγλινοῦ.

Εἰς τὸν Χρυσόγονον.

Στίχ. Ὁ Χρυσόγονος ἐμφανῶς χρυσοῦς γόνος,
Θείου πατρὸς πέφηνε τμηθεὶς ἐν ξίφει.

Εἰς τὸν Μάρκον.

Στίχ. Πιστὴν ὁ Μάρκος ἀκλινῶς Θεῷ λέγων,
Ὕψος μεταστάς, καὶ συνὼν αὐτὸν βλέπει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίστεως, πῦρ ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθεΐας σοφέ, πιστοὺς δὲ ἐφώτισας, φόβῳ κραυγάζοντας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐκ τῆς Ῥώμης τὰς ἁλύσεις περικείμενος, ὥσπερ ὁρμίσκους χρυσοῦς, διὰ θαλάσσης ἀθλῶν, Χερσῶνα κατέλαβες, ἔνθα διήνυσας, τὸ μαρτύριον, καὶ τοὺς στεῤῥοὺς ἀγῶνάς σου, τοῦ Χριστοῦ ἱερομύστα.

Λύρα ὤφθης τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος φωνοῦσα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρδίας πρὸς ἔνθεον, τῶν μελῳδούντων πιστῶς, μάρτυς ἔρωτα· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ εἶναι Πάναγνε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικήν, λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, πτώματα, τῆς συμπεσούσης Ἄχραντε, τῶν βροτῶν φευστῆς οὐσίας.

Ἄλλος. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Βίῳ θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος, καὶ θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενος, οὐρανίων ἀδύτων, ἐπέβης γηθόμενος, καὶ βοῶν σοφὲ τῷ ποιήσαντι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἵνα περιφανῶς εὐαρεστήσῃς, Χριστῷ τῷ Θεῷ θεομακάριστε, ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυτὸν παραδέδωκας, ἑκουσίως ψάλλων πανόλβιε· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὅλος πεφωτισμένος ἠξιώθης, ἰδεῖν τὸν Χριστόν σοι προμηνύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα, δεινῶς διαῤῥήξαντα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν ὅσιε· εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ Θεοτόκε, ὁ οὐρανοὺς οἰκῶν καὶ περιέχων, καὶ ἐκτρέφεται γάλα, μαζῶν σου ὁ τρέφων νῦν, πνοὴν πᾶσαν νεύματι· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, περιεβάλου ἔνδοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, καὶ εἰς τὰ ἄνω, κατοικεῖς ἱεράρχα βασίλεια.

Συνετάφη σοι μάρτυς πολύαθλε, τὰ κλοιά οἷς δεσμούμενος ἔλυσας, τὴν πλάνην τοῦ ἀλάστορος, ἱεράρχα κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμερίσθη ὑγρὰ ἡ ἀμέριστος, καὶ ὁδὸν εἰσιοῦσιν ἡ ἄβατος, θαυματουργία κρείττονι δωρουμένη ὠράθη, ἔνθα τὸ θεῖον, ἱεράρχα σου σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν, ὁ βυθὸν κατοικῆσαι ἑλόμενος, μετὰ ταφὴν καὶ νέκρωσιν, ἐπανάγαγε μάρτυς ταῖς ζωηφόροις, καὶ σεπταῖς καὶ ἐνθέοις σου πρεσβείαις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Θεοτοκίον.

Ὢ φρικτοῦ καὶ ἀῤῥήτου θεάματος, ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γίνεται, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον, καὶ τὴν τεκοῦσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἁγνεύουσαν.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Νενεμημένην ἀνέστειλας τὴν λύμην, τῆς Ἀρείου κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶν πιστῶν ἐκκόψας ὁμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας, τῶν τῆς ἐκκλησίας, θεόφρον περιβόλων.

Πρωτοστάτης χοροῦ τῶν ἀποστόλων, Πέτρος ὤφθη ὁ θεῖος κορυφαῖος· τέλος μαρτύρων γέγονας δὲ πάνσοφε, Πέτρε θεοφόρε, καὶ ἱερουργός τε, τῶν θείων μυστηρίων.

Ἐμυήθης ἐκ θείας ἐπιπνοίας, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν θεοῤῥήμον. καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνως σου μετάστασιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Παρθένος διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου Παρθένε Θεοτόκε, τὸν πλαστουργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ τύπον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδού σε χοροὶ πατριαρχῶν συνόμιλον, δεξάμενοι Κλῆμη ἔνδοξε, πόθῳ ἀγάλλονται ἀπαύστως. μεθ' ὧν καὶ συνευφραίνονται μάρτυρες, ἀπόστολοι προφῆται καὶ δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ὡραῖον σε βότρυν εὐσεβῶς προσήγαγε, γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ οἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας, τῆς ἀθέου μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων πάτερ ἄβυσσον, καὶ ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα, δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐξήρανεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλῆμη μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ θεοφεγγὴς καὶ ἱερὰ καὶ εὐσημος, ἡ ἁγία καὶ περίβλεπτος, καὶ εὐκλεὴς καὶ φωτοφόρος, ἐφέστηκεν ἡμῖν μνήμη σου ἔνδοξε, καρδίας καὶ ψυχὰς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος ἄχραντε, φύσιν βροτείαν εἰληφότα, καὶ ταύτῃ συμπλακέντα καθ' ἕνωσιν, ἀπόῤῥητον δι' οἶκτον ἀμέτρητον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προορισθέντα ἁγίως ἱερατεύειν, καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ῥάβδῳ στηριχθέντα δυνάμεως τοῦ Κυρίου καὶ ἱερουργήσαντα καὶ ἱερουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσίαν, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ὅλον συγκραθέντα τῇ αἴγλῃ τῇ τῆς Τριάδος, καὶ τῷ φανωτάτῳ ἐνηδόμενος φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοι ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν· ὡς γὰρ ἱεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων εὐθύνας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.
Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῷ κορυφαίῳ κήρυκι, ἠκολούθησας πάτερ, καὶ τῆς σεπτῆς μακάριε, τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, ἀρχιερεὺς ὤφθης μέγας, ὀρθοδόξως φαιδρύνων, τῇ αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, ϗ ἀπείρων θαυμάτων. ὅθεν τὴν σήν, ἐκτελοῦμεν Κλῆμη μνήμην παμμάκαρ, αἰτούμενοι πρεσβείαις σου, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Νῦν εὔσημος ἐπέφανεν, ἡμῖν ἡμέρα φέρουσα, τοὺς ἱεροὺς διαδόχους τῶν ἱερῶν ἀποστόλων, Πέτρον ἅμα καὶ Κλήμεντα, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, ϗ ἀηττήτους μάρτυρας· ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην, πιστῶς τελέσωμεν πάντες.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ πανάγαθος Κόρη, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως, ϗ ταύτης προπορεύονται, ἀσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους παρθένων. ἣν ὁ θεῖος ἱερεὺς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἵσταμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῶν ἁγίων.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνὸν, τοῦ θείου Πνεύματος σοφὲ καταγώγιον· τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἄρδειαις, ταῖς μυστικαῖς γεγονός, εὐθαλὲς παμμάκαρ καὶ πολύφορον· ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτίζον, ϗ εὐφραῖνον ἑκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, τὰς καρδίας πανόλβιε. μάρτυς ἀκαταγώνιστε, οὐράνιε ἄνθρωπε, τῆς ἐκκλησίας ὁ στῦλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγή· ὁ τῶν ἀρρήτων ἑρμηνεὺς γραφικώτατος· ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων· τῆς ἐκκλησίας σεβάς, στῦλός τε ϗ βάσις ἀπερίτρεπτος· κανὼν ἀκριβέστατος· μυστογράφος σοφώτατος· εὔστομος γλῶσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα, ὥσπερ μάχαιρα, ὀξυτάτη ϗ δίστομος· ὄργανον τὸ ἡδύφθογγον, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· Κλῆμη μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν ἱεράθλων ἑδραίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, διαφερόντως τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπεριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικρὰν, τελευτὴν παμμάκαρ ϗ τὸν θάνατον· δι' οὗ τῆς ἐνθέου, μακαριότητος ἔτυχες. ϗ τῆς γλυκείας, τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, ϗ τερπνότητος, ἀπολαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων μαρτύρων, ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Λάμπων ἱερωσύνης στολῇ, ϗ μαρτυρίου τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, παρέστης Χριστῷ τῷ πάντων ἀρχιερεῖ ϗ Θεῷ, ϗ ἀναδειχθέντι πρωτομάρτυρι. διπλοῦν κομισάμενος παρ' αὐτοῦ ϗ τὸ ἔπαθλον· ὃν ὡμολόγεις τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον καὶ συνάναρχον, τῷ τεκόντι καὶ σύνθρονον. Ἄρειον τὸν δυσώνυμον, ἐκκόψας πανόλβιε, καὶ ἀποῤῥίψας εἰς ἅπαν, τῆς τῶν πιστῶν ὁμηγύρεως· καὶ νῦν ἐκδυσώπει, πάτερ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. τοῦ ἁγίου Πέτρου ἦχος δ΄.

Οὐράνιος ἀνεδείχθης κρατὴρ τῆς σοφίας· πνεύματος γὰρ ὤφθης καταγώγιον τερπνὸν, καὶ ὑπέδειξας ἀρετῶν τὰς τρίβους, τοὺς βροτοὺς ἁλιεύσας τῷ νοητῷ ἀγκίστρῳ τῆς σοφίας Θεοῦ. διὸ δυσωποῦμέν σε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, ϗ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν ϗ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλῦνον σε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαβίδ, ἐβλάστησας Παρθένε, ὁ Γαβριὴλ, τὸ χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα. Θεὸν γὰρ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐγε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. ὑφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος [illegible].

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην Ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν μητέρα, ϗ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ [illegible].

[illegible] τῆς ἑορτῆς τῆς εἰσόδου τῆς Θεοτόκου [illegible] ἐν Κυριακῇ.

[illegible]

[illegible] εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς [illegible] τῆς Θεοτόκου ἐν Κυριακῇ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρ. ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, τὴν συνήθη στιχολογ. [illegible] τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρ. ἀναστάσιμα γ'. καὶ [illegible] λικὸν ά. Τῆς ἑορτῆς, προσόμοια, γ'. ἦχος δ'. κα[illegible] ἁγίου Κλήμεντος, προσόμοια γ'. Δόξα, [illegible] ἦχος πλ. δ'. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε Θεονύμφε Δέσποινα. Καὶ νῦν θεοτοκίον, τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμ. τῆς λιτῆς. Εἰς τὸν στ. τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ στ. καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. β'. Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντες. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε παρθένε, ἐκ τρίτου. Ἀναγνώσεις εἰς τὰς ἐπιστολάς. Αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, καὶ τοῦ ἁγίου Πέτρου. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάρ. ἀναστάσιμον, δίς. Δόξα τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἶτα καθίσμ. τῆς στιχολογ. ἀναστάσιμα μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ ἄμωμος, ἡ ὑπακοή. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἀναστάσιμον. Οἱ Κανόνες, ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου, εἰς β'. τῆς ἑορτῆς ὁ δ'. εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'. Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει. Εἶτα καθίσμ. τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον, καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. στιχολογία, ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστ. Ἀναστάσιμον. τοῦ ἁγίου εἰ ἔχει, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχ. ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς στιχ. προσόμοια, ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. καὶ ἕτερον ἰδιόμ. ἦχος β'. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ Παναμώμητος Παρθένος, μετὰ τῶν στιχ. τῆς ἑορτῆς. Δόξα τὸ ἑωθινόν. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε. Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ς'. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ γ'. ᾠδή, εἰς δ'. Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τῆς ἑορτῆς. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Πέτρου ἀκολουθία ψάλλεται, ὅτε θέλει ὁ ἐκκλησιάρχης.

Σημειοῦται ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χειρογράφοις [illegible] ἑορτάζεται εἰς τὰς 24 τοῦ μηνός, ὁ δὲ [illegible] εἰς τὰς 25, [illegible] μὲ τὸ [illegible].

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης, καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδοται καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων.

[illegible] εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, [illegible] καὶ ψάλλομεν [illegible] τῆς ἑορτῆς, [illegible] τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες ἢ τὴν αὐτοῦ ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς, τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα, καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ θεῖος Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη ἁγνή, προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ ὁ τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, ἀποστόλων δόξα, καὶ μαρτύρων καύχημα, ἢ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε μῆτηρ Θεοῦ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σήν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν. ἢ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σῳζόμενοι.

Ἕτερα στιχηρὰ τῆς ἁγίας.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ σπάργανά σου μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῷ σου, κατέχουσα προφρόνως· διὸ ἢ ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἑορτάζομεν Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτήν, ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἑορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις, ἐν λόγῳ τε ἢ ἔργῳ, καθεῖλε σεβάσμως, ἢ ῥητόρων τὴν ἔνστασιν. ἀλλὰ δεήσεσι ταύτης ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἱρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε μάρτυς Αἰκατερίνα σεμνή. ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ἔρας ἐνθα εἶδε τὴν Βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένην, ἐν τούτῳ Χριστός, τὸ θεόρρεστον σκῆνός σου, νῦν μεταστῆσαι φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα, τῆς ἁγίας. Ἦχος β΄.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὦ φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ἄνθεσι καταστέψωμεν· χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἡ τῶν φληνάφων ῥητόρων, τὴν θρασυστομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, ἢ τούτους πρὸς πίστιν θείαν χειραγωγήσασα· Χαίροις ἡ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι᾽ ἀγάπην τοῦ Ποιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος· Χαίροις ἡ ταῖς ἄνω μοναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ δόξης αἰωνίου κατατρυφήσασα· ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνῳδοί σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς ἦχος, πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη· τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, μῆτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Κανόνες, τῆς [illegible], καὶ τὰ [illegible]

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ [illegible] τοῦ ἁγίου Μερκουρίου, στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοητῶν, ἀλιτηρίων διέκοψας, ἢ τελέσας σου, τὸν ἀγῶνα νομίμως, μετὰ θεσπεσίων ἀθλητῶν ἐστεφανώθης, μεθ᾽ ὧν πρέσβευε πανόλβιε.

στης

Οὐρανόθεν σοι Ἄγγελος, τὰς πληγάς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι θείου Πνεύματος· ὑφ᾽ οὗ ῥωσθεὶς ἀξιάγαστε, ταῖς σούβλαις κεντούμενος πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκατέρεις κρεμάμενος, καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, καὶ τοῖς αἵμασί σου μάρτυς, περιῤῥεόμενος πάντοθεν.

Βασιλεῖ κελευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ᾽ αὐτοῦ τε δαίμοσι προτρεπόμενος, θύειν θεόφρον μακάριε, βασάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατάφλεξιν πυρός, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα, ἦχος δ΄.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τῇ λαμπρότητι· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον· ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἀναβοήσωμεν, τῇ κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θείαν, καὶ πολιοῦχον Σινᾶ, τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν, τοῦ πνεύματος τῇ δυνάμει, καὶ ὡς μάρτυς Κυρίου στεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολ. [illegible] τῆς ἑορτῆς, εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων· ὁ Κανὼν τῆς ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Αἰκατερίναν τὴν πανευκλεῆ ᾄσμασι μέλπω. Θεοφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου μάρτυρος, ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδοὺς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ἰθυνομένη τοῦ Δεσπότου πάνσοφε, θείοις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγομένη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, κοσμικὴν ζάλην, μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ σταυροῦ τῷ ἱστίῳ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ πνεύματος, ὅρμῳ τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Ἀγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφή, καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατῄσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα. Θεοτ.

Τὴ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντε, πάσης αἱρέσεως, ἀποστροφὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, θεωρητὸν τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν [illegible]

([illegible] Ν. Νεήλ.)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Κανὼν τοῦ ἁγίου Μερκουρίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Μερκούριον με τὸ σθένος φυλαττέτω. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκρυμμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ χαίρων παριστάμενος, καὶ θείας ἡδονῆς, ἀοίδιμε πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τελοῦντας περιφύλαττε, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐθελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας σοφὲ, σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, θελήσει ὑπομείναντος σαρκὶ, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας, ὁμολογίᾳ Χριστοῦ, μάκαρ σεμνυνόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν, ἰδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βοῶν, τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Κόρης Παρθένου ὤφθη σαρκούμενος, ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ μάρτυρα πιστὸν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι, Μερκούριον γενναῖον ἀθλητὴν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾨδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐθελουσίοις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸν ἑκούσιον Χριστὸν μιμουμένη, καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὤφθης, Αἰκατερῖνα θεόληπτε.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθεΐας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θείᾳ σοφίᾳ μάρτυς, λαμπρυνομένη πανεύφημε.

Γνωσθεῖσαν τοῖς ὠσὶ, τῆς Εὔας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἁπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ᾔσχυνεν, Αἰκατερῖνα μάρτυς, ἄμαχα τοῦτον καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον οὐλὰς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἁμαρτίας μόνη, Θεογεννῆτορ πανάμωμε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅλος πυρακτούμενος, τῇ θεϊκῇ στοργῇ ἔνδοξε, πῦρ καὶ δεσμὰ, ξίφη καὶ βασάνους ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Ὕμνεις τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι, μάρτυς σοφὲ, καὶ τὴν θεραπείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ῥάβδῳ δυναμούμενος, τῇ θεϊκῇ ἐχθροῦ φρύαγμα, ὡς ἀθλητὴς, μάρτυς γενναιόφρον, εὐσθενῶς ἐταπείνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἵνα προτυπώσῃ σε, τὴν ὑπὲρ νοῦν, Ἁγνὴ κύησιν, βάτος πυρὶ, ὤφθη καιομένη, οὐδαμῶς φλεγομένη δέ.

Κάθισμα τῆς ἁγίας ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ οὐρανοῦ, διὰ στόματος μάρτυς τοῦ Μιχαὴλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς ῥήτορας ἐπλήξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας. ὅθεν καθορῶν σε, τὸν ἀγῶνα ὁ κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γάρ σε μένουσι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ μάρτυς Μερκούριος ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ᾔσχυνε, καὶ στεφανίτης στεῤῥὸς, Χριστοῦ ἐχρημάτισεν. ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν συνήφθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων. διὸ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην τελοῦμεν πιστῶς.

Ὁ Οἶκος τοῦ Θεοῦ ἦχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως, ἣν ἀγ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ μακαρίζουσιν ἀεί, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ· ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἀθλητικήν, Αἰκατερίνα τὴν ἔνστασιν, ἐπεδείξω, μάρτυς πανᾳοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ λίαν καρτερῶς, ἀντικαταστᾶσα, καὶ τοῦτον καταπατήσασα, ποσὶν ὡραϊσμένοις, τοῦ σταυροῦ τῇ δυνάμει, ἀθληφόρε μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανόλβιε, καθωράθης, θείας ὡραιότητος, φωτοειδέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαϊζομένη, καὶ κάλλει περιαστράπτουσα. διὸ καὶ γηθομένη, μελῳδεῖς τῷ Δεσπότῃ, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τυραννικήν, ἀλαζονείαν ἐφαύλισας, καὶ τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἡ εὐκλεής, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου πανεύφημε, τῆς καρτερῶς θράσος τοῦ ἐχθροῦ, καταπατησάσης, ὡς ἥλιος ἀνατέταλκεν. ἐν ᾗ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότῃ βοῶμεν· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Νῦν τὴν ἰσχύν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς εἰκόνος, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν ἁγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη Πανάμωμε.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἰκειωθεὶς τῷ Δεσπότῃ σου, θείου μαρτυρίου θεόφρον πάθεσι, τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, ἔνδοξε, παρ' αὐτοῦ εἴληφας ὡς ἀήττητος.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος ἱμάτιον νῦν ἐνδέδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας μάρτυς ἐκδυσάμενος.

Μέχρις αἵματος ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀγωνισάμενος, νικηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν ἀειπάρθενε, ὥσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε, τῆς πολυθείας τὰ ὀμβρήματα.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη, μάρτυς πανᾳοίδιμε, τῷ τοῦ δεσπότου σου, καὶ ζητοῦσα τοῦτο, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, αὐθαιρέτῳ γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες, παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Ἄθλοις ἱερωτάτοις, Κόρη καλλιπάρθενε καταλαμπρύνασα, σεαυτὴν προφρόνως, ἀνελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ παστάδα. καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ νυμφίῳ γηθομένη συνήφθης πανόλβιε.

Νεάνις φαιδροτάτη, ὤφθης ἀγαπήσασα μόνον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τούτου συντονώτατον δρόμον διήνυσας, εἰς ὀσμὴν τοῦ μύρου, σοῦ νοητῶς τοῦ κενωθέντος, ἐκβοῶσα· δραμοῦμαι νυμφίε μου. Θεοτ.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν λόγον εἰδότες κηρύττομεν. ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίοις, γνωριζόμενον Κόρη Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τεινόμενος καὶ λόγχῃ Μερκούριε, ἀνενδότως, τεμνόμενος ἔφερες, θείαις ἐλπίσι νευρούμενος.

Ὡς πέτρᾳ νοητῇ στερεώσας σου, τὴν καρδίαν, ἄθλοις βασανιζόμενος, οὐ παρετράπης [illegible]

Δημόσια Βιβλιοθήκη Κοζάνης

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότου σου, χρηματίσας, δόξης ἐκοινώνησας, τούτου καὶ θείας λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἁμαρτίαν, ζωὴν ἡ κυήσασα, τὴν θανατώσασαν θάνατον.

ᾨδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ὅλην σε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἴγλῃ, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοινιχθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθός, Λόγος καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ἴσχυσας διὰ σταυροῦ, τῶν τυράννων καταλῦσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστης διδαχῆς, βρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερῖνα Πανσοφώτατε.

Δόλῳ πρὶν τὸν τὸν Ἀδάμ, παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνασα, καταβέβληκας εἰς γῆν, μάρτυς πανένδοξε, καὶ στεφάνοις, τῆς βασιλείας ἐστεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

Ἵλεών μοι τὸν κριτήν, καὶ Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, μῆτερ ἀπέργασαι. σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἐνδυνάμου σε, ὁ σωτήριος Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, Μάρτυς σοφέ, ὑπομένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θαῤῥεῖν σοι προσέταττε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος Ὄφις, καὶ ποσὶ κατεπατήθη ὡραίοις, τοῦ ἀθλητοῦ, καὶ γενναίου ὁπλίτου· ἐθελουσίοις ὁρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσανα καὶ αἰκισμούς, καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀκόπλεων.

Ὁλόκληρον, τῷ Δεσπότῃ προσῆξας, τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ, καὶ δι' αὐτόν, ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητὴς παρ' αὐτοῦ νῦν ἐστεφάνωσαι, καὶ τούτῳ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετὰ πάντων μαρτύρων παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον Κόρη, καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον Πανάμωμε τέτοκας, τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ῥητορεύει σήμερον, Αἰκατερῖνα ἡ Μάρτυς, καὶ ῥητόρων ἔπαυσε, φρενοβλαβεῖς ἀπιστίας. Ἄγγελος γὰρ οὐρανόθεν αὐτῇ ἐπέστη, δύναμιν ἐκ τῶν ὑψίστων ἐπικομίζων. ἣν καὶ λαβοῦσα, πιστῶς ἐβόα· Χριστὸς ὑπάρχει, μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ἕτερον Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτήν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερῖναν· αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδόθεν ἡ μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω σοφίαν πᾶσαν καλῶς μεμάθηκε. γνοῦσα οὖν ἐκ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων κίνησίν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ Λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε, τὰ εἴδωλα μυκτηρίζουσα, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ἕτερον Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μερκουρίου σήμερον, τὴν ἱερὰν πανηγυρίαν, οἱ πιστοὶ ἐν ᾄσμασιν, ἐπιτελοῦμεν συμφώνως. Ἄγγελοι μετ' εὐφημίας συνευδοκοῦσι,

Μάρτυρες μετ' εὐφροσύνης νῦν συγκροτοῦσι. Διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης μαρτύρων κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ στεῤῥὸς ἀθλητής, καὶ μαθητὴς Μερκούριος, στρατιώτης τὸ πρὶν ὑπάρχων, πρὸς παράταξιν ἐξῆλθε τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀθεΐας, τὴν τῶν Ἑλλήνων στηλιτεύων θρησκείαν ψευδώνυμον, καὶ μεγαλύνων πίστιν ἀκράδαντον καὶ ἀληθινὴν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἠμφιεσμένος ὥσπερ ὁπλίτης αὐτοῦ τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ ἐγκαυχώμενος φαιδρῶς, τοῖς παθήμασι τοῖς θείοις. Ὅθεν σε πάντες ὁμοφρόνως εὐφημοῦμεν αὐτὸν ἀναδειχθέντα, Μαρτύρων κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ ΚΕ΄. Μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχ. Αἰκατερῖνα καὶ σοφὴ καὶ παρθένος.
Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ μάρτυς· ὢ καλὰ τρία.
Πέμπτῃ ἄορ κατέπεφνεν εἰκάδι ῥήτορα κούρην.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ βασιλίσκου τινός, τοὔνομα Κώνστου περιφανοῦς καὶ ἐνδόξου, πάνυ οὖσα ὡραία, καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ σώματι ἀστεία. Ἦν δὲ ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Ἥ τις πᾶσαν παιδείαν Ἑλληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμνασθεῖσα, Ὁμήρου τε καὶ Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου ποιητοῦ· Ἀσκληπιοῦ τε καὶ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν ἰατρῶν· Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος, Φιλιστίωνός τε καὶ Εὐσεβίου τῶν φιλοσόφων· Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων μάγων· Διονυσίου καὶ Σιβύλλης, καὶ ὅση ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ. Οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πολλὰς γλώσσας καὶ διαλέκτους πολλῶν ἐθνῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἔκπληξιν ἔφερεν, οὐ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτήν, ἀλλά γε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδεύσεως αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου, πολλῶν βασάνων πεῖραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται παρὰ τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα ῥήτορες οἱ διὰ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης κατηχηθέντες καὶ πιστεύσαντες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἱ πρὶν πλάνης ῥήτορσιν ἀνδράσι στολαί,
Ἐκ πυρὸς [illegible]

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία βασίλισσα ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως,
Ἄφθαρτον εὗρε νυμφῶνα βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Πορφύριος ὁ Στρατηλάτης σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σου Πορφύριε πρὸς ξίφος,
Πρόθυμος ἥκεις οἷα πᾶς Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσσει Μερκούριε τὸ ξίφος,
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ τῆς Ἀνατολῶν, κατειλεγμένος τῇ στρατείᾳ τῶν Μαρτησίων, Γορδιανοῦ τινὸς τὸ γένος Σκύθου τυγχάνων υἱός. Ἀριστεύσας δέ ποτε κατὰ τῶν Βαρβάρων, προσοφθέντος αὐτῷ ἀγγέλου, καὶ θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παραστὰς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατέμνεται, καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πάλοις ταθείς, καὶ ἐπὶ πυρὸς ἁπλωθεὶς τοῦ ὑποκάτωθεν ἁπτομένου πυρὸς τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων σβεννυμένου, μαστίζεται καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου καὶ μετὰ ταῦτα φραγγελοῦται τετραφραγγέλῳ χαλκῷ· καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθείς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἦν δὲ ὁ μάρτυς ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, ὑπερμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ὄψιν ὑπόσιμος, τὴν κόμην ξανθός, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῷ ὄψει, τοῦ κατὰ τὰς παρειὰς ἐρυθήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἡσύχως βίου τὸ στάδιον ἀνύσας,
Πρὸς ἥσυχον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Πέτρος ἐκ τοῦ Πόντου γεννηθείς, καὶ [illegible] γονεῦσιν [illegible] ἑπτακαιδεκαετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδαπάνησεν. Ἐν Γαλατίᾳ μὲν γὰρ πρῶτον ἤσκησεν. Εἶθ' οὕτως ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν, ἔνθα τὰ [illegible] προσκυνήσας, [illegible] εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ κελλίῳ [illegible] καθείρξας ἑαυτόν, [illegible] μηδὲν ἄλλο [illegible], πλὴν ἄρτου [illegible] τινος [illegible] δὲ ἡμερῶν [illegible] καὶ [illegible] ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων [illegible] ἀνδρὸς [illegible] Δανιήλ, [illegible] τοῦτον [illegible] καὶ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

διάφορα ἐθεράπευσε. καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν ὡς διὰ γραφῆς, τὰ δέ, καὶ ἐξ ἀκοῆς φθάνοντα. Οὗτος μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος ἐν τῇ Ἀντιοχέων πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, καὶ ἐνενήκοντα ἐννέα χρόνους διαρκέσας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν ἑξάδας τριπλᾶς δέκα.
Μεθ' ὧν καὶ ἄλλους ἄνδρας ἑπτάκις δέκα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μάρτυς γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου νυμφίῳ, μαρτύρων δῆμον, προσαγαγοῦσα Χριστῷ· μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐθήρευσεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρους, ἔδειξε μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακράζοντας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νεάνις ὄπισω σου, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσενήνεκται, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ κτίσῃ βοῶσα καὶ λέγουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκ.

Ἁγίων ὁ ἅγιος, ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλο. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρυκτωρίας, αὐγαζόμενος γενναῖε στρατιῶτα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνεῖς τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου μάκαρ, καὶ πυρὶ αἰσθητῷ φλεγόμενος καὶ μέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθοις προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἴσθησιν λιθώδη κεκτημένοι, λίθῳ μάρτυς τὸν σὸν, βαρύνουσιν αὐχένα, ἀναβοῶντα Κύριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἵμασιν αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότου φιλανθρώπου, κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τάξεις ἀγγέλων καταπλήττει, μυστηρίου σου τὸ βάθος Θεοτόκε· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σαρκούμενος ὡράθη· ᾧ μελῳδοῦμεν Πάναγνε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς διδαχαῖς βασίλισσα, πειθαρχοῦσα προσέδραμε, τῇ θεοσεβείᾳ, καὶ στεῤῥῶς ὑπέμεινε, τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα. ἡ γὰρ ἀθληφόρος τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελοῦσι, καὶ πιστῶς μελῳδοῦσι· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναπετάσας δέχεται, ὁ νυμφίος σε πάνσοφε, πύλας παραδείσου, καὶ παστάδα πάμφωτον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνόν, τῶν παθημάτων δεικνύει. ᾯ νῦν παρισταμένη, βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθῃ.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ τύραννος, πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρώμενος, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας ἔνδοξε, ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας τὸν Δεσπότην· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύω ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ἄλλος. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τῶν ἀθλητῶν προσθήκην σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γενόμενον, σεπταῖς ὡραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἄθλων σου, καὶ τῆς εὐκλεοῦς σου, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως ἔνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας, καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατῄσχυνας, καὶ νίκην οὐράνιον, ὡς νικητὴς ἀράμενος, ταῖς ἀγγελικαῖς νῦν συναγάλλῃ χορείαις, μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθεὶς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχὼν τοῦ ποθουμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασιν, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας, τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος ἐναπέδειξας ψάλλων· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσαν, ἀναπλάσεως ἄχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε, Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, τῇ κακίᾳ εἰκόνα, οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ θ'. Ἔξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικὴν ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλήν, καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Ἐδέχθη σου θεόφρον ἡ προσευχή· τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλῆσιν σεμνή, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ εὐρωστίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· διό σε γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Λιμένι καθωρμίσθης νῦν γαληνῷ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θάλασσαν, τὴν κοσμικήν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειραθεῖσα πάνσοφε, πλοῦτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων ἔνδον τεκνῶν, τὸν παρθένων τὸν σύλλογον, χορεύουσα μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὁ ἀγαθός· ὃν νῦν ἐκ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον.

Αἱ χεῖρες νῦν μαρτυρικοί, εὐωδίαν ἀναπεμπουσι χάριτι, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀρρήτῳ λόγῳ, πάθη διώκουσιν· ἀναπηγάζει τὰ ὀστᾶ, ἰάσεων νάματα, καὶ καθαρίζει ψυχάς, τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ὡς μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἱερῶς σε γεραίρομεν, ὡς στῦλον ἄσειστον, ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρθητον, ὡς προστάτην δυνατόν, Θεοῦ τοῦ παντάνακτος, ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ στρατιώτην.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σύνδρομον Ἄγγελον φωτός, πρὸς τὴν ἄθλησιν θεόθεν κεκλήρωσαι· ὅθεν στρεβλούμενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος, καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου, τοῖς σὲ τιμῶσι, μάρτυς Μερκούριε. ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων· ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἕτερος τῆς Ἁγίας. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ Παρθένε, Αἰκατερῖνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λῆρον οὖσαν καὶ μῦθον, τὴν πανάμωμον ὄντως, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ ἁγίου, ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ ξίφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ κτίστου σου, ὡς μάρτυς τῆς ἀληθείας. διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Ὅμοιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶ τοῦ ἱερέως, ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως πέντε καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἁγία κιβωτός, τοῦ πάντα συντηροῦντος.

Εἰς το[illegible] τῆς Ἁγία-

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερον, Αἰκατερῖνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονήν σοι καρτεράν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοοῦντα τοὺς ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, τὸν σωτῆρα καὶ Κύριον. Δίς.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερῖνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθεΐας, θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θείᾳ χάριτι. διό σε καὶ ὡς μάρτυρα, καὶ ὡς παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερῖνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῷ καρτερικῷ, τὴν τῶν τυράννων ὀφρὺν κατέσπασας, καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὡραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. ἦχος β'. Ἰδιόμελον.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερῖνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τῷ Θεοῦ τῇ λαμπρότητι. καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις πολύαθλε.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται· ταύτῃ ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδή, καὶ τῆς Ἁγίας ἡ ς'.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΣΤ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ', καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ποικίλοις μαρτυρίοις.

Παμμάκαρ Ἀλύπιε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ' οὗ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστὴρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στῦλος ἐχρημάτισας σοφὲ, μοναστῶν ἀκλόνητος, ὑπεράνω στύλου ἱστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, ἢ πολλαῖς ἀσκήσεσι· διὸ κατηξιώθης τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρεύειν ἀρρωστήματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Ἕτερα στιχ. προσόμοια τοῦ ἁγίου Νίκωνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὕψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων οἱ τρόποι, καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις, ἡ τῷ θείῳ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ νοῦν ἅπαντα, τῇ ἰσχύϊ ηὔγασε· θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἡ θήκη νάματα, βλύζουσα πιστοῖς ξένον θέαμα, πῶς τάφος οὐκ ἐπέδυσεν, ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν. ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, οὕτω καὶ νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἕλκεις μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπου τὸ πανάγιον σκῆνος τεθησαύρισται τοῦ παμμάκαρος, ᾠδαῖς τερπνοῖς, ᾄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἅγιε πρόφθασον, καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταιγίδος τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνήν σου, καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορὸν, καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον, ἔχει σε πόλις Λακώνων, μάκαρ ἀξιάγαστε, φαεινῶς αὐγάζοντα ταῖς λαμπρότησιν· ἣ καὶ νῦν βράβευσον, τὴν εἰρήνην Νίκων, καὶ τροπαίων αὐτὴν ἐμπλήσθητον, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, ἢ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, σῶν πρεσβειῶν Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλῆσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συμμέτοχε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων. Μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δέσποινα Παρθένε ἄχραντε, ἡ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κατὰ σάρκα γεννήσασα. τούτων καθικέτευε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, ἡμᾶς τοὺς πίστει σὲ μακαρίζοντας, καὶ αἰτουμένους τὴν σὴν βοήθειαν, ὡς πολυέλεος, ἵλεων ὦ πάναγνε, ἢ παρασχεῖν, ἄφεσιν τῶν πράξεων, ὧνπερ ἡμάρτομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταύρωσιν τὴν σὴν ὦ Δέσποτα, ἣν ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς βροτοὺς, μακροθύμως ὑπέμεινας. ἡ Παρθένος βλέπουσα, ἐν κλαυθμῷ ἀνεβόα σοι· Τέκνον μου πῶς σε σταυρῷ προσήλωσαν, Ἑβραίων παῖδες καὶ ἐθανάτωσαν; Ἀλλὰ ἀνάστηθι, ὅπως δοξάσωμεν, οἱ τὰ σεπτά, καὶ τὰ παθήματα πιστῶς δοξάζοντες.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν ςίχ. τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, ἦχος α'.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Ἀλύπιε πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλο Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Νίκωνος.
Ἦχος δ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαίμων, θείαν λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας πάτερ ἐκ πίστεως, Νίκων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον [illegible] ὁ Κανὼν [illegible] τοῦ ἁγίου Ἀλυπίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόνους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρᾶς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας ηὔφρανας, ἰσαγγέλως ἀγωνισάμενος.

Ἄλλον ὡς Σαμουὴλ σε, Θεὸς ἡγίασε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάριε, καὶ βλέπειν τὰ ἔμπροσθεν, ὡς προφήτην ἔνθεον, ἀπειργάσατο ἀξιάγαςε.

Ἵνα Θεὸς δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣν περ ὕστερον ἔσχες, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς θείου ἔπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

Ῥῆσις σεπτοῦ προφήτου, πέρας ἐδέξατο· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἁμαρτίαις καὶ πλημμελήμασι.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ἁγίου Νίκωνος.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Τῆς οὐρανίου [illegible] τοῦ Θεοῦ, [illegible] θεὶς τὴν ψυχήν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὔκλειαν, ἐπιγείου πατρίδος, καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας, Νίκων σεαυτὸν πανάοιδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσεσι, σοφῶς ἀποκρυπτόμενος, καὶ μηδὲν τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς ἐνυβρίσαι σου, μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος. Θεοτ.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία, διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ὡς λύχνος ἐπὶ λυχνίαν, στάσεως κρείττονος, ἐπιτεθειμένος, ταῖς σελασφόροις σου, πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχήν, πιστῶς σοι προσιοῦσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας, σκότους ἁμαρτίας λυτρούμενος.

Ναὸς σου τὰς ἱεράς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τηρήσεις θείων, νόμων τοῦ Πνεύματος, ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, πάτερ θεοφόρε Ἀλύπιε.

Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν, τοῦ βίου ἀοίδιμε, μετανάςης ὤφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸ καθαρόν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχήν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος, ὕδατος πηγὴ ζωηφόρου, πότισόν με τῇ καύσει τῆς ἁμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἐξ ἑώας εἰς δύσιν, διαδραμὼν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας, κηρύγματι κατεφώτισας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ὅθεν κατάλληλον, τῇ πράξει εὗρες τὴν κλῆσιν, μετανοίας ὅσιε δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ θέμενος, πάτερ τὴν δευτέραν, ἐν κόσμῳ Χριστοῦ ἐμφάνειαν, προανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξίους, ἐκ καρδίας ἔλεγες καρποὺς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον· χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα· χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργὲ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου, ἦχ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Συμεὼν ἡμῖν ὤφθης ἄλλος σοφέ· τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλῳ ἐκ γῆς, πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ἐτροπώσω θεόφρον, πικρῶς τε αἱμάζοντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδίωξας· ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμα θεῖον, πατέρων τὸ καύχημα, μοναζόντων τὸ στήριγμα· διὸ πίστει βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου Νίκωνος.

Ἦχος δ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτόν, βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ κόσμῳ τὴν φρικτήν, καὶ δευτέραν τοῦ κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ, μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ζωήν μου, καὶ οἴκτειρον ψυχήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως. Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ, ὢ καινοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ Ἁγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ καταδικάζεται.

Ὠδὴ γ'. Τὴν θείαν ἐνδυσάμενος.

Ἀγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα ἄρραγῆ, καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον, ἀναλαβόμενος πάτερ, θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

Ἱστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος, ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς, δαιμόνων στῖφος ἐκλόνησας, καὶ κλονουμένοις ἐγένου, παμμάκαρ ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως γέγονας, καὶ κατεδρόσισας ψυχάς, καταπαυθείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἁμαρτίας, Ἀλύπιε θεόφρον πανόλβιε.

Ὡράθης φοβερὸς καὶ ἀπρόσιτος, δαίμοσι πᾶσιν ἀληθῶς, μαστίζων τούτους τῇ μάστιγι, τῶν ἱερῶν προσευχῶν σου, καὶ πόρρω ἐκδιώκων Ἀλύπιε. Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, καὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου Δέσποινα, ἡ φωτοδότην τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀληθείας ἐφιέμενος, γνώσεως μακάριε, πρᾶξιν τέθεικας, θεωρίας σου ἐπίβασιν, τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξεσιν ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικὴν διάνοιαν προσκτησάμενος. Θεοτ.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἐγκλημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὠδὴ δ΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ παντοκράτορι, χρονίαν στάσιν, ὕπαιθρος πάτερ, νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶς προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Ὕμνοις καὶ δεήσεσι, σχολάζων ὅσιε, τῆς τριστηλίου αἴγλης τὴν χάριν, ναὸς καθαρότητι, δεδεγμένος καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σῶμά σου τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νοῦν βαδίζειν ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, πάτερ ἐπαφῆκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος. Θεοτοκίον.

Ἅγιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' οἶκτον, ἁγία Κόρη, τὸν καθαγιάζοντα, τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ πόθῳ ἁγιάζοντας.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Πληγέντα τὸν εἰς σὲ παροινήσαντα, θεηλάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέῤῥωσας, καὶ σὲ τιμᾶν παρεσκεύασας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, προχρηματίσας θεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε Θεοτόκε, τὸν κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ε΄. Μανικῷ τῷ κλύδωνι.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σοφὲ, ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τῆς ἀῤῥαγοῦς πέτρας ἀδόλως ἐσάλευσαν.

Ἰωμένων ὅσιε, ὑπέμεινας, τὴν ὑπομονήν, ἀληθῆ σοι Κύριον δωρούμενον, καὶ ἐκ πάντων τῶν δυσχερῶν σε ῥυόμενον.

Παραδόξως ὅσιε φῶς ὤφθη, ὕπερθεν τοῦ σοῦ, καθ' ἑκάστην κίονος φωτίζον σου, θαυματουργὲ, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια. Θεοτ.

Γνησίαν παράκλησιν οἱ ἐν θλίψει, ἔχομεν Ἁγνὴ, καὶ βεβαίαν πάντες, σὲ ἀντίληψιν, μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλους σου.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐδόξασέ σε Θεὸς, ὁ δοξασθείς σου τοῖς μέλεσιν, ἐν τέρασι θαυμαστοῖς, διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίσῃ σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἔλλειπον ἀνεπλήρωσας.

Ὡς ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἡ Λακεδαίμων ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μάστιξιν, ἐνθέοις διδάγμασι, τοῖς τῆς μετανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον. Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ ἀσκητῶν κραταίωσιν, ἡ ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ Ἀλύπιε, ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαίσματα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος. Ὁ Οἶκος.

Ἀλυπίου τὸν βίον τὸν ἔνθεον, καὶ ἰσάγγελον δεῦτε θαυμάσατε, ἱερεῖς, βασιλεῖς καὶ Μονάζοντες, καὶ Μιγάδες, λαοί τε καὶ θεόφρονες· καὶ μιμησώμεθα τούτου τὰς πράξεις, ἵνα καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος ἀξιωθῶμεν, ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὦ φιλόχριστοι· καὶ γὰρ αὐτὸς οὐράνιον αἴνεσιν ἀδιαλείπτως Θεῷ φέρει, ὡς ἐπώνυμος.

Ἕτερον Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Νίκωνος.

Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Τὴν ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, κόσμου τὰ τερπνὰ ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, θεοφόρε Νίκων ὅσιε, διὸ τοῦτο σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες νῦν τὴν μνήμην σου· ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς ἰαμάτων πηγή.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὁ Οἶκος.

Τῷ Θεῷ ἀνατεθεὶς Πάτερ ἐκ βρέφους, καὶ τὴν τοῦ βίου ἐκφυγὼν ματαίαν δόξαν, πᾶσαν ἐκ νεότητος ἀρετὴν διηκριβώσω, ἐξασκήσας λαμπρότατα. σταυρὸν δὲ ἐν τοῖς ὤμοις λαβὼν τὸν τοῦ Κυρίου, ταῖς τούτου Νίκων τρίβοις ὥδευσας τρανῶς, μιμούμενος πᾶσαν τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τὴν παῤῥησίαν τε, καὶ τὸν ζῆλον· τῆς μετανοίας κῆρυξ ἐδείχθης, κραυγάζων ἐν ταῖς πόλεσι. μετανοεῖτε, ἤγγικεν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀτελεύτητος βασιλεία ἡ οὐράνιος, τοῖς ἐν πίστει εἰλικρινεῖ, δεχομένοις νῦν αὐτὸν καθαρῷ λογισμῷ. διὰ τοῦτο καὶ τὴν σορὸν τῶν λειψάνων τῶν σῶν προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς. ὑπάρχει γὰρ ἀληθῶς ἰαμάτων πηγή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΣΤ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στίχ. Ὃν εἶχεν Ἀλύπιον ὄρθιος Κίων,
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὐ μένει.
Εἰκάδι ἕκτῃ ἄλυπον Ἀλύπιε βῆς ἐπὶ αἶαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως, ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Παφλαγόνων χώρας. Καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων τῇ μητρὶ, διά τινων δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποβῆναι ἔμελλε προγνωσθεὶς, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοὺς τότε καὶ νῦν θεάματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρτερίᾳ κατέπληξε. Καὶ γὰρ ἔδοξεν ἡ μήτηρ τοῦτον ἐγκυμονοῦσα, ἀμνὸν ὡραῖον ἐν τοῖς κέρασιν ἀνημμένας ἔχοντα λαμπάδας προφέρεσθαι. Ὅπερ συμβολον τῆς ἐσομένου λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός. Οὗτος οὖν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίσατο, καὶ θαύματα κατειργάσατο, καὶ τῇ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. ἐπὶ γὰρ κίονος ἑστὼς ἔτη, ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς κατὰ τὸν Ἰὼβ ἔτρωσεν, ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ᾽ ἑνὸς κατακλιθεὶς πλευροῦ, διήνυσεν ἔτη δεκατρία, μὴ κατακλιθεὶς πρὸς ἕτερον μέρος, ἕως οὗ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη ἑκατόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Στίχ. Σοὶ Λακεδαίμων εὐθυμῶς παῤῥησίαν δίδωσι.
Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεράστιοις Νίκων.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων ὁρμώμενος χώρας, παιδίον ὢν γονέων υἱὸς ὑπάρχων [illegible]

ἀκούσας τῆς λεγούσης, πᾶς ὃς ἀφῆκε πατέρα, ἢ μητέρα, καὶ τὰ ἑξῆς, καταλιπὼν πάντα, παραγίνεται ἔν τινι μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, καὶ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ ὑπερέβη. Ἐπεὶ δὲ εἰς γνῶσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ, ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν αὐτοῦ τῶν μοναστῶν καταγωγίων. Λοιπὸν δὲ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν περιήρχετο πᾶσαν χώραν, τὸ, Μετανοεῖτε βοῶν. ἐντεῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, καὶ τὴν Πελοπόννησον, καὶ πάσας πόλεις καὶ χώρας περινοστήσαμενος, ὕστερον παραγένετο ἐν πόλει Λακεδαίμονι. ἐν ᾗ παντοῖα θαύματα ἐνδειξάμενος, ναὸν ἐνεστήλωσε Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. ἐν ᾧ μονάσας μέχρι τέλους ἀπῆλθε πρὸς ὃν ἐπόθει, τὸν στέφανον τῆς ἀσκήσεως εὐλαβῶς παρ᾽ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Στίχ. Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ ῥωμαλέος στῦλος.
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον κατέστρεψεν.

Οὗτος ἐκ μήτρας ἁγιασθεὶς, γέγονε τοῦ ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ προσόντα αὐτῷ πλοῦτον σκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τὸν μονάστην ὑπελθὼν βίον, πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει ἐπιπόνῳ καὶ σκληραγωγίᾳ. Εἶθ᾽ οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε, καὶ σπήλαιον ὑποδὺς, ὑπὸ θείου ἀγγέλου τροφὴν ἐδέξατο, προσελθὼν παιδίων ἀνάπτων ἰατὴρ γενόμενος. Ὁπηνίκα γὰρ ὁ φθοροποιὸς θάνατος διὰ τῆς τῶν νεογνῶν ἐκθλίψεως, ἀτεκνούσας τὰς κυούσας ἀπετέλει, τὸ τοῦ ἁγίου ὄνομα αἱ μητέρες ἐπικαλούμεναι, καὶ εἰκόνιον αὐτοῦ χρωματουργοῦσαι εὐθύνουσι πρὸς τεκνογονίαν ῥᾳδίως μετεσκευάζοντο. Θανὼν δὲ, ἐν τῇ τῶν Παφλαγόνων χώρᾳ κατετέθη, ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουργίας ἀποτελῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν Κλίμακι.

Στίχ. Κακὸν φυγὼν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ.
Καλοῖς ἀπαθέσιν ἐντρυφᾷ λιπὼν βίον.

Οὗτος ἦν ἔν τινι τῆς Ἀσίας μονῇ, καὶ ἔτι τὴν ἡλικίαν ἄγων τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο. Εἶχε δὲ ἐπιστατοῦντα αὐτῷ γέροντα ἀκόλαστον πάνυ καὶ ἠμελημένον. καὶ τοιαῦτα δεινὰ παρ᾽ αὐτοῦ ὑπέμεινεν, ἃ τοῖς πολλοῖς ἴσως καὶ ἄπιστα εἶναι δοκοῦσι. Ποτὲ μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μεμωλωπισμένον, ποτὲ δὲ τὸν τράχηλον, ποτὲ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπληγμένην. Ἐπεὶ δὲ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τούτῳ ἐπιστάτης πρός τινα γέροντα μέγαν τῶν αὐτόθι, καὶ λέγει αὐτῷ· ὁ ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ δεύτερος, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἦλθον οὖν ἀμφότεροι εἰς τὸ κοιμητήριον, καὶ ὥσπερ ζῶντι ὁ τίμιος γέρων ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα, καί φησιν· ἀδελφὲ Ἀκάκιε ἀπέθανες; ὁ δὲ εὐγνώμων ὑπήκοος, καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπιδεικνύων, καὶ φησὶ πρὸς τὸν μέγαν· Πῶς πάτερ δυνατὸν ἄνθρωπον ὑπηκοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν; δυνατόν. Ἰδὼν ὁ γέρων ὁ πρὶν αὐτοῦ ἐπιστάτης, ἔμφοβος γενόμενος ἐπὶ τῷ θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δάκρυσιν ἔπεσε, καὶ κελλίον τοῦ μνήματος ἐκείνου πλησίον ποιήσας, ἐν ᾧ σωφρόνως τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσε, λέγων ἀεὶ τοῖς πατράσιν, ὅτι φόνον πεποίηκα. Ὁ μὲν οὖν θεῖος Ἀκάκιος, ἐν τοιούτοις ἀγωνίσμασι τὴν μακαρίαν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου μεθίσταται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα τῆς φυσικῆς ἀνώτερον διαλύσεως θείᾳ δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰ ἔτη παρέμεινε σῶον καὶ ὁλόκληρον ἐφυλάττετο. Καί ποτε τῶν ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ οἰκούντων μοναχῶν ἀμφοτέρων εἷς τι ἁμάρτημα, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο κλίσιν, καὶ διὰ τὴν καταληφθέντων ἁμαρτίαν, τοῦ μὲν ἀσθενοῦς, τοῦ δὲ πρὸς φύλαξιν τῆς μονῆς, συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθενῆ. Ὁ δὲ ἕτερος μοναχὸς ὢν, καὶ μὴ ἔχων πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ ταφὴν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μνῆμα ἀνοίξας, ἔθηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετὰ τοῦ ἁγίου. Καὶ τῇ ἐπαύριον παραγενόμενος εὑρίσκει ὃν ἔθηκε μετὰ τοῦ ἁγίου, ἔξω ἐρριμμένον, εἶτα τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι. Ἀλλὰ καὶ αὖθις τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρεν αὐτὸν ἔξωθεν ἐρριμμένον, ἐδικαιολογεῖτο μετὰ τοῦ ἁγίου λέγων πρὸς αὐτόν· Ἄκουσόν μου ἅγιε Ἀκάκιε, ὅτι σοι ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ ἡ ὑπακοὴ ἐσπουδάσθη, ἀλλὰ νῦν ὡς ὁρῶν ἔοικας, ἀνήρεσας ἐγένου καὶ ὑπερήφανος, ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλ' ἀπορρίπτειν αὐτόν. ἢ τοίνυν ἔασον αὐτὸν κεῖσθαι μετὰ σοῦ, ἢ ἐὰν ἔτι τοῦτο ποιήσῃς, οὐκ ἀνέξομαί σου, ἀλλ' ἐκβαλῶ σε ἐκ τοῦ μνημείου. Θεὶς οὖν αὐτὸν πάλιν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ ἁγίου, ἀπῆλθε. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐλθὼν, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθέντα ἀδελφὸν, εὗρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ ἅγιον οὐχ εὗρε. Καὶ νῦν ἐστιν ἰδεῖν τὸν τάφον κενὸν, τὴν ἐπωνυμίαν σῴζοντα τοῦ ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ὁ Ἰάκωβος ἀναχωρήσας Κόσμου,
Ὑπερκόσμιον νῦν κατοικεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰάκωβος καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ὂν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς πόλεως Κύρου, ἐνεκαρτέρει, οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τῆς ἀνάγκης τῆς φύσεως ἀποκρούεσθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν ἀλλ' αὐτόπτης γενόμενος. Πολλάκις δὲ ἐγὼ ἐπελθὼν αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἔπεισεν ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἴκαδε παλινοστήσειν· διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοὺς τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον· ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων, ἕως ἑσπέρα κατέλαβεν, ἀνθρώπων ἐδυσώπει, καὶ τοῖς τῆς φύσεως κατεπειγούσης. Οὗτος ὡς ἔφημεν τὸν ὑπαιθρίων ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήροις κατησφαλίζετο, ἔνδοθεν μὲν τριχίνοις δυσὶ φέρουσι κύκλους, καὶ δύο χαλκᾶς, ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν, ὑποκάτω τὸν σταυρὸν ἐν τύπῳ τοῦ Χ στοιχείου· εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνὰ ἕνα. Τροφὴν δὲ αὐτῷ πρὸς ἑσπέραν φακὸς διάβροχος. Ἀπὸ τούτων δὲ τῶν πόνων, τὰ τῆς θείας χάριτος ἐδρέψατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀποκαρτερηθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου, καὶ λέγοντος πρὸς τὸν ἅγιον, οἶδα δοῦλε τοῦ Θεοῦ ὅτι δύνασαι, μόνον μὴ κατοκνήσῃς προσεύξασθαι. Ἰδὼν ὁ ἅγιος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιῆ. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ ἁγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἑνὸς ἐπιμνησθῶμεν. Οὗτος πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῇ καὶ μόνῃ τούτους ὑπεκρούσατο. Ἀπεκόμιζε δὲ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μηκόθεν δὶς τῆς ἑβδομάδος, καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ ἀπέστελλεν αὐτὸν οἴκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἐσπούδαζεν ἐξ ἀνυδρίας ἀπαγχονῆσαι τὸν ἅγιον. Ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ διακονητὴς, δῆλον τὸν κακὸν συμμεριστὴν, καὶ λέγει ὁ γέρων ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον· τί τοῦτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διῆλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν ἦλθον ἐκ μακρᾶς ἀνυδρίας. Ὁ δέ, ἀεὶ ποτε πάτερ, φησὶ, κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀπεκόμιζον τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τὸν δεῖνα τόπον, ποτὲ δὲ εἰς τὸν δεῖνα, οὐ συνεχώρεις μοι ἐλθεῖν ὧδε. Ὁ δὲ ἅγιος πρὸς αὐτόν· ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐφ' ὅσον μορφὰς με ἴδῃς συναντῶντά σοι καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι τέκνον, μὴ μοι δὸς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τοῦτον ἀφίκῃ τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσατο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραινόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σίλβα ἐπισκόπου Ἰορδάνου τῆς Περσίδος.

Στίχ. Τῆς γῆς ἀποστὰς γῆ τίθει θ' ὁμοῦ πατὴρ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Νῦν ἐγκατοικεῖς Οὐρανῷ μάκαρ Σίλε.

Καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν τῇ Κυπαρίσσῳ. Καὶ τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου Χίου, ἀθλήσαντος τῷ ͵αωζ'.

("Ορα τὸ νέον λειμωνάριον)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ καρτερικώτατος, καὶ στεῤῥὸς Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τοῦ Πνεύματος τῇ θάλψει, ἐθάλπετο παραδόξως.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, καὶ τούτου σηπομένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, πάτερ ἀρνησάμενος τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαίων ἐνήθλησας, αἴθριος ἀναμέλπων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπεριόριστος, σάρκα ἀνελάβετο, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ ἀειπάρθενε, τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἅρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτύϊ σὺ ἐποχούμενος, ἀνέδραμες εἰς ὕψος, Ἠλίας ὥσπερ ἄλλος, μελῳδῶν τῷ Σωτῆρι σου· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτὴς ὥσπερ ἄλλος, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ῥάκος ἔλιπες, ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον, ἐκτρύχων ἢ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπαυες, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοφίας ἐμπλῆσον πάντας, καὶ δυνάμεως θείας ἡ ἐνυπόστατος, σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος Σαμουὴλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, νοὸς καθαρότητι, ὤφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἔνθεος προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ὁ φωτοειδὴς τῆς Ἐκκλησίας στῦλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, πάντων ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιστευκότων, ὁ Χριστοῦ θεράπων, Ἀλύπιος τιμάσθω.

Ὕπνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμίσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐντεύξεσιν ἀγρύπνοις· ὅθεν σε προστάτην ἄγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετὸς, τὴν τικτομένην βλάβην, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, νῦν ἀπεστείρωσε, μόνη κατάρας ἀναίρεσις Παρθένε· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβόλαιον, τὸ καρτερικὸν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίον σου, ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἡ Λακεδαιμόνων φέρουσα, καὶ σωματικῶν καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων, τὴν ῥῶσιν ἐξαιτεῖται, μελῳδοῦσα συμφώνως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σορὸς ἀναβλύζουσα, πᾶσαν νοσημάτων καὶ παθῶν ἐπήρειαν, παντοίαν τε κάκωσιν, καὶ μαλακίαν ἅπασαν, πάντων θεραπεύει, τῶν πιστῶς μελῳδούντων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, τῶν καταφευγόντων, τῇ σῇ σκέπῃ ὅσιε, ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῷ παριστάμενος, πάσης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαιμόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξειπεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ τόκον Ἄχραντε, ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος· ὃν Θεομῆτορ, μὴ ἐλλείπῃς Παρθένε [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τας· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ Θ'. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἱερός ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὤφθη τῷ Θεῷ, λαμπόμενος ἀρετῶν. μάκαρ τῷ φωτί. τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριστοῦ, Πάτερ Ἀλύπιε, μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Ὡς φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, καταυγάζεις ἅπασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηράν, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν θείαις λαμπρότησιν, ἰαμάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στάσιν ἐπὶ κίονος, ἐποιήσω, ἔτεσι σοφέ, πεντήκοντα πρὸς τρισίν, οἷα ἀθλητὴς ἄθλων προθυμότατα, καὶ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ, Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνενδότως πιεζόμενος.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἡμᾶς, καθαγιάζει σοφέ, ταύτην ἱερῶς, τελοῦντας καὶ πίστει σε, ἀνυμνοῦντας, πάτερ ἐν αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτισμόν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι τῶν παθῶν, καὶ ῥῦσαί με πονηρῶν, ἔργων καὶ φλογὸς, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ, καὶ ἁμαρτωλῷ, ἄχραντε Δέσποινα, προστασία τῶν ὑμνούντων σε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἀμέσως ἀπολαύων πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, καὶ ἐπὶ γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ μεταβὰς μακάριε, Νίκων πρὸς ἀΰλους διαμονάς, σώθηναι θεοφόρε, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῷ ναῷ σου προσεδρεύοντας.

Ἀγάλλῃ σὺν ἀγγέλοις ἐν οὐρανῷ, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, παριστάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς, βρύει σου ἡ θήκη τὰς δωρεάς· ἐν ᾗ σεπτῶς κατάκειται. ὁ ... σου πίστιν καὶ σεπτόν· σὺν πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἁπτομένοις, Νίκων παμμάκαρ τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρόν, ἐτιμήθη Μαρία πανύμνητε· σὺ γὰρ Θεόν, μόνη συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, σεσαρκωμένον τέτοκας, μείνασα Παρθένος πανευλογητή. διό σε Θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου Ἀλυπίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγῶνας ὑπὲρ ἄνθρωπον, μετῆλθες πάτερ ὅσιε, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυναστείᾳ· πεντήκοντα πρὸς τρισὶ γάρ, ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἔστης σοφὲ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μάκαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὗρες.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου Νίκωνος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς.

Ἡ θήκη ἔνθα σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Νίκων σεπτὲ θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Αἱ τῶν ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ ἀρχαγγέλων χορεῖαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν Προσόμοια τοῦ ἁγίου Νίκωνος.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων ἀμέσως ὅσιε, τῶν ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων, μνήμην τὴν σήν, θεοφόρε πάτερ ἡμῶν, καὶ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ πανευσεβῶς, ἀθροισθέντων παμμακάριστε.

Σὺ τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, μετανοεῖτε πᾶσιν, ἀνεβόας παμμάκαρ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· ἡ γὰρ Χριστοῦ βασιλεία ἐφέστηκεν, ἣν ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Ἐκ τῆς ἑῴας εἰς δύσιν, πάτερ διέδραμες, καὶ μετανοίας πάντας, κατεπλούτισας λόγοις, ὡς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἄλλον Μωϋσῆν δὲ, πόλις ἡ σὴ, Λακεδαίμων ἐγνώρισε· τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον νῦν, μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΖ΄.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν, γένους περιφάνειαν πλοῦτον, καὶ ὡραιότητα, πᾶσάν τε τὴν αἴσθησιν ἀπαρνησάμενος, ἢ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει, χαίρων ἠκολούθησας Χριστῷ Ἰάκωβε· ὡς οὖν κοινωνὸς παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας ὄντως, ἢ τῆς βασιλείας νῦν συμμέτοχος.

Μέλη, θεριζόμενος σαρκὸς, καὶ τὰς ἀφορήτους ὀδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν, μάρτυς ἀξιάγαστε Χριστοῦ Ἰάκωβε, καὶ τυράννων ὠμότητα, πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολύτιμον, στέφανον εἴληφας· ᾧ νῦν ἐγκοσμούμενος μάκαρ, θείῳ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ, μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Ἔχων, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτὴν, μάρτυς παναοίδιμε, θερμῶς πρόϊστασο, τῶν κινδύνων ῥυόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως δεινῶν λυτρούμενος, νέμων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείαις σου ἐντεύξεσιν ὅπως, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξάζωμεν.

Δόξα, ἦχος β΄. τοῦ Στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, μάρτυς Ἰάκωβε, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν· καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ πόδας ἢ μηροὺς, καὶ βραχίονας καὶ κνήμας, ἢ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου, ἀνέπτασαι ἐν οὐρανοῖς, συμβασιλεύων τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός. διὸ ἀθλούντων κράτιστε, μὴ διαλίπῃς ἱκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον δι' ἀγαθότητα. Παναγία θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον, ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σου τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Ὀκτ.

Δόξα, ἦχος πλ. α΄.

Ἐθαυμαστώθης Ἰάκωβε, ἐν ταῖς βασάνοις πάσαις μακροθυμήσας· τῶν γὰρ δακτύλων ϗ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέντων σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου, μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας. λοιπὸν εὐχομένου σου, καὶ τὴν σεπτήν σου κάραν ἀπέτεμον, μάρτυς πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστὸν δεόμενος, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἣν ἐξελέξατο Θεός, ἣν ἠγάπησεν. ἡ θύρα τῶν σωζομένων, ἡ φλογοφόρος λαβίς, τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις παντευλόγητε. γαστὴρ θεοχώρητε, πεπτωκότων ἀνόρθωσις, ἁγιωτέρα, Χερουβὶμ καὶ τῆς κτίσεως, ὑπερέχουσα, δυσθεώρητον ὅραμα· ἄκουσμα τὸ καινότατον, ἀνέκφραστον λάλημα, ἅρμα τοῦ Λόγου νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος, Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμνάς, ποτὲ ὁρῶσα, πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· ποῦ πορεύῃ τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον πεποίησαι; μήτοι γε γάμος, ἐν Κανᾶ πάλιν ἕτερος. οἶνον ὅπου πρίν, ἐξ ὑδάτων πετέλεκας; δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, υἱέ μου παμφίλτατε, μή με παρίδῃς οἰκτίρμων. σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ ὑπὲρ λόγον, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ μάρτυς σου Κύριε.

[illegible] τῆς Θεοτόκου καὶ [illegible], οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὸν Πέρσην Ἰάκωβον ἐν ᾄσμασι μάρτυρα μέλπω.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Δεῦτε λαοί. Θεοφ.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος, στεφανηφόρος ἔνδοξε, μάρτυς Ἰάκωβε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν, δίδου πρεσβείαις σου.

Ὄρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος, Ἀνατολῆς ὁρμώμενος, καὶ κατελάμπρυνας, τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν ἄθλων, μάκαρ Ἰάκωβε.

Νεανικήν, ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικητὴς ἠξίωσαι, τῆς ἀναῤῥήσεως, καὶ τελείων ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, μάρτυς Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Προφητικαί, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν, τὸ ἐπὶ σοὶ μυστήριον. μυσταγωγούμεναι, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πόῤῥωθεν ὁρῶσαι, τὰ σὰ θαυμάσια.

ᾨδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐγένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρεπάνῃ βασάνων καθαιρομένη, καὶ πολὺν τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος, προσαγόμενον.

Ῥεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιάλυτον, παρεῖδες ἐμφρόνως στεφανηφόρε, ὡς ἀγχίνους δὲ προέκρινας, τῶν ἀεὶ προσμενόντων τὸ ἀσάλευτον.

Στεφάνους σοι λαμπροὺς κατατεμνόμενον, τὸ σῶμα ὠμότητι τῶν τυράννων, προεξένησεν Ἰάκωβε, ϗ τρυφῆς παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἡνώθη σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου, τοῦ θείου Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἑνωθεῖσα καθ᾽ ὑπόστασιν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ Περσίδος ἀστέρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰάκωβον, τὸν ἀοίδιμον μάρτυρα, δι᾽ αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν,

τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν. ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες, ἀθλοφόρε πολύαθλε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις ἢ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, οὐδ' ἑτέραν ἐλπίδα, πλὴν σοῦ Κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν παναχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ Ἥμαρτον· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα ὁ δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἁγνὴ θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι· ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, τριήμερος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐκ κινδύνων λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, καὶ πάσης περιστάσεως καὶ παντοίας κακώσεως.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νενευρωμένος ἔνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ δοθείσῃ πανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν πλάνην κατέσβεσας.

Ἱλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς τὴν σεπτήν σου μνήμην ἐκτελοῦσι, παῤῥησίαν ἔχων, μάρτυς Ἰάκωβε.

Ἀποῤῥέοντες αἵματος, οἱ ὀχετοὶ τῶν σῶν μελῶν τρισμάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβεσαν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησόν μου πάναγνε, τοὺς λογισμοὺς πρὸς εὔδιον λιμένα, τῆς τῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὥσπερ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος σοφὲ, πολύχουν τῷ κτίστῃ, προσφέρων γεώργιον.

Βέλη πανάριστε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων τρισμάκαρ, τοῦ σώματος μελῶν. ἐλπίδι γὰρ ὤφθης, καὶ πίστει φραττόμενος.

Ὁλοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ πάνσοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, κατάλληλον ᾠδὴν, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἑκάστῳ προσέφερες.

Νέμον καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε, μάρτυς Χριστοῦ, τὰς σὰς ἀλγηδόνας, ἀντίλυτρον διδοὺς, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνοὺς προβαλλόμενος. Θεοτ.

Ἐπαληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ προσάπτοντες τρανῶς, σὲ νῦν Θεοτόκον, ἁγνὴ ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίας ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειοτάτων σου χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπείληφας.

Ἀλλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πόνους ἐκαρτέρησας μάρτυς Ἰάκωβε, καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότῃ τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ἱμάτιον, ἢ τῆς δικαιοσύνης χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σου βαψάμενος πανσοφε, λαμπρῶς ὡς μάρτυς ἐνδέδυσαι.

Μ[illegible] τὸν εἴδωλον [illegible] ὅθεν [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

νικὸν στέφανον εἴληφας, καὶ νῦν μαρτύρων τάγμασι, συγχορεύεις ἀξίως Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμος Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερὸν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ πρόσταγμα, καὶ τὸν φόβον, Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης μάρτυς θαυμαστὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ ψυχῆς στενάξωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθορῶντες πικρῶς τὸν μάρτυρα μελιζόμενον. Δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυομένων, συνελθόντες οἱ δήμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ θαυμαστοῦ, καὶ γενναίου ἐν μάρτυσι μάρτυρος. Τίς οὖν ὑπάρχει, ἐξείπω, εἰ δοκεῖτε μικρὸν ἀναμείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς ὡς θῦμα Κυρίῳ προσήνεκται, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΚΖ'. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Τμηθεὶς μεληδὸν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,
Ψυχῇ στοιχείοις, φροῦδά μοι μέλη λέγει.
Εἰκάδι Πέρσης ἑβδομάτῃ σφάγη ἐκμελεϊσθείς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ὁνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων, Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾶ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἐλαιζησίων, γένους ἐντίμου, περιφανὴς καὶ ἔνδοξος, ὡς πάνυ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσδιγέρδου τιμώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι Περσῶν, ἀπέστη τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ συνεφελκυσθῆ τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνησάμενος τὸν Χριστόν. Ἐπεὶ δὲ ἥ τε μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή, ἀλλοτρίωσιν ἔσχον τῆς συνουσίας αὐτοῦ, καθότι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τὴν τοῦ βασιλέως προετίμησε, καὶ διὰ πρόσκαιρον δόξαν αἰωνίαν αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ κατάκρισιν, καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων μηνῦσαι, πληγεὶς τὴν ψυχήν, ἀπέστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως θρησκείας, καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἐξήμαρτεν, ὡς ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. Διά τοι τοῦτο καθίσταται τῷ βασιλεῖ Περσῶν εἰς ἐξέτασιν, τοῦ βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήναντος. Ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν ἑκάστην τοῦ σώματος ἁρμονίαν κατατμηθείς, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοιλίας τὴν κεφαλήν, εἶθ' οὕτω καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαιρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Πινούφριος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις,
Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς Ἶρις νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Ναθαναὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄφεῖσα κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴ τρέχει·
Ναθαναὴλ ἔκραζε μέλλων ἐκπνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Στερρότητι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατατεμνόμενος, μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερίτρεπτος καὶ ἀρραγὴς διετέλεσας, πίστει στηριζόμενος θείᾳ, καὶ κραυγάζων Ἰάκωβε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἰθύνας τοὺς σοὺς, λογισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ ταῖς βασάνοις καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης, ἀλλ' ἔφερες, ῥᾷον τὰς πληγὰς τῶν ἀνόμων, καὶ τεμνόμενος ἔψαλλες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, νενικηκότι τὴν ἀτίθασσον, τοῦ πονηροῦ ἀγριότητα, καὶ τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, καὶ προθύμως κραυγάζοντι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀδύτου φωτὸς, καὶ λαμπάδος θεϊκῆς καὶ ἀπαυγάσματος, ὤφθης λυχνία χρυσαυγίζουσα, καὶ κόσμον ὅλον αὐγάζουσα, αἴγλῃ τῆς σε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πηγῆς παρθενίας, καὶ τοὺς ψάλλοντας σώζουσα· εὐλογημένη ἡ Θεόν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ ή. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥώμη Θεοῦ κραταιωθείς, πονηρῶν τὰς συστροφὰς καὶ παρατάξεις, διεσκέδασας μάκαρ, καὶ κατὰ κράτος ἑλών, τῆς νίκης τὸν στέφανον εἴληφας, κράζων· εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν, ὡς προσθήκας ἀγαθῶν μάρτυς ἑώρας, οὐ τοὺς νῦν βλέπων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν, μαρτύρων ὡραῖον στεφάνωμα, παρὰ τοῦ δικαίου κριτοῦ ηὐτρεπισμένον.

Ὑπομονὴν ὑπερφυῆ, κεκτημένος ἀσφαλὴς καθάπερ πύργος, διετέλεσας μάκαρ, τῶν δυσμενῶν τὰς ὁρμάς, ἀτρόμως καὶ βέλη δεχόμενος, κράζων· εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥύμῃ πολλῇ σοι προσβαλών, ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος, καὶ τυράννους ἐγείρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς, τὸν τόνον οὐκ ἴσχυσεν ἔνδοξε· τὴν γὰρ πανοπλίαν Χριστοῦ περιεβάλου. Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα
» εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ μαρτύρων ὡς μάρτυς, συγχορεύων τρισμάκαρ, καὶ θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν φωτοφόρον, μετ᾽ εὐφροσύνης θείαν ἑορτήν, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.

Ἔνθα μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἔνθα πάντων ἁγίων, ἁγίως ἀναπαύεται πληθύς, ἔνθα δικαίων τὰ πνεύματα, ἔνθα ἡ ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν οὐρανοῖς, κατεσκήνωσας ὄντως, ὡς μάρτυς ὦ Ἰάκωβε.

Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων, δι᾽ ὃν σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μαστίγων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στεῤῥῶς· διὸ πίστει σε πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, δι᾽ αἱμάτων βαφεῖσαν, τῶν σῶν νῦν περικείμενος Χριστῷ, συμβασιλεύεις Ἰάκωβε· διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγήν, ἧς τρυφῆς αἰωνίως, παμμάκαρ κατηξίωσαι. Θεοτ.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενομένην, μητέρα κατ᾽ ἀλήθειαν Ἁγνή, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν, τῶν πραγμάτων τῇ φύσει, τὴν κλῆσιν προσαρμόζοντες τρανῶς, καὶ προσφόρως τὴν θείαν, φωνήν σοι προσκομίζοντες. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ
» σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἤλεγξας, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰάκωβε μάρτυς, ὡς κλῆμα δὲ τῆς ἀμπέλου, τὸ σῶμά σου τεμνόμενον, τυράννου γνώμῃ πάνσοφε, ἀνέμελπες κατάλληλον, ᾠδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

στῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησε, καὶ ὁ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Σταυρῷ ἑστῶσα Πάναγνε, τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ βλέπουσα, τὸ ὑπὲρ φύσιν σου σπλάγχνον, ἐμπεπαρμένον τοῖς ἥλοις, τέκνον μου ἀνεκραύγαζες, πῶς πάσχεις, ὁ τῷ νεύματι, τὴν σύμπασαν σαλεύων γῆν; πάντως οἰκτείρων ἀνθρώπων, τὸ γένος φέρεις εὐσπλάγχνως.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἦχος πλ. δ΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν σχέσιν τῆς σαρκὸς παριδών, τὰ μέλη τῆς σαρκὸς ἀφειδῶς, ἀθλοφόρε ἐπιδέδωκας· διό, αὐτός σε οὐρανόθεν, Χριστὸς ὁ ἀθλοθέτης, δόξῃ τῆς νίκης κατεκόσμησεν.

Ὁ ἥλιος τῆς δόξης Χριστός, ἀκτῖσιν ἐπιγνώσεως, ἀθλοφόρε καταυγάσας νοητῶς, σκότους σε ἀγνωσίας, καὶ πλάνης ἀθείας, τῇ θείᾳ χάριτι ἐῤῥύσατο.

Τὰ νέφη διαβὰς τῶν ποινῶν, πρὸς φῶς τῆς εὐφροσύνης Χριστοῦ, ἀθλοφόρε κατεσκήνωσας ἐν ᾧ, μνημόνευε τῶν πίστει τελούντων σου τὴν μνήμην, καὶ εὐφημούντων σε Ἰάκωβε.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πιστῶς ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, θεωρήσατε πάλην ξένην καὶ διαλλάττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράψαντος, δίκην ἀστέρος τοῦ τοῖς μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος ἐν τῷ πείθειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε, καὶ ἐν τῷ κρεομελοτομεῖσθαι τοῦ τυράννου [illegible], τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ [illegible], καὶ βοῶν· σὲ καὶ τὰ μέλη μου [illegible] ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἐγὼ Χριστὸν [illegible] τὰ πάντα [illegible]. ὅθεν [illegible] τῇ [illegible] διὰ τοῦ [illegible]

πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευδε περᾶσαι· εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδότου Θεοῦ, ἱλασμόν, φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον. Ὦ τοῦ παραδόξου.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας δεινῆς, νυσταγμῷ βαρυνόμενον, καὶ στενοχωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον, καὶ τοῖς κινδύνοις συμποδιζόμενον, μή με παρίδῃς, εἰς τέλος φθείρεσθαι. Δέσποινα εὔσπλαγχνε, τούτων πάντων ῥῦσαί με, τῶν πειρασμῶν· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε σφαγήν σου ὁρᾶν; πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκότα θεάσομαι; πῶς δὲ καὶ χείλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλάλων, χείλη ἀνοίξαντα; σπλάγχνα σπαράχθητε, ῥάγηθι καρδία μου, οὐ φέρω ζῆν, κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἡ πάνσεμνος.

Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ΄.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νέου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄ καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἱερώτατε, μονάστριας ἄριστος, πεφυκὼς Στέφανε, καὶ δοχεῖον θείου Πνεύματος· καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἴκῳ στενωτάτῳ μακάριε, τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐράνιον ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἄῤῥητον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ, οὗ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἤθλησας σεβάσμιε.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σας, ἐν εἱρκτῇ φρουρούμενος, σεαυτὸν πρὸς ἄθλησιν παρεσκεύασας, ἱερὲ Στέφανε, μοναστῶν ἔρεισμα, καὶ μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. ὅθεν ὡς θῆρές σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὥσπερ ἄκακον, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν, καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα στεῤῥῶς, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπείκων, παρανόμου ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν πρώταθλον, καὶ σεπτὸν στέφανον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν σου συνέτριψε, ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτείρας σε. ὢ τῆς σῆς ἀνδρείας, ὢ γνώμης, ὢ πολλῆς ὑπομονῆς, δι' ἧς ἀπείληφας Στέφανε, στέφος ἀμαράντινον.

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἀγῶνας τοῦ σεπτοῦ ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὁπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες κατὰ χρέος, οἱ πιστοί, βοήσωμεν Κυρίῳ, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμάκαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλητε γυναικῶν χορός, καὶ παίδων θεῖος ὅμιλος, σὺν τῷ θείῳ Ἀκακίῳ καρτερῶς, τελοῦντι τοὺς ἀγῶνας, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντι, μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. τοῦ Στουδίτου.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὥσπερ ὁ μέγας προφήτης Σαμουήλ. καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθών, μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. εὐθὺς δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ, ἐξορίαις καὶ θλίψεις, ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας, συρόμενος καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. αὐτὸν ἱκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν.

Ἢ Σταυροθεοτόκιον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον. τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατέκρινέ σε, θανάτῳ τῶν ἁπάντων τὴν ζωήν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος, ἀντέστης ἀνδρικώτατα. μὴ ὑποπτήξας τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλάς. ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς Θεόν, περίσωζε τὴν ποίμνην σου, ἐξ αἱρέσεων πασῶν, Στέφανε πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἢ Σταυροθεοτόκιον. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα! ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι. καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ σταυροῦ· αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει, ὃ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε Στέφανε.

Καὶ νῦν. Ὁ μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Στεφάνου μετὰ τὴν γ', ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν ἁγίων δύο. Ὁ κανὼν τοῦ ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστὸς στέφει σε μαρτύρων στέφει μάκαρ. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Χαρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενὴν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου πλατυσμῷ, δυσμενῶν ἐστένωσας ὁρμὴν, καὶ εὐρύχωρον ζωὴν μάκαρ κεκλήρωσαι.

Ρίζα σε ἄκαρπος πρώην καρπογονεῖ, Ἄννης ἡ ὁμώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ καὶ δοτόν σε δίδωσι Θεῷ, τὴν τοῦ βίου σου σοφὲ χάριν σημαίνουσα.

Ἱερωτάτως τῷ θείῳ τῶν μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς φαιδρότατος ἀστὴρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστοὺς, καταυγάζων μυστικῶς ὅσιε Στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλυσμῷ, τῆς στενῆς οἰκήσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια σοφὲ, ἀναβάσεσι καλαῖς προσπλατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἁγνείας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξὶ, τὴν ἁγίαν Δέσποιναν ᾠδαῖς ἱεραῖς ὁ ἱερὸς λαὸς δοξάσωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Εἰρηνικήν μοι προστίθει μάρτυς χάριν. Θεοφάν.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Ἱερονίκους στεφάνους ὡς ἀθλητὴς, εἰληφὼς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ρείθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἤρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς μάρτυς Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῇ γαστρὶ, τεκοῦσα σκηνώσαντα, θεοχώρητε σκηνὴ, τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν ἁγνὴ ἀπάλλαξον.

ᾨδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεὸν, καλλυνόμενος Πάτερ, ὡραιότατος ὤφθη, καὶ χαρίσματος παντὸς, ἀνάπλεως ἀληθῶς, καὶ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον τεκούσης, ἀσπαζόμενος μάκαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβὲς, ἐβδελύξω, σθένει θείου πνεύματος.

Σιδήροις σε, τὸν σιδηρᾶν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυλακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὡραίους προφανῶς, ἔσχες ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, γενναιόφρον, Στέφανε συνθλάττοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτοῦ, τὴν δι' οἶκτον, θείαν συγκατάβασιν.

Ὁ αὐτός.

Νευρωθεὶς σθένει θεϊκῷ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

κισμούς, καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, μάρτυς γενναιότατε.

Ἰσχὺν σοι δίδωσι Χριστὸς, ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καὶ αἰσχῦναι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ εἰκαίως, Μάρτυς φρυαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν ἁγίων, ἐναθλήσας καρτερῶς, καὶ μάστιγας καὶ δεσμὰ, ὑπομείνας, σθένει θείου πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ἣν εἶδε πάλαι Ἰακὼβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ δεσπότου, μέλψωμεν παλάτιον.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἄλλ. τοῦ ὁσίου, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Ἀσκήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, ἐξήστραψας σοφὲ, τῇ νομίμῳ ἀθλήσει, καὶ στέφανον εἴληφας, τῇ σῇ κλήσει κατάλληλον. ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, τοὺς σοὺς ἀγῶνας τιμῶντες, ἀοίδιμε Στέφανε.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης. τῶν ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος. ὅθεν ἀξιάγαστε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως πάτερ. ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἱκέτευε Στέφανε.

Ἕτερον τοῦ μάρτυρος ὅμοιον.

Γῇ καὶ ὑγρᾷ τοὺς καρτεροὺς σου ἀγῶνας, κατεμερίσθη ἀθλητὰ γενναιόφρον, δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων μαρτύρων, δόξαν αἰωνίζουσαν, ἐκληρώσω παμμάκαρ· ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάκαρ Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει σὲ ἀεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένε πανύμνητε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷ παρισταμένη Παρθένε, τῷ τοῦ υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς στενάζουσα, δακρύουσα θερμῶς· οἴμοι ὦ γλυκύτατε, πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ ῥαπίσματα, καὶ τὰς πήξεις τῶν ἥλων, καὶ τῶν κακούργων θάνατον αἰφνίδιον, σῶσαι τὸ γένος βροτῶν προμηθούμενος.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος καταλαμπόμενος, δι' ἐντεύξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς, πάτερ ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, μιμησάμενος θεόπνευστε.

Ἐφαίνου πόῤῥωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαληνὸν, ὅρμον θείᾳ χάριτι, προσκαλουμένους σου πιστῶς, πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Ἱερουργούμενος, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προσηνέχθης τῷ διὰ σὲ τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Σεπτῷ σου ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιὴς ὅλος ὤφθη καταπλαγεὶς, μάρτυς τὴν δοθεῖσάν σοι, χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἐθέμην· ἐπὶ τὴν σὴν, σκέπην καταπέφευγα. γενοῦ μοι Κόρη βοηθὸς, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με. Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἤθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, νόμῳ κρα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτὸν, συντηρῶν μακαριώτατε.

Μὴ στέργων ἔνδοξε, τῆς πλάνης ἔχεσθαι, τῇ θεογενεσίᾳ ὡς ναυνεχὴς, χαίρων προσκεχώρηκας, φῶς νοερὸν ἀναλαβὼν, καὶ φωστὴρ ἀποδεικνύμενος.

Οὐδόλως ἔκρυψε, βυθὸς δεξάμενος, σὲ πανόλβιε μάρτυς ἐπεγνωκώς, θείων παθημάτων σε, πανκληθέστατον Χριστοῦ, σκῆνος μάρτυς ὦ Εἰρήναρχε.

Ἱερουργούμεναι, καὶ προθυόμεναι, ἢ ξεόμεναι ἅμα καὶ τῷ πυρὶ, πάντοθεν φλεγόμεναι, οὐκ ἐξηρνήσασθε Χριστὸν, ἀθληφόροι ἀξιομνηστοι. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὥσπερ ἧς πρὸ τοῦ τόκου ὅτι Θεὸν, Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτείᾳ σου Πανάμωμε.

Ὠδὴ δ'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς, καμάτους ὅσιε Στέφανε, ὁ ἀγωνοθέτης μόνος Θεὸς ἡμῶν, κατὰ τῶν παλαμναίων ἐνδυναμώσας σε.

Ἀγωνιζόμενος εὐκλεῶς, δήμους συμμαρτύρων ταῖς εἱρκταῖς, προσομιλῶν μάρτυς εὕρηκας· σὲ γὰρ ὡς ἀστέρες ἄδυτον ἥλιον, κυκλοῦντες ἐπὶ πλεῖον κατελαμπρύνοντο.

Ῥήμασι θείοις τοὺς ἱεροὺς, ὁμολογητὰς καὶ μιμητὰς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα, καὶ δύο, τοὺς ἀθέους καταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῆς, ὤτων ἐκκοπήν τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν, ὑπὲρ τῆς εἰκόνος Χριστοῦ ὑπήνεγκεν, ὁ δῆμος τῶν ὁσίων ὁ εὐκλεέστατος. Θεοτοκίον.

Ὑπεράγνε ἡ τὸν Θεὸν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀεὶ κηρύττοντας, ἁγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτείᾳ σου. Ὁ αὐτός.

Ῥομφαίᾳ τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γενναιόφρονος μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτου πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλως καθορᾶται καὶ καταισχύνεται.

Ὁ πούς σου ἔστη προφητικῶς, μάρτυς ἐν εὐθύτητι σαφῶς, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι, καθυποσκελίζων τὸν πολυμήχανον, καὶ τρίβοις μαρτυρίου καλλωπιζόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀκέραιος ὀφθεὶς, μάρτυς ἀπώσω Ἀκάκιε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

Νοήσας πόῤῥωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν προφητῶν θεολαμπὴς, χορὸς Παρθένε θεόνυμφε, θείου τοκετοῦ σου βάθος ἀπόῤῥητον, συμβόλοις ἱεροῖς σε προδιεχάραξεν.

Ὠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥημάτων σου δύναμιν, ὁ κακίας εὑρετὴς, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν δεσμοῖς σε Στέφανε καὶ ποιναῖς, θανάτῳ βιαίῳ τε, ὠμοτάτως, ὁ πλάνος παραδέδωκεν.

Ὡς ἄρτος ὀπτώμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὠλοκαυτώθης Παῦλε [illegible] τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεξαι, συναυλίας μαρ[τύ]ρων ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθλησαν, συγκλεισθέντες κ[αὶ] πνιγμῷ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσ[ῳ] ὅσιοι μονασταὶ, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα, οὓς [illegible] πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στεῤῥῶς τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖ[ς] καταξανθεὶς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἵ[λου] διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγασ[τε] Πέτρε μεγαλώνυμε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Τὴν μόνην Πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξὶ, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀῤῥαγὲς, τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Ὁ αὐτός.

Ἐπέδης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ Εἰρήναρχε, καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικρῶν ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυτὰς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ γυναῖκες τὸν πτερνιστὴν, τῆς Εὔας ἐν πνεύματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρὰ, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ δι' ἡμᾶς τυθέντι ἀληθινῷ, ἀμνῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, παρθενομῆτορ κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐπιδημεῖ χωρὶς τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βυθοῦ τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς προλάμψας Στέφανε, τῷ τῆς ἀσκήσεως τρόπῳ, καὶ τῷ κόσμῳ ἤστραψας, τῷ τῆς ἀθλήσεως δρόμῳ, ἔλυσας ζοφώδη πλάνην αἱρετιζόντων· ἔδειξας βεβαίαν δόξαν ὀρθοδοξούντων· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθετοῦντας ὁρῶν, ἔνδοξε τοὺς παράφρονας, τὸν ξύλον τὸ πρὶν, Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, φανέντα δὲ σαρκὸς ὕλῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἐν ταύτῃ τυποῦσθαι τοῦτον καὶ σέβεσθαι, μηδόλως θεσπίζοντας, οὐδὲν ἡγήσω ὑπὲρ τὸν κτίστην σου· ἀλλ' ἀναλαβὼν ἀνδρεῖον φρόνημα, ἐν μέσῳ τούτων εὐθὺς παρῆλθες, ἐλέγχων τούτους εὐθαρσῶς, ὡς δυσσεβοῦντας ἐμμανῶς· διὰ τοῦτο παμμάκαρ, ἐπαξίως ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐπεφάνη σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ ἐκκλησία, ἑορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι, Στέφανε θεῖε, ὁσίων τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ ὁσιομάρτυς, ὧν περ εἰργάσω θαυμαστῶς, ὅθεν δυσωπῶ σε, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κεκτημένος ὅσιε, ἱκέτευε τοῦ δοθῆναί μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημῆσαι τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὁρατῶν ἐχθρῶν, καὶ νοουμένων· ὃς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἁπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν, τὸν τύραννον ἐτροπώσω, Στέφανε θεῖε ὁσίων τὸ καύχημα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΗ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου.

Στίχ. Πλῆγεὶς νέε Στέφανε τὴν κάραν ξύλῳ,
Εὗρες πρεπόντως ἀγλαὸν γηράσκον στέφος.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφάνοιο νέου κάρα θραῦσαν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου τοῦ καὶ Ἀρτεμίου, πατριαρχοῦντος τοῦ ἐν ἁγίοις Γερμανοῦ, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱὸς, Ἰωάννου καὶ Ἄννης. Οὗτος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καὶ ἐπὶ ἑκάστης μετὰ τῆς μητρὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ προσεδρεύων, τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς· ὅθεν καὶ τὸ ἀγγελικὸν περιτίθεται σχῆμα τῷ ἑκκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εὐθὺς οὖν ἔτι πλέον πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὁρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐντεῦθεν, καὶ ὁ ἐπιστάτης Ἰωάννης ὁ τούτου καθηγούμενος ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος Στέφανος τὴν ἐπιστασίαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ ἐπωνυμουμένῳ Βουνῷ τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου, διάγων τὸν ἀσκητικὸν βίον. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς διάβολος πόλεμον ἄσπονδον ἤγειρε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας· Λέων δὲ ὁ [illegible] τούτων, ὁ ἐξ Ἰσαυρίας ὁρμώμενος, [illegible] αὐτοὺς μὲν τῆς παρούσης ζωῆς [illegible] Γερμανοῦ [illegible] ἐμὰς [illegible] γίνονται, Κωνσταντῖνος φημὶ ὁ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

καὶ καταστρέφων τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας πυρὶ κατακαίων, καὶ τοὺς μοναχοὺς ἐξορίαις καὶ διαφόροις βασάνοις ὑποβάλλων· ὃς μαθὼν καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ὡς προσκυνεῖ τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ αἱρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ αἱρέσει, ἀποστείλας, ἐκράτησεν αὐτόν, καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας κατέκλεισαν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ τῇ λεγομένῃ Πραιτώριον, ἐν ᾧ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι μοναχοὶ λογάδες, ἐκ διαφόρων τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο, καὶ ἄλλοι οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν, τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι, οἱ μὲν ῥῖνας, οἱ δὲ ὦτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφῃρημένοι, καὶ χεῖρας καὶ γενειάδας· οὓς εὑρὼν ὁ μακάριος Στέφανος ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπήλειφε, πᾶσαν μοναχικὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν ἐν τῷ Πραιτωρίῳ ἀποτελῶν. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεύς, καὶ ὅτι τὸ Πραιτώριον μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, πληρωθέντος ἤδη ἑνδεκαμηνιαίου χρόνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Πραιτώριον τούτου καθείρξεως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ σχοίνῳ τοὺς πόδας δεσμευθείς, διὰ μέσου τῆς λεωφόρου σύρεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. Εἷς δὲ τις τῶν μανιωτῶν ἀναρπάσας ξύλον καὶ κρούσας κατὰ τῆς μήνιγγος, ἀνεῖλε τὸν ἅγιον, τῆς ἁγίας αὐτοῦ κεφαλῆς διαιρεθείσης ἐκ τοῦ κρούσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων ἔσυρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου νεκρὸν καὶ γυμνὸν τὸ σῶμα, αἵ τε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο, καὶ οἱ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὄνυξιν ἀπεσπῶντο, ἕως καί τις τῶν τοῦ ἀλάστορος θεραπευτῶν λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ ὁσίου διέρρηξε, καὶ αὐτίκα πᾶσαι αἱ τῶν σπλάγχνων συνθέσεις εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπηλός τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελόμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διασχίσας, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψε. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων ἐν τοῖς Πελαγίου ἐῤῥίφη, ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαβῶν τινων ἐτάφη, ἐν ᾧ νῦν κατάκειται τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας συρόμενος κατὰ γῆς διὰ τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐπλάσθης, γῇ δὲ μὴ καὶ στενάξῃς·
Πλάστου γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμᾷ τύπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Πέτρος τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνελεήμως τύπτουσι τὸν Πέτρον μάχαι,
Ὡς . . . . τῶν σαρκῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Ἄννα τυπτομένη πρὸς τὸ ὑπερειπεῖν τοῦ ἁγίου Στεφάνου τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετμημένην,
Ἔδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐσφαγμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ ἁγίῳ Στεφάνῳ ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Στίχ. Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκός σου Λόγε,
Θνήσκουσιν οἱ ἅγιοι βίαιον μόρον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γεγόνασι μοναχοί. Τοὺς τοιούτους δὲ ὁ παράνομος τιμωρησάμενος βασιλεύς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. Καὶ γὰρ τὸν ἕνα Βασίλειον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν αὐτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενον, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων σέβεσθαι εἰπόντα, λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα ἐξέχεε, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος ἐκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωσθενίῳ, ῥινοκοπηθείς, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη. Καὶ μέλλων φονευθῆναι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν, ἐν ᾗ καὶ ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. Ἕτερος δὲ Στέφανος τοὔνομα, εἰς Σουγδαίαν ἐξωρίσθη, καὶ πολλοὺς ὠφελήσας τέλος εἶχε τοῦ βίου. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριοι δύο σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἀλλὰ καὶ Ἰωάννης Ὁ ἀπὸ Λαγγαστρίων, ἐν Δαφνουσίᾳ ἐξορισθείς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εἰρηνάρχου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ ἁγίων γυναικῶν.

Στίχ. Τὸν Εἰρήναρχον ἡ φονεύτρια σπάθη,
Σῷ σωτὴρ Εἰρηνάρχῃ συνάπτει μάχαι.
Ἔδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ πόλει
Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Εἰρήναρχος ὁ μάρτυς, ἐγένετο ἀπὸ τῆς πόλεως Σεβαστείας. Νέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δήμιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε, καὶ γυμναζομένων τῶν ἁγίων μαρτύρων, αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐτασζομένων δὲ γυναικῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξίμου ἄρχοντος Σεβαστείας, φωτίζεται τὴν ψυχὴν Εἰρήναρχος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς εἶδεν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδριζομένας, καὶ καταισχυνούσας τὸν τύραννον, διὰ τῶν παρ' αὐτῶν γενομένων θαυμάτων. Ὅθεν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσας τὸν Χριστόν, καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύττων Χριστιανόν, πρῶτον μὲν τῇ τοῦ Ἄρχοντος προστάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀπεῤῥίφη· Ἔπειτα ἐκ τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθών, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται πυρός. Καὶ ταύτης παραδόξως διασωθείς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται σὺν Ἀκακίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ, τῷ τοῦτον βαπτίσαντι, καὶ γυναιξὶ ταῖς ἑπτά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Τιμόθεος καὶ Θεόδωρος οἱ ἐπίσκοποι· Πέτρος, Ἰωάννης, Σέργιος, Θεόδωρος, καὶ Νικηφόρος οἱ ἱερεῖς· Βασίλειος, καὶ Θωμᾶς οἱ διάκονοι· Ἱερόθεος, Δανιήλ, Χαρίτων, Σωκράτης, Κομάσιος, καὶ Εὐσέβιος οἱ μοναχοί· καὶ Ἐτιμάσιος, ξίφει πάντες τελειοῦνται.

Εἰς τοὺς ἐπισκόπους.

Στίχ. Ὁ Τιμόθεος σὺν Θεοδώρῳ ἅμα,
Τιμὴ Θεοῦ δῶρον τι ὤφθησαν μάλα.

Εἰς τοὺς ἱερεῖς.

Στίχ. Πρὶν ἢ θύοντας ἁγνοτάτην θυσίαν,
Ἐπεὶθ' ἑαυτοὺς θυσίαν προσήξατε.

Εἰς τοὺς διακόνους.

Στίχ. Ὅπου ὁ Χριστὸς ἐστὶν ὡς αὐτὸς λέγει,
Διακονοῦντες οἱ δύο εἰσ' ἀθλοφόροι.

Εἰς τοὺς μοναχούς.

Στίχ. Οἱ ἓξ μοναχοὶ ἐκκοπέντες τῷ ξίφει,
Ἑξαπτέρυξι συμπαρίστανται νόοις.

Εἰς τὸν Ἐτιμάσιον.

Στίχ. Ἐξαιρεθείσης συλλαβῆς πρώτης μένεις,
Κλῆσις παριστᾷ, ἣν ἔχεις τιμὴν ἄνω.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐμηνύθη σοι τὸ τέλος σου μακάριε, παντουργικῷ βουλήματι· ὅθεν πλείοσιν ἐπιδοὺς ἀσκήσει σεαυτόν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστόν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ πρωτάθλῳ συνδεδόξασαι· καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρέδωκας.

Ἐν πλατείαις μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς πόλεως, ἐξωμάλισας μαρτυρίου τρίβον τοῖς πιστοῖς, ἐν ᾗ ἐπιβαίνοντες στεῤῥῶς, πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς, πόλιν σκηνώσωσι.

Θεοτοκίον.

Ἱερώτατοι προφῆται προεδήλωσαν, Ἁγνὴ ἐμφαντικώτατα, τὸ μυστήριον, τῆς σεπτῆς λοχείας σου καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, κατανοοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν μακαριώτατε, φλογιζόμενος, ὡς πυρὶ καιόμενος σοφέ, τῶν παίδων ἔβοας τὴν ᾠδήν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται τῶν παίδων θεῖος ὅμιλος, καὶ γυναικῶν ἑπτάριθμος, χορὸς ἅγιος, τοὺς ξεσμοὺς τὸ πῦρ τοὺς αἰκισμούς, στεῤῥῶς ὑπομείναντες ὁμοῦ, καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν, καταξιούμενοι.

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε, ἀθλητὴν ἀήττητον Χριστοῦ, Εἰρήναρχε μέλποντα θερμῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίᾳ με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἄχραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς δελεαζόντων με.

Ὠδὴ η'. Ἐν φλογὶ τοῖς ὁσίοις.

Μανικώτατοι ὥσπερ θῆρες συνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον παίοντες κτείναντες, καὶ μετὰ ἀνδρῶν, ἀνομούντων συνθάπτοντες, οἱ παράνομοι, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Ἀπηνῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν, ἣν Θεὸς ἐν ὑψίστοις στέφει κατέστεψε, τῷ νικητικῷ, στεφανίτα πολύαθλε, κλέος τῶν μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν ὁσίων.

Καρτερῶς τῷ διώκτῃ, ἀντιταττόμενος, ὁ θεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς, θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιώτατος οἶκος ἤδη γενόμενος, τὸν ἐν πᾶσιν ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἔσχες ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολύαθλε, Στέφανε καρδίᾳ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεγηθυῖα θείῳ λόγῳ θεογεννῆτορ, ἐν τέλει

ρας κενωθέντος, τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς ἁμαρτίας προσόντα μοι, ῥύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἔτι σταζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ νικοποιῷ, παρέστης ὦ Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτου ἐκομίσω.

Ὑψωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέαξας, καὶ εἰδωλικὸν, ἐταπείνωσας φρύαγμα, μάρτυς ἀθλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμάκαρ.

Συμπαθείας με θείας μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστει τῇ θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα. Θεοτ.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις· ἄκουσμα φρικτὸν, δυσθεώρητον ὅραμα· χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνόρθωσις Παρθένε.

Ὁ Κανὼν. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰδίων ἀγάλλῃ ἀγγέλων τάγματα, πατριαρχῶν ὁσίων προφητῶν ἀποστόλων τε, καὶ δικαίων ἁπάντων θεόπνευστε, οἷς συμπεριπολεύων, μνήσθητι πρόστηθι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαριζόντων σε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς οὐρανὸς κατάστερος θαυμασίων λαμπρότησι, καὶ σημείων ἀγίων γεγένησαι, πάντων τὰς διανοίας, τῶν εὐφημούντων σε, Στέφανε λαμπρύνων ἀληθῶς, μάρτυς πολύαθλε.

Στερροῖς ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλὼν τοῦ πλάνου τὰς ἀρχὰς πάτερ πρότερον, ἐπὶ ἐσχάτων ἀθλήσας στεῤῥότατα, παντελεῖ ἀπωλείᾳ, τούτους παρέδωκας, Στέφανε μαρτύρων καλλονὴ, ὁσίων καύχημα.

Ἡ σὴ παράδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικαῖς ἀκτῖσι χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα· ἣν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἑορτάζοντας, φώτισον ἁγίασον ἡμᾶς, θεομακάριστε. Θεοτοκ.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, τῶν ἱερῶν μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ ὁσίων ἁπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατείληφας θεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας, ψάλλων σὺν ἀσωμάτοις· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριὰς ἡ παντουργὸς, καὶ παντοδύναμος.

Ῥυσθεὶς παγίδων τῶν θηρευόντων σε, πρὸς καλιὰν οὐράνιον κατέπαυσας ἔνδοξε, καὶ μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν συνάθλων, ὅθεν γεραίρομεν μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Ἰσχὺν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τοὺς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὡραϊσμένος, ὅλος τοῦ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαψιλῶς περιχεόμενος. Θεοτοκ.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ τοῦ σοῦ Παρθενομῆτορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶν, ὦ παναμώμητε.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐκομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν ἁγίων, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, σοῦ, προσκυ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

νοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς ἀθέους, ϗ μαρτυρίου καλλοναῖς, ϗ στίγμασι κεκόσμησαι, διὰ τοῦτο πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἄχραντε Δέσποινα ἁγνή, ϗ μόνη ἀπειρόγαμε, ἡ βασιλὶς ϗ κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων κακῶν τε ϗ θλίψεων.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ϗ κοπτομένη τὰ σπλάγχνα, σοὶ ἀνεβόα μητρικῶς' ὦ τέκνον μου γλυκύτατον, πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

[illegible]

Δόξα τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἦχος γ'.

Ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ ὅσιε Στέφανε, φερωνύμως στέφανος. ἀνεδείχθης τῶν πιστῶν, εὐσεβείας βακτηρία ϗ ἑδραίωμα' ϗ τοῦ θείου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον' αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων' εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι. πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἄπνουν πικρῶς ἐβόας' ποθεινότατόν μου τέκνον, ποῦ ἔδυ τὸ τῆς μορφῆς σου κάλλος, ἑκὼν κρυβὲν, τῇ σκιᾷ τοῦ θανάτου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παραμόνου.

Ἑσπέρας [illegible] ἱστῶμεν στίχ. [illegible] καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Φωτοφανείαις σαφῶς πεπυρσευμένος, παμμάκαρ Παράμονε, τοῦ θείου Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλεον, ἀπεβδελύξω, πολυθείας καὶ ηὐτομόλησας, εὐθέτου λαβόμενος, καιροῦ πανόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα, γενναιοφρόνως, καὶ νικηφόρος ὤφθης, κατέβαλλες, τὸν ἀλαζόνα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν μεγαλύνων Χριστόν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ βασιλέα, δήμιον πολυάριθμον κατασφαττόμενον, κατανοήσας Παράμονε, τῷ θείῳ ζήλῳ, ὅλως ἐθέλχθης ϗ ἀνεβόησας. Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος, ὑπάρχω πάντοτε γνῶτε παράνομοι τύραννοι, καὶ ὡς ἀρνίον, ἄκακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παραγενόμην. μὴ οὖν μέλλετε' θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκί, δι' ἐμὲ ἑκουσίως, τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Τῇ ἑπταρίθμῳ τιμώμενος δεκάδι, τριπλῇ τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορός, τῶν ἀλλοφύλων πολύθεον, καθεῖλε πλάνην, παρανομούντων διὰ τῆς πίστεως, μεθ' οὗ ἐστεφάνωσαι ἀγωνισάμενος γενναιοφρόνως Παράμονε, καὶ ταῖς χορείαις, τῶν ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι. μεθ' ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας, ϗ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου, ἅπερ πάντα κέκτημαι ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμα μου. καὶ νοῦν ἐννοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις ϗ λόγοις αἰσχροῖς, γλώσσῃ κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι Θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν. ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω, καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῇ ζωῇ μου τὸ ὑπόλοιπον.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη

ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ χαρίσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἀναγινώσκομεν τὸν λοιπὸν τοῦ βίου τοῦ ἁγίου [illegible].

Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνεῖν σε τὴν σὴν νῦν θέλω μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνοῦντος, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, μάρτυς Παράμονε, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένειν θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυνάμωσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὴν εὔκλειαν, μάκαρ ἐπλούτισας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέψας καλλοναῖς, καὶ ὡραίοις ἐν στίγμασιν, ὡραιωθεὶς Παράμονε, ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ὑπάρχων ἔμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῷ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἔνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὡδήγησας. Θεοτοκ.

Ἐν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε ἁγνὴ, ὡς Υἱὸν σου καὶ Κύριον. τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια, πάθη ἰάσασθαι Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεὶς διὰ Χριστὸν ἔθραυσας, καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ἠχύρωσας πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα, καὶ καρτερῶς ἤθλησας, μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

Νενεύρωσαι θεϊκῇ, ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, μάρτυς ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι. Θεοτοκ.

Στερέωσόν μου τὸν νοῦν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ Πάναγνε, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία.

Κάθισμα ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ῥείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυρὰν, ἐνθέως κατέσβεσεν. ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφὼς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες ἀνευφημήσωμεν, μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς ἀληθῶς τὴν χαρὰν, τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν. λύσιν τῆς ἁμαρτίας, εὑραμένη ἡ φύσις, ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει· εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, Παρθένε Πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύουσα· δόξα βοῶσα Λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει, θέλων γὰρ ἐνεκρώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, ῥυόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἡ καρδία σου ἀνδρείᾳ ὠχυρωμένη, καὶ παῤῥησίᾳ ἔνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολύπλοκα, νηπίων τοξεύματα, μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλογίσατο.

Νεκρωθέντας ταῖς προστάξεσι τοῦ τυράννου, τοὺς ἀθλητὰς θεώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἔνθεον ἀνέλαβεν, ὁ μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ηὐτομόλησεν.

Νεανικῶς σε τεμνόμενον καὶ ταῖς λόγχαις,

ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδείας τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγωνοθέτης μακάριε.

Ὑπομονὴν ἐκπληττόμενος τῶν μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν, ἔνδοξε θαυμάζων, πάντων ἐκοινώνησας, τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως. Θεοτοκ.

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντας ἀνεζώωσας, διό σε δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελές, σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ κτίστῃ σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάνην νικήσας, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἱδρύματα σοφέ, τῶν δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἡδρασμένον, λογισμὸν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθύν, ἀνδρικῶς ἐτραυμάτισας, τοῖς τραύμασι τῆς σαρκός σου, ἀθλητὰ γενναιόφρον, διό σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁμότιμος Πατρί, συνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἁγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἁγνὴ βροτὸς γενόμενος.

Ὠδὴ ζ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὕπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας, ἐγρηγερμένος δὴ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν ἄθλησιν ῥωμαλέος, διὰ τοῦτο τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων ὁμηγύρει σαυτὸν συγκατέλεξας, τελειωθέντων προθύμως, πρὸ τῆς σῆς ἀοίδιμε μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις, οὐρανίου παστάδος ἠξίωσαι.

Αἱ λόγχαι, μιμητήν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο, αἷς τιτρωσκόμενος μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτης στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσι. Θεοτοκ.

Ῥῦσαί με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου Πανάχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ σκοτομήνης, λογισμῶν ἀτόπων κεκρατημένον, καὶ κακίᾳ, τοῦ δυσμενοῦς ἀεὶ σκοτιζόμενον.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἐπιμονῇ τῶν ἱερῶν προσταγμάτων, ἀνακαθάρας τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, πρὸς μαρτυρίου ἔφθασας τελείωσιν· θυσίαν γὰρ βδελύγμασιν ἀπειπάμενος πλάνης, λόγχαις ἐκμιμούμενος, τὸν Χριστὸν ἀνῃρέθης· ἀλλ᾽ ἐκτενῶς δυσώπησον αὐτόν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου παμμάκαρ Παράμονε.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ ΚΘ΄. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ Παράμονος νύττεταί σοι Χριστέ μου.
Γνοὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε, καὶ θνήσκει μόνος.
Ξίφει κεφαλὰς ἄνδρες ἑπτάκις δέκα,
Σὺν ἐξαπλῇ διδοῦσιν πεντηκοντάδι.
Παράμονον δ᾽ ἐνάτῃ κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρά.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου ἄρχοντος. Πρόφασις δὲ τῷ ἁγίῳ Παραμόνῳ τῆς διὰ Χριστὸν τελειώσεως, αὕτη. Ἐν τόπῳ τῆς Βιθυνίας καλουμένῳ Γερῷ, πολλή τις καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις, παραδόξως τὰς νόσους ἰωμένη. Ἐνταῦθα διὰ σώματος θεραπείαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν διέπων Ἀκυλῖνος, ἐπιστῆναι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητάς, δεσμίους παρεκελεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἴσιδος τέμενος, καὶ τὰς μυσαρὰς θυσίας ἐκτελέσας, τοὺς ἁγίους θύειν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταττεν. Οὓς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ξίφεσιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγόνασι μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κρατυνθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἑβδομήκοντα. Οὓς θεασάμενος ὁ ἅγιος Παράμονος, φωνῇ μεγάλῃ ἐβόησεν εἰπών· Μεγίστην ἀδικίαν ὁρῶ, ὅτι ὁ μιαρὸς οὗτος τοσούτους δικαίους, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγιστῳ καταστρέφει τρόπῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθείς, εὐθέως τοῦτον ἀναιρεθῆναι προστάττει· ὅπερ οὐκ εἰδὼς ὁ μακάριος, ἐν τῷ τόπῳ βαδίζειν θέλων, καταφθάσαντες αὐτὸν ἐπι-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σαλμένοι οὐκ ἠνέσχοντο ἑνὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες ἐπ᾽ ὄψεσι τοῦ δικάζοντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ, καὶ τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀθῶον ἐπείγοντο. οἱ μὲν λόγχαις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμους ὀξεῖς, διά τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ἁγίου διελαύνοντες, ἐπ᾽ ὄψεσι τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς διεβίβασαν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χορῷ τῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θείαις συνταχθῆναι κατέστησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχ. Φιλουμένου πείρουσιν ἥλοις τοὺς πόδας,
Χριστὸν φιλοῦντος, καὶ Θεῷ φιλουμένου.

Φιλούμενος ὁ μάρτυς, ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐκ Λυκαονίας ὁρμώμενος, καὶ τὸν σῖτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ· Φίληκι σὺν τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἥλοῦται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεται. Εἶτα ἀναρτηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαέντα ἐμβάλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διαφυλαχθεὶς, ἡλοῦται αὖθις τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριάκοντα σταδίους ἐλαύνεται, ἕως λιποψυχήσας τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Λαὸν τὸν αὐτοῦ φροντίσι θεὶς Νικόλαος,
Νικῶντι πέθνειν καὶ προῆγεν εἰς δέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Περσίδι.

Στίχ. Καὶ τῷ Ἰωάννῃ δὲ τῷ Χριστοῦ θύτῃ
Μισθοὶ πρὸς αὐτοῦ προσμετροῦνται πλουσίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἁγίων ἓξ μαρτύρων, οὓς διωκομένους πέτρα ῥαγεῖσα ὑπεδέξατο.

Στίχ. Ἤνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἓξ ἀνδράσιν.
Ὁ νεκρὸς εὑρὼν εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Οὐρβανὸς ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν ἀγγέλων,
Οὐρβανός ἐστιν, οὗ βίος κατ᾽ ἀγγέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Διονύσιος εἷς τῶν Θεοῦ ποιμένων,
Ξίφος μετελθὼν, ἔσχε τὸ καὶ μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Πατρίκιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σύμπας ὁ κόσμος οἶδεν τὸν Πατρίκιμον,
[illegible]

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Πιτηροὺν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῇ σῇ θελήσει πρὸς σὲ χωρεῖ Χριστέ μου
Ὁ σῶν Πιτηροὺν ἐργάτης θελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Οὐαλλερῖνος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Διὰ στέφος πάντιμον οἴσω καὶ ξίφος.
Ὁ μάρτυς ἐκβοήσας ἔξει Οὐαλλερῖνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζεούσης καταχυθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχ. Πολλοὺς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥητίνης ζέσιν,
Στερρῶς ἀθλοῦντα, Φαῖδρον ἔγνωμεν μόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

ᾨδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν σοφὲ, μάρτυς ἐκ Θεοῦ πλουτήσας περιφανῶς, ἰατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑφαπλουμένων, κολαστηρίων οὐκ ἐφρόντισας, ὅλην τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων ἀξιάγαστε· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῶν αἱμάτων, ἀθλητὰ τῷ πυρὶ πᾶσαν ἐφλέξας, ὕλην ἀθείας ἔνδοξε πονηρὰν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσωνι, τῶν δυσχερῶν δροσίζεις Παράμονε.

Θεοτ.

Χαῖρε ἡ μόνη, τὴν χαρὰν, τοῖς ἀνθρώποις κυήσασα, χαῖρε οὐρανὲ, καὶ θρόνε χερουβικὲ, καὶ περίδοξον παλάτιον, τοῦ βασιλεύοντος, τῶν αἰώνων πανάμωμε Δέσποινα.

ᾨδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἄγρυπνόν σε φύλακα πιστῶν, κατεπλάγησαμεν, καταικονομίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταιγίδας λογισμῶν, μάρτυς παναοίδιμε, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥείθροις τῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἔβαψας, σαυτῷ πολλαίωσιν, μηδόλως μέλλουσαν δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὡραϊζόμενος, τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς, βοῶν μακάριε· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ἱερεῖον ὥσπερ καθαρὸν, καὶ θῦμα ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξιν, ἱερῶς μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλπων σοφέ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτκ.

Νόμου σε σκιαὶ καὶ προφητῶν, προδιεχάραξαν σεπτὰ κηρύγματα, ἀῤῥήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε ἁγνή· ᾧ πάντες μέλπομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰδὲ φωταυγοὺς ἀθλοφόρε, φωτοφανὴς ἔλαμψε μνήμη, πάντων τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, φωταγωγοῦσα τῷ θείῳ Πνεύματι, περιχαρῶς χορεύσωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ὡς τῇ ἑπτακύκλῳ δεκάδι, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων μαρτύρων, συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεστωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι μάρτυρες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγώνων ἐκομίσω· νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυμάτων τοῖς σὲ γεραίρουσι. ϗ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψίᾳ, τῆς φθοροποιοῦ ἁμαρτίας, θεογεννήτορ πάναγνε Δέσποινα· σὺ γὰρ πιστῶν βοήθεια, ϗ φωτισμοῦ ὑπάρχεις ἄχραντε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωσθεὶς σὺ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἰσχύϊ ὦ Παράμονε, τριακοσίοις σὺν θείοις, καὶ ἑβδομήκοντα ἄθλοις, μάρτυσι πλάνην ἤλεγξας, τῶν εἰδώλων καὶ εἴληφας, στέφος τὸ ἐπινίκιον, παρὰ Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἴμοι ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Λ.

Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ἑσπέρας μεγάλου ἑσπερινοῦ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψάλλομεν τό, Μακάριος ἀνήρ. Ὡσαύτως εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τῷ Προδρόμῳ φωνῇ μεμορφωμένος, ὅτε τὸ ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος ἔνδοξε, αὐτῷ προσέδραμες, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτῃ μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς θεότητος· ὅθεν καὶ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, ϗ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ὁ τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζωὴν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, ϗ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας, ὃν ϗ ἐπέγνως καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῷ τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, ϗ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ὁ τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτητής, ὅτε ὁ παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας διδάσκαλος, [illegible] τὴν

καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστής, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι. τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος, ἐκ δόξης πρὸς τὴν ἄφθαρτον, ἤλθες δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Δόξα, ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος, χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα· Ἀνδρέα ἀπόστολε, τοῦ κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων πανεύφημε, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡσαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑποδέξαι, προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι τῇ αἴγλῃ τῆς θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· καὶ μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α΄. 1. Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις, διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· ἐρευνῶντες, εἰς τίνα, ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς· Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιάς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικός, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Καθολικῆς α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β΄. 21. Ἀγαπητοί, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθεν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς

πρόβατα πλανώμενα, ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πρᾳέος καὶ ἡσυχίου Πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες, μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δέ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς α. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 1. Ἀγαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτείας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν· ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχ. στιχ. Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου

Ὁ πρωτόκλητος μαθητής, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. διὸ καὶ σωθέντες οἱ πιστοί, βοῶμέν σοι· ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός

Ὑμνήσωμεν οἱ πιστοί, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητήν. οὗτος γὰρ τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτέ, ἰχθύας ἐζώγρησε. νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ βαπτίσματι. ᾧ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός

Τὸ πῦρ τὸ νοερόν, τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἁμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ μαθητής, λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας. τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. ὢ θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν. ἡ πηλώδης γλῶσσα, ἡ πήλινη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν κρείττω ἢ ἄλλον ὑπεδέξατο γνῶσιν. ἀλλ' ὦ μύστα τῶν ἀῤῥήτων, ὦ θεωρὲ τῶν οὐρανίων, ἱκέτευε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεόν, ἐν σαρκὶ κατιδὼν, ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα Πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὁμαίμονι ἔδρας ἀγαλλόμενος· εὑρήκαμεν, ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον· τῷ δὲ Σωτῆρι διαθετικῶς ἐκραύγαζες· ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σέ, Χριστὲ ὁ Θεός· ἐλθὲ ἣν πόθῳ πόθον προσθείς, διὰ σταυροῦ ἐκδέδωκας, [illegible] ἀγάπης [illegible]

σοφὸς μιμητὴς γενόμενος, τοῦ διὰ σταυροῦ αὐτοῦ πάθους· διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἦχος πλ. δ΄. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου, οἱ δὲ Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου [illegible] σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν, καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ. ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον· Δέσποινα πρόσδεξαι·

Κ[illegible] συνήθεις εὐχαί.

[illegible]

Ἦχος πλ. δ΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανὸς, δόξαν Θεοῦ διαπαντὸς διηγούμενος. ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγινόμενος· ὑφ᾽ οὗ πυρσευόμενος, καθωράθης φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελοῦμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα. ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὑρηκὼς, ὦ εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν περικειμένην, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, συνανεκράθης αὐτῷ, διαπύρῳ πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν· ὃν ἐκήρυξαν, οἱ προφῆται ἐν Πνεύματι, εὕρομεν δεῦρο, τῆς αὐτοῦ ὡραιότητι, καταθέλξωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν· ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ [illegible]

τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεὸν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγρησας, σαγήνῃ τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις πικρᾶς, ἁλμυρᾶς θαλάσσας, ἵππος ἄριστος, ὀφθεὶς τοῦ δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης ἀοίδιμε, καὶ νηπεδόνα, ἀθεΐας ἐξήρανας. ἅλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου, ἥν περ καὶ κατεπλάγησαν, ἀπόστολε ἔνδοξε τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ μαθητὴν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτὴν, καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον· τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι, καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰωσὴφ εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων, ἣν παρέλαβες κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; ἐγὼ φησι, τοὺς προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου αὐτάδελφος, τὸν δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

[illegible]

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς θεῖον μαθητήν, καὶ πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· ῥῦσαι ποίμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἴκτῳ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ ἁγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς κληθέντα, μύστην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τρανῶς διαγγέλλοντα, τῇ οἰκουμένῃ καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα ἐθνῶν τε συστήματα. αὐτὸν ὡς Θεὸν παμμακάριστε ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου θείοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν πολυέλεον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ὡς ἀληθῶς· ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος, ὁ μέγας ὄντως ἡμῶν προστάτης· καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε, ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν.

Ζήτει Κυριακῇ β΄. Εἶτα τὸν Ν΄. καὶ τό, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου εἰς ς΄, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς η΄.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

ᾨδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον, υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκὶ ἁγνή, Παναγία ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοὸς ἐκτροπάς, ἀφάνισον ὡς συμπαθής, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν λυτρωτήν μοι, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Νοός μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἡ τὸ φῶς κυήσασα· καὶ δώρησαί μοι ἀγαθή, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν [illegible] Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος [illegible]

Τὴν [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θείᾳ χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιον ὁ Πρόδρομος Χριστῷ, σὲ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στειρευούσης νηδύος βλαστήσας, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τὸν δεδοξασμένον, Ἀνδρέαν χαίρων προσήγαγεν.

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν, ἐξ ἀνδρείας δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκρότατην, Ἀνδρέα δύναμιν ἔφθασας.

Θεοτ.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή, χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ Πύλη οὐράνιος, χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ α´. Ἦχος δ´. Ὁ διὰ στύλου πυρός.

Τῷ καλάμῳ τοῦ εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνέλκων, Ἀνδρέα πολυύμνητε, σὺ ἐζώγρησας λαούς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ὁ τῆς πίστεως στῦλος, ἡ ἕδρα τῶν ἀληθῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κῦτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, σαγήνῃ τῇ τοῦ πνεύματος, ἔθνη φῦλα καὶ λαούς, ζωγρεῖς ἐν πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστηπόλε αὐτόπτα καὶ ῥῆτορ, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Προανάρχου Τριάδος, μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα. Ἔστι γὰρ ἑνοειδής, ἁπλῆ ἀμέριστος συνάπτων δὲ αὐτήν, ἰδιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶν.

Θεοτ.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμόν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, καταλλάττων εὐλογεῖ τῆς προμήτορος, ἐξ ἀχράντου μητρὸς προελθών.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Ὠδὴ γ´. Ὁ Εἱρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ᾿ ὑδάτων οὐρανὸν στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ῥῦσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἁγνή, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα. σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε. τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθεὶς Ἀνδρέα ἀλλ᾿ αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος, καὶ πλῆσι ταύτην εὑρὼν ἐκήρυξας, καὶ πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεχηνηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμοὺς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· εὑρήκαμεν τὸν ποθούμενον, καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τῷ Πνεύματος.

Σαγήνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι. Θεοτοκ.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος, ἐπεί σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ, δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Λόγῳ καλοῦντι δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς Υἱοὺς τοῦ βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προσήνεγκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον ἀπόστολε. ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὑράμενα.

Ὡς θησαυρὸν τὸ εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν Παναοίδιμε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος. διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾷ σὺν τοῖς ἄθλοις σου. Δόξα.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἄναρχον ἄκτιστον Θεὸν, ὁμοούσιον σύνθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες. Καὶ νῦν.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται. σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἁγνὴ διαμένουσα.

Κοντάκιον. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργὸν, Ἀνδρέα ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε· τῷ γὰρ ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιστάκτῳ πίστει, θερμῶς ἠκολούθησας. ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἑκουσίως τὸν θάνατον. διὸ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλὼν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ διδάσκαλος. ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἁλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα. χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε. χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός.

Ἐν πνεύματι προβλέπων, προφήτα Ἀββακούμ,

» τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν·
» ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ
» παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ· δόξα τῇ
» δυνάμει σου Κύριε.

Παρθένε παναγία, ἀμόλυντε σκηνὴ, μολυνθέντα πταίσμασι καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ῥανίσι καθαρωτάταις· καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· δόξα σοι Ἁγνὴ Θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος Παρθένε ὑπὲρ νοῦν· αὐτὸν δυσώπει ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπους ἀποκαθᾶραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴ, τεκοῦσα Πανάμωμε καὶ λῦσον τὴν δεινὴν, τῆς ψυχῆς μου νόσον καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ προφήτης, ἐν πνεύματι Θεοῦ, ὄρος σε προέγραψε κατάσκιον Ἁγνή· τοὺς γὰρ φλογμῷ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας, ἀποκαθαίρεις μεσιτείαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Ἄλλος. Ὅλος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἡ θεία ἐξαναλωτική τε τοῦ χείρονος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις σοὶ, ἐν Ἀνδρέᾳ οἰκήσασα, θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀποῤῥήτων σὲ ἔδειξε κήρυκα.

Οὐχ ὅπλα πρὸς ἄμυναν ἀνείλατο σάρκινα καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέας ὁ πάντιμος, ἀλλὰ Χριστῷ φραξάμενος προσενήνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν μνήμην ἐν ᾄσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ διδασκάλου σου Χριστοῦ, Ἀνδρέα πανόλβιε, Πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως νάματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλείπῃς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, ταξιαρχίας ἐπὶ σὲ, ὁ ὢν καταβέβηκεν ὡς ὑετὸς, ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἄλλος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ῥίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρὸν, δεῦρο ἠκολούθησας τῷ κράζοντι Χριστῷ, καὶ τὴν σαγήνην τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας, ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις. δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τοῦ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσσῃ προσλαβὼν, γέγονας ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνὴρ, τῶν οὐρανίων τὰ ὕψη περιπολεύων, καὶ τὰ ἐν τούτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἀπότισας σοφὲ, ταῖς ἐνθέοις λόγοις σου καὶ ἔδειξας αὐτὴν, πολυγονοῦσαν τὰ τέκνα τῆς ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ ἄφραστόν σου κάλλος, Ἀνδρέας προϊδὼν, Ἰησοῦ τὸν σύγγονον ἐφώνησε λαμπρῶς, Πέτρε ὅμαιμον εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ, καὶ προφήταις κηρυχθέντα. δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ. Δόξα.

Τριάδα ἐν μονάδι ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα θεῖον· οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως ἀχωρίστως ἀμερίστως· εἷς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας ἀφθόρως ὡς Υἱόν· καὶ ἡ Τριὰς μὲν προσθήκην ὅλως οὐκ ἔσχε, καὶ

ἡ ἁγνεία, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σοὶ Θεομῆτορ διέμεινεν.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.
Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον Ἁγνή, βλέπειν με τρανῶς τὴν θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Ἐν δύω ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Κόρη πανάχραντε, φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν, ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Ὡς τετοκυῖα Πάναγνε, σωτῆρα καὶ Θεόν, πρέσβευε ἐκτενῶς ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπητον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σώζεσθαι τοὺς πίστει σοι θερμῇ κραυγάζοντας. Χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, Χαῖρε εὐλογημένη, τῇ κόσμου προστασία.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἀπείληφας ὃν ἐπόθεις Ἀνδρέα ἀπόστολε, ἐν ἀφθάρτοις σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, τὰ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· ὅθεν σὲ ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἐπόθησας τὸν δεσπότην, καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Ἐντείνας σε δυνατὸν ὥσπερ βέλος μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος, τραυματίζων δαίμονας, καὶ δυσσεβείᾳ τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

[illegible]

Εὐφραίνονται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε· ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς καὶ βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξάζοντα.

Ἄλλος. Κατεύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν ὁ Θεός.

Ποθήσας τὸν σταυρὸν Χριστοῦ μαθητά, ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἑλκύσας σταυρῷ τοὺς θεομύστας, κληροδοτήσει ὑμῖν, τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ.

Ἐζήτησας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωήν, καὶ ζητήσας πρῶτος εὗρες· καὶ εὑρὼν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβες αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, καὶ γέγονας θησαυρὸς ζωῆς ἀκατελύτου.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηχήθη ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν· ἐκύκλωσαν γὰρ ὥσπερ τροχός, καὶ ἔφαναν σου αἱ ἀστραπαί, ὥς φησι Δαυῒδ τῇ οἰκουμένῃ.

Μνημόνευε ἡμῶν Χριστοῦ μαθητά, τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην, καὶ τιμώντων τὰ λείψανά σου, δεήθητι ἀεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς ποίμνης, ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς φύλαξ καὶ σωτηρία. Δόξα.

Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Θεόν, ἀδιαίρετον τριάδα, τρισυπόστατον βασιλείαν, δοξάσωμεν συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Καὶ νῦν.

Ἐγέννησας τὸ φῶς μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἡ ὁλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφόρε, καὶ γέγονας ἀΰλου φωτὸς καινὸν δοχεῖον, πηγάζον πάσῃ τῇ γῇ θεογνωσίας αὐγάς.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατήρ.
Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός. [illegible]

Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

» τὴν ζωήν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, » καὶ σῶσόν με, σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα » δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθήν, καὶ ἀμόλυντον σκηνὴν ἀπόπλυνον, παντοίου ῥύπου τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κυβερνῆτις μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεὶ ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας ὅρμον Θεόνυμφε.

Τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν, χειμάζουσι. βοήθησόν μοι, ἁγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖα σοι ἀεί, ἐποιήσατο Χριστός, ὃν ἱκέτευε ἀεί, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλούσια αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

[illegible] Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη.

Τὴν θάλασσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστόν, εὗρες κυβερνήτην παμμακάριστε. καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσώρμησας.

Τὰ πνεύματα σῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νόσοι δραπετεύονται. ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἑσμός, πόῤῥω τῶν νοσούντων ἀπελαύνονται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένῃ, Ἀνδρέα χάριτι.

Ὡς κῦμα γαληνὸν πραέῳ πνεύματι, κινούμενος μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηράς, τῆς πολυθεΐας θείοις ῥεύμασι, καὶ ποταμοὺς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἁγνὴ καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

[illegible] Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδᾶ, ὑπαντήσας ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτοῦ, προθεὶς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, καὶ τῇ πίστει μαθητής, ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ λόγου, καὶ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ, περιφέρων μαθητά, κατεβόας τῶν ἐθνῶν· ἡ φλὸξ ὑμῶν, ἐσβέσθη ὄντως, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Οἱ τῷ ἅλατι τὸν νοῦν, ἀρτυθέντες τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ δόγματα, τῆς οὐρανίου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, προσκυνήσωμεν πιστοί, τρισυπόστατον φύσιν, ἀμέριστον, βοῶντες· δόξα τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν.

Εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρός, ἐσαρκώθη ὁ Υἱός, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνή, καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυῆτορ σαφῶς.

Κοντάκιον. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ ἐκκλησίας ἀκόλουθον κορυφαῖον, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν εὑρήκαμεν· δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν Δαβὶδ ἀνατέλλει ἁμαρτωλὸν ὡς ἐμέ, διηγεῖσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα. ὅμως προσπίπτειν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύειν. σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτὲ Ἰσραὴλ παρεπίκραναν. ἐπάγει σὺν τῷ ἑξῆς ψαλμῷ. τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ πᾶσα ᾄσατε· εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Λ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχ. Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεὶς ἀληθῶς, οὐ σκιᾶς ἀντίτυπος.
Σταυρὸν καὶ κεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας ἔτλη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαϊδά, υἱὸς μὲν Ἰωνᾶ τινος Ἑβραίου, ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου καὶ κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος πρότερον τῷ προδρόμῳ καὶ βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύσας, ἔπειτα τό, Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ διδασκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, καταλιπὼν αὐτόν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ· καὶ τῷ Πέτρῳ τό, Εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, εἰπών, ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτερα πολλά ἐστι ἐν τῇ Θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος ἐπεὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε, μετὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλῳ μὲν ἀποστόλῳ ἄλλη τις ἐκληρώθη χώρα, τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ ἥ τε Βιθυνῶν καὶ ὁ Εὔξεινος Πόντος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη, σὺν Χαλκηδόνι, καὶ Βυζαντίῳ, καὶ Θρᾴκη, καὶ Μακεδονία, καὶ τὰ ἕως Ἴστρου φθάνοντα, Θεσσαλία τε καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας. Ἀλλὰ καὶ Ἀμινσὸς, καὶ Τραπεζοῦς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἄμαστρις. Ταύτας δέ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος διέρχεται, ψιλῶς καὶ ἀπόνως διῆλθεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ πόλει πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑπέστη καὶ πολλὰς τὰς τῶν πραγμάτων δυσχερείας, ἀθλητικῶς εἰ καὶ ῥοπῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει· ἐξ ὧν καθ' ἑκάστην πόλιν ἐπεκινήθη τὰς λοιπὰς, τοῖς εἰδόσιν ἴσασι. Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὸν λόγον καταγγείλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται· κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἔρριπτον, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι εἷλκον, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔπαιον, καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριψαν, ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὀδοῦσιν ἀπέκοψαν· ἀλλ' αὖθις αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιὴς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἐγένετο. Ἐκεῖθέν τε ἀναστάς, ἦλθε πλείστας πόλεις καὶ χώρας, τήν τε Νεοκαισαρέων, τὰ Σαμόσατα, Ἀλανούς, Ἀβασγούς, Ζήκχους, Βοσπορινούς, καὶ Χερσωνήσου. Εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθών, πρὸς τὴν παράλιον Πελοπόννησον ἔρχεται· καὶ ξενισθεὶς παρὰ Σωσίῳ, χαλεπῶς ἀσθενοῦντα ἰάσατο αὐτόν· καὶ παραυτίκα, πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν, προσῆλθε τῷ Χριστῷ, ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχείας τυχοῦσα θεραπείας ἐπίστευσε· καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγεάτου αὐτάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοὶ νόσους ἔχοντες ποικίλας, ἰάθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ ἀποστόλου. Διὰ ταῦτα μανεὶς ὁ θηριώδης Αἰγεάτης, καὶ σταυρῷ προσηλώσας τὸν ἀπόστολον τῆς παρούσης ζωῆς ἐξιστᾷ. Αὐτὸς δὲ ἀπό τινος μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν κατακρημνίσας, συνετρίβη. Τοῦ δὲ ἀποστόλου τὸ λείψανον μετὰ πολὺν χρόνον μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου, τῇ ταύτης κελεύσει, παρὰ Ἀρτεμίου τοῦ μάρτυρος· καὶ κατετέθη μετὰ Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου ἐν τῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων περικαλλεστάτῳ τεμένει.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημὶ τοῦ μάκαρος, τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει κατελθόντος διατριβάς· ἔμελλε γὰρ τὴν φωνὴν ὁ Λόγος, καὶ τὸν λύχνον τὸ φῶς, ἤδη τῷ κόσμῳ φαίνειν καὶ φωτίζειν ἐπειγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα, ὑφ' οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἔμελλε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ τοῦ φωτὸς καθαρώτερος. Ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ διάκονοι τοῦ πολλοῦ βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας, εἷς τῶν μαθητῶν τούτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τά τε ἄλλα σεμνὸς καὶ ἀξιάγαστος, καὶ τῷ βάθει τοῦ φρονήματος τὴν ἐν βάθει τοῦ γράμματος ἀνιχνεύων ἀλήθειαν, καὶ τὰς ὑπὸ παραπετάσματι τῷ λόγῳ κεκρυμμένας προρρήσεις ὑπὲρ Χριστοῦ θηρεύων, καὶ τῷ δηλουμένῳ δι' αὐτῶν προστιθέμενος.

Τούτῳ δὴ τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν μαθητῶν, βουλόμενος ὁ Ἰωάννης μείζονας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ἀπολεξάμενος· ὧν ἅτερος Ἀνδρέας ἐτύγχανε, μεθ' ἑαυτοῦ τε ἦγεν, καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, λέγει, ἀπολύων, καὶ ἠκολούθουν ἐκεῖνοι παραυτίκα Χριστῷ, καὶ ὅπου μένει πυνθάνονται. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας αὐτοὺς θεασάμενος, τί ζητεῖτε, λέγει; οἱ δέ, Ῥαββί, φασίν, ὃ λέγεται Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; ὁ δέ, ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον οὖν, φησίν, ὁ εὐαγγελιστής, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀνδρέας τοίνυν τῷ ζητουμένῳ περιτυχὼν καὶ παρ' αὐτῷ μείνας, καὶ μαθὼν ὅπερ ἔμαθε, τὸν θησαυρὸν οὐ κατέσχε παρ' ἑαυτῷ, οὐδὲ ὑπέμεινεν, εἰ μὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσηται, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν τρέχει ταχέως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν ὧν μετέσχηκε. Πέτρος δὲ οὗτος ἦν· οὗτος γὰρ Ἀνδρέᾳ σύγγονος, καὶ Βηθσαϊδὰ πατρὶς ἀμφοτέρων, κώμη ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἄσημος, νῦν δὲ τούτων καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής, καὶ γεννήτορι πενίᾳ συζῶντι, καὶ τοῖς ἔργοις χειρῶν, ἀποστολικοῖς ἀλιεῦσι τοῖς ἐπὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ριζόμενοι. Τοῦτον εὑρηκὼς τῆς συνήθους ἁλιείας ἐχόμενον, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενον, Εὑρήκαμεν, φησι, τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός, τοιαύτης ψυχῆς ἦν ὠδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἄφιξιν ἄνωθεν προσδοκώσης. Τί γὰρ βούλεται ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη; τὸ γὰρ τὸν Μεσσίαν εἰπεῖν δεικνύντος ἦν τοῦ Ἀνδρέου, ὡς ἕνα τινὰ τὸν Χριστὸν προσδοκῶντες, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχοντα. Τί δὲ ὁ Πέτρος; θερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχὺς δείκνυται, καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθὴς γίνεται. Καὶ αὐτὸν τῆς χειρὸς Ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄγει. Ὃν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος, καὶ ἐμβλέψας, Σὺ εἶ Σίμων, φησίν, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. Εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγώγει τὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς οὖν Ἰωάννης τῷ δεσμωτηρίῳ κατεκέκλειστο, καὶ οἷα προφήτης, μᾶλλον δὲ καὶ προφήτου περισσότερος, προὔλεγεν, ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὔπω ὑπὸ Ἡρῴδου διαχειρισθησόμενον, τοὺς ἑαυτοῦ δὲ μαθητὰς τῇ [illegible] καὶ τῷ ζήλῳ προσμένοντας· ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδ' ἐξ ἀνθρώπων αὐτοῦ γενομένου, ταῖς [illegible] ἔτι περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεσιν οἱ μαθηταὶ [illegible], [illegible] δύο τούτων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἀποστέλλει· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, εἰπεῖν, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Τί οὖν ὁ τῶν γνώσεων Κύριος; οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔτε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει θεότητα, ἀλλὰ τοῖς πράγμασιν ἐπιτρέψας, ἀφίησιν ἐκείνους σκοπεῖν, ὡς ὁ ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ καὶ ἐλεύσεσθαι μέλλων. Φησὶ γάρ· Ὑπελθόντες εἴπατε Ἰωάννῃ, ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος, ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ὅτε οὖν Ἰωάννης [illegible] ἐξέπεμπε τοὺς μαθητάς, [illegible], ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον [illegible] μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ αὐτοῦ [illegible]. Οὕτω μὲν ὁ Χριστὸς ἀποστέλλων ἐκείνους, Ἰωάννην ἐβούλετο βεβαιοῦν [illegible] ἐκείνων, [illegible] καὶ αὐτὸς ἐγνωρίζετο, ἀλλὰ πιστοὺς [illegible] τοὺς πεμφθέντας, [illegible] χαρᾷ [illegible] καὶ πολλῷ [illegible] τὴν Ἰωάννου [illegible] τὴν Ἰησοῦ· ὅτι ὁ μὲν ἐκ παραδόξου συλλήψεως, ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρήμου ἀναφαινόμενος, ὁ πᾶς τε ὄχλος συρρέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προσετίθεντο· ὁ δὲ πτωχός, [illegible], καὶ ἄσημος [illegible], καὶ [illegible] μαθητὰς [illegible] παρ' αὐτὸν ἔχων. Ἐπεὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσμωτήριον, ὡς ὁ λόγος [illegible] ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς [illegible] ἐκεῖθεν, [illegible] λόγια, εἰς τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικνεῖται. Καὶ [illegible], Ἀνδρέαν τε καὶ Πέτρον, τὰ ἑαυτῶν καταρτίζοντας δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης [illegible] ὁ Θεὸς [illegible] ἐπιστάς, καὶ ὡς καταλιπόντας αὐτὸν [illegible], οὕτω ῥήμασι [illegible]

πρᾳείᾳ καὶ ἡμέρῳ φωνῇ· Δεῦτε, ἔφη, ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων· οἵ γε εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ' ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας. Τί γὰρ ἐκείνοις πλεῖον εἰς ὕπαρξιν ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθέως οὖν ἀκολουθῆσαι φησιν, οὐδὲν ἀναβαλλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζέον τῆς ψυχῆς ἐπιδειξάντας. Ἔτι γὰρ τὴν μνήμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν ἐγκαθιδρυμένην εἶχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου τέως ἀφείσθω, τὸ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρέας προκείσθω τοῖς φιλοθέοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν.

Οὗτος τοίνυν μικρὰ ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ [illegible] τῆς [illegible] φροντίδας περιφρονήσας, εἴχετο τοῦ διδασκάλου, συνείπετο, διδάσκοντος ἤκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδείως προσαρμοζόμενος. Ἤδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἔκ τε τῶν μωσαϊκῶν βίβλων καὶ τῶν προφητικῶν ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Εἶδε δὲ καὶ παραδόξως σημείων εἴδη, καὶ ἀνάπηρα πάθη θεραπευόμενα, χωλοὺς μὲν ἀλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος, τυφλοὺς δὲ τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐλευθερουμένους, καὶ τὰς [illegible] αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδευόμενα, καὶ νεκροὺς ῥᾷον τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τἄλλα τε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ θείῳ κελεύσματι ἐνεργούμενα. Ἐκ τούτων οὖν χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀνεβιβάζετο. Διελογίζετο γὰρ [illegible], ὡς εἰ καὶ πολλοῖς τῶν προφητῶν καὶ τῶν πάλαι δικαίων σημεῖα καὶ τέρατα κατεπράχθη, ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς, ἱκετικῶς δὲ μᾶλλον καὶ δι' εὐχῆς τὰ πάντα κατώρθουν. Ὁ δέ, τό, Σοὶ λέγω, καὶ τό, Θέλω, καὶ τἄλλα δή, τὰ δεσποτικὰ κατὰ πολλὴν προβαλλόμενος αὐθεντίαν, ὑπὸ τοῦ λέγειν εὐκολίᾳ τὰ μείζονα τερατουργεῖ καὶ θειότερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμὸν ξηρανθείσῃ χειρί, καὶ λύει παραυτίκα πάθους [illegible]. Ἐπιτιμήσει λεγεῶνι πνευμάτων, καὶ [illegible] ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φέρει τὴν ἐπιτίμησιν. Ἵστησιν θαλάσσης [illegible], πεζεύει τὴν ὑγρὰν ὡς ξηράν, ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπλησι, πάντα ὅσα Θεῷ προσῆκον ἀκολούθως ποιεῖ, ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος, καὶ Θεὸς ἀψευδής, καὶ σωτὴρ τοῦ κόσμου. Οὕτως ὁ ἱερὸς Ἀνδρέας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκεται, καὶ τὸ ἑξῆς ἀδιαίρετος τοῦ διδασκάλου καθίσταται, παρ' ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγγινόμενος.

Ἐπεὶ δέ ποτε πόλεις ἀφεὶς ὁ σωτὴρ πολλάκις παρεμέτρει τὴν ἔρημον, [illegible] δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων [illegible] τῶν θαυμάτων καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἥδιστα ἑλκόμενον, ἔρημος δὲ ἦν καὶ τροφῆς ἀπορία, καὶ ἡ γαστὴρ οὐκ [illegible], ὁ ἀγαθὸς [illegible] τὴν ἐρημίαν ὁρῶν, θαῦμα παλαιὸν ἐνεωτέριζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθέν, καὶ μάννα πάλιν [illegible] τὴν ἔρημον, καὶ [illegible] μαθητὰς [illegible] προσβάλλεται, καὶ πρὸς [illegible] σχέδιον

παρακαλεῖ τὸ πλῆθος· τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν ἄπιστον τὸ γενόμενον, καὶ θόρυβον ὡς εἰκὸς ἐποίει, τὴν ἔνδειαν ἐπισταμένοις, καὶ τί βούλεται τῷ Χριστῷ ἡ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρουν. Ἀνδρέας δὲ ἐλευθεριώτερόν τι ποιῶν, καὶ φανερῶς διελέγχων τῶν ἀναγκαίων τὴν ὀλιγότητα, ἔλαθε διδοὺς τῷ Σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις· φησὶ γάρ, οὐκ εἰσὶν εἰ μὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. Τί οὖν ἐκεῖνος; Φέρετέ μοι αὐτὰ ὧδε. καὶ γέγονε ἡ τῆς ἐνδείας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἔξω δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τί τοῦ ἀποστόλου πρὸς τὸν διδάσκαλον οἰκεῖον καὶ προσφιλές, καὶ ὅπως τῆς μὲν αὐτὸς ἀπέλαβε τῆς παρ' ἐκείνου ῥοπῆς, ὅσον δὲ αὐτὸς πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔτρεφε πῦρ· ὑφ' οὗ καὶ θανάτου παντὸς κατετόλμα, καὶ ἀνδρείαν καὶ εὐτολμίαν εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρέας. Ἐτύγχανον γάρ ποτε τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τινες Ἑλλήνων περὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτήν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆναι, τόν τε ναόν τι ἰδεῖν καὶ τὴν εἰωθεῖαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν· ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ τὸν Ἰουδαϊσμὸν ᾑρετίσαντο, φημὶ δὲ τοὺς [illegible] κατεπλήττε περὶ Ἰησοῦ ἀκοάς, ὡς εἴη τό κατὰ τὸν Λάζαρον θαῦμα ἐνεργηκώς, ὡς ἀπαντηθείη παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βαΐων, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις, εἰς ἔννοιαν αὐτοὺς ἐμβάλλει θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θέας μεταστάντες, προσίασι Φιλίππῳ δι' αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιοῦντες τῆς πρὸς τὸν διδάσκαλον ὁμιλίας. Ὁ δὲ οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινώσατο πρῶτον Ἀνδρέᾳ, τὰ πρεσβεῖα τῷ πρωτοκλήτῳ διδούς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος, καὶ σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας, δυνάμει τῇ θεότητος ἐξανέστη τοῦ τάφου, καὶ τοὺς μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνήγαγε, παρέπεμπέ τε πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους περιβεβλημένην τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος πανοπλίαν ταύτην καὶ Ἀνδρέας καθοπλισθείς, πρὸς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον παρεσκευάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν ἀπεκληροῦντο, καὶ ἀφωρίζοντο. Ἀνδρέᾳ δὲ τίς, ὡς μεγάλη τις καὶ φιλότιμος ἐγχειρισθεῖσα; ἥ τε γὰρ Βιθυνῶν ἅπασα χώρα, καὶ Πόντος ὁ Εὔξεινος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἑκάτερα ἄχρι καὶ τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλπου τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκεῖθεν ἀνήκοντος, ἅμα δὲ σὺν τούτοις καὶ Χαλκηδόνα τὴν περιώνυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτό, καὶ τὴν Θρᾴκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως Ἰστρου φθάνοντα. Καὶ Θεσσαλία δέ, καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνου γλώττης καρποὺς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσέβειαν. Τοιούτων τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πόλεων ὁ Πρωτόκλητος τὸν κλῆρον ἐγχειρισθείς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας, ἠμβλύνθη τι τὸ πρόθυμον, καὶ ὤκνησε τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ πίστεως πλήρης τε ὤν, καὶ τὸν τοῦ διδασκάλου πόθον ὠδίνων, παντὸς τοῦ κηρύγματος μαθητὰς ἐπαγόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἱκανοὺς ἔχειν ᾤετο πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ' ὀλίγον καὶ ἑτέρων αὐτῷ προσγενησομένων. Πολλὰ μὲν οὖν αἱ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημίαι, πλείους δὲ τούτων αἱ κατὰ πόλεις καὶ κώμας ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ κηρύγματα κατασπείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας σπόρον [illegible]

Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμισὸς αὐτὸν ὑποδέχεται, ἐν ᾗ συχνοὺς εὑρηκώς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας, καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεχομένους, φιλοξενίᾳ δὲ καὶ ἀπλάστῳ, καὶ τῷ τοῦ ἤθους ἐλευθερίῳ σφόδρα σεμνυνομένους, ἐπιξενοῦταί τινι τῶν τὰ Ἰουδαϊκὰ σεβομένων ἀνδρί· ἐσκόπει τε πῶς ἂν αὐτῷ ἐξῇ πλῆθος τοσοῦτον θαλάσσῃ πλάνης βεβυθισμένον, τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν ἀθρόας γεγονυίας, καὶ τοῦ Ἀνδρέου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπηρώτηνται, τίς τε εἴη, καὶ πόθεν, καὶ ὁποῖον ἥκει διαγγέλλων τὸ κήρυγμα. Ὁ δὲ δημηγορίας ἁψάμενος, διηγεῖτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ προφῆται προηγόρευσαν, νόμος δὲ ὑπέγραψε, καὶ διὰ πάντων ἐτράνου, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθώς, αὐτὸν παραγαγὼν τὸν Πρόδρομον μάρτυρα, καὶ ἅμα παρ' αὐτῷ ἐκεῖνον μυσταγωγηθέντα. Ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπών, καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράψας ψυχαῖς, καὶ εἴσω τῶν ἰδίων δικτύων ἤδη θέμενος, οὕτως ἁλιεὺς ἀνθρώπων γίνεται τὸν τοῦ διδασκάλου λόγον ἐφάνη. Ἔργα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ θείου βαπτίσματος, τὸν [illegible] αὐτῶν [illegible] ἀπεκάθαιρεν. Ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονηροῖς εἶχον ἢ σώματι, ἢ πνεύμασι χαλεποῖς [illegible], τῆς ἑκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπήλλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναούς τε ἱεροὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη πεπιστευκότων ἱερέας προχειρισάμενος, ἐξιστρέψας ἐκεῖθεν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίνεται, ἔτι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Λαοδίκειαν καὶ αὐτοὺς ὁμοίως τῇ πίστει [illegible] καταθέμενος τῆς διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ἐκεῖθεν ἀπαίρων πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπιτελέσων, ἵνα Παύλῳ τε δυσλὴ τῷ θείῳ, καὶ Πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγγένηται.

Κἀκεῖθεν ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ πρὸς Ἔφεσον ἀφικόμενος, [illegible]
[illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

πανελθεῖν, παιδεύεις, τὴν Νικαίας καταλαμβάνει, οὖσαν τότε τειχήρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν· χρόνοις γὰρ ὕστερον παρὰ Τραϊανοῦ φασὶ Καίσαρος περιβόλοις αὐτὴν καὶ πύργοις ὀχυρωθῆναι. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχίθυρον αὐτῆς λίμνην οὕτως ἔχουσαν τῷ τηνικάδε μεγέθει, ἀλλὰ βραχεῖαν οὖσαν καὶ εὐπερίγραπτον, καὶ πολὺ Νικαίας ἀπῳκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστὰς τὴν πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν Ἑλληνισμῷ καὶ Ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὢν ἐκείνους μὲν λόγῳ μεταβάλλειν πρὸς εὐσέβειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ· καὶ ὃ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχάς, ἐνήργει τὰ θαύματα, ὁτὲ μὲν ἀφωνίας χαλινὰ ἀνιείς, ὁτὲ δὲ δαίμονας ἐλαύνων, καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἄμισθος ἰατρὸς γινόμενος· νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ... δράκοντας, τῇ σιδηρᾷ ῥάβδῳ ἧς ὑπεφαίνετο κατὰ τὸ ἄκρον σταυρὸς ἐπεπήγει, καταβάλλων καὶ θανατῶν, νῦν δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρτέμιδος τῶν αἰσχίστων, τὰ μιαρὰ καθαιρῶν ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικοῦντα πνεύματα, τὴν φυγὴν ἀγγέλλων, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ πεμπόμενος, ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βάσιμον τὸν ἐκεῖσε χῶρον τοῖς βαδίζουσιν. Ἐντεῦθεν ἡ τῶν Ἑλληνικῶν καθαίρεσις ἑορτῶν, καὶ ἡ τῶν χάριν αὐτῶν συνεθισθέντων ἐνδίκως μισθαποδοσία· δαιμονῶντες γὰρ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξωστρούμενοι, σαρκῶν τε ἥπτοντο τῶν ἰδίων, καὶ ταύτας ἐσθίοντες κατεφθείροντο, ἀξίας παρ' αὐτῶν ὧνπερ ἔπραττον λαμβάνοντες ἀντιδόσεις, οὓς θεραπεύων συνεληλύθησεν, οὐ μὴν ἐκείνου τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελεήσας, διπλὴν παρέσχετο τὴν ἴασιν, φῶς τε θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν κατ' αὐτῶν πολυδάκρυν στήσας πόλεμον, αὐτά τε τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη, εἰς ἱεροὺς μεταποιήσας ναούς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστησάμενος. Διατρίψας δὲ ἐκεῖ ... διαγαγών, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτὴν ὡσαύτως δαιμονιῶσαν οὖσαν, πλάνῃ τε ἀσεβείας προσέχουσαν, καὶ ψεῦδος τὴν ἐλπίδα θεμένην. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν Προποντίδα, καὶ τὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραμείβων ἀκτάς, Ἡράκλειαν ἵσταται. Κἀκεῖθεν ἄπεισι πρὸς Ἄμαστριδα. Ταύτας δὲ οὐχ' ὥσπερ ὁ λόγος ῥᾳδίως διέρχεται οὕτω κἀκεῖνος διήρχετο, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑπέστη, πολλαῖς δὲ πραγμάτων δυσχερείαις ὡμίλησεν, εἰ καὶ ῥοπῇ Χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει· ὃς καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων, καὶ στόμα διδοὺς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύνουσαν.

Εἶτα μεταβὰς ἐκεῖθεν, τῇ Σινωπέων ἐφίσταται, ἥ φασιν ἄγριοι πολλοί, ... ἀπονοίᾳ τοῦ συγχωρεῖν, χρόνον οὐδὲ μικρὸν διατρῖψαι. Μαρτύριον δέ, καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν, αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις ὁρώμεναι, λίθου πεποιημέναι λευκοῦ ἐφ' ἧς καθεζόμενοι, τὸ γλυκὺ νᾶμα τῆς διδασκαλίας προὐχέον. Καὶ εἰκὼν δὲ Ἀνδρέου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπόδειξις ἐναργὴς οὐ καὶ φέρει τίμιον αὐτῇ δυνάμεως, ὅτι παρ' οὐδὲν ἁπλῶς καὶ ἀλλότριος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ' ἑκάστην Ἀνδρέας θαυματουργεῖ. Λόγος δέ, ὅτι καὶ τὸν ἀπόστολον Ματθίαν, παρὰ Σινωπεῦσι τῷ δεσμωτηρίῳ καθειργμένον εὑρών, τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξαντα, καὶ τοὺς ἄλλους ἅμα δεσμώτας, ἐκεῖθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεῖος Ἀνδρέας. Σινωπεῖς δὲ Ἰουδαῖοι μὲν τὸ γένος ὑπῆρχον, ὠμοὶ δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχάς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὄψει τὸ μὴ θηρία εἶναι πιστευόμενοι. Οἳ καὶ τὸν ἀπόστολον θεασάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσμωτήριον εὐχῇ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι τοὺς καθειργμένους, εἰς ἓν γενόμενοι σύστημα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾶν ἐπεχείρουν, ἐν ᾗπερ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγχανεν, ἐκεῖνον δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἔρριπτον. Καὶ οἱ μὲν ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, εἷλκόν τε καὶ διέσπων, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαινούσης αὐτοὺς ὁρμώμενοι λύσσης, καὶ αὐτοῖς ὀδοῦσιν ἀρξάμενοι τῶν ἐκείνου σαρκῶν ἅψασθαι. Οἱ μὲν τὸν ἕλκοντες ἔπαιον, οἱ δὲ λίθους ἔβαλλον, Ἰουδαϊκῶς πάντως καὶ αὐτοὶ δῆθεν, τὸν μιμητὴν Χριστοῦ, τοῦ πρώτου ὑπ' ἐκείνων ἀναιρεθέντος, ἕως ἡμιθανῆ θέμενοι, ὥσπερ τι τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριπτον. Ἀλλ' ἐγγὺς ἡ παράκλησις. Ἐπιφαίνεται γὰρ ὁ διδάσκαλος, θαρρύνει τε καὶ ἀνακτᾶται μάλα φιλανθρώπως τὸν μαθητήν, καὶ τοῦ ἐν χερσὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. Ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἕνα τῶν δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπείς, ὑγιῆ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανεὶς ἀπεδείκνυτο. Εἴσεισιν οὖν καὶ αὖθις εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος, ὑγιής, μηδὲ ἴχνος τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινομένου. Ὃν οἱ μιαιφόνοι θεασάμενοι, καὶ τούτου μὲν τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες, πολὺ ..., καὶ τὰ τῆς θεραπείας ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐκπλαγέντες, μεταβάλλονται τῆς θηριωδείας, καταγινώσκοντες τὴν κακίαν, καὶ τὴν ἐκείνου διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. Οὓς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσάγει, ψυχάς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα, τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει. Οὕτω πολλάκις τὸν κακῶς παθόντα, μακροθυμίας διενεγκεῖν, τιμωρίας πάσης τοὺς δεδρακότας ἔπληξεν ἰσχυρότερον, ἀρετῆς θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταπαιδεύσαντα, καὶ τοῖς παθοῦσι δεινῶς ἀτεχνῶς ποιησάμενον. Ἔπειτα φόνον τις ὑποστάς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ· οὗπερ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανής, ἡ μήτηρ δὲ ... καὶ

[illegible] τὸν παῖδα ὀδυρομένη. Ὁ δὲ σπλαγχνίζεται μὲν [illegible] φιλάνθρωπος, καὶ τῷ τόπῳ εὐθὺς ἐφίσταται. [illegible] δὲ ὡς Χριστοῦ ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι [illegible] υἱὸν τῇ μητρί. Οὕτως ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ὃ τοὺς ἰδόντας πρὸς πλείονα πίστιν [illegible] καὶ τῷ θείῳ τελεσθέντας βαπτίσματι, [illegible] ἱερὸν γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ [illegible] ἀληθῶς ἄξιον.

[illegible] τοὺς δοκιμωτέρους ἱερέας χειροτονήσας, ἔξεισιν ἐκεῖθεν, καὶ τῇ Ἀμινσῷ πάλιν προσελάσας, ἀφ' ὧν εἰς Τραπεζουντίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. [illegible] ὀλίγων τινῶν φωτὶ θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νυκτὶ τῆς ἀπιστίας πλανώμενον [illegible]. Οἷς ἐπιμελῶς, τά περὶ πίστεώς τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν Νεοκαισάρειαν. Κἀκεῖ ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, Πρὸς Σαμόσατα πάλιν μεταχωρεῖ [illegible] ὁδὲ τότε [illegible], οὐ μόνον τὴν περὶ τὰ εἴδωλα πλάνην νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν δόξῃ δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ὄντες, ἅτε συλλογισμῶν [illegible] αὐτοί τε [illegible], καὶ οὓς ἂν βουληθῶσιν εὐκόλως [illegible] οἰόμενοι. Ἀλλ' οὗτος διὰ τῆς σοφίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνου πλοκὰς ὡς ἄμματά τινα διακόψας, παῖδας ἔδειξε τοὺς τῶν [illegible] [illegible] καὶ [illegible], [illegible] τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ὑποπλανωμένους, καὶ πολλῷ τῶν αὐτῶν [illegible] ἐκείνων [illegible]. Οἵ τε πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ ταῖς [illegible], καὶ ἀλλήλων [illegible] καὶ [illegible] ἀλλήλων ἀκριβῶς [illegible]. Οὕτω καὶ [illegible] τὴν τῶν φιλοσόφων ὀφρὺν ὀλίγοις καταστείλας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων πείσας ψυχάς, καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσέβειαν, πάλιν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἀφικνεῖται. Κἀκεῖ τε συνήθη ἐπιτελέσας, εἶτα καὶ πρὸς τὰς αὐτῷ [illegible] τὸν λόγον τῆς ἀληθείας [illegible] [illegible] καὶ [illegible] Θαδδαῖος [illegible] καὶ τινες ἄλλοι τῶν μαθητῶν αὐτοῦ συνεῖποντο, Θαδδαῖος μὲν [illegible] τῇ Ἐδεσηνῶν πόλει, Ματθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλει κήρυγμα.

Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀνδρέας τῆς Ἀλανῶν χώρας ἐπιβὰς, καὶ [illegible] χρόνον ἐκεῖ διασπείρας εὐαγγέλιον, μεταβαίνει πρὸς Ἀβασγοὺς καὶ τὴν [illegible] Σεβαστόπολιν, ἐδίδαξέ τε καὶ ἐξηγεῖτο τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ἔργον γενέσθαι τῆς Ἀνδρέου γλώττης, καὶ τὴν θεογνωσίαν ἀσπάσασθαι. Ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσπορηνῶν [illegible]· ἀλλὰ καὶ τούτους ἐπιδημήσας, τῶν μὲν τὸ ἀπηνὲς μισήσας καὶ ἄγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὑρὼν τοῦ θείου σπόρου, καὶ οὐδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσπορηνῶν δὲ τὸ εὐπειθὲς ἐπαινέσας, καὶ ἑτοίμως ὑποδοχὴν τοῦ θείου λόγου [illegible], καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. Παρ' οἷς καὶ [illegible] τοῦ ἁγίου, ἀρχετύπῳ μεμορφωμέναι [illegible] τέχνην οὐ μιμητήν, καὶ σοφίαν ὅσην δηλοῦσαι [illegible], τέχνης [illegible] ἠλέγχοντο. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λάρνακες ἐν μυχῷ γῆς ἀποκεκρυμμέναι [illegible] ἀποστόλων [illegible] ἐδείκνυντο· τὴν μὲν γὰρ Σίμωνος εἶναι τοῦ Ζηλωτοῦ, τὴν δὲ, τὴν τοῦ Κανανίτου [illegible] ἐπιγραφαὶ διεσάφουν. Ὁ μὲν οὖν [illegible] παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα πόλιν ἐφοίτα, [illegible] τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ πρὸς μὲν τὴν [illegible] πίστιν οὐκ εὔπορον, [illegible] δὲ τὰς συνήθεις [illegible] παραδέκτως ἔχουσαν. Ὅθεν καὶ αὐτοῖς [illegible] φρόνως, καὶ τὸν λόγον τῆς πίστεως [illegible] διαγγείλας, [illegible] παραινέσεις, ἀλλὰ κατὰ [illegible] γένεσιν, [illegible] τὸ ἤδη προφητευθὲν αὐτοῦ κηρύττων, τοὺς ἐπὶ [illegible] τὸν λόγον τῆς πίστεως [illegible], ἐλευθεριωτέρους πάλιν κατέστησε πρὸς θεοσέβειαν, φιλολόγον τε αὐτοῖς [illegible], [illegible] ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ Βυζάντιον [illegible], καὶ οὕτω ταύτην μεγαλόπολιν καὶ πολυανθρωποτάτην [illegible]. Ἐν ᾧ καταστὰς, Στάχυν μὲν ἕνα τῶν ἑβδομήκοντα ἐπίσκοπον ἐκεῖσε χειροτονεῖ, πολλοὺς δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηχήσας, καὶ τῷ φωτὶ τῆς πίστεως [illegible], ναὸν [illegible] τῇ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει τοῦ [illegible] [illegible], [illegible] ταύτην καὶ πολιοῦχον τῆς [illegible] βασιλίδος καταστησάμενος. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θρᾴκης ἔρχεται. [illegible], πρὸς τὰς [illegible] πόλεις καὶ χώρας [illegible], [illegible] αὐτὴν ἐπάτει τὴν Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, οἴκους δὲ θείους οἰκοδομῶν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον Θεοῦ οἴκους κατασκευάζων, καὶ ψυχὰς [illegible] τὸ τῆς εὐσεβείας [illegible] κήρυγμα.

Εἶτα διὰ πάσης Θετταλίας καὶ Ἑλλάδος προελθὼν, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν [illegible] Πελοπόννησον [illegible], πρὸς [illegible] αὐτῇ [illegible] ξενοῦται [illegible] Πάτραις τῇ πόλει, Σώσιος [illegible] ὄνομα. Οὗτος [illegible], λυτήριον [illegible] ταύτην τοῦ ξενοδόχου τῆς ἀφόδου. Παραπολαύσας δὲ καὶ [illegible] ὁ [illegible], τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ ἀποστόλου κατὰ [illegible] τὴν πόλιν, [illegible] τῶν [illegible] καὶ [illegible], καὶ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη

δαπάνημα γεγονώς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφῃρημένος, τυγχάνει τῆς παρ' αὐτοῦ θεραπείας. Ἔδει γὰρ μηδὲ τοῦτον ἔρημον ἀφεῖναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ κήρυκα, μιμητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ᾧ οὔτε δοῦλος, οὔτε ἐλεύθερος ἁπλῶς κρίνεται, καὶ ὃς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλάχιστον, καὶ ἴδιον εἶναι πρὸς ἑαυτὸν γινόμενον ὁμολογεῖ. Ἐκεῖνος οὖν τῇ ἰδίᾳ Δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἰατρόν, καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ' οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἧς αἱ ἰατρικαὶ τέχναι φανερῶς ἡττῶντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἄμισθον ἰατρόν, τὸν θεῖον φημι ἀπόστολον. Ὃς τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστάς, ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβολάς, ἀλλ' εὐθέως τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεσμῶν, τὸν δέ γε Ἀνθύπατον σύζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ἑαυτὸν οὔπω κατὰ μεγίστην διαχειρίσασθαι μέλλοντα, εἰ ταύτην τεθνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπήλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρασκευάσας, χαρᾶς ἀντὶ λύπης αἴτιος αὐτῷ κατέστη. Ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν εἶδε, τὴν δὲ ψυχὴν νεκρὰν εἶχεν ἐκεῖνος, τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἴδωλα μανίᾳ, οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν θεραπεύσαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθοὺς αὐτῷ παρασχεῖν τῆς ἰάσεως. Ὁ δέ, οὐδὲ ἄκροις ὠσὶ προσεδέχετο· ἀσέβημα γὰρ αὐτῷ ἐδόκει χρημάτων ὤνιον τοῦ Πνεύματος ποιεῖσθαι τὴν δωρεάν, τὸ τοῦ Διδασκάλου καὶ εἰπὼν καὶ δράσας ὁ θεῖος ἀπόστολος, τό, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ἐκεῖθεν μὲν οὖν ἀπέστη, τὴν δὲ πόλιν, πᾶσαν περιιών, ὁρᾷ ἔν τινι τῶν ἀγορῶν ἄνδρα παράλυτον, νόσῳ μὲν χρονίᾳ κατειλημμένον, μηδεμιᾶς δὲ παρά τινος ἀξιούμενον θεραπείας· οὗπερ οἶκτον λαβών, οὔ τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπῳδήν, τὸ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ ὄνομα, καὶ τῆς χειρὸς δεξιᾶς, καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ' ἴσης ἀκίνητον βαδίζειν ἐποίει. Οὐ τοῦτο δὲ μόνον Ἀνδρέας Πατρεῦσιν ἐπεδαψίλευσεν, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλώττουσι διανοίγει, καὶ φῶς ἀφοτίζοις δίδωσι. Καί τινα λεπρὸν τῷ τῆς πόλεως λιμένι προσεῤῥιμμένον, καὶ κατὰ τὸν Ἰὼβ ἐπὶ κοπρίας κείμενον, βρύοντα δὲ καὶ ὄδωδότα τοῖς ἕλκεσι θεασάμενος, χεῖρα δούς, ἐξανίστησιν· εἶτα τῇ ἐκ γειτόνων ἀποσμήξας θαλάσσῃ, μᾶλλον δὲ τῷ θείῳ ἀνακαινίσας βαπτίσματι, καθαίρει τε τοῦ νοσήματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν εὐεξίαν, ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ, τὸ τῆς θείας φάναι γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ· ὅπερ ἐπὶ τοῦ Νεεμὰν ἐκείνη τοῦ παλαιοῦ ἔλεγεν. Ὃς καὶ αὐτίκα τῷ ἀποστόλῳ συνείπετο, διαγγέλλων ἀπὸ τῆς θέας, καὶ πρὸ τῆς γλώττης τῆς [illegible] καὶ διαπρύσιος κῆρυξ τῶν τοῦ Χριστοῦ θαυμάτων γινόμενος. Οὕτω πατρεῖς τῶν ἀποστολικῶν ἀπήλαυον τεραστίων· οὕτως Ἀνδρέας τὸν ἐν πάσῃ τῇ Ἀχαΐᾳ λαόν, τὸν μὲν τῷ λόγῳ, τὸν δὲ θαύμασι καὶ σημείοις ἐπιστρεψάμενος, καὶ ποίμνην Χριστοῦ, καὶ λαὸν ἅγιον ἐκτελέσας, ἔχαιρέ τε καὶ ἐγεγήθει τῷ κατορθώματι. Ἐντεῦθεν τὰς εἰδωλικὰς στήλας καὶ τὰ τεμένη, τὸ πιστεῦσαν πλῆθος κατέαξέ τε, καὶ εἰς γῆν κατέβαλλε, δικαίαν ὕβρει ἀλόγου τιμὴν ἀμειβόμενον. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς βίβλους πίστεως παρεχούσας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδέδωκεν. Εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιούτων γενόμενον, οἷς εἶχον ἐθέλοντες θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων ἕκαστος καθ' ὅσον οἷός τε ἦν ἀπομοιρὰν τῷ ἀποστόλῳ παρεῖχεν. Ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο· τὴν γνώμην δὲ προσιέμενος, ἐκεῖνα πενομένοις ἐκέλευε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν· τὰ δὲ καὶ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκειν. Ὃς καὶ πολλῷ τῷ τάχει νεουργηθείς, εἰς σύναξιν ἦν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. Ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς θυσίας ἀναφέρων πνευματικάς, ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγοὺς καὶ ἱερέας ἀπολεξάμενος, καὶ ἀπαρτίσας Θεοῦ ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τῶν συνήθων εἴχετο πρὸς αὐτοὺς διδαχῶν, ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς παράγων Γραφῆς, σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ, ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς νέας προστιθεὶς συνθήκης, καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἔκβασιν ἔσχον τὰ τῶν προφητῶν προκηρύγματα, καὶ δεικνὺς τὴν Νέαν συμφθεγγομένην τῇ Παλαιᾷ, καὶ Θεὸν ἕνα τὸν αὐτήν τε κἀκείνην νομοθετήσαντα. Ἐν τούτῳ δέ, ὁ μὲν Ἀνθύπατος πρὸς Ῥώμην ἀπῄει, ὧν τε ἐνεχειρίσθη, τὸν λόγον ὑφέξων Καίσαρι, καὶ τὴν εἰς τὸ ἑξῆς ληψόμενος τὴν διάταξιν· ὁ δέ γε αὐτάδελφος ἐκείνου Στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀνακομισθείς, συμφορᾷ περιέπεσεν οὐ μετρίᾳ, τὸν ἐκπόθητον αὐτῷ τῶν θεραπόντων, δαίμονι κατεχόμενον ἰδών. Θεασάμενος οὖν [illegible] ἀφρῷ περιχεόμενον, εἶτα οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγάς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γαμετή, οὕτω διακείμενον ὁρῶσα, τὰ περὶ τοῦ ἀποστόλου τε εἰσηγεῖτο, καὶ οὕτω χρησταῖς ἀνελάμβανε ταῖς ἐλπίσιν, ἄνδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων αὐτουργόν, καὶ οὐ πρὸς νόσων ἴασιν χαλεπῶν ἀδύνατος καὶ ῥᾷστα φιλόν, χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἀρκοῦν εἶναι τῶν εἰρημένων μαρτύριον τοῦτο· ἐμὲ γὰρ οὕτω παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν, θανάτου τε ἐξέσπασε, καὶ τὸ ὑγιαίνειν εὐχερῶς ἐδωρήσατο. Ὅθεν εὔελπιν εἶναί σου τὴν ἀρετὴν βούλομαι, οὐδὲν γὰρ τὸ κωλῦον, ἄνδρα ὃν ἐγὼ ἐγνώρικα, καὶ τὴν σὴν ἰάσασθαι συμφοράν. Οὕτω λεγούσης, ἐπείθετο Στρατοκλῆς· καὶ γὰρ ἦν, οὐκ ἐκ τοῦ βούλεσθαι μόνον ταχὺ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

εὐσεβείας στίγματα καταδέξασθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν Ἀνδρέας, καὶ Χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ εὐθὺς ἔλυετο ὁ πάσχων τὰ τοῦ δαιμόνιου, καὶ δεισιδαιμονείας ὁ Στρατοκλῆς. Καὶ παραχρῆμα βάπτισμα, καὶ παρ' ὅλου οἴκου προσαγωγὴ τῷ Χριστῷ, μεθ' ὧν καὶ Μαξιμίλλα τῷ θείῳ προσελθοῦσα λουτρῷ σὺν αὐτῷ καὶ Στρατοκλεῖ, τῷ ἀποστόλῳ προσήδρευον, καὶ κοινῇ τῶν θείων ἀπέλαυον διδαγμάτων.

Ἦν τὸ μετὰ ταῦτα, ἐπανεισιν ἐκ Ῥώμης ὁ Ἀνθύπατος, καὶ οἴκοι καταλαμβάνει, πρόσεισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. Μαξιμίλλα δὲ οὐκ εἶχεν ὥσπερ τὸ πρότερον· ἅτε γὰρ ἤδη Χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ Χριστοῦ οὐκ εἰδότος ἀπηνεῖτο τὴν ὁμιλίαν, τοὺς μισοῦντας σε, μετὰ τοῦ Δαβὶδ λέγουσα, ἐμίσησα Κύριε, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην· τοῦ μὲν τοι ἀπωθεῖσθαι τὸ πρᾶγμα, ὅσον τέως προσποίησις ἦν, ἣν μετ' ὀλίγον ἐλέγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκεῖνος τοῦ μίσους ἠρώτα. Ἐπεὶ δέ τις αὐτῷ ἀπήγγειλεν, ὡς ὁ ἐνταῦθα παρὼν ξένος αἴτιος εἴη σοι τῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θήραμα ἐφθησαν Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς, καὶ τῷ αὐτοῦ θεῷ πεπιστευκασι, τὸ πάτριον ἐξομοσάμενοι σέβας, τούτων ἀκούσας Ἀνθύπατος, παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς καὶ τὸν ὀδόντα συὸς τρόπον θήγει κατὰ τοῦ ἁγίου· πλὴν ἀλλὰ πρότερον σιωπὴν ἐνεγκὼν, ἀπεπειρᾶτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, τί μὲν οὖν λέγων, τί δὲ οὐ ποιῶν, ὥστε ταύτην ἐπαγαγέσθαι, καὶ πεῖσαι Ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσβάλλειν ἡμέροις. Ἐπεὶ δὲ κενὴν ψάλλειν ἑώρα, καὶ εἰς ὦτα λέγειν μὴ ἀκουόντων, τὸν θυμὸν ὅλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ Κήρυκος. Καὶ τὸν μὲν εἱρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουρᾷ, καὶ σφραγῖσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκέψηται, πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χρήσαιτο. Ἤδη δὲ βαθείας νυκτὸς οὔσης, ὁ Στρατοκλῆς σὺν Μαξιμίλλῃ, καί τισιν ἄλλοις τῶν πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντες, κόπτουσι μάλα κούφως, ὡς γρηγοροῦντι μόνῳ αἴσθησιν παρασχεῖν· ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν προσευχῇ σχολάζων) συνεὶς τὴν ἔλευσιν, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγει. Εἶτα τὸ γεγονὸς τοῖς φρουροῖς εἰς γνῶσιν ἐλθὸν, φόβος ἐμπίπτει πολύς. Καὶ σταμάτειν ἐκέλευε καὶ θαῤῥεῖν, οὐδὲν προσδόκιμον πονηρὸν ἔχοντας. Στρατοκλῆς δὲ σὺν Μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, προσπίπτουσί τε καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τῷ Ἀποστόλῳ, ἐπιῤῥῶσαι αὐτοῖς τὴν εὐσέβειαν. Ὁ δὲ πολλά τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τοῦτο μὲν πρὸς ἀρετὴν, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς ἐπιμελέστερον βίον προτρέψας αὐτοὺς, καὶ τῶν ἁγίων μεταδοὺς μυστηρίων, ἐπανελθεῖν πάλιν ἐκέλευσε· καὶ οἱ μὲν ἐξῆλθον· ὁ δὲ τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον αὐτὰς ἀποκαθίστησι σφραγῖσιν.

Ὁ μέν τοι Ἀνθύπατος, ἐπεὶ ὥσπερ εἴρηται, τῆς γυναικὸς ἀπέτυχε τὴν ὁμιλίαν, τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ὑφ' ὧν φέρειν θυμούς, πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ σέβας, τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ ἁγίου· τὸ δὲ ποιας δόξης, πόσης ἀπολαύσεως, ποίας τρυφῆς, οὐ μᾶλλον εὔφραινε τὸν ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἔμελλεν ὑπελθεῖν τῷ δεσπότῃ, καὶ συμμορφωθῆναι τοῖς ἐκείνου παθήμασι; Καὶ διὰ τοῦτο καὶ φωναῖς αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἡμείβετο, χάριν ὁμολογῶν ὅση τῆς ὁμολογίας, καὶ ὅτι τὸν τοῦ εὐαγγελίου δρόμον εἰς πέρας ἤγαγε, καὶ ὅτι τὴν πίστιν ἀκαταισχυντὸν τετήρηκε τῷ δεσπότῃ. Ἄρτι δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδὼν τὸν σταυρὸν, πολλοῖς ἐτίμα ταῖς ἐγκωμίοις, σωτηρίας αἴτιον ἀποκαλῶν, θανάτου θάνατον, ἐχθρῶν καταστροφήν, πιστῶν φύλακα, γένους ἀνθρώπων εἰς οὐρανοὺς ἀνάβασιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκεῖνον ἀποκαλῶν. Πρὸς τούτοις ἐδόκει φρονοῦντι ἡγεῖσθαι τὸν θάνατον, καὶ χαίρειν παρῄνει, ὅτι δι' αὐτοῦ Χριστῷ συναποθνῄσκει, Χριστῷ τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ὑπομείναντι, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν φθαρτῶν εἰς τὰ ἄφθαρτα, καὶ μυρίων ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ ἦν τῷ σταυρῷ τοῦ ἀποστόλου ἐγκαρτεροῦντος, ὁ μὲν Στρατοκλῆς ἐπειρᾶτο κατενεγκεῖν αὐτὸν, τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγεάτου διὰ λόγους ποιούμενος· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤρεσε ὁ μόνον ἐκεῖνος σταυρῶν ἄξιος, ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδασκῶν πλῆθος, ἀπαράθηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συῤῥεόντων κατὰ θέαν ἅμα καὶ ἀκοὴν τῆς μακαρίας ἐκείνης μορφῆς τε καὶ φωνῆς, καὶ ζημίαν οὐ φορητὴν ἡγουμένων, τὸ μὴ ἐπιθανάτιον τι ῥῆμα λαβεῖν, ὡς τι ἀπομνημόνευμα· τοῦτο ἔχειν καὶ παραμύθιον ἕκαστος τῆς ὅλης ζωῆς, ὁ Ἀνθύπατος δείσας μή τι καὶ νεωτερισθῇ παρὰ τοῦ ὄχλου, πρόσεισιν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁ δὲ οὐκ ἠνείχετο· ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον εἴ τις ἦ δυνάμις, ἑαυτὸν ἀπολύσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνοίας δεσμῶν, καὶ Χριστοῦ συνάψαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως, εἰδ' οὖν, ὅσον οὔπω προσδοκᾷν, τὸν οἰκτιστὸν, ὑποστήσεσθαι θάνατον, ὃ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον κατὰ πόδας ἀπήντα. Ὁ μὲν γὰρ θεῖος ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺν οὕτω τὸν χρόνον τῷ σταυρῷ προσαναπαυσάμενος, τῷ Θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν ἐσχάτων ἤδη τῆς ἡλικίας ἁπτόμενος, μαρτυρικῷ τέλει, ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δέ γε θεομισὴς Ἀνθύπατος μανίᾳ κάτοχος γεγονὼς, καὶ ὑπὸ τῶν θεοστυγῶν ἐπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τῆς ἀντιλήψεως, ἀπό τινος μετεωροτάτου κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς τὴν κάτω κατὰ κρημνοῦ ἔρριψε, καὶ

τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ παρὰ τὸν ᾅδην, κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια φάναι, διεσκορπίσθη.

Ἀλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα, Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ σταυροῦ καθελόντες, καὶ ὅσια πάντα ἐπ' αὐτῷ δράσαντες, θάπτουσιν εντίμως, Πατρῶσι φρουρὸν, πατρικὴν στοργὴν διασώζοντα. Στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὁτιοῦν μετασχεῖν θελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἁμαρτωλοῦ λιπανθῆναι τὴν κεφαλὴν, καὶ οὗπερ ἐκεῖνος τῶν τοῦ πνεύματος οὐ μετεῖχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς ἀπολαύσειεν. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ προσεδρεύουσα τοῦ ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεδίωσε τῆς ζωῆς τῆς φθειρομένης, ἧς ἔτυχε τῆς ἀφθάρτου καὶ κρείττονος. Αὕτη καὶ μετὰ Στρατοκλέους πάντα τὰ ὄντα διανεμόμενοι, μακρὰν παραχωροῦντες ἑαυτοὺς, τῶν μειζόνων ἑαυτοὺς ἠξίουν, καὶ ἐπισκοπεῖν οἰκοδομοῦσιν· αὐτοῦ τοῦ Στρατοκλέους εἰς ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ ἀποστόλου προχειρισθέντος, φροντιστήριά τε ἐκ βάθρων αὐτῶν δειμαμένων, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἴκησιν· οὕτω θεοφιλῶς τὸ ἑξῆς τοῦ βίου διανύσαντες, εἶτα καὶ πρὸς τὴν αἰώνιαν ζωὴν μετετάξαντο. Ἀλλὰ προστιθέσθω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ σώματος· εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατρεῖς ἐπὶ πολὺ τιμώμενον, καὶ πολλαῖς θαυμάτων δωρεαῖς τῆς ξενοδοχίας αὐτοὺς ἀμειβόμενον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλεύσαντος Κωνσταντῖνος παῖς, ἐπαινετῷ λήψεως ἔρωτι, μετακομίζων αὐτὰ πρὸς τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τοῦτο ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδείῳ τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστὸς ἐν μάρτυσι καὶ γενναῖος. Καλὴ γὰρ δντως καὶ φίλη διακονία ἦν ἂν ἀποστόλοις καὶ μάρτυσι διακονήσωσι μάρτυρες. Ὑπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τήνδε τὴν βασιλίδα Πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις ἀποστολικοῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκᾶ, φημὶ, τοῦ θείου, καὶ Τιμοθέου, τοῦ μὲν ἐξ Ἑλλάδος, τοῦ δὲ ἐξ Ἐφεσίων, αὐτῶν ἐρώτων ἀναλομένων τοῦ Κωνσταντίου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἑνὸς κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους, εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐπωνύμῳ Ναῷ, οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐδὲ ἐν προνάῳ του, οὐδὲ ἑτέρῳ ἐκτὸς χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καλὰ καλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον; ὧν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁ ἐνδιαίτατος ἔχει Θεὸς, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἠξιωμένοι τιμῆς. Οἱ καὶ ἡμῖν ἁμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεπεστέραν βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στίχ. Φρουμέντιος χαίρει σεπτῆς Γραφῆς
Φρουρούμενος, δείξας φροῦδον τὴν πλάνην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, Τύριος τις φιλόσοφος ἀπεχθένιστορήσων τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέψαι αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσωρμίσαντες λιμένι τινὶ διὰ χρείαν ὕδατος, βαρβάροις περιπεσόντες· καὶ οὓς μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βάρβαροι πρὸς θάλασσαν κατεποντίσαν, οὓς δὲ κατέσφαξαν, ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύριος φόνου παρανάλωμα γεγονώς, τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνομάζοντο. Ὁ γοῦν βασιλεὺς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφυῶς ἔχοντας, πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν, τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προὐβάλλετο. Ἐπ' ὕστερον τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, καὶ πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀπολαβόντες, θαρροῦντες, τοὺς ἐκεῖσε τῶν ἐμπόρων ἀφικνουμένους ἐκ τῆς γῆς τῶν Ῥωμαίων, κατὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔθος συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας παρεκάλουν τε καὶ ἐξουσίαν παρεῖχον. Χρόνων δέ τινων διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προσίασι, καὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθὸν, τὴν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἐξελιπάρουν ἐπάνοδον. Τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκεῖα ἐπιζητῶν· Φρουμέντιος δὲ, τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν τῆς τῶν γεννητόρων προτετιμηκὼς θέας, καὶ τὴν Ἀλεξανδρέων καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς ἐκκλησίας δεδήλωκε προέδρῳ, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος, (οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τὸν θρόνον κοσμῶν) καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων, ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκεδάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ θείου κηρύγματος ἀντεπαυγάσαι τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδοὺς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν.

Ὁ δὲ καὶ τὴν πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφεὶς, καὶ τοῦ μεγίστου πάθους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθνος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, καὶ τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς τὴν τοῦ θείου σπόρου καταβολὴν, καθάρας

μένας ἤδη οὔσας, ταχέως ἐκκαλλιέργησε καὶ ἐπιτηδείας πεποίηκεν, ἔχων συνεργὸν τὴν θεόσδοτον χάριν. Ἀποστολικαῖς γὰρ κεχρημένος διδασκαλίαις καὶ θαυματουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονῶντας ἐθεράπευε καὶ πᾶν ὁτιοῦν νόσημα, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀντιλεγόντων καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένων, ὃν μὲν δαίμονι ἐδίδου, κατὰ τὸν λέγοντα Ἀπόστολον, παραδοῦναι αὐτὸν τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ, ὃν δὲ ξηρὸν ἐποίει, ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀβλεψίαν μετέβαλλεν. Οἱ δὲ εὐθέως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες ἐπίστευον τῷ Χριστῷ. αἱ δὲ καθ' ἑκάστην γινόμεναι θαυματουργίαι μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεὶ ἅπαν τὸ ἔθνος πρὸς θεογνωσίαν διήλαυνον. διὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν Θεῷ πᾶσαν τὴν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ ναοὺς διαφόρους ἀνεγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας, καὶ τὰ ξόανα πάντα συντρίψας, ἅπαν τὸ ἔθνος εἰς θεογνωσίαν μετέβαλεν. Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς, λέγοντες· οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν πρότερον ὤν, οὐδέν τι τῶν παρὰ σοῦ νῦν γινομένων θαυμασίων ποτὲ ἐποίησας, καὶ νῦν πόθεν σοι παμμεγέθης ἡ τοιαύτη χάρις ἐδόθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; ὁ δὲ μακάριος οὐκ ἐμὸν ἀπεκρίνατο τὸ δῶρον, ὦ τιμιώτατοι καὶ γνήσιοι τοῦ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς Ἱερωσύνης, παρ' αὐτοῦ δοθὲν τοῦ Χριστοῦ· ἰδὼν γὰρ ἐγὼ τὴν ὑμῶν ἀγαθὴν γνώμην, ἔλιπον ... πατρίδα καὶ συγγένειαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκκλησίας τὸν μέγαν Ἀθανάσιον τὰ περὶ ὑμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσματι ἁγίῳ χρισθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῷ χαρίσματι λειτουργηθεὶς τῇ πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐντεύξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπεστάλην. ὑμῶν δὲ πιστῶς με δεξαμένων, ἡ τῆς ἱερωσύνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾶτε δι' ἐμοῦ. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θεαρέστως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν αὐτοὺς παραθέμενος μεταρρυθμίσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Οὗ τὸ τίμιον λείψανον παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μιανθεῖσαν ἄχραντε ψυχήν, ἁγίασον, πάντοτε τῷ θέλειν σου Ἁγνή, ἡ τῷ νόῳ δὲ τὰς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, ἡ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκός, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῷ, τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με, ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω ἀεὶ τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα ἁγνή, τὰ τῆς σαρκός, πάθη καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς, ῥῦσον δεινὸν ἐναποσφήχουσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σοὶ Παναγία ἄχραντε Ἁγνή, οἱ δοῦλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτός, προσπίπτομεν συντετριμμένῃ διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὑρεῖν, ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ἄλλος. Ὁ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἡ ἀψευδής, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητής σου ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριθόμενος, πρὸς ἱλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν, ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοητῷ, τῆς Σιὼν Ἀπόστολε, προσήγαγες ὄρει κελευσθείς, σωτήριόν τε εἰληφώς, χαίρων τὸ ποτήριον, ἔδης πορευόμενος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωήν, ἔνθα Χριστὸς ὁ τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενής, πεφυκὼς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς· δι' ἀγάπης γὰρ συγκολλᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, σθένος σοι ἀίττησιν, κατὰ πνευμάτων ἀδωρήτως, ὁ αἰνετὸς ἀναμέλποντι, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ ποιμήν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῷ

γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας.

Τοῦ παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἄνωθεν ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω, τοῖς τοῦ κόσμου πᾶσι πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν, τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Ὑπερεκπλήττει πάντα λογισμόν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπίσατε τῇ γῇ, μύσται Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω, οἳ καὶ δώδεκα ὄντες, τὰς μυριάδας τῆς γῆς κατεφωτίσατε.

Ἐθαυμαστώθη Δέσποτα Χριστέ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις μαθηταῖς, ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν σαφῶς διέδραμον, ἀπὸ ἄκρων αὐτῆς, ἕως περάτων πάντων.

Τί τὸ διδάξαν οὕτως σε λαλεῖν, ἀπόστολε; τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν σοφὲ τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν; Δόξα.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοί, δοξάζοντες· ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν οὐσίαν μίαν· ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σὲ Χριστὲ δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.]

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, ὃν αἴτησαι Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστῃ ἁμαρτίᾳ.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ, Σωτῆρα κυήσασα, Πανάχραντε Θεόν, αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσούσης.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν, τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς, τρωθέντας ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχήν, Ἁγνή, μὴ παρίδῃς, ἀλλ' οἰκτεῖρον καὶ σῶσον.

Ἰάτρευσον Ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς καρδίας κυήσασα, τὸν πάντων ἰατρόν, καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Φωσφόρος καὶ εὐφραντική, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ ἀπόστολε, νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνθρωπίνης φύσεως λαχών, τοὺς ταύτην ὑπερέβης, θεσμοὺς καὶ πρὸς τὴν τῶν ἀγγέλων μεταβέβηκας ζωήν, Ἀνδρέα ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ἐξ ὕψους πνεύματος Θεοῦ, πνοή σε ἐκπυρώσασα, ῥήτορα θεηγόρον ἀναδείκνυσι θερμόν, βοῶντα ἀπόστολε, τῷ Χριστῷ σου· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγοβόλος ὥσπερ ἀστραπή, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας, ἐκδιώκων καὶ πιστούς, φωτίζων κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν Σινᾷ τῇ βάτῳ.

Τῇ τέχνῃ τῆς ἁλιείας, ἐκ θαλάσσης ἠγρεύσας ἰχθύας πάνσοφε, νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτέ, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας βυθὸν ἀπόστολε, διαπετάσας τὸ ἱστίον τοῦ πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος αὐτεξουσίῳ βουλῇ, ὁ τοῦ ἡλίου φωστὴρ συγκαλῦψαι ζητῶν, καὶ δύνας εἰς Χριστόν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτὴρ τῆς ἐκκλησίας.

Ὦ μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύμψηφε τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ κάθηται κριτὴς σὺν ὑμῖν, τοῖς δώδεκα κρῖναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησί, γένοισθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος. Δόξα.

Τρισσοφαῆ μονάδα, καὶ τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἑνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν ἡνωμένην, ἐν προσώποις τρισίν, οὐ συναλειφομένην. Καὶ νῦν.

Ὃν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοκας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἁγνή· αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεόν, ἀεὶ δυσωποῦσα, μὴ παύσῃ Θεοτόκε.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἄναρχος, μεγαλύνομεν πάντες, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἁγνήν.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἁγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἁγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστάτιν μακαρίζω σε ἀεί.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ υἱοῦ πράξεις αἰσχράς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· πανεύσπλαγχνε Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με, καὶ διάσωσον Ἁγνή.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη, ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτή, ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη· τίς ὑποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα, ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἁγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἁπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Παναμώμε φώτισον, ὁδηγοῦσα, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Οἷα φοιτητὴς πανάριστος, τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότῃ σου μέχρι θανάτου ἑπόμενος, ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ ἀπόστολε.

Πύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἤνοικται, καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο, τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Ἔστης [illegible] πάθεσι τοῦ διδασκάλου μι-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

καρ Ἀνδρέα πάνσοφε· διὰ γὰρ σταυροῦ, τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας· διό σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Χαίροις ξυνωρὶς πανάριστος, ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα, ἐποπτεύοις τε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ὡς αὐτῶν ἐκπλοῦσα τὴν δύναμιν, τῶν θείων χαρισμάτων, καταγλαΐζουσα λαμπρότησιν. Θεοτοκ.

Ῥίζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένε τοῦ θεοπάτορος, ἀλλὰ καὶ Δαβίδ, ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὁ τὴν σαγήνην ἁπλώσας, τῆς μυστικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, ἱκέτευε ἅγιε ἀπόστολε, τὴν ἁγίαν Τριάδα, τοῦ πηγάσαι καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς, διὰ σοῦ ἀναχθέντα· τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες γεγόναμεν συμμέτοχοι, τῶν ἁγίων ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀποῤῥήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροί, τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμεῖν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅταν ἐλεύσεται Χριστός, καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, κρῖναι πάσας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἄλλο.

Τὴν τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον, δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννῆτορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον.

Ἐξαποστ. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὁ Λόγος ὁ προάναρχος, εὑρηκώς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν ἀποστόλων, Ἀνδρέα πανοίδιμε, καὶ τοῖς τούτου ἴχνεσιν ἑπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοὺς ἀνάγων θείαν πορείαν.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς μαθητὴς τοῦ δεσπότου.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Θεὸν ὅνπερ ἐγέννησας, Παρθένε Παναμώμητε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἁγίων· ἰσχύεις γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. Ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Σπάρτης

Λ... εα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σα... τῇ τοῦ Λόγου λάμψει, τὸν ἥλιον τῆς ... ιστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας. τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὁ μυσταλέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ Θεόπτης, ἐβόα φησί, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδών, εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ γραφή, καὶ οἱ προφῆται προεκήρυξαν.

Ἡ τῶν Πατρέων σε πόλις, ποιμένα κέκτη... καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παν... ῥύστην καὶ φρουρόν σε, Ἀνδρέα σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε, ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς διασῴζεσθαι ἀλώβητον.

Δόξα ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου, οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου τὸν σταυρὸν, ἐν ταῖς ... χερσὶ διακρατῶν, καὶ ὡς σπαρτίον ... χαλῶν ... ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης ... ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ, ... δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν μαθητῶν, τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε· ποιμένες ἀγραυλοῦντες τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε· πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἀποστόλου ᾠδὴ γ' καὶ ς'. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΤΕΛΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημοτική Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
574 Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών